

தமிழ் இலக்கியம்

ஆண்டு 10 - 11

விளக்கக் குறிப்புகள்

மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் பயன்படும் வகையில்
தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

திருத்திய பதிம்பு

தமிழ்வேள்

தமிழ் இலக்கியம்

(ஆண்டு 10 - 11)

திருத்திய பதிப்பு

விளக்கக் குறிப்புகள்

மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் பயன்படும் வகையில்
தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் :

தமிழ்வள்

வெளியீடு :

குமரன் புத்தகசாலை

201, டாம் வீதி,

கொழும்பு-12.

தொகைபேசி : 421388

முதற்பதிப்பு : செப்டம்பர் 1990

இரண்டாம் பதிப்பு : ஜூகல் 1993

(C)

விலை : ரூ. 60/-

Printed by :

The Kumaran Press,
201, Dam Street,
Colombo-12.

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
அலகு 1.	கம்பராமாயணக் காட்சிகள்	1
அலகு 2.	நளவெண்பா - சுயம்வர காண்டம்	20
அலகு 3.	இஸ்வாமியக் கலையும் நட்பும்	36
அலகு 4.	நாவடியாரி	40
அலகு 5.	மாதரும் மஸர்ப்பொய்க்கூயும்	51
அலகு 6.	ஆசாரக்கோவை	54
அலகு 7.	சிரிக்கத் தெரிந்த பாரசிகரி	60
அலகு 8.	பெரிய புராணம் - திருநகரச் சிறப்பு	63
அலகு 9.	கர்ணனும் கும்பகர்ணனும்	77
அலகு 10.	இலங்கை வளம்	81
அலகு 11.	கலையின் விளக்கம்	96
அலகு 12.	நபி அவதாரப் படலம்	99
அலகு 13.	நீதிக்குப்பின் பாசம்	114
அலகு 14.	கங்கையில் விடுத்த ஓலை	116
அலகு 15.	ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம்	129
அலகு 16.	செய்னம்பு நாச்சியாரி மாண்மியம்	132
அலகு 17.	நன்றிப்பெருக்கு	136
அலகு 18.	பயிற்சி வினாக்களுக்கான விடை	139
அலகு 19.	பயன்தரு வினாக்கள்	160
அலகு 1 - பயிற்சி வினாக்களுக்கான விடை		166

திருத்திய பதிப்பு

முன்னுரை

இந்நாளின் முந்திய பதிப்பு கல்வி நிலையங்களின் 10ஆம், 11ஆம் ஆண்டுத் தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் பேராதரவு பெற்று விரைவில் விற்பனை ஆயின. 10ஆம், 11ஆம் ஆண்டுத் தமிழ்த்துறை ஆசிரியர் களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இந்நால் மிகப்பயன் உள்ளது. 10ஆம், 11ஆம் ஆண்டுகளுக்கு உரிய தமிழ்ச்செய்யுள் - உரைநடைப் பகுதிகளைத் தெளிவாக அறிதற்கும் இலக்கிய ஆய்வு ஆற்றலை வளர்ப்பதற்கும் தேர்வுகளிற் திறமை பெற வழிப்படுத்தற்கும் இந்நால் உதவ வல்லது. ஆசிரியர்கள், நால்விற்பனையாளர் ஆகியவர்களது அறி வருத்தல்களை ஏற்று இந்நால் மீள் பதிப்பாக வெளிவருகிறது. ஆசிரியர்கள் சிலரின் அறிவுறுத்தலின்படி நால் அலகுகளுக்கு உரிய பயிற்சி வினாக்களுக்கு உரிய விடைகள் இந்நாளின் ஈற்றில் புதிதாகச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. 19ஆம் அலகில் உள்ள பயன்தரு வினாக்கள் விரிவாக்கப் பெற்றுள்ளன. கல்விக்கும் தமிழுக்கும் உரிய பணிகளுள் ஒன்றாக இந்நால் எழுதப்பெற்றுள்ளது. இந்நால் திருத்திய பதிப்பாக வெளிவர அறிவுறுத்திய ஆசிரியர்களுக்கும் நால் விற்பனையாளர்களுக்கும் இந்நாலை மீள் பதிப்பாக வெளியிட்ட கொழும்பு குமரன் அச்சக உரிமையாளருக்கும் எனது மேலான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். தமிழ் உலகுஇந்நாலை உவந்தேற்றுப் பயன் பெறுவதாக. இறையருள்துணை.

— தமிழ்வேள்

தமிழ் இலக்கியம்

ஆண்டு 10—11

கம்பராமாயணக் காட்சிகள்

1.1 அவையடக்கம்

1. அந்பதங்கள்:-

முகம் - முறை. அறிதுயில் - யோகநித்திரை. சம்பந்தம் - தொடர்பு.

இல் அரவு பூமியைத் தாங்கி வைத்திருக்கிறது எனப் புராண - இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன.

மோகநித்து - ஆராவாரித்து. மயக்கி. துமி - துளி.

காக }
மாக } குற்றம்.

அவலக்கவலை - துண்ப மனச்சஞ்சலம். புங்கவரி - அருளாளர். அகத்தூண்டல் - உட்தூண்டல். அறைதல் - சொல்லுதல். ஆரா - நிறைய. கானம் - இசை. சாலும் - பொருந்தும். அந்தர் முகம் - உட்பக்க நோக்கம். பூசை - பூணை. கொற்றம் - வெற்றி. பாடை - மொழி. பண்பு - தன்மை.

2. மறைவாக்கு - வேதங்களின் அறிவுரை; மறைவான பொருள்கள் வாக்கு.

ஆதிசேடன் - ஆயிரம் தலைகள் உள்ள அரவு. அந்தக் கரணம் - உட்கருவி. அவை:- மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், என நான்கு. செயலிற் செயலின்மை - வெளிப் பார்வைக்குச் செயற்படும் தன்மையும் உட்பார்வைக்குச் செயற்படாத் தன்மையும் உள்ள நிலை.

செயலின்மையிற் செயல் - வெளிப்பார்வைக்குச் செயற்படாத் தன்மையும் உட்பார்வைக்குச் செயற்படுத்துதலும் ஆகிய நிலை.

பாஞ்சால நாட்டு அரசன் துருபதன் தன் மகள் பாஞ்சாலிக் காகச் சுயம்வாற் திருமணம் ஒழுங்கு செய்தான்: அரசர்கள் பஸர் அதற்குச் சென்றனர். பாண்டவர்களும் சென்றனர்.

அருச்சன் தன் வில்லாண்மையினால் பாஞ்சாலியை மனமக வாகப் பெற்றான். பாண்டவர்கள் அவரோடு தம் வீடு திரும்பினர். மகிழ்ச்சி மிகுதியால் வீட்டிற்கு வெளியே நின்று ‘அம்மா! நாங்கள் இன்று ஒரு கனி கொண்டுவந்துள்ளோம்’ எனக்கறினர். அவர்களது தாய் குந்திதேவி வெளியே வந்து பார்க்காமல் உள்ளே இருந்தபடி ‘அக்கனியை ஜவரும் பகிர்ந்து உண்ணுங்கள்’ என்றாள். தாய்கொல் வேதவாக்கு என அவர்களது பாட்டணாரான் வேதவியாசர் குறினார். அதனால் பாஞ்சாலி ஜவருக்கும் மனைவி ஆயினார்:

2. செய்யுட்களின் பொருள்:-

(அ) ஒரை பெற்று உயர் பாற்கடல் உற்று - ஓவியைப் பெற்று உயர்ந்த பாற்கடலை அடைந்து; ஒரு பூசை முற்றவும் நக்குப் புக்கு என - ஒரு பூசை பாற்கடல் முழுவதையும் நக்கிப் பருகுவதற்குப் புகுந்தது போல, ஆசை பற்றி - பெருஷிருப்பம் கொண்டு; இ - இந்த; காக இல் கொற்றத்து இராமன் கதை - குற்றம் இல்லாத வெற்றியை யுடைய இராமனது கதையை, அறையல் உற்றேன் - சொல்வதற்குத் தொடங்கினேன்:

மற்று, அரோ என்னும் இரண்டும் பொருள் இல்லாத அசை நிலையாக வந்து இடைச் சொற்கள், புக்குபு - புகுந்தது. பெரும் புலவராகிய கம்பர் உயர்ந்த இராமகதையைத் தமிழிற் பாவினாற் பாட விரும்பிய தனது முயற்சிக்கு உயர்ந்த பாற்கடலை நக்கிப் பருக விரும்பிய பூசையின் முயற்சிக்கு ஒப்பிட்டு உள்ளார். கம்ப ருக்கு பூசையும், இராம கதைக்குப் பாற்கடலும், பாடுதலுக்குப் பருகுதலும் உவமைகள். செயற்கரிய செயல் பொதுத் தல்லம். உவமை உருபு - போல: பாற்கடல் திருமால் இருக்கும் இடம். பாற்கடலை இராமகதைக்கு உவமை ஆக கூறி இராம கதையின் மிக்க பெருமையை உணர்த்தினார்: சிறிய பூசை பெரிய பாற்கடலை முற்றாகப் பருகுதல் இயலாது. அதுபோலப் பெரிய இராம கதையைப் பாவாற் பாடி முற்றாக நிறைவு செய்தல் தனினால்

இயனாது என்பதையும் அவர் உணர்ந்தியுள்ளார். திருமால் பள்ளி கொள்ளல் பாற்கடலுக்கு உயர்வு. ஒவியிலிருந்து உலகம் கொண்டா ஆது என்பர்: ஆதலின் ஒவியுள்ள பாற்கடல் என்றார்: இராமனு கொற்றம் தெய்வத் தஸ்மையானது ஆதலின் காசில் கொற்றம் என்றார்: நக்குதல் செயலின் சிறியதுன்னுமைய உணர்ந்திற்று. பூசை என்பது வடமொழில் இருந்து வந்த சொல்.

(ஆ) புரமெலாம் எரிசெய்தோன் முதலினோர் மூன்று அகரரிகளது மூன்று கோட்டைகளைத் தீயினால் எரித்து அழித்த சிவன் முதலிய கடவுளர், பொருவு இலா வரம் எல்லாம் உருவி - கொடுத்த ஒப்பு இல்லாத உயர்ந்த வரங்கள் எல்லாவற்றையும் வலிமை கொடுத்து; என் - எனது. வசை இலா வலிமைகால் உரம் எல்லாம் உருவி - இதழ்தல் இல்லாத வலிமை மிக்க வெற்றிகள் யாவற்றையும் அழித்து, என் உயிர் எல்லாம் நுகரும் - எனது உயிர் முழுவதையும் உண்கின்ற, நின் சரம் அல்லால் - உனது அம்பு அல்லாமல், தருமீம் வேறு உளதோ - அறம் வேறு இல்லை.

முற்காலத்தில் மூன்று அகரர் பெருந் தவஞ்செய்து அதனால் பெரும் வரம்பெற்று மூன்று நகர்களை அமைத்து உலகிந்தூப் பெரும் இன்னல் விளைத்தனர் எனவும், அதனால் அவர்களது மூன்று நகர்களையும் இறைவன் எரித்து அழித்தனன் எனவும் புராணங்கள் கூறும் வாலி பெரும் தவஞ்செய்து பிறராற் கொல்லப் பெறாத உயர்வரம் இறைவனிடம் பெற்றவன் வலிமை மிக்க இராவணன் முதலிய வர்களை வென்றவன். ஆனால் இராமனு அம்பினால் வாலி இரக்கின்றான். ஆதலின் இறைவன் கொடுத்த வரங்களையும் தான்பெற்ற பெரும் வெற்றிகளையும் தன் உயிரையும் இராமனு அம்பு அழித்தது என வாலி கூறினான். உரம் என்பது மார்பு எனவும் வரும். இராமன் உலகில் அதர்மத்தை அழித்தத் தருமத்தை நிறுவியவன். அவனது செயலை அவனது அம்புக்கு உரியதாகக் கூறினான் வாலி: ஆகவே இராமன் மறைத்து நிற்று தன்னைக் கொன்றதை அறமாக வாலி ஏற்றுக்கொண்டான். உண்டோ என்றும் வினா இல்லை என்னும் பொருள் தருவது.

(இ) வைத வைவு இன் - முன் கொடுத்த சாபத்தின் காரணமாக; மராமரம் ஏழ் தொனை எய்த - ஏழு மராமரங்கள் தூண்ண உண்டா

கும்படி எப்தவற்கு - ஓர் அம்பினால் எய்த இராமனுக்கு, எய்திய மாக்கதை செய்த - பொருந்திய பெருமை பொருத்திய கதையை எழுதிய, செய்தவன் சொல்கின்ற தேயத்தே - வான்மீகி முனிவரது நூல் வழங்குகின்ற நாட்டில், நொய்தின் நொய்ய சொல் நூற்கல் உற்றேன் - பொருளாற்றல் மிக குறைந்த சொற்களினால் நூல் செய்யத் தொடங்கினேன்; என்னை - என்னே என் செயல்; இசழத் தக்கது.

இதனால் இராம கதையினது பெருமையையும், வான்மீகி முனிவரது பெருமையையும், அவரது நூலின் பெருமையையும், தனது அறிவாற்றலின் குறைவையும் கம்பர் கூறினார். என்னை - இசழ்சிக்குறிப்பு. தன்னைத் தானே இசழ்ந்தார்;

(ஏ) வாங்கு அரும் பாதம் நான்கும் - வளைதல் இல்லாத நான்கு வழிகளை; வகுத்த வால்மீகி என்பான் - அமைத்த வால்மீகி முனிவர் அவர்கள், தீம் கவி செவிகள் ஆர - தனது இனிய பாக்களைச் செவிகள் நிறைய; தேவரும் பருகச் செய்தான் - தேவரும் கற்று மகிழும்படி செய்தான்; ஆங்கு அவன் புசழ்ந்த நாட்டை - அக்காவியத்தில் அவி வான்மீகி முனிவர் போற்றிய நாட்டை; மூங்கையான் பேசல் உற்றான் என்ன - ஊழையன் பேசியமை போல; யான் பேசல் உற்றேன் - யான் பாக்களினாற் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

பாதம் நான்கும் வகுத்த வான்மீகி என்பதனால் வான்மீகியின் பெருமையும், அவரது இராமாயணக் கவிகளைத் தேவரும் விரும்பிப் போற்றுகின்றனர் என்பதனால் வான்மீகி இராமாயணத்தின் பெருமையும், அக்காவியத்தில் உள்ள அன்பினால் அக்கதையைச் சொல்ல முற்பட்டார் எனத் தான் நூல் ஆக்கும் காரணத்தையும் தான் காவியத்தைச் சொல்ல முற்பட்டமை ஊழையன் பேசமுற்பட்டது போன்றது எனத் தனது அறிவாற்றல்களின் குறைவையும் கம்பர் கூறினார். இவ்வாறு அவர் கூறியமை ஆவர் அவைக்கு அடங்குதலைத் தெரிவிக்கின்றது.

(ஒ) நான் தமிழ்ப் பாவினால் இஃது உணர்த்திய பண்பு - யான் தமிழ்ச் செய்யுளினால் இவ் இராம கதையைச் சொல்லும்

முறை; தேவ பாடையில் இக்கதை செய்தவர் மூவர் ஆணவர் தம் முன் - வடமொழியில் இவ் இராம கதையைச் சொல்லிய முனிவர்கள் மூவருள், முந்திய தாவினார் உரையின்படி - முதன்மை பெற்ற வான்மீகி முனிவர் சொல்லிய இராமாயணத்தின்படி ஆகும்.

'வடமொழியில் முதலில் இராம கதையைச் சொல்லிய மூவருள் வான்மீகி சிறந்தவர்; அவர் இராம கதையைச் சொல்லிய முறைப் படியே யான் இக்கதையைத் தமிழிற் சொல்கின்றேன்.' எனக் கம்பர் கூறுவதனாற் தன் மீதும் தன் ரூலின் மீதும் பிறர் எவரும் குறை அற்றம் காண இயலாது என்பதை உணர்த்தினார். இவ்வாறு கூறி யமை அவையை அடக்கும் முகம் ஆகும்.

4. பெற்றுயர் = பெற்று + உயர்

கடலுற்றொரு = கடல் + உற்று + ஒரு

அறையலுற்றேன் = அறையல் + உற்றேன்

மற்றிக் = மற்று + இக்

காசில் = காசு + இல்

கதையரோ = கதை + அரோ

பொருவிலா = பொருவு + இலா

புரமெலாம் = புரம் + எலாம்

வேறுளத்ரோ = வேறு + உளது + அரோ

வைவின் = வைவு + இன்

மாக்கதை = மா + கதை

எய்தவற்கெய்திய = எய்தவற்கு + எய்திய

வாங்கரும் = வாங்கு + அரும்

தீங்கவி = தீம் + கவி

ஆங்கவன் = ஆங்கு + அவன்

பாவினாவிள்ளுணர்த்திய = பாவினால் + இல்லு + உணர்த்திய

பண்பரோ = பண்பு + அரோ

5. (அ) கம்பர் அவைக்கு அடங்கு முகமாகக் கூறியவை:-

ஸ்ரீ இராமன் உலகிற் தருமத்தை நிலை நிறுத்த அவதரித்த வன்: அவன் செயலிற் செயலின்மையும் செயலின்மையிற் செயலும் உள்ளவன். அவனதுசரிதம் பெருமையும் தூம்மையும் உள்ள பாற்கடல்

போன்றது. வேதநெறியையும் அறத்தையும் நிலைநிறுத்துவது. ஸ்ரீ இராம சரிதத்தின் பெருமையுணர்ந்து உலகிற்கு நான்கு நெறிகளை வகுத்து உதவிய பெருமை மிக்க வாங்கிக் குழநிவர் தேவமொழியான வட மொழியிற் தேவரும் போற்றும் காவியமாக எழுதினார். அவரது காவியம் பாரத நாட்டில் நிலைபெற்று உள்ளது. இத்துணைப் பெருமைகள் உள்ள ஸ்ரீ இராம சரிதத்தில் உள்ள பேரன்பினாலும் அனைவரும் அறிந்து பயன் பெறவேண்டும் என்னும் ஆசையினாலும் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் குறையுள்ள யான் தமிழ் மொழியிற் சிறிய சேர்ற்களினால் இராம கதையைக் காவியமாக எழுதத் தொடங்கி வேண். எனது இச் செயல் பெரிய பாற் கடலைச் சிறிய பூணை பருகச் சென்ற செயலுக்கும் ஊனமையன் ஒருவன் இக்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கிய செயலுக்கும் ஒப்பானது. ஆகவே எனது இக்காவியம் சிறப்பற்றுக் குறைபாடுகள் உள்ளதாக இருப்பினும் அஞ்சிருக்கலுகு அவைகளைப் பொருட்படுத்தாது இக்காவியத்தை ஏற்றுக் கொள்வதாக.

ஆ. இறப்பும் பாயிரம்

1. அட்சரம் — எழுத்து
மலையேறி விட்டது — கழிந்து விட்டது
மறவி — இயங்கி
வைத் வைவி — சொல்லிய இகழ்ச்சி
இலட்சணம் — அழுக
ஆவி — உயிர்
ஆன் — பசு
பளி — கட்டவை
தாட்சணியம் — இரக்கம்
மாருதம் — காற்று
பூணை — பஞ்ச
ஊராண்மை — உபகாரியாம்தனியை
பேராள்மை — பெருவலியை
பகழி — அம்பு
இசை — புகழ்
இம்பரி — இவ்வுலகு
உம்பரி — தேவரி
களி — மகிழ்ச்சி

வரம் — அருட்கொடை

வம்பு — தவறு

உயிரான இடம் — பிரதான இடம்

பிறழ்தல் — மாறுபடல்

கா — சோலை

அடல், திறல் — வளிமை

தறுகண் — வளிமை

எஃகு — கூர்; நுணி

2. கற்றோர்க்கிதயம் = கற்றோர்க்கு + இதயம்

ஒன்றுற்றக்கால் = ஒன்று + உற்றக்கால்

மற்றதன் = மற்று + அதன்

ஆவளயாவுணக்கமெந்தன் = ஆன் + ஜியா + உண்கு + அமைந்தன்

மாருதமறைந்த = மாருதம் + அறைந்த

நாடுடை = நாடு + உடை(ய)

வாணிலவெழு = வான் + நிலவு + எழு

விள்ளமயால் = விலை + மையால்

வெவ்வரக்கார் = வெம்மை + அரக்கர்

புயத்திறல் = புயம் + திறல்

சிற்றன்னை = சிறு + அன்னை

3. (ஆ) நாயகன் வாயால் இது உரையான் — அரசன் ஆகிய தசர தன் தனது வாயால் இக்கட்டளையைச் சொல்லான்; யான் பகர்வன் — நான் இக்கட்டளையைச் சொல்லி கீன் மேன்; என்னா என்று சொல்லி, தாய் என் நினைவான் முன்னே — தனது தாய் என் நினைக்கும் இராமன் முன்னே; கற்று எனத் தமியன் வந்தாள் — இயமன் போலத் தனியாகக் கூக்கேசி வந்தாள்.

கைகேசியின் கொடுந்தன்மையை உணர்த்தறாக அவளை இய மன் எனப் புலவர் கறிஞர்

(ஆ) அப்பொழுது அவர்ந்த செந்தாமறையினை வென்றது: உடனே மலர்ந்த செந்தாமறைப் பூனினும் அழகாக (இராமனது முகம்) விளங்கியது. நீ முடிகுடவெண்டியதில்லை, நீ காட்டுக்குப்போ பரதன் முடிகுடுவான். எனக்கையே கூற இராமன் அவனது கட்டளை மகிழ்ந்து ஏற்றான். என்பதற்காக உடன் மலர்ந்த தாமறை மறஞ்சுகு இராமனது முகத்தை ஒப்பிட்டுக் கம்பர் கறிஞர்.

(இ) மன்னவன் பணி அன்று ஆகில் — தந்தையின் கட்டளை ஆக இல்லாவிட்டும்; நுழப்பணி மறுப்பணோ — தாய் ஆகிய உனது கட்டளையை மறுக்கமாட்டேன்;

தசரதனைப் போலவே கைகேயியையும் இராமன் உயர்வாக மதித்தான் என்பதை உணர்த்தினான்.

(ஈ) பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றது அன்றோ என் தம்பி பெற்ற பேறுயான்பெற்ற பேறுதானே.

இராமன் பரதனிடம் கொண்டிருந்த பேரன்பை இக்கூற்று உணர்த்துகின்றது.

(உ) கழுந்தராய் — முரட்டுத்தனத்தராய்; உன் கழல் பணியாத வர் — உன் திருவடிகளை வணங்காதவர்களின்; கதிர்மணி முடிமிது அழுந்த — ஒளியுள்ள மனிகள் பதித்த முடிகளில் தாக்கும்படி; வாளிகள் தொடுசிலை ராகவு — அம்புகளை விடுகின்ற வில் வைத்திருக்கும் இராம; அபிநவ கனிநாதன் — அதி புதுமையான கவியரசரான கம்பா; விழுந்த ஞாயிறு எழுவதன் முன் — மறைந்த குரியன் உதய மாகுமுன்; சில தியருடன் ஆராய்ந்து — சற்று வல்ல அந்தனைரொடு வாழுமீகி இராமாயணத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து; எழுந்த ஞாயிறு விழுவதன் முன் — உதித்த குரியன் மறைவதன் முன்; பாடினது கவி எழுநூறு — பாடிய பாடவுகள் எழுநூறு ஆகும்.

(ஊ) அந்தி வந்து அடைந்த — மாலை நேரம் வதினிடம் வந்து சேரிந்த; தாயைக் கண்ட ஆண் கன்று போல — தாய்ப் பகவைக் கண்ட பகுக்கன்று போல,

இதில் ஆண்கள்று — இராமன்
தாய்ப்பகு — வைகேயி

4. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் தமையன் — செங்குட்டுவன், தம்பி — இளங்கோ அடிகள், இருவரும் சேரலாதனின் மக்கள், தமையன் இருக்கத் தம்பி அரசன் ஆவான்னைச் சோதிடன் ஒருவன் கூறினான்: அது அறிந்து செங்குட்டுவன் பெருங் கோபம் கொண்டான். தமையனுக்கு அரசரிமை கிடைக்கச் செய்தற்காக இளங்கோதுறவி ஆணார்

5. வான்மீகி முனிவர் செய்த இராமாயணத்தின் படியே தமது நூலைச் செய்தார் எனக் கவியரசர் கம்பர் கூறியுள்ளார். ஆனால் இரு நூல்களுக்கும் இடையிற் பல பிரதான இடங்களில் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. என இரு நூல்களையும் கற்ற அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர்.

'பரதன் நாடாளவேண்டும், நீ காட்டுக்குப்போகவேண்டும். இது உன் தந்தையின் கட்டளை' எனக் கைகேயி இராமனிடம் கூறினாள்; உடனே இராமன் 'நீ சொல்லியபடி நான் காட்டுக்குப் போகமாட்டேன்' எனக் கைகேயிக்குக் கூறினான். 'உன் வஞ்சகங்களை நெடுங்காலமாக அறிவேன்' எனக் கடுஞ் சொற்களை இராமன் கூறினான்.

இவ்வாறு வால்மீகி இராமாயணத்தில் இருக்கின்றது.

'பரதன் நாடாள வேண்டும், நீ காட்டுக்குப் போகவேண்டும். இது உன் தந்தையின் கட்டளை' எனக் கைகேயி இராமனிடம் கூறினாள். உடனே இராமனின் முகம் செந்தாமரை மலர் போல மசிழ்ந்தது. 'என் தமிழ் பெறும் பேறு யான் பெறும் பேறேயாம்; தந்தை கட்டளையிட வேண்டியதில்லை. தாங்கள் கட்டளை யிட்டாலே போதும். அதனை நிறைவேற்றுவேன்' என இராமன் கைகேயிக்குக் கூறினான்.

இவ்வாறு கம்பர் இராமாயணத்தில் இருக்கிறது.

6. எனவே வான்மீகி இராமாயணத்தின்படி தனது நூலை எழுதியதாகக் கம்பர் கூறுவது பொருந்தாது. இது இரு நூல்களை யும் கற்ற அறிஞர்களின் கருத்து;

ஆனால் 'கழுந்தராய்' என்னும் கம்பராமாயணச் சிறப்புப் பாயிரப் பாடவின்படி வால்மீகி இராமாயணத்தை நன்கு கற்ற அறிஞர்களிடம் கேட்டுத் தம் நூலைக் கம்பர் எழுதினார். அவரது நூலிற் தவறுகள் இருப்பின் அவை கம்பரின் தவறுகள் அல்ல, வான் மீகி இராமாயணத்தைக் கம்பருக்குக் கூறிய அறிஞர்களின் தவறுகள் ஆகும்.

ஆகவே கம்பர் தவறு செய்திலர், வால்மீகியின்படி தமது நூலைச் செய்தார் எனக் கம்பர் கூறியது பொருந்துவதே ஆகும். 'முந்தியதானினார் உரையின்படி உணர்த்திய பண்டு' எனக் கம்பர் கூறியது அவையை அடக்குமுகமாக அமைகிறது.

7. சிறப்புப் பாயிரம் என்பது குறித்த ஒரு நூலின் சிறப்பை உணர்த்துமுகமாகத் தக்க வேறொரு புலவரால் எழுதப்பெற்று நூலின் தொடக்கத்தில் உள்ள ஒன்று.

பாயிரம் - நூல்முகம், சிறப்புப்பாயிரம் - சிறப்பான நூல்முகம்,

இ. கம்பன் அபர பிரமன்

1. விமர்சனம் - விளக்கம்; இரசனை - நயத்தல்; கற்பகன் - புண்ணவரு; மல்குதல் - நிறைதல்; கண்ணோடல் - இரக்கம் காட்டல்;

கோடல் - கொள்ளல்; அருமந்த - (அருமருந்து அன்ன) அரிய; திரவி யம் - பொருள்; சிகரம் - உச்சி; வாளா கிடத்தல் - செயலற்றிருத் தல்; ஆரம் - மால; தவித்த முயல் அடித்தல் - பணகவன் சோர்வுற்ற நிலையில் அவனைத் தாக்கி வெற்றிபெறல்; தழிஞ்சி - தாட்சனியம்; வில்லிட்டு - ஒளிவிட்டு; செழுத்திரு - இலக்குமி; பாத்திரம் - நடிகர்; நகை - சிரிப்பு; குளிர் செய்தல் - மகிழ்தல்; விண்ணக்கெடல் - நேரம் கழித்தல்; சேனாதிபதி - சேனை + அதிபதி; நிராயுதபாணி - ஆயுதம் கையில் இல்லாதவன் (நிர + ஆயுத + பாணி) களிப்பு - மகிழ்ச்சி.

2. (அ) கம்ப நாடன் கவிதையிற்போல் - கம்பர் என்னும் புலவரது கவிதைகளில் உள்ளம் மகிழ்வது போல; கற்றோர்க்கு - அறிஞர்களுக்கு; இதயம் கணியாது - பிறவற்றில் உள்ளம் மகிழ்ச்சி அடையாது. கம்பந்தினன் விலையும் நாட்டிற் பிறந்தயர் ஆதலின் இப்புலவாக்கு இப்பெயர் வழங்குகிறது.

(ஆ) தறுகண் - போரில் ஒருவன் பணகவரை எதிர்த்து அவர் களைக் கொல்வது; பேராண்மை என்ப - பெரும் வலிமை எனப் பெரியோர் கூறுவர். ஒன்று உற்றக்கால் - அங்கு அவர்க்கு ஏதாவது ஒரு தாழ்வு வருமாயின்; ஹராண்மை - இரக்கம் காட்டல்; அதன் எஃகு - அவனது பேராண்மைக்கு ஒர் உயர்வாக யினங்கும். மற்று - பொருளாற்ற இடைச்சொல். இப்பாடல் திருக்குறள் ஆகும்.

(இ) சீர்கெழு வென்முத்தம் - சிறப்புப் பொருந்திய வெண்ணிற முத்து; அனிபவாக்கு அல்லது - தன்னை அனிபவர்க்கு அழகு செய்யுமே அல்லாமல்; நீர்க்கு உள்ளே பிறப்பினும் - நீரினுள் தோற்றி சாலும்; நீர்க்கு அலவ என் செய்யும் - நீருக்கு கும்முத்துக்கள் எப்பயனும் செய்வதில்லை. ஜு - சாரியை இடைச்சொல். கவித தொகை - சங்க கால நூல்களுள் ஒன்று.

(ஈ) நிறம் கரிந்திட - நிறமானது கருமையை அடைய; நிலம் வீரல் கிளைத்திட - நிலத்தைக் கால் வீரல்கள் மெல்லக் கிறுதல் களைச் செய்ய. போரிற் தோற்ற கவலையால் அவனது நிறம் மேலும் கருமை ஆயிற்று. செய்வது அறியாத நிலை வருங்கால் கால் வீரல்கள் நிலத்தைக் கிறுவது மக்கள் இயல்பு. இது இராமாயணப் பாடல்.

(2) ஆய-ஜூபனே! ஆள் உணக்கு அமைந்தன—உணக்குத் துணையாகவந்த படைகள்; மாருதம் அறைந்ந பூளை ஆயின்கள் டனை குறாவளி தாக்கிய பஞ்சகள் போலத் தோல்வி அடைந்து திடின் எஃபதைப் பார்த்தாய்; இன்று போய் போர்க்கு நாளை வா—இன்று உன் இடம் சென்ற போருக்கு நாளைக்கு ஆயத்தமாக வா; என நல்கினான்—என்று அவனது மயிரை அவனிடம் கொடுத்துக் கூறினான்; நானு இனம் கழுகின் வாளை தாக்கு—அழிய இனம் கழுக் மரத்தில் வாளைமீன் பாயும்; கோசல நாடு உடைய வள்ளல்—கோசல நாட்டைத் தணக்கு உரிமையாகவுள்ள இராமன்; வள்ளல்—எழுவாய்; நடிகினான்—பயனிலை. நிலவுளம் நீர்வளம் உள்ள நாடு ஆதலின் 'நாகிளம் கழுகின் வாளை தாவுறு கோசல நாடு' எஃக்கூறினார். அருளை அணவர்க்கும் வழங்குபவன் ஆதலின் இராமனை வள்ளல் என்றார். இராமபாணத்திற்கு மாருத மும் இராவனனது படைகளுக்குப் பஞ்சம் உவமானங்கள். இது இராமாயணப் பாடல்.

(3) அருண வெங்கதிர் ஆயிரத்தவன்—கிவந்த வெம்மையான கதிர்கள் ஆயிரம் உள்ள குரியன்; அன்பினால் உதவும் கருணன்—அன்பினால் தந்த அவனது மகனாலை கருணன்; சில பகுதி—சில அம்புகளை; ஒர் இரு கண்ணர்மேல் விடா—இப்பற்ற கண்ணன் அருச்சுவன் ஆயிய இருவர் மீது விட்டு; வருணமும் பெயரும் பிறந் திலர்—அவன்குவரும் நிறத்தினாலும் பெயர்னாலும் வேறால் வரல்வர்; மனதும் ஒன்று என—இருவரிக்கும் மளமும் ஒன்றே என; தருண வாள் நிலவு எழு நகைத்து—இளமையான ஒளியுள்ள பிறை போலச் சிரித்து; உரை தந்து போயினன்—கில் சொற்கள் கூறி அப்பாற சென்றான்.

கருணன்—எழுவாய்; போயினன்—பயனிலை;

இது வில்லிபாரதத்துப் பாடல்;

(4) அன்று போர்புரி சேவையின் பதியான வீரனை—அன்றைய தினம் போர் செய்யும் பகைவர் படைகளின் தலைவனான கர்ணனை; நீ இறை போய் இனி நாளை வா—நீ இன்று சென்று நாளை போர்க்கு வா; என இனிது இயம்பினன்—என்று அழகாகக் கூறினான்; வெள்றி கூர வரியின்மையால்—வெற்றி மிகுந்த வரிகள் உள்ள வில் கீற்றலால்; அடல் வெவ் அக்கரை முன் கொஞ்ச காளையை

ஒத்து-வலிமை உள்ள கொடிய அரக்கர்களைக் கொண்ற, இராமணைப் போன்ற; பேர் இசை கொண்ட ஆஸ்ரையினான்—பெரும்புகழுக்கு உரிய வலிமை மிக்க அருச்களன்;

ஆஸ்ரையினான்—எழுவாய்: இயம்பினன்—பயனிலை. ஆவி—அசைநிலை இடைச்சொல்; வில்துமை=வின்மை. கூர்—உரிச்சொல். அருச்களனுக்கு இராமண உவவையாகக் கூறினார். இது வில்லி பாரதத்துப் பாடல்.

(ஏ) இம்பர் நாட்டிற் செல்வம் எல்லாம் எய்தி அரசாண்டு இருந்தாலும்—இவ்வுலகச் செல்வம் எல்லாம் பெற்று அரசர் போல இருந்தாலும்; உம்பர் நாட்டிற் கற்பக்கா ஒங்கு நிழல் இருந்தாலும்—வேர் உலகில் கற்பகச் சோலையில் உயர்ந்த செல்வம் பெற்று வாழ்ந்தாலும்; செம்பொன் மேருபுயத்துத் திறல் சேர் இராமன்—செல்வீய பொன்மயமான மேருமலையை ஒத்த புயங்கள் உள்ள வலிமை உள்ள இராமன், திருக்கதையில் கம்பநாடன் கவிதையில் போல—தெயவத்தனமையுள்ள கதையில் அக்கதையைக் காவியம் ஆக்கிய கம்பரின் கவிதையில் உள்ளம் மகிழ்வது போல முற்கூறிய இரண்டினாலும் உள்ளம் மகிழாது.

இவ்வுலக அரசச் செல்ல இன்பத்திலும் தேவருலகக் கற்பக்காச் செல்ல இன்பத்திலும் கம்பர் காவியக் கவிதை இன்பம் உயர்ந்தது, இது கம்பர் காவியத்தைப் படித்து இன்புற்ற வேறு ஒரு புலவர் பாடிய பாடல்.

3. (அ) சங்கப் புலவர்கள் மிக உயர்ந்தவர்கள். உயரிய கருத்து கணள் முறைப்படி உரிய இடத்தில் உரிய சொற்களாற் சொல்பவர். அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையிற் போற்றப் பெறுபவர் கவியரசர் கம்பர். உயரிய கருத்தை உரிய இடத்தில் உரிய சொற்களாற் சொல்வதில் வல்லவர். இவ்வாற்றல் சணைய புலவர்களுக்கு இல்லை, இந்த வேறுபாட்டை விளக்குதற்குக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஒரே பொருளில் அமைந்த கம்பர் பாடல் ஒன்றையும் வில்லிபாரதப் பாடல் ஒன்றையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

(ஆ) திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் தெரிவித்த ஊராண்மை செய்தல் என்னும் உயரிய பண்பைத் தாம் பாடிய காவியத்தில் உரிய இடத்தில் உரிய முறையில் பயணபடுத்தியுள்ளார் கவியரசர் கம்பர். முதனாட் போரில் அனைத்தும் தோற்

முத் தனியணாக நின்ற இராவணன் கொலிவப்பட வேண்டிய கொடிய பகைவன். எனிலும் அவனைக் கொல்லாமல் அவனுக்குக் கருணைகாட்டி அடுத்த நாள் போருக்கு வருப்படி அனுப்பினான் இராமன்.

இதேபோல ஒரு நிசம்சியை இராமாயணத்தை ஒத்த பாரத காவியத்தில் அதன் ஆசிரியர் வில்லிபுத்தூரர் என்னும் பெரும் புவவர் அமைத்துள்ளார். துரியோதனங்கும் பாண்டவர்க்கும் நடந்த பெரும் போரில் துரியோதனங்கு படைத்தலைவணான் கர்ணன் பாண்டவர்களைப் பார்வையிடுகிறான். பாண்டவர் படைத்தலைவன் அர்சுகணனைக் காண்கின்றான். அவனைகு போரிட விரும்பாமல் அப்பால் செல்கிறான் கண்ணன். அப்போது இன்று போய் நானை வா என அவனுக்கு அருச்சனை கூறுகிறான்.

ஆயுதமில்லாமல் நின்ற இராவணனை இன்று போய் நானை வா என இராமன் கூறியமை கருணை செய்தலுக்கு மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது. ஆனால் ஆயுதங்களைகு வந்த கண்ணன் இன்று போய் நானை வா என அருச்சனை கூறியமை மிகப் பொருத்தமாக இல்லை.

ஆகவே எதனை எப்படி எந்த இடத்தில் சொல்ல சொல்ல வேண்டும் என்னும் ஆற்றல் கம்பருக்கு இருப்பதுபோல ஏனைய புவவர்களிடம் இல்லை.

ஆகவேதான் கம்பர் கவியரசராகவும் உலக மகாகவியாகவும் விளங்குகிறார். படைத்தற் கடவுள் பிரமன் அவர் உலகங்களையும் உயிர்களையும் பொருள்களையும் மிக அழகாகவும் அற்புதமாகவும் அமைப்பதில் வல்லவர்; கவியரசர் கம்பர் காவியங்களையும் கவிதை களையும் அழகாகவும் அற்புதமாகவும் ஆக்குவதில் வல்லவர். ஆகவே கம்பர் ஒரு பிரமா. ஆனால் உண்மைப் பிரமன் அவ்வர்; அபர பிரமன் எனக் கட்டுரை ஆசிரியர் கூறினார். அபரபிரமன் பிரமனைப் போன்ற பிரமன். போவிப் பிரமன்.

(இ) இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று - இச்செயலை இவ்வகையால் இவன் நிறைவேற்றுவான் என்று; ஆய்ந்து - அறிந்து; அதனை அவன்கண் விடல் - அச்செயலை செய்யும் பொறுப்பை அதனைச் செய்ய [வல்லவனிடம் கொடுக்க, விடல் - விடுக, வியங் கோன் வினைமுற்று.

(ஏ) ஆர்.

1. பிரசுபம் - படிவம்! நன் கலன் - நல்ல அணிகள்! பிறன் கடை - புறவாயில்! பேதை - அறிவிலி! கதி - உய்யும் வழி; கட்டுரை - உறுதியூர்; படி ஓலை - பிரதி ஓலை; நேர்வன - ஒப்பாவன! வைதிகம் - வேத நெறி! அவைதிகம் - வேதநெறி அல்லாதது; வர்க்கம் - இளம்; ஆதித்தன் - குரியன்.

2. (அ) சரயு என்பது - சரயு என்னும் நதி; இரவி தன் குலத்து எண்ணில் வேந்தர்தம் - குரிய குலத்து எண்ணில்லாத அரசர்களில்; பரவு நல் ஒழுக்கின்படி பூண்டது - புகழ்தற்கு உரிய நல்ல ஒழுக்கத் தின்படி அமைந்தது; உரவநீர் இவு நிலத்து - கடல் குழந்த இவு உவகத்தில் ஒங்கும் உயிர்கட்டு எல்லாம் - எல்லா உயிர்களுக்கும்; தாய்மூலங்களு - தாயின் முளையை ஒத்தது.

சரயு நதிக்குத் தாய் மூலை உவமானம்; அதன் நீருக்கு முன்னப் பாலும் உவமானம்.

சரயுநதி நீர்க்குச் குரியகுல அரசர் ஒழுக்கம் உவமானம்.

இஃது இராமாயணப்பாடல்.

(ஆ) மணைமாட்சி மங்கலம் என்ப - மணைவியினது நற்குண நற்கெய்கை ஒருவனது இல்லற நெறிக்கு நன்மை என அறிஞர் கூறுவர்; நன் மக்கட் பேறு அதன் நன் கலன் - நல்ல மக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளல்; அவு இல்லற நெறிக்கு நல்ல அணிகளன் ஆகும்.

மாட்சி - சிறப்பு, என்ப - என்பர், மணை - மணைவி, மற்று - இடைச்சொல்.

இது திருக்குறட் பாடல்.

(இ) ஆர் அனர் மூழ்கியும் - அதிக துண்பங்களுள் வருந்தியும் - ஆக்கம் இழந்தும் - அரச செல்வத்தை இழந்தும்; வாரி கருங்கியும் - பொருட் செல்வம் இல்லாமலும்; வாய்மை நிறுத்தி - வாய்மை அறத்தை நிலைநிறுத்தி; தாரணி ஆன் அரிச்சந்திரன் - உலகை ஆட்கி கெய்த அரிச்சந்திரன்.

அரசை இழந்தும் மணைவி மக்களை விற்றும் பல துண்பங்கள் அனுபவித்தும் வாய்மை அறத்தை நிலைநாட்டியவன் அரிச்சந்திரன் என்னும் அரசன். அனர் - துண்பம், ஆர் - மிகுதிப்பொருள் திரும் உரிச்சொல்.

(ஈ) எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுற்று - எப்பொருளை யும் எவரும் எனிதாக அறிந்துகொள்ள; செப்பிய வள்ளுவர் தாம

செய்யவரு முறிபாற்கு - சொலிலிய திருவள்ளுவர் செய்த திருக்குற ஞக்கு; பாரதம் சீர் ராம கதை மறு பண்டை மறை நேரவள - பாரதம் இராமாயணம் மனுதரீம் சாஸ்திரம் பழைய வேதங்கள் என்பன ஒப்பாவன; மற்று நிஃர் இல்லை - ஏனைய நூல்கள் ஒப்பாக இல்லை.

முப்பால் - திருக்குறங்கி, சீர் - சிறப்பு; நேர்தல் - ஒப்பாதல். இப்பாடல் திருக்குறங்கள் பெருமையை உணர்த்துகிறது. இப்பாடலைப் பாடிவர்

(ஒ) நலத்தின் கண் நாரின்மை தோன்றின் நலை உயர் குலத் திற் பிறந்தவளிடம் அன்னின்மை காணப்படுமாயின்; அவன் குலத் தின் கண் ஜயப்படும் - அவனது குடிப் பிறப்பில் ஜயப்பாடு தோன்றும்.

நலம் - நல்லை; இச்சொல் இங்கு ஆகு பெயராக அதனை உண்டாவனைக் குறித்தது; நார் - அங்கு.

(ஷ) அரக்கர் ஒர் அழிவு செய்து கழிவரேல் - இராவணன் முதலிய அரக்கரிகள் ஒரு பெரும் திமையை உணக்குச் செய்திருந்தார்கள் ஆயின்: அதஞ்கு - அதற்காக; வேறு ஒர் குரங்கு இனத்து அரசைக் கொல் - அரக்கரோடு தொடர்பு இல்லாத குரங்கு இனத்து அரசைக் கொல்லும்படி; மனுதெறி கூறிற்று உண்டோ - மனுதர்ம சாத்திரம் கூறி இருக்கிறதா.

அரக்கர் செய்த அழிவு - இராமன் இல்லாதபோது அவனது மனைவியை எடுத்துச் சென்றார்கள். குரக்கிணத்து அரசு - வாவி இப்பாடல் வாவி கூற்று இராமாயணத்தில் உள்ளது. மனுதர்ம சாத்திரம் இந்தியா முழுவதற்கும் பொதுவான சட்டமுறை நூலாக அக்காலத்தில் இருந்தது.

(எ) நாது உகு சோலை தோறும் - மகாந்தத்துகள் சொரியும் சோலைகளிலும்; சண்பகக் காடுகள் தோறும் - சண்பக மரங்கள் உள்ள காடுகளிலும்; போது அவிழ் பொய்கை தோறும் - புக்கமணல் நிறைந்த வெள்களிலும்; புதுமணல் தடங்கள் தோறும் - புதுமாதலிக் கொடியும் தேன் நிறைந்த கழுகும் உள்ள குடியிருப்புப் பகுதிகளிலும்; வயல்கள் தோறும் - வயல்களிலும்; ஒதிய உடம்பு தோறும் - உயிர் என உடம்பு தோறும் உயிர் உலவுவது போல; உலாயது - உலவி வந்தது; சருபு - சருநந்தி.

உடம்பில் உயிர் உலாவுதல் போல சருநந்தி அந்நாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உலாவி வந்தது. உயிர் இல்லாவிடில் உடல் பயன்படாது. அதுபோல சருபு நதி இல்லாவிடில் அந்நாடு பயன் படாது. சருபு நதிக்கு உயிரும் நாட்டிற்கு உடலும் உவமானங்கள்.

3. குரிய குலத்து அரசர்களும், இராமன் — போரிச் அணைத் தும் தோற்றுத் தலியங்கை நின்ற பகைவணான் இராவணனைக் கொல்லாமல் நானை வா எனக் கருணை செய்தும்.

அரிச்சந்திரன் — அரசு இழந்தும் மனவியில் மக்களை இழந்தும் பல துண்பங்களை அனுபவித்தும் வாய்மை அறத்தில் உறுதியாக நின்றும்.

மநு — குரிய குலத்து முதல் அரசன், எக்காலத்தும் அனைவரிக் கும் பயன் தரும் சிறந்த மனுதரிம் சாத்திரம் என்னும் நூலை எழி தியமை.

மாந்தாதா — ஒன்றுக்கு ஒன்றுபடக்கமய்யுள்ள உயிரினங்கள் பண்ணம் இல்லாமல் ஒற்றுமையாக வாழும்படி ஆட்சி செய்தும்.

4. சரடு நதியின் சிறப்புகள்:-

குரிய குலத்து அரசர்களின் உயர் ஒழுக்கம் இடையீடுபடாமல் உலகிற்குப் பயன்படும் வகையிற் தொடர்ந்து வருதல் போல சரடு நதியின் நீர் இடையீடுபடாமல் உலகிற்குப் பயன்படும் வகையில் வந்தும்.

ஒரு தாய் தன் பிள்ளை கணு கிழுப் பால் ஊட்டி அவர்களை வளர்த்தல் போலச் சரடு நதியும் கோசல நாட்டு அனைத்து உயிர்களுக்கும் நீர் கொடுத்து அனைத்து உயிர்களையும் வளர்த்தது.

உடலில் உயிர் உலாவி உடலை வாழ்விப்பது போலச் சரடு நதி அந்நாட்டில் உள்ள பூஞ்சோலைகள் காடுகள் வாவிகள் குடியிருப்புகள் வெளிகள் வயல்கள் ஆகிய அனைத்து இடத்திலும் உலாவி அவைகளைப் பயன் உள்ளை ஆக்கியது கோசல நாட்டின் அனைத்துச் சிறப்புகளுக்கும் நீர் வளத்திற்கும் நிலவளத்திற்கும் அந்நாட்டு முக்களதும் அரசர்களதும் உயர் ஒழுக்கத்திற்கும்நாட்டின் நல்லாட்சிக் கும் சரடு நதி மூலமாக விளங்கியது.

சரடுநதி கைணமலையில் உள்ள மாணசி சரசவாவியில் உண்டாகி றது. கங்கை நதியிலும் சிறந்தது.

5. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் சங்கத்துச் சான்றோர். நீதி வழுவா நெறி முறையில் நிற்கும் வைதிகர்க்கே நூல்கள் செய்வன திருவள்ளுவர் செய்தது பொது நால்; மநு செய்தது சிறப்பு நால்

உ. கலஞ் சரக்கும் ஒழுக்கம்

1. அவயவம் - உறுப்பு: ஓர்புதல் - பாதுகாத்தல்; சுரப்பு - ஆற்று; ஒழுகலாறு - ஒழுக்கம் ஆகிய ஆறு; விளைவு - பயன்; கலம் - கப்பல்; பிலம் - சரங்கம்; நாடா வளர்த்தன - முயற்சி செய்யாமல் வரும் வளங்களை உடையன.

2: (அ) அருந்தமிழ்ப்புவை - அரிய தமிழ்ப்புவைரே; அந்ததான் வந்திலை - யான் அரசனாக இருந்த காலத்தில் நீ வரவில்லை.

குமணன் என்னும் அரசன் தம்பியின் குழ்ச்சியினால் நாடு இழந்து காட்டில் இருந்தபோது அவனிடம் பொருள் வேண்டிச் சென்ற பெருந்தலைச் சாத்தனார் என்னும் புலவனுக்கு அவ்வரசன் கூறியது. அப்பொழுது வந்தால் அதிக பொருள் தந்திருப்பேன்; இப்போது தருவதற்கு “எதுவும் இல்லையே” என்பது இக்கூற்றின் பொருள்:

(ஆ) கணக்கு இலா நிதியம் கலம் சரக்கும் - அளவில்லாத பொருள்களைக் கப்பல்கள் கொடுக்கும்; நிலம் நிறைவளம் சரக்கும் - நிலமானது அதிக வளத்தைக் கொடுக்கும்; பிலம் நன்மனி சரக்கும் - சரங்கங்கள் நல்லமணிகளைக் கொடுக்கும், பெறுகற்கு அரிய குலம் குடிக்கொம் ஒழுக்கம் - பெறுதற்கு அரிய குலமானது மக்கள் அணைவருக்கும் ஒழுக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

இப்பாடலில் முதல் மூன்றையும் உவமாவங்களாகவும் நான்கா வதை உவமேயமாகவும் கொள்க. நாட்டிற்கு முதல் மூஸ்ரும் இன்றி யமையாதன ஆதல் போலக் குலஞ்சரக்கும் ஒழுக்கமும் இன்றியமையாதது என்பதாம். இது கம்பராமாயணத்தில் உள்ள பாடல்.

(இ) இவம் என்று-நாம் இல்லாதவர்களானோம் என்று; எவ்வும் உரையாமல் சுதல் - துண்பத்தை இரப்பவர் கொட்டி முன்பே அவர் குறிப்பு அறிந்து அவருக்குக் கொடுத்தல்; குலன் உடையான்கண்ண - நல்ல குலத்திற் பிறந்தவர் இடத்தில் உள்ளன.

இரப்பவர் தம் துண்பத்தைச் சொல்ல முன் அவர் குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் உயர்ந்தது எனவும் இவ்வாறு கொடுத்த நல்ல குடிப்பிறந்தார் இயல்பு எனவும் இப்பாடல் உணர்த்துகிறது; சுதல் - சுதல்கள்.

(ச) வருந்தி வந்தவரிக்கு ஈதலூம் - துண்புற்று வந்தவரிக்குக் கொடுத்தலும்; வைகலூம் - நாள்தோறும்; விருந்தும் - விருந்தோம் பலும். அன்றி - இந்த இரண்டும் அஸ்லாமல்; விளைவன யா உள் - விளையும் நன்மைகள் வேறு எவை உள்ளன; நல்ல நாட்டிலே இரப்பவர்க்குக் கொடுத்தல், விருந்தோம்புதல் ஆகிய இரண்டும் இருக்கும்.

3. நல்ல நாடு என்பது பற்றித் திருவள்ளுவர் கருத்து:-

'நாடென்ப நாடா வளத்தது: நாட வளந்தரும் நாடு நாடவில்;
இளவையார் கருத்து:- 'ஆறில்லா ஹருக்கு அழகு பாழ்.'

கம்பரி கருத்து:- 'பெறுதற்கரிய குலம் குடிக்கெல்லாம் ஒழுக்கம் சரக்கும்.'

4. கலஞ் சரக்கும் நிதியம், நிலம் சுரக்கும் வளம், பிலம் சுரக்கும் நன்மனி ஆகிய மூன்றினும் குலம் சுரக்கும் ஒழுக்கம் உயர்ந்தது.

மனவில் இருந்துவரும் ஆறு குலஞ் சுரக்கும் ஒழுக்கத்திற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. குலத்திற்கு மலையும் ஒழுக்கத்திற்கு ஆறும் உவமைகள். ஆறு உலக உயிர்களுக்குப் பல வகை களில் உதவி அவைகளைப் பாதுகாக்கிறது. குல ஒழுக்கமும் அனைவரிக்கும் பல வகைகளிலும் உதவி அவைகளைப் பாதுகாக்கிறது.

நதி நீர் இல்லாமல் வரண்டிருக்கும்போது அதன் மனல் வெப்பத்தினால் வெப்பமுற்று அவ்வழிச்செல்பவர் பாதங்களைச் சுடும்: ஆயின் பொருள் இல்லாமற் துண்புற்ற காலத்திலும் குல ஒழுக்கம் பிறருக்குத் தொடர்ந்து உதவும். இளையான் குடிமாற நாயனார் பொருளின்றித் துண்புற்ற காலத்திலும் விருந்தோம்புதற் பணியைத் தொடர்ந்து செய்தார்.

குலஞ் சுரக்கும் ஒழுக்கம் உள்ள நாட்டில் வித்திடாமல் பயிர் விளைதல் போல அனைத்துச் செல்வங்களும் தாமாகவே வந்து நிறைந்திருக்கும்:

5. கோசலை தன் மகன் இராமனைப் பார்த்து 'உன்னிலும் பார்க்க உன் சிறியதாயின் மகன் நிறை குறைந்தவன். நின்னிலும் நல்லன்; அவன் அரசுபுரிதல் நாட்டுக்கு நலன்' எனக் கறினாள்,

குவி இராமனைக் குறை கூறியபோது ‘இராமனைப் பயத்தைக்குச் சூறை உண்டோ’ எனக் கூறினாள்.

‘கமித்திரை தன் மகன் இலக்குமணனைப் பார்த்து ‘மகனே! இராமனின் பின் தமிழ் என்னும் முறையிற் தெல்லாடே; ஓவலன் என்னும் முறையிற் செல்’ என்றாள்:

இராமன் இராவணனைப் பார்த்து ‘நின் படைகள் குறாவளியால் அடிப்பட்ட பஞ்சபோல் ஆயின. இன்று போய்ப் போர்க்கு நானோவா’ என்றான்டு

இவை குலம் சுரக்கும் ஒழுக்கத்தின் அறிகுறிகள்.

6; கம்பராமாயணக் காட்சிகள் என்னும் கட்டுரைகளை எழுதி வரி இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, இவரை பெருந்தமிழரினார். தமிழ் இலக்கிய இலக்கண சமய தத்துவ நூல் களை நன்கு அறிந்தவர். இவரது உரைநடை தனித்துவமான சிறப்பு களை உடையது. கருத்துவுள் சொற்கள் உள்ள செறிவான சிறிய வாக்கியங்களைக் கொண்டது. கருத்துத் தேவைக்கு ஏற்பாக் சொற்கள் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளன. சொற்களும் சொற்றொடர்களும் வாக்கியங்களும் திருக்குறள்களைப் போல ஆழமான கருத்துக்களை உடையன. கருத்துகளைப் படிப்பவர் உள்ளத்திற் பதித்தற்காகப் பல்வேறு நூல்களில் இருந்து எடுத்துக்காட்டுக்கூடு எடுத்தான்டு உள்ளார். சொல்ல எடுத்த கருத்துக்களை எல்லாக் கோணங்களிலும் வைத்து ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளார். ஒருவர்க்குத் தேவையான பயனுள்ள கருத்துக்கள் அனைத்தும் இக்கட்டுரைகளில் உள்ளன. சொற்றெறிவான நடை ஆயினும் படித்தற்குச் சுவையாகவும் உள்ளத் தைக் கவருவதாகவும் இவரது உரைநடை அமைந்துள்ளது. சொல்ல எடுத்த கருத்துக்களைப் பற்றிய ஜயங்களைத் தாமேசொல்லி அவற்றிற்குத் தெளிவான தக்க பதில்களையும் சொல்லிக் கருத்துக்களை நிறைவு செய்துள்ளார். உயரிய உண்மைகளை எவிதில் எவரும் அறியும் வண்ணம் இவரது உரைநடை அமைந்துள்ளது. கவிதை நயங்களையும் இலக்கிய உணர்வுகளையும் ஊட்டுவனவாக இவரது உரைநடை உள்ளது.

நளவெண்பா - சுயம்வர காண்டம்

அலகு 2

1. நளன் என்னும் அரசனது சிறந்த கடையை வெண்பா என்னும் பாவகையிலால் கூறும் நால் ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. தமிழில் உள்ள சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்று. இந்நாலைப் பாடியவர் புகழேந்திப் புலவர். இவர் சிறந்த பெரும் புலவர். இந்நால் சுயம்வர காண்டம், கவிதொடர் காண்டம், கலிநீங்கு காண்டம் என மூன்று காண்டங்களை உடையது. காண்டம் என்பது நூலின் பேரூறுப்பு. பகுதி என்பது பொருள். நளனுக்கும் தமயந்திக்கும் திருமணம் நிசழ்ந்ததைக் கூறும்பகுதி சுயம்வர காண்டம் ஆகும். சுயம்வரம் - திருமணம். நளன் என்னும் அரசன் பண்டைக் காலத்தில் வட இந்தியாவில் நிடத நாட்டை ஆண்ட புகழ்பெற்ற அரசன்.

2. (1) நளனது ஆட்சிச் சிறப்பு - தாது அவிழ் பூந்தாரான் - மகரந்தத்துகள் சொரியும் பூமாலையை அணிந்த நளன்; சீதமதிக் குடைக்கீழ் - குளிர்ந்த சந்திரானை ஒத்த குடையின் கீழ்; உலகு - உலகத்தை; செம்மை அறம் கிடப்ப - செவ்விதாய அறம்விளங்கவும்; மாதர் அருகு ஊட்டும் பைங்கிளியும் - பெண்கள் அருகில் வைத்து வளர்க்கும் பக்ஷமயான கிளியும்; ஆடற்பருந்தும் - போரிடுதலை யுடைய பருந்தும்; ஒரு கூட்டில்வாழ் - ஒரு கூட்டில் ஒற்றுமையாக வாழவும்; தனிக் காத்தான் - தனி ஒருவனாக ஆட்சி செய்தான்.

குடைக்குச் சந்திரன் உவமானம், குளிர்மை - பொதுத்தன்மை, வெண் கொற்றக் குடை அரச ஆட்சியின் அடையாளம். தாரான் - எழவாய். காத்தான் - பயனிலை. உலகு - செய்யப்படு பொருள்.

(2) நளன் சோலைக்குச் செல்லுதல்

வாங்கு வளைக்கலையார் - வளைந்த வளையல்களை அணிந்த கைகளைப்படைய மகளிரின்; வத்சமதி பூத்த - முகமாகிய சந்திரன் மலர்ந்துள்ள; பூங்குவளைக் காடு இடையே - குவளை மலர்கள் ஆகிய கண்கள் நிறைந்த விதியின் ஊடாக; தேங்குவளைத் தேன் நாடி - இனிய குவளை மலர்களின் தேனை ஏரும்பி; வண்டு சிறஞ் சூலர்த்தும் - வண்டுகள் சிறகுகளை உலர்த்துகின்ற; நீர் நாடன் - நீர் வளம் உள்ள நிடத நாட்டை உடைய நளன்; பூநாடி சோலை புக - பூக்களை விரும்பிச் சோலையை நோக்கி; போயினான் - தேரிற சென்றான்.

மகளிரின் முகத்தை மதியாகவும் கண்களைக் குவளை மலர்களா கவும் உருவகித்துள்ளார் புலவர். நிறத்தினாலும் தோற்றுத்தி

னாலும் குவளை மலர்கள் கணக்குக்கு ஒப்பு ஆவன். மகளிரின் கண்கள் இருபுறத்தும் நிறைந்திருந்தமையால் அவ்விதியைக் காடு என்றார். மகளிர் விதியின் இருமருங்கும் நிறைந்து அரசன் செல்வதைப் பார்த்தனர். நீாநாடன் - எழுவார்ய். போயினான் - பயனிலை. நீராநாடன் சோலைபுகக் காட்டிட்டயே செல்றான்.

(3) நளன் சோலையை அடைதல்

தேரிற் துகளை - தேரினால் எழுந்த தூகிகளை; நிருத்து இழையார் பூங்குழவின் - செவ்விய ஆபரணங்களை அணிந்த மகளிரின் பூக்கள் அணிந்த கூந்தலை; வேரிப்புனல் நண்பப் - தேன் ஆகிய நீர் ஈரப்பதனாக்கி அடக்க; கார்வண்டு தொக்கு இருந்து ஆவத்து உழறும் - கரிய வண்டுகள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து ஒலிசெய்து உழறுகின்ற; தூங்கு இருள் வெய்யோற்கு ஒதுங்கி புக்கு இருந்தால் அணன் - மிக்க இருள குரியனுக்கு அஞ்சி மறைந்து இருந்ததைப்போல இருங்ட; பொழுல் அடைந்தான் - சோலையை அடைந்தான்.

தேரிற்றுகள் = தேரில் + துகள் புனனைப்ப = புனல் + நண்பப் பெய்யோற்கு = பெய்யோன் + கு. இழை - ஆபரணம். வேரி - தேன். புனல் - நீர். ஆவித்தல் - ஒலித்தல். தேரிப் புழுதியைப் பூக்க வளை தேன் அடக்கியது என்பதனால் மகளிரினதும் அவர்கள் அணிந்த பூக்களதும் அப்பூக்களில் உள்ள தெனினதும் அதிக அளவை உணர்த்தினார். இது உயாவு நவிற்கி அணி. ஒன்றின் சிறப்பை மிகைப்படுத்திக் கூறுவது இவ்வளி. இருள் குரியனுக்குப் பயந்து புகுந்து இருந்த சோலை என்பதனால் வெயில் உட்புகாது அடர்ந்த மரச்சோலை என்பதாம். அனன் - உவலை உருபு: இது தற்குறிப் பேற்ற அணி.

(4) அணனம் வருதல்

அப்பு உள் தோன்றும் முளித்தலை வைகும் அன்னப்புள் - நீரி ஹுள் தோன்றும் தாமரை மலரில் வசிக்கும் அன்னப்பறவை; நீள் நிறத்தால் சோலை நிறம் பெயர - அதன் உடலின் வெண்றிறத்தால் சோலையினது பச்சை நிறம் வேறுபடவும்; நீடியதன் தாள் நிறத்தால் பொய்கைத் தலம் சிவப்பு - நீண்ட அதன் பாதத்தின் செந்றிறத்தால் வாவியின் நீரிப் பரப்புச் சிவப்பு நிற மாகவும்; ஆங்கு - அச் சோலையில்; மாண் நிறத்தான் முன் - மாட்சியைத் தன்மையுள்ள நளனின் முன்; தோன்றிற்று - வந்தது.

சோலையின் நிறம் பெயரவும் பொய்கை சிவப்பாகவும் அன்னப்புள் மாண் நிறத்தான் முன் தோன்றிற்று: நீள் + நிறம் =

நீண்டம் - தாள் + நிறம் = தாணிறம். முன் + அப்பு + உள் = முன்னப்புள். தாள் - பாதம். அப்பு - நீர். மூளி - தாமரை மலர். நிறம் - வண்ணம். தங்கை, தலம் - பறப்பு. புள் + தொங்கிறறு = புட்டோக்கிறறு.

(5) அன்னப் பறவையைப் பிடித்துத்தரும்படி நளன் கூறுதல்.

மேதிக்குலம் ஏறி - எருமைக் கூட்டம் சென்று; மென் கரும் பைக் கோதைக் கடிந்து முத்து உயிரும் - மென் கருமைக் குடைந்து கடித்து முத்துக்களை உம்புகின்ற; கங்கை நீர் நாடன் - கங்கை நீர் பாயும் நிடத் நாடடு அரசன் ஆகிய நளன்; பேதை மட ஆன் னம் தன்னை - ஜிலமையான் அழகிய அன்னப் பறவையை; பிழையாமல் பெயர்ந்து பிடித்துத்தா - தபபாரமல் சென்று பிடித்துத் தருக; என்றான் - எனக் கூறினான்.

‘மேதிக்குலம் மென்கரும்பைக் கடித்து முத்து உமிழும் கங்கை நாடன்’; என்பது அன்றை நாட்டின் சிறப்புகளை உணர்த்தியது.

(6) தோழிப் பேணகள் அன்னத்தைப் பிடித்து நஸ்விடம் கொடுத்தல்

நல்ல மயிற்குழாய் மட அண்ணத்தை நாடி ஒடு வளைக்கின் ரது ஒப்ப - நல்ல மயிற் கூட்டம் அழகிய அண்ணத்தை விரும்பி ஓடிச் சூழ்வது போல; நீடிய நல் பைவுக்குந்தன வல்லியர்கள் பற்றிக் கொடு வந்து - நின்ட நல்ல பசிய சுந்தலையுடைய தோழிப் பெண்கள் அண்ணப் பறவையைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து; தன் கோவின் முன் தாழ்ந்து வைத்ததார் - தம் அரசனின் முன் பணிந்து வைத்தனர். தோழிப்பெண்களுக்கு மயிற்கூட்டம் உவமானம், வல்லியர் - வல்லிக்கொடி, போன்றவர், தம் + கோ = தங்கோ.

(7) அண்ணம் அரசனைக் கண்டு அக்ஷம் வடிடதல்.

ஆய் இழையார் அன்னம் தன்னைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்-
ஆராய்ந்தெடுத்த ஆபரணங்களை அனிற்ந தோழிப் பெங்கள்
அன்னப் பறவையைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்; மன்ன் திருமுன்
வைத்தலும் - அரசன் முஸ் வைத்தவுடன்; அன்னம் - அந்த அன்
பைப் பறவை; தன் உடைய வான் கிளையைத் தேடி மலங்கிற்று
- தனது பெருங் கூட்டத்தைக் காணாமல் மயங்கியது; மன்னவ
னினக் கண்டு கவலைகிற்று - அரசனைக் கண்டு கவலையடைந்தது.

அன்னம் தன் கூட்டத்தைக் காணாமல் மயங்கியது. அரசுவைக் கண்டு அஞ்சியது.

(8) அன்னத்தை பிடித்த நோக்கத்தை அரசன் அன்னத்திற்குக் கூறுதல்.

களிவன்டு மாணப் பிடித்த தார்மன் - தென் உடனு மகிழும் வண்டு மாட்சியைப் பெறப் பற்றிய மாலை அணிந்த அரசன்; மட அண்ணமே அஞ்சல் - அழகிய அண்ணப் பறவையே! அஞ்சாதே' உடன் தன் அணி நடையும் - உடனு அழகிய நடையும், வஞ்சி அண்ணயார் மணி நடையும் வஞ்சிக் கொடியை ஒத்த மகளிரது அழகியநடையும்; விஞ்சியது காணப்பிடித்தது கான் - மேலானது எது என அறி தற்கு நின்னைப் பிடித்தோம்; என்றான் - எனக்கூறியார்,

நினது நடையோ மகளிரின் நடையோ மேலானது என அறி தற்கு நின்னைப் பிடித்தோம். ஆதலின் அஞ்சவேண்டாம் அண்ணமே என நளன் அண்ணப் பறவைக்குக் கூறினான். விஞ்சியது - மேலா எது. மாண் = மாண் + அ; மாட்சியைப்பட மன-மண்ணு.

(9) அரசன் சொல் கேட்டு வன்னம் அச்சம் நிங்குதல்.

செய்ய கமலத் திருவை நிகரான தையல் பிடித்த - சிவந்த தாமரை மலரின் திருமகளை ஒத்த மகளிரி பிடித்த: தனி அண்ணம் - ஒப்பற்ற அண்ணப்பறவை; வெய்ய அடு மாற்றம் இல்லாத அரசன் சொல் கேட்டு - கொடிய கொல்லுந் தன்மை இல்லாத அரசனின் சொற்களைக் கேட்டு; தடுமாற்றம் தீர்ந்தது - மயக்கம் நீங்கியது.

அண்ணம் அரசன் சொற் கேட்டுத் தடுமாற்றம் நீங்கியது செய்ய - சிவந்த. திரு - இலக்குமி. அடுதல் - கொல்லுதல்.

(10) அண்ணம் தமயந்தியைப் பற்றி அரசனுக்குக் கூறுதல்.

திசை முகந்த வெண் கவிகைத் தேர் வேந்தே - திசைகளைத் தன் சிறப்பினால் அளக்கின்ற வெண் கொற்றக் குடையை உடைய தேர் உள்ள அரசனே; வகை இல் தமயந்தி என்று ஒதும் தைய லாள் - குற்றம் இல்லாத தமயந்தி என்று கூறப் பெறும் பெண்; மென்தோள் அமை அந்தி என்று ஓர் அணங்கு - மென்மையான தோள்கள் முங்கிலின் அழகு உள்ளன என்று கூறப்படும் தெய்வப் பெண்; உந்தன் இசை முகந்த தோனுக்கு இசைவாள் - உணதுபுசழ் பொருந்திய தோள்களுக்கு ஏற்றவள்.

நளனது ஆட்சி எல்லாத் திசையிலும் பரவி இருந்தது என்பதை உணர்த்தத் திசை முகந்த வெண் கவிகை வேந்தே என்றார்.

உன் மனவி ஆதற்கு உரியவள் என்பதை உணர்த்தற்காக இசை முங்ந்த தோருக்கு இசைவாள் எனக் கூறினார், தோருக்கு முங்கில் உவமை.

அமை - முங்கில். அணங்கு - தெய்வப் பெண். முகத்தல் - அளத் தல். முங்கில் போல அழகிய தோள்களை உள்ளவரும் தெய்வப் பெண் போன்றவரும் தமயந்தி என்னும் பெயர் உள்ளவரும் ஆகிய பெண் உன் மனவி ஆதற்கு உரியவள்.

(11) தமயந்தி என்பவள் யார் மகள் என நளன் அன்னத்திடம் விளாவுதல்

பார்மடந்தை கோமான்-பூமாதேவியின் தலைவண்ண நளன்; அன் னம் மொழிந்த மொழி புகாமுன் கண்ணிபுக்கு மனக்கோயில் கைக் கொள்ள - அன்னம் தமயந்தியைப் பற்றிய சொற்கள் அவன் மன தினுள் புகமுன் தமயந்தி என்னும் பெயர் புகுந்து அவனது மனதில் இடம்பெற; அனங்கள் சிலை வளைப்ப - ஆசை என்னும் மனதன் வருத்த; பதைத்து - துண்புற்று; சொன்ன யயில் யார் மடந்தை என்றான் - நீ கூறிய பெண் யார் மகள் எனக் கேட்டான்.

பார் - பூமி, தமயந்தியை மயினாகவும் மனதைக் கோயிலாகவும் கூறியமை உருவக ஆணிகள், கோமான் - தலைவன்.

(12) தமயந்தி விதர்ப்ப நாட்டு அரசனின் மகள் என அன்னம் கூறுதல்

எழு அடு தோள் மன்னா - தூணினை ஒத்த தோள்களை உடைய அரசனே; இலங்கு இழை - வினங்கும் ஆபரணங்கள் அணிந்த தமயந்தி; ஓர் தூண்டக் கொழு நுதியில் சாய்ந்த குவளை - கலப்பை யழ அதன் கொழுவின் நூணியில் சேர்ந்த குவளைக் கொடிகள்; உழுநா மடை மிதிப்பத் தேன் பாயும் - உழவர் வரம்புக வில் வைத்துக் காலால் மிதிக்கத் தேன் பாய்கின்ற; மாடு ஒனி நீர் நாடன் கொடை விதர்ப்பன் பெற்ற ஓர் கொம்பு - பக்கங்களில் ஒனி செய்யும் நீர் மிகுந்த விதர்ப்ப நாட்டு அரசனும் கொடையா ஸியும் ஆகிய வீமன் மகள் ஆவன்.

தமயந்தியைக் கொம்பு எனக் கூறியமை உருவகம், மரக் கொம்பு மலர்களொடு அழகாகத் தோன்றுதல் போல தமயந்தியும் அழகானவள் ஆதலின் ஆவளைக் கொம்பு என்றார். விதர்ப்ப நாட

டினதும் அதன் அரசனதும் சிறப்புகளைக் கூறியுள்ளார். வலிமையினாற் தோன்களுக்குத் துணை உவமையாகக் கூறினார். இழை - ஆபரணம், ஏர் - கலப்பை, கொழு - கலப்பையின் முன்பக்க உறுப்பு; ஆபசனத்தைக் குறிக்கும் இழை என்னும் சொல் ஆபரணத்தை அணிந்த தமயந்தியை உணர்த்திற்று. ஆதவின் இலங்கிழை என்பது அன்மொழித்தொகை. குவளை மலர்களில் இருந்து தேங் பாய்கின்றது.

13. அன்னம் தமயந்தியின் சிறப்புகளை நன்றாக்குக் கூறுதல்

தமயந்தி ஆவவள்; வதன் மதிக்குடைக்கீழ் - முகமாகிய குடையின் கீழ்; நாற்குணமும் நாற்படை ஆ - பெண்ணைக்கு உரிய ஆச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பு ஆகிய நான்கு ஒன்றங்களும் யானை, குதிரை, தேரி, காலான் ஆகிய நான்கு படைகள் ஆகவும்; ஜம் புலனும் நல் அமைச்சு ஆ - மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி நா ஆகிய ஐந்து புலன்களும் நல்ல அமைச்சர்கள் ஆகவும்; ஆர்க்கும் சிலம்பு அணி முரசு ஆ - ஒளிக்கும் காற்சிலம்பு அழகிய முரசு வாத்தியம் ஆகவும்; கண் வேற்படையும் வானும் ஆ - கண்கள் வேல வாள் ஆகிய படைக் கருவிகளாகவும் கொண்டு; பெண்ணை அரசு ஆனும் - பெண்ணை என்னும் அரசை ஆட்சி செய்கின்றான்.

படை, குடை, முரசு, அமைச்சர், படைக்கருவிகள் ஆகியன் அரசராக ஆட்சி செய்வார்க்கு இன்றியமையாதன. இவை தமயந்திக்கும் உண்டென்பதை அன்னத்தின் வாயிலாகப் புலவர் உணர்த்தினார். நாற்குணங்களை நாற்படைகளாகவும், ஜம்புலன்களை அமைச்சர்களாகவும், காற்சிலம்பை முரசாகவும், கண்களை வில் வாளாகவும், முகத்தை மதியாகவும் உருவகங்களாகும். ஆ - ஆக.

14. அன்னம் தமயந்தியின் அழகை நன்றாக்குக் கூறுதல்

ஏழ் உலகும் நின்ற கவிகை நிழல் வேந்தே - ஏழு நிலப்பரப்பு களிலும் புகழ் விளங்குகின்ற குடையின் ஆனுகையை உடைய அரசனே; அறு கால் சிறு பறவை ஒன்றி அம் சிறுகு ஆல் ஸீசும் - ஆறு கால்களையுடைய சிறு பறவை போன்ற வண்டு அருகிலே சென்று அழகிய சிறுகளால் எழுப்பும் சிறு காற்றுக்கு ஆற்றாது தேய்ந்து - சிறு காற்றுக்குத் தாங்க இயலாமல் வருந்தி; என்றும் இடை நுடங்கும் என்ப - எப்பொழுதும் அவளது இடை ஒடுங்கும் எனக் கறுவர்;

இடை ஒடுங்கியிருத்தல் பெண்ணைக்குச் சிறப்பு, குடைநிழல் - ஆட்சி; நுடங்குதல் - அசைதல், வண்டு சிறு உருவகும் பறந்து

திரிதலும் உள்ளது ஆதவின் சிறு பறவை என்றார். அஞ்சிறகு = ஆம் + சிறகு: காற்றுக்கு + ஆற்றாது = காற்றுக்காற்றாது.

15. தமயந்திக்கும் அண்ணத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை நன்றா விளை தல்

அந்த அண்ணத்தை முன்னே நடைவென்றாள் பால் நயந்து - அந்த அண்ணப்பறவையை முன்பு தனது நடையினால் - வென்ற தமயந்தியில் விருப்புற்று; அண்ணமே - அண்ணப்பறவையே நீ உரைத்த அண்ணத்தை உண்ண என் ஆவி சோரும் - நீ சொல்லிய அண்ணத்தை ஒத்த தமயந்தியை நினைக்க எதை உயிர் தளர்கின்றது; உணக்கு அவரோடு எண்ணை ஆடைவு - உணக்கு அத்தமயந்தியோடு என்ன தொடர்பு; என்றான் - எனக் கூறினான்.

தமயந்தியை அண்ணம் எணக்கூறியமை உருவக அணி. எண்ணை ஆடைவு - என்ன தொடர்பு. அண்ணத்தின் நடையையும் மகவின் நடையையும் ஓப்பிடுகை கவி மரபு. உணவை - நினைத்தல்.

16. தமயந்திக்கும் தனக்கும் உள்ள தொடர்பை அண்ணப்பறவை கூறு தல்

அவள் தன் மா மனைவாழ் மயிற்குலங்கள் படைகற்பான் காமன் வந்தடைந்தான் - அத்தமயந்தியின் ஆழிய அரண்மனையில் அவளோடு வாழ்கின்ற மயில் போன்ற அவளது தோழிப் பெண் களின் கண்களின் ஆயுதப் பயிற்சியைக் காண அழகின் கடவுளான மன்மதன் வந்து சேர்ந்தான்; யாம் பூமனை வாழ் புட்குலங்கள் - நாங்கள் தாமரை மலர் ஆகிய மனைகளில் வாழும் பறவைக் கூட்டங்கள்; நாம் பைந்தொடியாள் நடை கற்பான் வந்தடைந்தோம் - நாங்கள் ஆழிய வளையல்கள் அனிந்த தமயந்தியின் நடையைக் கற்பதற்கு வந்தடைந்தோம்;

மனை - வீடு. புள் + குலம் = புட்குளம், யாம் + அவசி + தன = யாமடவன். பசுமை + தொடி = பைந்தொடி, அழிய வளையல்; கற்பான் - கற்பதற்கு. தமயந்தியின் நடையின் அழகையும்; அவளின் தோழியரின் அழகையும் அன்னம் கூறியுள்ளது. தோழியரை மயிற்குலம் எனவும், பூவை மனை எனவும் கூறியமை உருவக அணிகள்.

17. தமயந்தியைத் திருமணம் செய்ய விரும்புவதை நளன் அன்னப் பறவைக்குக் கூறுதல்

வெம் காமத் தீயுடைய நெஞ்சு உடையான் - கொடிய ஆசை நெருப்புள்ள மனத்தையுடைய நளன்; தேரிந்து - நன் மனதில் ஆராய்ந்து; நெஞ்சம் இற்றது இருங்காதல் எழுந்தது - மனம் அழிந்தது; மிகக் ஆசை எழுந்துள்ளது; மானம் அற்றது நான் அழிந்தது - மானம் நிங்கியது நானைம் இல்லாமல் ஆகியது; இனி என் வாழ்வு உன் வாய் உடையது - இனி என் உயிர் உன் கண் தங்கியுள்ளது; என்றான் - எனக் கூறினான்.

ஆசை மிகுமாணால் மானம், நானைம், மனம் என்பதை அழியும். இரும் - பெரிய, வெம் + காமம் = வெங்காமம். காமத்தைத் தீஷுக்க் கூறியவை உருவகம். வாய் - ஏழாம் வேற்றுவை உருபு. நளன் கூறியவை அவன் தமயந்தியைத் திருமணம் செய்ய விரும்பியதை உணர்த்தின.

18. அவனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாக அன்னம் அவனுக்குக் கூறியது

சேம நெடும் குடையாய் - பாதுகாத்தற் தொழிலுக்கு உரிய நீண்ட வெண்கொற்றக் குடையை உடைய அரசனே!; வீமன் திரு மடந்தை மென்மாவை - வீம அரசனது அழிய மகளாகிய தமயந்தி யினது அழிய திருமண மாலையை; உள்ளுடைய வாம நெடும் புயத்தே வைகுவிப்பேன் - உனது அழிய நீண்ட தோள்களில் அஸியச் செய்வேன் என்று அன்னம் உரைத்து - என்று அன்னம் நூலுக்குச் சொல்லி; ஒடுங்கு இடையாள் தன்பால் உயர்ந்து நிங்கியது - ஒடுங்கிய இடையை உடைய தமயந்தியிடம் பறந்து சென்றது

அரசனது காவற்தொழிலை அவனது ஆடைக்கு உரியதாகக் கூறுவது புலவர் மரடு. திருமடந்தை மென்மாவை உன்புயத்து வைகுவிப்பேன் என்பது தமயந்தியை உணக்குத் திருமணம் செய்விப்பேன் என்பதை உணர்த்திற்று. நெடுங்குடை என்பது அரசனது ஆட்கியின் பெரும் பரப்பை உணர்த்திற்று.

19. அன்னப்பறவை கென்ற பின் நளன் துன்புறுதல்

மும்மதம் நின்று ஆளும் கொல் யானைஅரசு - கன்னமதம் கபோல மதம் பீசமதம் என்னும் முன்று மதங்களை உடைய கொல்லும் யானையையுடைய அரசன், இவ்வனவில் செல்லும் கொல் - இந்த

நேரத்துள் அன்னப்பறவை தமயந்தியிடம் சென்றிருக்குமா? இவ்வவவிற் கானுங் கொல் - இந்த நேர அளவில் அன்னம் தமயந்தியைக் கானுமா? இவ்வளவில் காதல் இயம்பும் கொல் - இந்த நேர அளவில் என் விருப்பத்தை அன்னம் தமயந்தியிடம் சொல்லுமா? இவ்வளவில் மீளும்கொல் - இந்நேர அளவில் அன்னம் மீண்டும் இங்கு வருமா? என்று உரையா வீம்மினான் - என்று சொல்லித் துன்புற்றான்.

இ + அளவு = இவ்வளவு, உரையா - உரைத்து கொல் என்பது வீணாப்பொருள் தரும் இடைச்சொல். கொல் யானை என்பதில் கொல் என்பது விளையடி. போர் வலிமை மிக்க அரசன் ஆசை மிகுதியால் துன்புற்றான் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

20. தமயந்தி அன்னம் தன்னிடம் வந்த காரணத்தை விளாவுதல்.

மன்னன் விடுத்த வடிவிற் திகழ்கின்ற அன்னம் போய் கன்னி அருகு அணைய - நளன் அனுப்பிய அழுது விளங்குகின்ற அன்னப் பறவை தமயந்தியின் பக்கவில் செல்ல. நல்நுதல் தன்ஆடல் விட்டு தனி இடம் சேர்ந்து - நல்ல நெற்றியையுடைய தமயந்தி தன் விளையாடவைக் கை விட்டுத் தனி இடத்தை அடைந்து ஆங்கு அதனை ஈங்கு நாடல் என்சொல் என்றாள் - அங்கே அதனிடம் இங்கு வந்தமை எதற்குச் சொல் எனக் கூறினான். நல் + நுதல் = நன்னுதல். நுதல் என்னும் சொல் நுதலையுடைய தமயந்தியைக் குறித்தது. அன்மொழித் தொகை, தன + ஆடல் = தன்னாடல். என + நாடல் = என்னாடல். திகழ்கின்ற + அன்னம் = திகழ்கின்ற வன்னம், வ - உடம்படுமெய்.

21. நளன் அவருக்கு மனமகன் ஆவதற்கு உரியன் என்பதை அன்னம் தமயந்திக்குக் கூறுதல்

செம்மனத்தான் தன் அளியான் - செவ்விய உள்ளம் உள்ளவன், மிக்க கருணை உள்ளவன். செங்கோலான் - நீதியான் ஆட்சியுடையவன். மங்கையர் தம்மனதை வாங்கும் தடத்தோளான் - மகளிரின் உள்ளத்தை கவரும் அக்கற தோள்களையுடையவன். மெய்ம்மை நளன் என்பான் - மெய்ம்மைப் பண்பு உள்ள நன்னன் என்னும் பெயர் உள்ளவன். மேல் நிலத்தும் நால் நிலத்தும் மிக்கான் - மேல் உலகிலும் இவ்வுலகிலும் மிக்க பெருமை உள்ளவன். வேந்தன் நளன் என்பான் உனக்கு உள்ள - அரசன் நளன் என்பவன் உனக்கு மனமகனாதற்கு உரியனாக இருக்கிறான்.

அளி-திருணை, வாங்குதல்-கவருதல். செம்மை+மனத்தான்=செம் மனத்தான். தண் + அளி = தண்ணேளி. மேல் + நிலம் = மேனிலம்: நாள்கு + நிலம் = நானிலம்-பூமி. மங்கையர்கள் + தம் = மங்கையர்களிடம். தடம் + தோள் = தடந்தோள். நளனின் சிறப்புக் களைத் தமயந்திக்கு அன்னம் கூறியுள்ளது.

22. நளவின் சிறப்புகளை அன்னம் தமயந்திக்குக் கூறுதல்

அறம் கிடந்த நெஞ்சும் அருள் ஒழுகு கண்ணும் - தருமம் உள்ள உள்ளும் அருள் உள்ள கண்களும். மறம் கிடந்த திண்டோள் வலியும்-வீரம் உள்ள உறுதியான தோள்களின் வலிமையும். திறம் கிடந்த அம்கண் ஞாலத்தவற்று - ஆற்றல் மிக்க அழிய பரந்த பூமியை உடைய நளனுக்கு; செங்கண்மாக் அல்லனேவு தேர்வேந்தர் ஒப்பரோ-திருமால் அவ்வாயல் உலகத்து அரசர் ஒப்பு ஆகார்.

ஒப்பரோ என்னும் வினா ஒப்பு ஆகார் என்னும் பொருள் உடையது. ஓ-வினாப் பொருளில் வந்தது. கிடைத்தல்-இருத்தல்; திண்மை+தோள்=திண்டோள். ஞாலம்-பூமி நளனுக்குத் திருமால் ஒப்பாதற்கு உரியர். இதனால் நளவின் சிறப்பு உணர்த்தினார். ஞாலத்தவன் + கு=ஞாலத்தவற்று.

23. தமயந்தி நளனைத் திருமணம் செய்தற்கு விரும்புதல்

வண்டின் பொதி இருந்த மெல் ஒதிப் பொன்-வண்டின் கூட்டம் இருக்கும் மென்மையான கூந்தலையுடைய திருமகள் ஆகிய தமயந்தி; புள்ளின் மொழியினோடு-அன்னப் பறவையின் மொழிகளினால்; பூ வாளி தன் உள்ளத்தை கவர-பூக்கள், ஆகிய அம்புகள் தன் உள்ளத்தை ஈர்க்க; ஒளி இழந்த வெள்ளைமதி இருந்ததாம் என்ன; ஒளி இல்லாத வெள்ளை நிறச் சந்திரன் இருந்தது போல. வாய்ந்து இருந்தா - நிறம் வேறுபட்டு இருந்தாள்.

பொன் - திருமகள், தமயந்தியைத் திருமகள் ஆகை கூறியமை உருவகம்; பூக்களை வாளியாகக் கூறியமையும் உருவகம் வாளி - அம்பு, வெள்ளை மதி இருந்ததாம் என்ன இருந்தாள் - உவமைத் தொடர். தமயந்திக்கு மதி உவமானம். அழுகு குள்ளியமை பொதுத் தன்மை. ஒதி - கூந்தல்;

24. தூண் அவனைத் திருமணம்செய்ய விரும்புவதை நளனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி தமயந்தி அன்னத்திடம் கூறுதல்

வாவி உறையும் மட அவுமே - வாவியில் வசிக்கும் அழகிய அன்னப் பறவையே, “என்னுடைய ஆவி உவந்து அளித்தாய் - எனது உயிரை என்னிடம் மகிழ்ந்து கொடுத்தாய்; ஆதியால் - ஆகையால்; காலின் இடைத் தேர் வேந்தரிக்கு என் நிலைமை சென்று உரைத்தி - கோவையின் கண் தேரையுடைய நளனுக்கு யான் அவனைத் திருமணம்செய்ய விரும்பியதைச் சென்று சொல். என்று - என்று பார் வேந்தன் பாவை - வீம் அரசனுடைய மகள் ஆகிய தமயந்தி பறத்து உரைத்தாள் - மனம் பறத்ததுச் சொன்னாள்.

என்னுடைய + ஆவி = என்னுடைய வாவி. பாவை - பாவை போன்ற தயந்தி. இது உவமை ஆகுபெயர். உருவகழும் ஆகும். உரைத்தி - முன்னிலை ஒருமை விளைமுற்று. பாவை பறத்தது உரைத்தாள். நளனைத் திருமணம் புரிதற்கு அன்னம் உதவிசெய்யும் என்னும் நப்பிக்கையால் “என் ஆவி உவந்து அளித்தாய்” எனத் தமயந்தி கூறினாள்.

25. அன்னம் நளனிடம் சென்றமை

மன்னன் புயம் நின் வளமார்புக் கச்சு ஆகும் என்ன முயன் குவிப்பேன் என்று - நளனைத் தோன் உனது அழகிய மார்புக்கு அணியும் கச்சு என்னும் அணியாகும் எனச் சொல்லும்படி அவனை உன்னொடு சேர்க் கெய்விப்பேன் என்று; அன்னம் பொருந்த அன்பால் பின்னும் ஒதி - அன்னப்பறவை அவளிடம் உள்ள அன்பால் மீண்டும் தமயந்திக்குச் சொல்லி; பூங்களைகள்பாய் இருந்தவன் பால் எழுந்து போயது - பூக்கள் ஆகிய அம்புகள் தாக்க வருந்துபவன் ஆகிய நளனிடம் பறந்து சென்றது;

மன்னன் புயம் நின்மார்புக்கச்சாக முயங்குவிப்பேன் என்பது அவன் உன்னைத் திருமணஞ்சு செய்யச் செய்வேன் என்பதாகும். கச்சு - மகளிர் மார்பில் அணிவது. பொருந்தவன்பால் = பொருந்த + வ + அன்பால்; வ - உடம்படுமெய். பூவைக் கணையாகக் கூறியமை உருவகம். பூங்களை - தமயந்தியிடம் நளன் கொண்ட அன்பு - அதனைப் பூங்களை என்றார். முயங்குவிப்பேன் என்பது பிறர் விளைமுற்று.

26. வீம் அரசன் தன் மகள் தமயந்திக்குத் திருமணம் செய்த தீர்மானித்தல்

பேர் அழகு சோர்கின்றது என்னப் பிறைநுதல்மேல் நீர் அரும்ப நின்றாள் தன்பேதையை - பெரும் அழகு சொரிதல் பேரலப் பிறை

போன்ற நெறியில் வியர்களுடோன்ற நின்ற தன்மகளை குவவேந்தன் பாரா - நல்ல குவதுமுகிகம் உள்ள வீமாரசன் பார்த்து; கோவேந்தர் தம்மை மலர்வேய்ந்து கொள்ளும் மணம் - அரசு குமாரர்களை மலர் மாலை அணிந்து மணமகனாகக் கொள்ளும் சுயம்வரம் என்னும் திருமணத்தை; சிந்தித்தான் - நடத்தத் தீர்மானித்தான்.

பேரழுகு = பெருமை + அழகு. பிறைநுதல் - பிறைபோன்ற நெற்றி. பிறை → உவமானம். நுதல் → உவமேயம். பொதுத் தன்மை → வடிவம். பேதை - அறிவு நிரம்பாதவள். கோ - அரசன். அரசுகுமாரர்களை வரவழைத்து அவர்களுள் விரும்பும் ஒருவரை மணமகள் மாலை குடி மணமகனாகக் கொள்ளும் திருமணம் சுயம் வரத்திருமணம் எனப் பெயர் பெறும்.

27. தன் மகளுக்குச் சுயம்வரத் திருமணம் நிகழவுள்ளதை வீமாரசன் எல்லா அரசர்க்கும் அறிவித்தல்

பைங்கமுகின் கூந்தல்மேல் கங்கைக் கொழுந்து ஓடு நன்றாடன்-பசிய கமுகின் பாளைமீது கங்கை நீர் ததுளிகள் பாய்கின்ற நல்ல விதர்ப்ப நாட்டு அரசனான வீமன்; வேந்தர்மேல் தூது ஓடவிட்டு-அரசர்களிடம் தூதுவர்களை அனுப்பி; மங்கை சுயம்வரநாள் ஏழ் என்று எங்கும் வார்முரசம் அறைக என்று இயம்பினான் - தனது மகள் தமயந்தியின் சுயம்வரத் திருமணம் ஏழாவது நாள் நிகழும் என எல்லா நாடுகளிலும் முரசு அடித்துத் தெரிவிக்க எனக் கூறினான்.

பைங்கமுகு = பசுமை + கமுகு. நன்னாடன் = நல் + நாடன்; கூந்தல் + மேல் = கூந்தன்மேல், முரசு அறைதல் - செய்தி தெரி வித்தல், வார் - நீண்ட, கொழுந்து - நீர்த்துளி. இயம்புதல் - கூறுதல்:

28. அன்னம் வருதலை நளன் காலூதுதல்

வழிமேல் விழிவைத்து - அன்னம் வரும் வழிமேற் கண்பாரிகளுடைய வைத்து; வாள்நுதலாள் நாம மொழிமேல் செவி - ஒளியுளின நெறியெயுடைய தமயந்தியின் சொற்களிற் காதுகளை வைத்துக் கொண்டு; மோகச் சழிமேல் தன் நெஞ்சு ஓடவைத்து அயர்வான் - ஆசை என்னும் சுழியின்மேல் தன் மனதை வைத்துச் சோரிகின்றன நான் நளன் நெடுவானில் மஞ்சு ஓட அன்னம் வரக்கண்டான் - நீண்ட வானத்தில் முகில் ஓட அன்னப் பறவையைக் கண்டான்;

வானுதல் - வாள் + நுதல், வாள் - ஒளி. அயர்வாள் - எமுவாய். கண்டான் - பயனிலல், அபர்வான் என்னும் முற்று நளனைக் குறித் தலால் விளையாளனையும் பெயர். வர - நிகழ்கால விளையெச்சம்.

29. துமயந்தியிடம் இருந்து வந்த அன்னப்பறவை கறும் செய்தியை நளன் ஆர்வத்தோடு கேட்டல்

கேளாரை வாளால் விருந்துஇட்ட மன் - தன் பகைவரைத் தன் வாளினால் கழுகு முதலியவற்றிற்கு உணவாகக் கொடுத்த நளன்; செல்வர் முன் முகம் பார்த்து இரந்து - செல்வந்தரின் முன் அவர் களின் முத்தைப் பார்த்து பணிந்து கேட்டு; அருள் நோக்கி அகம் பாரிக்கும் அற்றோக்கரப்போல் - அவர்களின் கருணைக்காக அவர் களது உள்ளத்தைப் பார்த்து நிற்கும் வறியவரைப்போவர்மிகுங்காதல் அன்னத்தைக் கேளா இருந்திட்டான் - மிகக் அன்பொடு அன்னப்பறவை சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தான்.

அருணோக்கி = அருள் + நோக்கி, கேளார் - பணியாதவர், பகைவர். அகம் - மணம், வீடு. அற்றோர் - பொருள் அற்றவர். வாளால் விருந்திடல் - கொல்லுதல், மன் - மன்னன், கேளா - கேட்டு உடன்பாட்டு இறந்தகால விளையெச்சம் அன்னப்பறவைக்குச் செல்வரும், வறியவர்க்கு நளனும், கொடைப் பொருளுக்கு அன்னப்பறவை கறும் செய்தியும் உவமானங்கள். போல - உவமை உருபு, இடைச் சொல்.

30. அன்னத்தின் உதவியை நளன் பாராட்டல்

திருந்தாரை ஓம் ஓழிக்கும் வேலான் - பகைவரின் பாதுகாப்பை அழிக்கும் வேற்படையெடுதைய நளன் எடுத்து - அன்னத்தைநோக்கி; அன்னக் குத்திலை அரசோ - அன்னப்பறவைக் கூட்டத்துத் தலைமை அன்னமே; அழிகின்ற என் உயிரை மீள எனக்கு அளித்தாய் - இல் வாமல் ஆகின்ற எனது உயிரை மீண்டும் எனக்குத் தந்தாய்; முன் உரைத்த தேம் மொழிக்குத் தீது இவவே - நீ முன் சொல்லிய இனிய மொழிகளை உடைய தமயந்திக்குத் திலைகள் இல்லையல்லவா என்றால்; என்று குறிஞ்சான்.

என்னுயிர் = என் + உயிர். தேமொழி = தேம் + மொழி. தேம் - இவியை. எம் - ஏமம் - பாதுகாப்பு, என் உயிரை மீள அளித்தாய் என்பது தமயந்தி நளனைத் திருமணம் செய்ய இனங்கியதை அன்னம் தெரிவித்தது என்பதைக் குறித்தது. திருந்தார் -

பக்கவரி: தேமொழி என்பது தமயந்தியைக் குறிப்பதால் அன்மொழித் தொகை. நளன் தமயந்தியிடம் உள்ள அன்பினால் அவன் திதின்றி நலமாக இருத்தலை அன்னத்திடம் கேட்டு அறிந்தான்:

31: தமயந்தியைக் கண்டு உரையாடிய அனைத்தையும் அன்னம் நளனுக்குக் கூறுதல்

அன்னம் - அன்னப் பறவை; கொற்றவன் ஏவவினால் போய் அக் குலக்கொடி பால் உற்றதுவும் - நளனது தூண்டுதலாற் சென்று அத் தமயந்தியை இடுத்தை அடைந்ததையும்; ஆக்கு அவன் தான் உற்றதுவும் - அங்கு தமயந்தி வந்ததையும்! முற்றும் மொழிந்தது - முழுமையாகக் கூறியது; அன்னம் மொழி கேட்டு - அன்னம் கூறிய வற்றைக் கேட்டு; அரசந்கு உள்ள அறிவு அழிந்தது - அரசனுக்கு அவனிடம் இருந்த அறிவு இல்லாமல் ஆக்கியது.

அழிந்ததே = அழிந்தது + ஏ. ஏ - சுற்றரசை நிலை இடைச் சொல், குலக்கொடி என்பது கொடி போன்ற தமயந்தியைக் குறிப் பதால் உவமை ஆகுபெயரி. பால் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. அரசன்து = அரசந்கு. மொழி கேட்டு அரசந்கு அறிவு அழிந்தது.

32. அன்னம் சொல்லியவைகளை முழுமையாகக் கேட்ட நளன் துன்புறல்

கோமான் - அரசனாகிய நளன்; கேட்ட செவி வழியே - அன்னம் கூறியவற்றைக் கேட்ட செவி வழியாகவே; உணர்வுகளாது ஒட்ட - தன் உணர்வு தன்னை அறியாமலே நீங்க; ஒட்டை மனத் தோடு உயிர் தாங்கி - எதுவும் அற்ற மனத்திலே உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டு: மீண்டும் சாய்ந்து - மீண்டும் தளர்ந்து; தழுவில் படுதலிருப்பால் - தீயில் விழுந்த இளம் இலை போலவும்; குழியிறபடுகிறி போல் - குழியில் வீழுந்த யானை போலவும்; கிடந்தான் - இருந்தான்.

அன்னம் தமயந்தியைப் பற்றிச் சொல்லியவைகளைக் கேட்ட நளன் அவளிடம் உள்ள பேரன்பினால் தன் உணர்வு இல்லாமற் செயலற்று இருந்தான். ஒட்டை மனம் - துவாரம் உள்ள மனம்.

அதில் எதுவும் தங்கி நில்லாது நீங்கியிட அவன்து உயிர் மட்டும் தங்கி நின்றது. குழியிற் படுகளிறு, தழவிற் படுதளிர் ஆகிய உவமைத் தொடர்கள் இரண்டும் நளன் தமயந்தியிடம் உள்ள பேரன்பினால் அடைந்த துண்ப நிலையை உணர்த்துவன். தமயந்தியிடம் உள்ள ஆகைக்கு தழலும் குழியும் உவமைகள். நளதுக்குத் தளிரும் யானை யும் உவமைகள். கரி - யானை.

(33) தமயந்தியின் சயம்வரத்தை நளனுக்கு அறிவிக்கத் தூதுவர் வருதல்

கோதை சயம்வர நாள் கொற்றவனுக்கு உற்று உரைப்ப - தமயந்தியின் சயம்வரத் திருமணத்தை நளனுக்கு அறிவித்தற்கு; ஏதம் இல் காட்சியர் - குற்றம் எதுவும் இல்லாத தூதுவர்; போதில் பெட்டையொடு வண்டு உறங்கும் - பெண் வண்டொடு ஆண்வண்டு துயில் கொள்ளும்; பேர் ஒனி நீர் நாடன் - பெரும் ஓலியையுடைய நீர் நிறைந்த நாட்டையுடைய நளன்து; அடையாத வாயில் அகம் வந்து எய்தினார் - அடைக்கப்படாமல் என்றும் திறந்து இருக்கும் வாயிலின் உள்ளே வந்து சேர்ந்தனர்.

கோதை - மாலை. இங்கு மாலையை அணிந்த தமயந்தியைக் குறித்தது உவமையாகு பெயர். கொற்றவனுக்குரைப்ப = கொற்ற வனுக்கு + உற்று உரைப்ப. ஏதம் - குற்றம். காட்சியினர் - அறிவு கூடையவர். அரசனிடம் உதவி வேண்டுவார் தடையில்லாமல் அரசனை எந்நேரமும் யாரும் காண்று வாய்ப்பாக அவன்து அரசன் மனை வாயிற் கதவு பூட்டுப்படாமல் இருந்தது. இது நளனின் ஆட்சிச் சிறப்பு உணர்த்துகின்றது. கொற்றவன் + அ = கொற்ற வற்கு. பெடை - வண்டின் பெண்பாற் பெயர் போது - பூ:

(34) நளன் தமயந்தியின் சயம்வரத்திற்குச் செல்லுதல்

காவலன் தூதர் - வீம அரசன்து தூதுவர்: கடை காவலர்க்கு அறிவித்து - நளன்து வாயிற் காவலரிக்கு அறிவித்து ஏவலிற் போய் ஈது இயம்புதலும் - அரசன்து கட்டளைப்படி சென்று நளனுக்குத் தமயந்தியின் திருமணச் செய்தியைத் தெரிவித்தலும்; பூவாளி பாய மெலிந்த தோள் வேந்தன் - ஆசை என்னும் பூக்கள் ஆகிய அம்புகள் தாக்க அதனால் மெலிவுற்ற நளன்; விறைந்து மாவிற் பொலிந்த

தேர் பூட்டு என்றான் - விரைவாகக் குதிரைகளை அழகிய தேரில் பூட்டுக் என்ற தலை தேரிப்பாகவிடம் கூறினான்.

கடை - வாயில், மா - குதிரை, பூவாளி - பூ ஆகிய அம்பு, உருவகம். தமயந்தியின் திருமணத்தைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான் ஆதவின் அச்செய்தி கிடைத்ததும் உடனே திருமணத்திற்குத் தேரிற் புறப்பட்டான்.

3. விளாக்கள்

(அ) நளான், தமயந்தி ஆகிய இருவரதும் சிறப்பியல்புகள் எவ்வ?

(ஆ) நிடத் நாடு, விதர்ப்ப நாடு ஆகிய நாடுகளின் சிறப்புகள் எவ்வ?

(இ) சந்தர்ப்பம் எழுதுக:

விஞ்சியது காணப்படித்தது கான், இசை முகந்த தோரூக்கு இசைவாள், என்னுடைய ஆசி உவந்தளித்தாய், வார் முரசம் எங்கும் அறைக்.

(ஈ) இச்செய்யுட் பகுதியில் வந்த உவமைத் தொடர்களையும் உருவகத் தொடர்களையும் எழுதி அவைகளின் பொருத்தப் பாட்டினை விளக்கு.

(உ) அன்மொழித் தொகை, ஆகுபெயரி, விணையாலணையும் பெயரி, முன்னிலை விணைமுற்று, ஏவல் விணைமுற்று, விணையெச்சம் என்பவற்றிற்கு உதாரணங்களை இச்செய்யுட் பகுதியில் இருந்து எழுதுக,

(ஊ) பிரித்து எழுதுக:

அருகூட்டும், புன்னணப்ப, நீணிறத்தால், அப்பட்டோன் றும் அஞ்சன் மடவனமே, தேமொழி, என்னாடல், அங்கன், கோமாற்கு, பைங்கமுகு, மடவன்னம்.

(எ) பொருள் எழுதுக:

வாளி, வேரி, புனல், அப்பு, முளரி, வல்லியர், வாஸ்கிளை, கவிகை, எழு, தேம், ஏமம், ஆறுகாற் கிறுபறவை, மேதி, தொடி, வாமம், விஞ்சியது, தாரான், ஞாலம், ஒதி, நுதல், வாள்.

(ஏ) சுயம்வரம் என்பதனை விளக்குக:

அலகு 3.

இஸ்லாமியக் கலையும் பண்பும்

1. காலாக - ஏதுவாக. ஸ்தம்பித்து - செயலற்று. பரஸ்பர உதவி - ஒருவர்க்கொருவர். தலைசாய்தல் - பணிதல். வேதி நூல் - இரசாயன நூல்.

2. இஸ்லாமியர் கலைக்கும் பண்பாட்டுக்கும் செய்த தொண்டு

இக்கால மாணிட முன்னேற்றத்திற்கு இஸ்லாமியர் பெரும் தொண்டு செய்துள்ளனர். பல நூற்றாண்டுகளாக அறிவுத்துறை யிலும், பண்பாட்டிலும், சிந்தனை உலகிலும் கிறந்த மொழியாக இவர்களது மொழி விளங்கி வந்தது. சமயம், வரலாறு, வைத்தியம், புகோளம், வான்நால் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளும் நூல்களும் அரபு மொழியில் ஆக்கப் பெற்றுள்ளன. பண்ணைய கிரேக்கர், உரோமர் நாகரிகங்களை வரவேற்ற இவர்கள் இன்றைய மேசாட்டு நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவியுள்ளனர். சிறந்த கலைகளை யும் பண்பாடுகளையும் உலகிற்கு வழங்கியுள்ளனர். இஸ்லாமியர் இயற்கையாகவே கலையூணர்வு உள்ளனர். பிறரின் சிறந்த கலையம்சங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பரந்த மனப்பான்மை உள்ள வரிகள்.

3. இஸ்லாமியர் வளர்த்த கட்டிடக் கலைகளும் அவற்றின் சிறப்புகளும்

இஸ்லாமிய கட்டிடக் கலை பல நூற்றாண்டுகளாக ஒரு தனிப் பண்பைப் பெற்றுள்ளது. பலவகைப்பட்ட கட்டிட முறைகளை ஒன்று படுத்தி அதற்கு ஒரு தனிப்பண்பை அளித்துள்ளனர். இவர்களின் இக்கட்டிடக் கலைகள் முதலில் மக்காவிலும் மதினாவிலும் தோன்றிப் பின்பு ஏனைய இடங்களுக்கும் பரவின. இஸ்லாமியர் அமைத்த பிரதான கட்டிடங்கள் இறைவழிப் பாட்டிற்காக அமைத்த மகுதிகள் ஆகும். இவை இஸ்லாமியர்களின் கட்டிடக் கலையின் சிறப்பைக் காட்டுகின்றன. மதினாவில் முதற்கட்டிய மகுதி கல்லாலும் செங்கல் லாலும் சதுரமாகக் கட்டப்பட்டு நாற்பக்கமும் சுவராற் குழப் பெற்றுக் கூரையற்று இருந்தது. கூபாவிற் கட்டப்பட்ட பள்ளிவாசல் பளிங்குத் தாண்களில் நிறுத்திய கூரை உடையதாய் இருந்தது. கெய்ரோவில் கட்டிய பள்ளிவாசலில் மிம்பர் என்னும் உயர் பிடம் இருக்கிறது. தொழுகை நடத்தும் இடத்தைச் சுற்றி மரத்தாற் செய்யப்பட்ட மக்குறா என்னும் அமைப்புத் தோன்றியது. கிப்லாவை உணர்த்த மிக்றாப் என்னும் அரைவட்ட அமைப்புத் தோன்றியது. மின்றைற்று என்னும் அழகிய மாடத் தூபிகளும் மோசேய்க்கு என்னும் நிறக் கண்ணாடி பதிக்கும் முறையும் தோன்றின. குப்பத் அல்சக்கிறா என்னும் கற்கும்மட்டக் கட்டிடத்தில் தனிச் சிறப்புப் பொருந்திய கும்மட்டம் தூண்மண்டபம் என்பன அமைந்துள்ளன. இக்கட்டிடத்தின் நடு மண்டபத்தை நான்கு உதை கால்களும் பண்ணி

ரண்டு தூண்களும் தாங்குகின்றன; இவற்றிடையே மாடவில் அமைப்புகள் உள்ளன. கட்டிடங்களை அழுகபடுத்தும் அரபெல்கி என்னும் முறை காணப்படுகிறது.

கோட்டைகளை அமைக்கும் முறையிலும் தனி மரபை இல்லாமியர் தொற்றுவித்தனர். பகைவர் மீது கொதிநீர் என்னைய் ஆகிய வற்றை வீசும் வெளிப் போதிகைக் கட்டைகளும் கள்ளக்கதவு அமைப்பு முறையும், சுவர்களின் வாயிலாக கோட்டைக்குள் நுழைதற்கு உரிய செங்கோண வளைவாயில்களும் இவர்களின் கோட்டை அமைப்புகளிற் காணப்படுகின்றன.

4. இல்லாமியர் வளர்த்த நுண்களைகள்

(அ) ஒவியக்கலை

இல்லாமியர் திருக்குர் ஆனின் மூலபாடங்களை ஏடுகளில் எழுதும் போது அளவு, பொருத்தம், இயைபு, ஒழுங்கு ஆகிய ஒவிய இலக்கணங்களுக்கு ஏற்ப எழுத்துக்களை அழகாக எழுதி ஒவிய உணர்வை வெளிப்படுத்தினர். இவை கவிப்பிரபி எனப் பெயர் பெற்றன.

(ஆ) இசைக்கலை

இல்லாமியர் இசைக் கலை எனக் கருதியவற்றின் எடுத்துக்காட்டுகள் ஆயிரத்தோர் இரவுகள் என்னும் நூலில் உள்ளன. பிறப்பு முதல் இறப்புவரை எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையில் இல்லாமிய இசைக்கலை அமைந்துள்ளது. இசைக் கருவிகளை ஆக்கியுள்ளனர்.

(இ) நாடகக்கலை

இல்லாமியச் சமயக் கோட்பாடுகளுக்கு மாறானதாகையால் நாடகக் கலை வளர்ச்சி அடையவில்லை. எனினும் நிழலாட்டம் என்னும் நிழற்காட்சிகள் முக்கிய இடம்பெற்றன. இன்று இக்கலை இல்லாமியர் மத்தியில் இடம்பெற்று வருகிறது.

5. கைத்தொழில் — கைப்பணிக் கலைகள்

பல பழைய கைத்தொழில் மரபுகள் இல்லாமியரிடம் இருந்தன. பொதுத் தேவைகளுக்கும் சடங்குகளுக்கும் தேவையான பொருட்கள் யாவும் அவங்கார வேலைப்பாடுகள் பெற்றிருந்தன. அழுக்காக அரபு எழுத்துக்கள், திருக்குர் ஆன்பகுதி, கவிஞர் ஒருவரின் பாடல், வாழ்த்து ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி அணிகளையும் பொருள்களையும் செய்தனர். உலோகம் மன் முதலியவற்றாற் செய்த கைப்பணிப் பொருட்கள் கிறந்த அவங்கார வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தன. சிமிழ், தட்டம், பேசின், கோப்பை, கூசா, சாடி, ஓடு, கண்ணாடி மிளக்கு என்பன இல்லாமியக் கலைஞர்களின்

கைப்பணித்திறனுக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கின. நெசவுத் தொழிலிலும் அழகிய பட்டுத் துணிகளின் ஆக்கங்களிலும் இல்லாமியர் சிறந்து விளங்கினர். இப்பட்டுத் துணிகள் பஸ்ரியன், மஸ்லின், தமிழ்கள், மோசல் என இவை ஆக்கப்பட்ட இடங்களின் பெயர் களைக் கொண்டிருப்பதே இதற்கு சான்றாரும். அழகிய அமைப்புக் களிற் கம்பளங்களுக்குச் செய்தனர். நந்தங்களிலிருந்து பொருள்கள் செய்வதிலும் சிறந்து விளங்கினர். அச்சுத் தொழிலிலும் சிறந்து விளங்கினர். கடதாசி செய்தல், நூல்களை வெளியிடுதல், புத்தகங்களை அழகாகக் கட்டுதல், தோல் அட்டைகளை அழகாக அமைத்தல் ஆகியவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினர்.

6. வர்த்தகக் கலை

இல்லாமியர் நில வழியாகவும் கடல் வழியாகவும் உலகநாடுகளோடு வர்த்தக தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் கப்பல்களில் அக்காலத்தில் மேற்கு இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் ஆபரிக்கக் கிழக்குப் பகுதிகளுக்கும், சீனாவுக்கும் வணிகத்திற்காகச் சென்றனர். அட்மிறல், அலமேஜ், மொன்குஸ் முதலிய கப்பற் தொடர்பான அரபுச் சொற்கள் ஆவர்கள் கொண்டிருந்த வணிகச் செல்வாக்கை உணர்த்துகின்றன. போர்த்துக்கேயர் முதலிய ஜ்ரோப்பிய நாட்டவர் வணிகத்திற்கும் கப்பற் போக்குவரவுக்கும் ஆல்லாமியியரின் வர்த்தகமும் கப்பற் போக்குவரவும் வழிகாட்டியாக அமைந்தன. சூசியா, பின்லாந்து, சௌடன், மத்திய ஆசியா முதலிய பல இடங்களில் எடுக்கப்பெற்ற பெருந்தொகையான இல்லாமிய நாணயங்கள் இவர்களின் நிலவழி வர்த்தகச் செல்வாக்கைக் காட்டுகின்றன. ஒட்டகங்கள் வழியான வர்த்தகங்கள் இவர்களுக்கே உரியன். பிற்காலத்துப் புதைகவண்டி, விமானப் பாதைகள் அமைவதற்கு இவர்களின் நிலவழி ஒட்டகப் பாதைகள் உதவிய. அக்காலத்தில் உலகில் ஒரு நாட்டின் பொருளை இன்ஜோரு நாட்டிற்கு அறிமுகம் செய்வதற்கு இவர்களது வணிகக்கலை உதவியது,

7. புவியியல் அறிவுக்கலை

புவியியற் கொள்கை வரலாற்றில் இல்லாமியர் ஆற்றிய தொண்டு கிறப்பு உடையது. அராயியர் வாழ்ந்த குழநிலை அவர்கள் புவியியல் தொடர்பான விடயங்களிற் கவனங்கள் செலுத்தசெய்தது, பால வனப் பிரயாணத்திற்கு நட்சத்திரங்கள், விரகங்கள், பருவமாற்றம் பற்றிய அறிவு தேவையாக இருந்தது. பிற நாடுகள் பற்றியவரலாறுகளிலும் கவனம் செலுத்தினர். ஹஜ் யாத்திரையின் பயணாகப் பிற நாட்டு வரலாறுகள் பயணப் பாதைகள் பற்றியும் அறிய

வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தபாற் சேவையை மேற்கொண்டதனாலும் பரந்த அரசை நிறுவியதனாலும் போக்குவரவுச் சாதனங்கள் வளர்ச்சி அடைந்ததினாலும் போக்கு வரவுப் பாதைகள் பற்றிய தொகுப்பு நூல்கள் தொன்றின. பல நாடுகளுக்கு இவர்கள் சென்றதனால் சிறந்த யாத்திரை நூல்கள் தோன்றின. அவைகளில் அரிய புனியியற் செய்திகள் உள். இவர்களது புனியியற் கோட்பாடுகள் ஏனைய நாட்டவரின்புனியியற் கொள்கைகளிற் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ஏழு காலநிலைப் பிரிவு, புனிநடு மையம், புனி தோள் வடிவின்து என்னும் கொள்கைகளை ஏனைய நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

8. விஞ்ஞானக் கலை

இஸ்லாமியர் விஞ்ஞான இயலிலும்வளர்ச்சி பெற்றனர். விஞ்ஞான ஆய்வனால் இன்றைய இரசாயன இயல் அறிவுக்கு அடிப்படை விபரங்களைப் பெற்றனர். கணித வல்லுநராகவும் விளங்கினார். ஆட்சரகணிதத்தைக் கண்டற்றிந்தவர் இஸ்லாமியரே, தாவர இயல் பற்றியும் ஆராய்ந்து அறிந்தருந்தனார். அராபிய பாரசீக ஆராதிகளில் தாவர இயல் பற்றி உள்ள சொற்கள் சாங்நாக உள்ளன. மருத்துவது துறையில் அவர்கள் பெற்றிருந்த அனுபவத்தை யூனானி மருத்துவ முறை காட்டுகிறது. தூய காற்று, பூரணசத்தம் ஆகியவற்றின் இன்றியமையாமையை இவர்கள் வல்லியுத்தினர். மருத்துவ நிலையங்களை நிறுவி நோயாளாகளை அவாகள் நோய்களுக்கு ஏற்றபடி வைத்திருத்தல், மருத்துவ நிலையங்களைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல், ஊசி மருந்து உபடியாகித்தல் ஆகியவற்றை இவர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்.

9. சமூக சட்டங்கள்

இஸ்லாமியர் மனித உரிமைகளையும் கடமைகளையும் சமூகத் தொடர்புகளினாற் பெறாது தங்கள் சமயத் தொடர்புகளினாலே பெறுகின்றனர்: இறைவன் விரும்பியதே சட்டம். இறைவனுக்குத் தன்னை ஒப்புவித்தலே உண்மைச்சமயம் ஆகிறது. சமயக் கட்டளைப் படி நடத்தலே சமூகக் கடமையாகிறது. இறைவன் அமைத்த சட்டம் சமத்துவத்தையும் தன்னம்பிக்கையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதனால் இஸ்லாமிய சட்டம் உயர்ந்து விளங்கியது. இத் காலத்துச் சட்டங்களையும் இஸ்லாமிய சட்டங்கள் பாதித்துள்ளன. உலக வரலாற்றையும் பண்பாட்டினையும் இஸ்லாமிய கலையும் பண்பும் மாற்றியுள்ளன.

நாலடியார்

‘நாலடியார்’ என்பது தமிழில் உள்ள சிறந்த நீதி நூல்களுள் ஒன்று; திருக்குறளுக்கு ஒப்பானது. நான்கு ஆடிகள் உள்ள பாவினால் அழைத்த நூல் ஆதவின் ‘நாலடியார்’ என்பெயர்பெற்றது ‘ஆர்’ என்னும் விகுதி இதன் உயர்வை உணர்த்தும் சங்க காலத்தை அடுத்த காலப்பகுதியில் வெளிவந்த பதினெண்கீற்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இந் நூலைப் பாடியவர்கள் சமண முனிவர்கள்.

(அ) அறன் வளியுறுத்தல்

இஃது அறத்தின் பயன்கணையும் அறம் செய்தவின் இச்சியமையா மையையும் வளியுறுத்துகின்றது:

1. முற்பிறப்பில் அறத்தைச் செய்யாதவர் இப் பிறப்பில் இரப்பவ ராகத் திரிவர்.

மேலைத் தவத்தாற் தவஞ் செய்யாதவர் — முற்பிறப்பிறதாம் பெற்ற செலவத்தால் அறம் ஆகிய தவஞ் செய்யாதவர், இப் பிறப்பில்; அகத்தாடீர வாழ்வார் என்று அண்ணாந்து நோக்கி — இவ் விட்டில் உள்ளவர் செல்வமாக வாழ்பவர் என உயர் அல் விட்டை நோக்கி; புகத் தாம் பெறார் புறங்கடை பற்றி — உள்ளே செலவ இயலாதவராய் வாயிற்புறத்தே நின்று; மிகத்தாம் வருந்தி இருப்பா— அவரின் உதவியை எதிர்பார்த்துத் துன்புற்று நிற்பர்.

அகம்-வீடு, புறம் கடை—வாயிற்புறம், தவம்-அறம். செய்யாதார் —வினையாலகணையும் பெயர்-எழுவாய். இருப்பரி- வினைமுற்று— பயனிலை, நோக்கி, பற்றி, வருந்தி—வினையெச்சங்கள், பெறார்—உயிரளவெடை.

2. அறத்தை இனமைக் காலத்திலேயே செய்தல் வேண்டும்.

புலை நெஞ்சே-இழிந்த மனமே!; நாம் அறம் மறந்து - யாம் அறத்தை மறந்து; ஆகம் நாம் நைசைஇழுவாம், போவாம் - செலவுத்தை நாம் விரும்பி அதனை ஆக்குவோம் அதற்கான முயற்சியிற்

செல்வோம்; என்னா-என்று; ஒவாது நின்று உருற்றி வாழ்த்தி - இடைவிடாது முயற்சி செய்து வாழ்கின்றாய்; எனினும்-எவ்வகை முயற்சி செய்யினும்; நின் வாழ்நாள்கள் சென்றை - உனது வாழ்க்கை நாள்கள் சென்றுவிட்டன; செய்வது உரை-இனி செய்வது யாது எனச் சொல்.

அறத்தை முதலைப் பருவத்தில் செய்ய இருந்தாய். ஆனால் உண வாழ்க்கை நாள்கள் சென்றுவிட்டன. அறம் செய்தற்கு நாள்கள் இனி இல்லை. நசை - விரும்பி. உயிர் அளவெடைச்சொல்: விணையெச்சம் ஆக்கம்-செல்வம். ஆவாம்; போவோம் - தன்மைப்பன்மை விணைமுற்றுகள், மெய்மை அறத்தை மறந்து பொய்யான பொருளை விரும்பின்மையாற் புலை நெஞ்சே என்றார்.

3. தீவினைப் பயன் வரும்போது அதற்கு அறம் செய்யாமையே காரணம் எஃபலத உணர்தல் வேண்டும்.

விணைப்பயன் வற்றிக்கால்-தீய விணையின் பயன் வரின்: பேதை -அறிவு குறைந்தவன்; வெய்து உயிரா மனத்தின் அழியும் - கடுமையாகப் பெருமுச்ச விட்டு மாத்திற் துண்புறுவான்; தடுமாற்றத்தின் எல்லை இகந்து ஒருங்குவார்-மயக்கிய அறிவின் எல்லையைக் கடந்து துண்பங்களை விட்டு நீங்குபவர்கள்; அதனைத் தொல்லையது என்று உணர்வார்-அத் தீவினைப் பயனை முற்பிறப்பிற செய்த தீய விணையின் பயன் உணர்வார்.

அறிவில்லாதவன் துண்பத்தைக் கண்டு வருந்துவான். அதனை நீங்குதற்கான அறத்தை செய்யான், மயக்கத்தின் நீங்கிய தெளிந்த அறிவுள்ளவர்கள் துண்பம் வரும்போது அதற்காகத் துண்பப்படாமல் அது முன் பிறவியிற் செய்த தீயவிணையின் பயன் என உணர்ந்து துண்பத்தில் இருந்த நீங்குதற்காக அறத்தைச் செய்வர்,

விணை-தீவினை. தடுமாற்றம்- மயங்கிய அறிவு. உயிரா. உயிர்த்து; உடன்பாட்டுப் பொருளாக வந்த விணையெச்சம். இகத்தல்-கடத்தல் -இருங்குவார்-விணையால்வண்டும் பெயர்-எழுவாய். உணர்வார் - பயவிலை;

4. மக்கட் பிறவியைப் பெற்றவர்கள் அதன் பயணாக அறத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

பெறல் அரும் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தால் - பெறுதற்கு அரிய மக்கள் உடலைப் பெற்ற பயனால்; பெரும் பயம் ஆற்றவே கொள்க-அதற்கு உரிய பெரும் பயனைப் பெறுதற்காக அறத்தை இயன்றவரை செய்க; உடம்பு-இந்த உடலானது; கரும்பு ஊர்ந்த சாறுபோல் சாலவும் உதவி-கரும்பில் வந்த சாறு போல மிதப் பயன் தந்து; பிஸ-பிசுபு; அதன் கோது போல் போகும்-அதன் சக்கை போலப் பயன்று விடும்'

மக்கட் பிறவிக்குக், கரும்பும், அப்பிறப்பிற் செய்யும் அறத்திற் குக் கரும்பின் சாறும், வெற்றும்பிற்குக் கரும்பின் கொதும் உவ மானங்கள், யாக்கை-மக்கள் உடல், பயம்-பயன். கொள்க - செய்க. ஆற்றவும்-மிகவும், உடம்பினாற் பெறும் பெரும் பயன்-துண்பத்தில் இருந்து விடுபடல், அப்பெரும்பயன் பெறுவேண்டுமாயின் அறன் செய்தல் வேண்டும்,

5. மக்கள் உடலைப் பெற்றதன் பயணாக அறத்தைச் செய்பவர்கள் அதனைச் செய்யும் போது உடல் துண்புறுதற்காக வருந்தார்.

கரும்பு ஆட்டி கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்-கரும்பை எந்திர த்தில் இட்டுப் பிழிந்து அச்சாற்றைக் காய்ச்சி வெல்லக் கட்டியைப் பெற்றவர்கள்; துரும்பு எழுந்து வேங்கால் துயர் ஆண்டு உழவார்-அக்கரும்பின் சக்கை எரிக்கப்படும்போது அதற்காக அங்கு துண்புறுவருந்தார்; வருந்தி உடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றம் வருங்கால பரிவது இவர்-துண்புற்று அறம் செய்து ஆவ் உடம்பினாற் பெறுதற்கு உரிய பயனைப் பெற்றவர்கள் இயமன் உயிரை என்து உடலை அழிக்கும்போது அதற்காகத் துண்புறார்.

மக்கட் பிறப்புக்குக் கரும்பும், அப்பிறப்பில் அறஞ்செய்து பயன் பெறுவார்க்குக் கரும்பிற் சாறு எடுத்து வெல்லம் பெறுவார்களும், இயமன் வருதலால் அழியும் உடம்புக்குத் தீயினால் வேகும் கரும்புச் சக்கையும் உவமானங்கள், முன் இரு அடிகளும் உவமானத் தொடர், பின் இரு அடிகளும் உவமேயத்தொடர்.

6. அறத்தை நான்தோறும் செய்தல் வேண்டும்.

கூற்றம் இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாமல்-இயமன் உயிரை உடலில் இருந்து பிரிக்க இன்று வருவானோ

நாளை வருவானோ எப்போ வருவானோ என நினையாமல்; பின்றையே நின்றது என எண்ணி - இயமன் வருதற்கு ஆயத்த மாகப் பின்னால் நிற்கின்றான் என நினைத்து; தீயவை ஒருவுமின-
தீய செயல்களைச் செய்யாது விடுக; ஒல்லும் வகையால் மாண்டார் அறம் மருவுக - இயன்றவகையாக மாட்சிமை உள்ள பெரியோர் சொல்லிய அறத்தைச் செய்க;

உயிர் உடலை விட்டு எப்போது நீங்கும் என்பது தெரியாது; திடீரென எதிர்பாராவகையில் நிகழலாம். ஆதலின் நாளும் அறத் தைச் செய்க; தீயவைகளை நீக்குக;

கொல் என்பது ஜூப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். ஒருவு
தல் - நீக்குதல், மருவுதல் - செய்தல். ஒருவுமின், மருவுமின-
முன்னிலைப்பன்றை வினாவுமற்றுகள்: மாண்டார் = மாண் + ட + ஆர்,
மாண் - மாண்பு.

7. மக்கட் பிறப்பைய் பெற்றதன் பயனாக உயிர்க்கு நன்மை தரும் அறத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

எத்துணையும் ஆயுங்கால் - எந்த அளவிலும் ஆராயுமிடத்து; மக்களால் ஆய பெரும்பயனும் ஆற்றப்பல மக்கட் பிறப்பால் பெறும் பெரும்பயன்கள் மிகப்பல ஆகும்; ஆளால் - ஆகையால்; தொக்க உடம்பிற்கு ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - பெற்ற உடலுக்கு நன்மை செய்து வாழாமல்; உம்பர் கிடந்து உண்ண பண்ணப்படும் - தேவ உலகில் இருந்து நன்மைகளைப் பெறுதற்கு உரிய அறத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

மக்கட் பிறப்பினால் பெறும் பயன்கள் உடலுக்கு உரியவை; உயிருக்கு உரியவை என இரு வகையன அழியும் உடலுக்கு உரியவைகளைச் செய்யாமல் அழியாத உயிர்க்கு உரிய அறம் முதலியவைகளைச் செய்தல் வேண்டும். ஒப்புரவு - நன்மை, உம்பர் - தேவர், கிடத்தல் - இருத்தல், உண்ணல் - நுகர்தல், பண்ணல் - செய்தல். படும் வேண்டும்; எத்துணை - எவ் அளவு;

. சிறு அளவு அறம் செய்தாற் பெரும் அளவு நன்மை வரும்.

உறக்கும் துணையது ஓர் ஆலம் வித்து - மிகச் சிறு அளவின தாய ஓர் ஆல மரத்தின் விதை, ஈண்டி இறப்ப நிழல் பயந்து ஆக்குவளர்ந்து மிகவும் நிரலைக் கொடுத்தல் போல; அறப்பனும், அறத்தின் பயனும்; தான் சிறிது ஆயினும் - செய்யப்பட்ட அறத் தின் அளவு சிறியதாயினும்; தக்கார் வகப்பட்டால் - தகுந்த பெரி

யோர்களாற் செய்யப்பெற்றது ஆயின், வான் சிறிதாகப் போர்த்து விடும் - வானம் சிறியது என்னும்படி பெரும் அளவு நன்மையைக் கொடுக்கும்.

செய்த சிறு அறத்திற்குச் சிறு ஆலம் விதையும்; அறத்தின் பெரும் பயனுக்கு வானத்தின் பெரும் பரப்பும் உவமானங்கள்: உறக்கல், விரல் நுணியால் எடுத்தல். இறப்ப - அதிக.

9. நாள்கள் நாளும் கடந்து செல்லுதலை உணர்பவர்கள் . நாளும் அறம் செய்தல் வேண்டும்.

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃது உணரார் - நாள்தோறும் நாள் கழிதல் நிகழ்வதைப் பார்த்தும் அதனை உணராதவர்கள்: வைகலும் வைகல் வைகும் என்று இன்பு உறுவர் - நாள்தோறும் நாள்கள் கழிதல் நீடித்து நிகழும் என மகிழ்வர்; வைகலும் வைகல் தம் வாழ்நாள் மேல் வைகுதல் வைகலை வைத்து உணராதார் - நாள்தோறும் நாள்கள் கழிதல் தம் வாழ்நாளில் நிகழ்ந்து வருதலை நன்கு உணராதவர் ஆவர்.

நாள்தோறும் நாள்கள் கழிதலைத் தம் வாழ்நாள்களின் நின்கள் கழிவதாக உணர்பவர்கள் தம் வாழ்நாள்கள் பயனுள்ளவாகும்படி, நாள்கள் தோறும் அறம் செய்தல் வேண்டும். (1) வைகல் - நாள், (2) வைகல் - வைகுதல் - இருத்தல். வைகல் என்னும் சொல் பலமுறை வந்துளது. இவ்வாறு வருதலைச் சொற்பின்வரு நிலையனி என்பர்.

10. இரந்து உடலை ஓம்பி வாழ்தல் இழிவராது. அறஞ் செய்து உயிரை ஓம்பி வாழ்தல் மேலானது.

நன்த்தால் ஊட்டியக்கண்ணும் உறுதிசேர்ந்து - இழிவான செயல் களால் உணவைக் கொடுத்து வளர்த்தாலும் வளிமை பெற்று; இவ் உடம்பு நீடித்து நிற்கும் எனின் - இவ் உடம்பு நிலைத்து நிற்குமாயின்; மானத்துருங்கலம் நீக்கி இரவு என்னும் சன இழிவினால் வாழ்வேன் - இரத்தல் என்னும் இறந்த செயலினால் வாழ்வேன்.

இவ்வுடல் நீடித்து நிற்காது. ஆகவின் இவ்வுடலை எவ்வகையினாயினும் வளர்த்தல் பயனற்றது. ஆகவால் நிலைத்து நிற்பதாகிய உயிரை எவ் வகையிலேனும் வளர்த்தல் வேண்டும். உயிரை வளர்த்தற்கு அறம் செய்தலே உரிய வழியாகும்.

மானம் - தன்னிலையிற் தாழாமையும் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர் வாழாமையும். மானத்தை அருங்கலமாகக் கூறியமை

உருவும். அருங்கலம் - அரிய அணிகளன். இரவு - இரத்தல். மன் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பைத் தரும் இடைச்சொல். உயர்ந்த அறவாழ்வை வலியுறுத்தும் ஒருவர் கூற்றாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

வினாக்கள்:-

- (1) அறஞ் செய்தலால் உள்ள பயண்கள் எவ்வை?
- (2) அறத்தை எவ்வாறு எப்போது செய்தல் வேண்டும்?
- (3) அறம் செய்தலை வலியுறுத்தற்காக எவ் உவமைகள் கூறப்பட்டுள்ளன?

(ஆ) கல்வி

கல்வி அறிவின் பயனை வலியுறுத்துகின்றது.

1. கல்வி அறிவு அழகுகள் அளவிற்கிலும் உயர்ந்தந்து.

குஞ்சி அழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டு அழகும் தலை - முடி அழகும் மதிப்புள்ள உடையின் கரைகளின் அழகும் - மஞ்சள் அழகும் - உடலிற்புசம் மஞ்சளின் அழகும்; அழகு அல்ல - உண்மையான அழகு உள்ளன அல்ல, நெஞ்சத்து யாம் நல்லம் என்னும் - உள்ளத்தில் நாம் தூயவர் என்று சொல்லும்; நடுவு நிலையால் - நடுவு நிலைமையோடு கூடிய கல்வி அழகே அழகு - கணியறிவு உடைமையால் வரும் சிறப்பே உண்மை அழகு ஆகும்.

தலைமுடி அழகு, உடை அழகு, நறுமணப் பூச்சு அழகு என்பன புற அழகுகள், உடலுக்கு மட்டும் அழகு தருவன. ஆயின் கல்வி அழகு உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி அத அழகு தருவது. ஆகவே புறத்தை அழகு செய்வனவற்றிலும் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தும் கல்வி சிறந்தது என்றார். குஞ்சி - தலைமயிராய் அமையும் முடி: கொடுந்தானை - கோடியதானை - வளைந்த உடை. நடுவு நிலையோடு கூடிய கல்வி அறிவே உயர்ந்தது ஆகவின் நடுவு நிலையையும் கல்வியோடு இணைத்துக் கூற்றார்.

2. கல்வியினால் உள்வாகும் பயன்கள்:-

இம்மை பயக்கும் - கல்வி இம்மைப் பயன்களைத் தரும்; சயக் குறைவு இன்று - கொடுப்பதாற் குறையாது; தம்மை விளக்கும் - கல்வியாகிய தம்மை உடையவரைப் புழூற் பலரும் அறியக் கூடியும், தாம் உளராக் கேடு இன்று - கல்வியாகிய தான் உள்ள

வரை அதனை உடையவர்க்குத் தீங்கு இல்லையானால்; கல்வி போல் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து - கல்வியைப்போல் மயக்கத்தை நீக்கும் நன் மருந்து; எம்மை உலகத்தும் யாம் காணோம் - எவ் உலகத்திலும் நாம் காணமாட்டோம்.

இம்மைப் பயன்கள் செல்லவும், புகழ், பதவி முதலியன், ஈதல் - தாம் கற்றதைப் பிறர்க்குக் கற்பித்தல். கல்வி அறிவைக் கொடுத்து இடர்களில் இருந்து அதனை உடையவரைக் காக்கும். ஆதவின் கேடு இன்று என்றார். கல்வி ஜயத்தையும் மயக்கத்தையும் நீக்கு தவின் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து என்றார்: ஆல் - அசை நிலை இடைச்சொல்: மம்மரை நோயாகவும் அதனை நீக்கும் கல்வியை மருந்தாகவும் கூறினார். இவை உருவகங்கள். எம்மை உலகத்தும் - எல்லா உலகத்தும். மம்மர் - மயக்கம்.

3. கல்வி கற்றவர் தாழ்ந்தவராயினும் உயர்ந்தவராக மதிக்கப் பெறுவர்.

உவர் நிலத்துத் தோன்றிய உப்பினைப் பெரியோர் நல்ல வயல் நிலத்து வளர்த்த நெல்லினும் சிறந்ததாகக் கொள்வார். அதுபோல குறைந்த குடியிற் பிறந்தவராயினும் கற்றறிந்த அறிஞர் உயர் குடிப் பிறந்தவராக வைத்து மதிக்கப்பெறுவர்.

குறைந்த குலத்திற்கு உவர் நிலமும். அக்குடிப் பிறந்தவர்க்கு உப்பும், உயர்குலத்திற்கு வயலும், கற்றறிந்த அறிஞர்க்கு நெல்லும் உவமைகள். முதல் இரு அடிகளும் உவமைப்பகுதி. பின் இரு அடி களும் உவமையைப் பகுதி - களர் நிலம் - உவர் நிலம், விளை நிலம் - வயல் நிலம் - விழுமியது - சிறந்தது. கடை நிலம் - குறைந்த குடித்தலை நிலம் - உயர் குடி. வைக்கப்படும் - மதிக்கப் பெறுவர்;

4. கல்வியின் சிறப்புகள்.

வைப்புழிக் கோட்டை - கல்வித்துறைகள் பாதுகாத்து வைத்த இடத்தில் இருந்து பிறரால் எடுக்க இயலாதன், வாய்த்து ஈயிற் கேடு இல்லை - கற்பவர் இடைத்து அவர்க்குக் கொடுத்தால் அதனால் அது குறையாது, மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறின் வல்வாரி - பெரும் சிறப்பு உள்ள அரசரி வெறுப்பராயின் அவர்கள் அதனை எடுக்க இயலாதவர் ஆவர்; ஒருவன் மக்கட்கு எச்சம் எனச் செய்வன விச்சை - ஒருவன் தன் பிள்ளைகளுக்குச் சேமித்த செல்வம் என வைத்தற்கு உரியன கல்வித்துறைகள் ஆகும்; பிற அல்ல - ஏனைய பொருள் முதலாய் கெல்வங்கள் பிள்ளைகளுக்காகச் சேமித்து வைத்தற்கு உரியன அல்ல.

ஒருவன் தன் பின்னைகளுக்குச் சேமிப்பாக வைத்தற்கு உரியது கல்வி. பொருட் செல்வம் முதலியன் சேமிப்பாக வைத்தற்கு உரியன் அல்ல. இவைக்கான காரணங்களை இப்பாடலிற் கறியுள்ளார், வைப்பும் = வைப்பு + உழி. உழி - இடம். கோட்படா = கோள் + படா. கோள் - ரோள்ளால். வாய்த்தீயில் = வாய்த்து + ஈயில். செறுதல் - கோபித்தல். ஈயில் - எதிர்கால விணவெய்ச்சம். வல்வதல். எடுதல். எச்சம் - எஞ்சிய பொருள். விச்சை - வித்தை - கல்வி.

5. கல்வியைப் பெறும் காலமும் முறையும்

கல்வி கரை இல - கல்வித்துறைகள் கரை இல்லாதன்; கற்பவர் நாள் சில - கற்பவர்க்கு உரிய நாள்கள் சிலவாக உள்ளன; மெல்ல நினைக்கின் பின்னி பல - விரையாது கற்க நினைப்பின் நோய்கள் பல வந்து அதற்குத் தட்ட ஆகும்: நீர் ஓழியப் பால் உண் குருகின் - நீரை நீக்கிப் பாலை உண்ணும் அங்கைப்பறவை போல; தெள்ளி தின் ஆராய்ந்து அமைவு உடைய தெரிந்து கற்ப - கற்பவர் கல்வித் துறைகளைத் தெளிவாக ஆராய்ந்து கற்பதற்கு உரியவைகளைத் தெரிந்து கற்பர்.

குருகு - பறவை, கற்ப - கற்பர், கல்வி எல்லையில்லாதது; கற்றற்கான நாட்கள் சில; இடையிடையே நோய்கள் வரும்; ஆதலின் கற்றற்கு உரியவைகளைத் தெரிந்து விரைந்து கற்றல் வேண்டும்; கற்பவர்க்கு அன்னமும், நீக்க வேண்டியவற்றிற்கு நீரும், கற்றற்கு உரியவற்றிற்குப் பாலும் உவமைகள். இல - அஃறினைப் பன்னம் விணைமுற்று: ஏ - இடைச்சொல். அமைவுடைய என்பது அமைவுடைய கல்வித்துறைகளைக் குறிக்கின்றது. இது விணையாலனையும் பெயர்.

6. உயர்வு தாழ்வு பாராது கல்வி கற்றவனை அனைவரும் துணையாகக் கொள்வார்

நூல் கற்ற மகன் துணை ஆ நல்ல கொளல் - நூல்களைக் கற்ற ஒருவன் குறைந்த குலத்தவன் ஆயினும் அவனைத் துணையாகக் கொண்டு நல்ல நூல்களைக் கற்றுக்கொள்ளல்; தோணி இயக்குவாண் தொல்லை வருணத்துக் காணில் கடைப்பட்டாள் என்று இகழார் அவன் துணை ஆ ஆறுபோய் அற்று - தோணி செலுத்துபவன் தொன்று தொட்டு வரும் குவங்களுட் குறைந்த குலத்தவன் என அறியின் அதனால் அவனைப் புறக்கணிக்காமல் அவனது உதவி கொண்டு ஆற்றைக் கடத்தவை ஒத்தது.

தொல்லை - தொன்மை. வருணம் - குலம்; கடைப்பட்டாள் - குறைந்த குடியிற் பிறந்தவன்; அற்று - அத்தன்னத்து; இது

குறிப்பு வினாமுற்று. கொண்ட - தொழிற் பெயர். ஆ - ஆக; நல்ல - நல்ல நூல்கள். இது வினாயாலவனையும் பெயரி. கொள் எல் - எழுவாய். அற்று - பயனிலை. காணாப் - முன்னிலை அசைசொல்; கல்வி கற்றவன் தாழ்ந்தவனாயினும் உயர்ந்தவனாக மதிக்கப் பெறுவான்.

7. கற்றறிந்தார் தொடர்பினால் வரும் இன்பம் தேவருலக இன்பத் திலும் உயர்ந்தது.

தவல் அரும் தொல் கேள்வித் தன்மையுடையார் - கெடுதல் இவ்வாத பழைய நூல் அறிவு உள்ளவர். இகல் இலர் எஃகு உடையார் - பகைகமை இல்லாதவரும் நுண்ணிய அறிவு உள்ளவரும் ஆவர். தம்ஹன் குழுஇ நகவின் - இத்தகைய கற்றாரோடு சேர்ந்து மகிழ் வதிலும்; அகல் வானத்து உம்பர் பதி இனிது ஆயின் - அகன்ற வாஸத்தில் உள்ள தேவர் உலகத்தில் வாழ்வது இனியது ஆயின்; காண்பாம் - அதனால் அடைவோம்.

கற்றறிந்தார் தக்கொடு பெறும் இன்பத்திலும் தேவருலக இன்பம் சிறந்தது ஆயின் அதனைப் பெறுவோம் எனக் கூறியமையால் தேவருலக இன்பம் சிறந்தது அன்று. கற்றறிந்தார் கூட்டத் தால் வரும் இன்பமே உயர்ந்தது என்பதாம். தவல் - கெடுதல், கேள்வி - நூலறிவு அகல் - அகன்ற. உம்பர் - தேவர். பதி - உலகம்; நகரம்; காண்பாம் - தன்மைப் பண்மை வினாமுற்று குழுஇ - கூட்டமாகச் சேர்ந்து.

8. கற்றறிந்தார் நட்பு வளர்ந்து நற்பயன்கள் தரும்

கணை /கடல் தண் சேர்ப்ப - ஒவிக்கும் கடவின் குளிர்ந்த துறை களை உடையவனே; கற்றறிந்தார் கேண்மை நுனியிற் கரும்பு தின்று அற்று - கற்றறிந்த அறிஞர்களின் நட்பானது கரும்பை நுனியில் இருந்து அடியை நோக்கி உண்ணல் போலப் பயன் தரும். பண்பிலா சரமிலாளர் தொடர்பு நுனி நீக்கித் தாரிற் தின்று அன்ன தகைத்து - அறிவுப்பண்பு இல்லாதவரும் அப்பண்பு இல்லாமையால் அன்பு இல்லாதவரும் ஆகிய கல்லாதவரின் நட்பு நுனியை நீக்கி அடியில் இருந்து நுனி நோக்கி கரும்பு உண்ட தன்மையைப் போலத் துன்பம் தரும்.

கரும்பை நுனியில் இருந்து அதன் அடியை நோக்கி உண்ணின் தொடக்கத்தில் இனிமை இல்லாமல் இருந்து பின்பு மிக்க இனிமை தாம். அதபோல கற்றறிந்தார் நட்பானது தொடக்கத்தில் நன்மை இல்லாதது போல இருந்து பின்பு அதிக நன-

மைகள் தரும். கரும்பை அடியிலிருந்து நுனி நோக்கி உண்டால் தொடக்கத்தில் அதிக இனிமை இருக்கும். பின்பு இனிமை குறைந்து கச்கும், அது போலக் கல்லாதவர் நட்பானது தொடக்கத்தில் நன்மை போல இருக்கும். பின்பு தினம் தரும். கற்றறிந்தவரின் நட்புக்குக் கரும்பை நுனியிலிருந்து அடிநோக்கி உண்ணல் உவமை. நன்மைவளர்தல்-பொதுத் தன்மை. கல்லாதவரின் நட்புக்குக் கரும்பை அடியிலிருந்து நுனிநோக்கி உண்ணல் உவமை. பயன் குறைந்து வருதல் பொதுத் தன்மை. கணத்தல்-ஒவித்தல், சேர்ப்பன்-நெய்தல் நிலத்தலவன். கேண்மை-நட்பு. அற்று-அத்தன்மைத்து, சுரம்-அன்பு தூரி-அடிப்பகுதி, வேர். அரோ-அசைநிலை இடைச்சொல். இப்பாடல் அரசனை முன்னிலையாக வைத்துப் பாடியது.

9. கற்றவரைச் சார்ந்தாற் கல்லாதவரும் கற்றவர் ஆவர்.

தொல் சிறப்பின் ஒன் நிறப் பாதிரிப்பு சேர்தவால் - பழையச் சிறப்பினையடைய ஒளி தரும் நிறம் உள்ள பாதிரியின் பூ சேர்வதனால், புது தோடு தண்ணீரிக்குத் தான் பயந்து ஆங்கு-அதன் புதிய பூ இதழ்கள் நீருக்கு நல்ல மணத்தைக் கொடுத்தல் போல; கல்லாரே ஆயினும் கற்றாரை சேர்ந்து ஒழுகின்-கல்விகற்காதவராக இருந்தாலும் அவர்கள் கற்றறிந்தாரைச் சார்ந்து பழுகினால்; நல் அறிவு நானுந் தலைப்படுவர்-நல்ல அறிவை நான்தோறும் பெற்றுக் கல்வி அறிவு உள்ளவர் ஆவர்.

கற்றோருக்குப் பாதிரிப் பூவும், கல்லாதவரிக்கு நீரும், கல்வி அறிவுக்குப் பூ மணமும் உவமைகள். தலைப்படுதல்-சேருதல், ஒண்ணிறம் = ஒண்மை + நிறம். ஒண்மை-ஒளி. புதிதோடு = புதுமை + தோடு. தோடு-இதழ், பயந்தாங்கு = பயந்தது + ஆங்கு போல-உவமை உருபு

10. உயிர்க்குப் பயன் உள்ள நூல்களைக் கற்றலே உயர்ந்தது.

அவகுசால் கற்பின் அறிவு நூல் கல்லாது - அளவு மிக்க கல்வியில் ஞான நூல்களைக் கல்லாது; உலக நூல் ஒதுவது எல்லாம்-உலகிற்கு உரிய நூல்களைக் கற்றல் யாவும்; கலகல கூடந் துணை-கல கல என்று கூவும் அளவினது; அல்லது-இஃது அங்லாமல்; கொண்டு-இவற்றின் துணை கொண்டு; தடுமாற்றம் போம் துணை அறிவார் இல்-மெய்ப் பொருளை அறியாமைக்கு ஏதுவாய மயக்கத்தை நீக்கும் வழியை அறியவல்லர் இல்லை.

ஞான நூல்களே கற்றற்கு உரியன்; அவை அல்லாத நூல்கள் கற்றற்கு உரியன் அல்ல என இப்பாடல் கூறுகிறது. ஞான நூல்கள்

மனதின் மயக்கத்தை நீக்கி இறைவனை அடையச் செய்யும் ஒன்றை
நூல்கள் உலக வாழ்விற்கு உரியன். இவை நிலையான பயன்
செய்யாததினால் 'கல கல கூந்துணை' எனவும், தடுமாற்றம் போம்
துணை இல்லாதன்' எனவும் கூறினார்;

அலகு-அளவு, கற்பு-கல்வி, கலகல-ஜிலிக்குச் சொற்கள், கூறும்,
போதும் என்பன அளபெட்டைச்சொற்கள். இல்-இரு தினை ஜம்பால்
மூவிடங்கட்டும் பொதுவான குறிப்பு வினை முற்று. அறிவு நூல்.
ஞானநூல்.

வினாக்கள்:—

- (1) அறத்தினை ஒருவன் செய்தல் வேண்டும் என நாலடியார் கூறும் காரணங்கள் எவை?
 - (2) கல்வியைக் கற்றவினால் பெறத்தக்க பயன்கள் எவை?
 - (3) அறத்தை எப்போது செய்தல் வேண்டும் எனவும், எத்தகைய நூல்களைக்கற்க வேண்டும் எனவும் நாலடியார் கூறுகிறது? இவற்றிற்கு அந்நூல் கூறும் காரணங்கள் எவை?
 - (4) பின்வரும் உவமைகளை விளக்குக?
- (அ) கரும்பூர்ந்த சாறுபோற் சாலும் பின்னுதவி மற்றதன் கோது போற் போகு முடம்பு.
- (ஆ) உறக்குந்துணையதோர் ஆலம் வித்திண்டி இறப்பநிழல் பயந்தாங்கு.
- (இ) களர் நிலத்துப் பிறந்த உப்பினைச் சாங்நோர் வினை நிலைத்தின் விழுமிதாக்கொள்வர்-
- (ஈ) பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு தண்ணீரிக்குத் தான் பயந்தாங்கு.
- (உ) நுளிநீக்கித் தூரிற்றின்றன தனகத்தரோ.
- (ஊ) தோணி யியக்குவான் ரொல்லை வருணத்துக்காணிற் கடைப் பட்டா வென்றிகழார்.
- (5) சொற்றொடர்களைப் பிரித்து எழுதுக.
நின்றுஞற்றி, பின்னுதவி, எத்துணையுமாற்ற, வாழ்நாண் மேல், குருசிற்றெரிந்து, ஒன்றிறம்,
 - (6) பொருள் எழுதுக.
அசைஇ, உருந்றி, இசந்த, யாக்கை, சிறுகால், பரிவது, மாண்டார், ஒருவுதல், ஆற்றவே, உறக்கும், இறப்ப, வைகல், இரவு, மம்மர், விழுமிது, விச்சை, முருத, தவல், எஃகு, சேர்ப்பன், தூர்.

அலகு 5.

காதரும் மலர்ப்பொய்கையும்

1. (அ) மாதரி - பெண்கள்; எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும்; மாந்துதல்; பருத்தல், கமலம் - தாமரை; களித்தல் - மகிழ்தல்; போந்த - புகுந்த. நுகர்தல் - அனுபவித்தல்; பள்ளி சேக்கை-படுக்கை; கண்வளர்தல் - துயில்ல; குழவி - குழந்தை; தலையாய - உயர்ந்த; விழுமிய - சிறந்த; சேயமை - தூரம்; மடம் - இளமை; அறியாமை; புண்டல் - அணிதல்; மாண்பு - பெருமை; தண்ணளி - இரக்கம்; மதிநலம் - புத்தித்திருச்; குயிற்றிய - பதித்த; அலைக்கை - அலை ஆகிய கை. (உருவகம்)

2. இன்னிசை = இனிமை + இசை

நற்றாமரை = நன்மை + தாமரை

மணியாட்ட = மணி + ஆட்ட.

3. தாய் தன் கையின் மெல்லத் தன் என் குறங்கின் ஏறிய - தாயானவள் தன் கையில் இருந்து மெல்லத் தன் குளிர்மையான தொட்டகளில் வைக்க; வாய் பொன் அமளித் துஞ்சம் மனி ஆரி குழவிபோல - தகுந்த அழியை படுக்கையிற் துயிலும் அழகு நிறைந்த குழந்தைபோல; தோயும் திரைகள் அவைப்பத் தோடார் கமலப் பள்ளி - மெல்லிய திரைகள் அசைந்து செல்ல இதழ்கள் நிறைந்த தாமரைப்படு ஆகிய படுக்கையில்; மேய வகையில் துஞ்சம் வெள்ளை அன்னம் காண்மயின் - தகுந்த வகையிற் துயிலும் வெண்ணிற அன்னத் தைப் பாருங்கள்.

ஒரு பொய்கையின் இயற்கையான அழியை ஒரு காட்சியை இப் பாடவிற் கூறியுள்ளார் புலவர்.

குழந்தைக்கு வெள்ளை அன்னமும் தாயின் தொட்டக்குக் கமல மலரும், தொட்டயின் தாலாட்டலுக்கு அவைகளின் அசைவும் உவமைகள். இனிதாகத், துயில்ல பொதுத் தன்மை. தன்மை குளிர்மை. குறங்கு - தொட்ட. ஏறிதல் - வைத்தல். தோடு - இதழ்.

(ஆ) நீலத் துவிலில் கிடந்த நிழல் ஆரி தழல் அம்மணிகள் - நீலநிற ஆடையில் இருந்த ஓளி நிறைந்த தீயைப்போன்ற அழிய மணிகள். கோலச் சுடர்விட்டு உழிழ் - அழிய குரிய கதிரைகள் வெளிப்பட்டு விளங்க; குமரி அன்னம் குறுகி - இளமையான அன்னம் அங்கு சென்று; சால நெருங்கிப் பூத்த - மிகவும் நெருங்கிப்

பூத்திருந்த; தடம் தாமரைப் பூ என்ன - விசாலமான தாமரைப்பூ என நினைத்து; ஆவிச் சுடர்கள் கவ்வி - தோடர்ச்சியான ஒளிக் கதிர்களை வாயினாற் பற்றி, அழுங்கும் வள்ளுண் காண்மின் - வருந்தும் தன்மையை பார்மின்.

நீல ஆடையிற் பதித்திருந்த சிவந்த மணிகள்மேல் குரியக்டிரீகள் விழ அதனால் அம்மணிகள் நீரில் தோற்றுவித்த ஒளிகள் நீரில் உள்ள தாமரை மலர்கள்போல் விளங்க, இளமையான அன்னம் அங்கு கென்று அவைகளை விசாலமான தாமரை மலர்கள் என நினைத்து அவைகளை வாயினாற் கவ்வி ஏமாற்றம் அடைந்தது.

நீலஆடை குளத்து நீருக்கும் செம்மணிகள் தாமரை மலர் களுக்கும் உவமைகள் ஆயின. நீலநிறம் ஆடைக்கும் குளத்து நீருக்கும் பொதுத்தன்மை, மணிகளுக்கும் தாமரை மலர்களுக்கும் செம்மை நிறம் பொதுத்தன்மை; குரியகூளி, நீலஆடையில் இருந்த அம்மணிகளைக் குளத்து நீலநிறத்தில் உள்ள தாமரை மலர்களைப்போல், விளங்கச் செய்தன. அன்னப்பறவை அம்மணிகள் நீரிற் தோற்றுவித்த அவற்றின் ஒளித் தொகுதிகளையே தாமரை மலர்கள் எனக் கவ்வி ஏபாந்தன. இதுவுவமை அனி. இளமையான அன்னம் ஆதவின் மணிகளின் ஒளிகளைத் தாமரை மலர்கள் என மயங்கிற்று.

(இ) தீம்பாற் பசியின் இருந்த - இனிய பாலைப் பருகும் விருப்பத்தொடு இருந்த, செவ்வாய் சிறு பைங்கிளி - சிவந்த வாய் உள்ள பச்சை நிறமான கிளி, தன் ஒம்பு தாய் நீர் குடைய - தன்னை வளர்க்கும் பெண் பொய்கையில் நீராட, ஒழிக்கும் வண்ணம் நாடி - அவளது அந்நீராடலை நீக்குதலை விரும்பி, பாம்பு ஆழ் என்ன - பாம்பு எனக் சொல்ல, வெருவி - பயந்து; பைம்பொன் தோடு கழல் - அழகிய பொன்னாற் செய்த காதணி கழன்றுவிழி; காம்பு ஏர் தோளி நடுங்கி - மூங்கிலை ஒத்த தோள்களையுடைய பெண் யயந்து, கரை சேர்பவளைக் காண்மின் - குளத்தின் கரைக்கு வருதலைப் பார்ப்பீராக.

பசியோடு இருந்த கிளி நீராடும் பெண்ணை வெளியேறச் செய்வ தற்காகப் பாம்பு எனப்பொய்யாகச் சத்தமிட அவள் பயந்து விரைந்து ஓடிக் கரை ஏறினாள். செவ்வாய் = செம்மை + வாய். ஒம்புதல் - காத்தல் ஒழித்தல் - நீக்குதல். காம்பு - மூங்கிள். ஏர் - அழகு. தோளி - தோளை உடையவள்.

(*) மின் ஒப்பு உடைய பெம்புளி - மின்னலை ஒத்த அழகிய காதிள் அணிகள்; நீருள் விழ காணாள்—குளத்து நீருள் விழுந்துவிட அதைக் காணாதவளாய்; அன்றைப் பெட்டேயே தொழுதேன—பெண் அன்றைமே உன்னை வணங்குகின்றேன்; அன்னை கொடியள் கண்டாய்—என் தாய் பொல்லாதவள் என்பதை அறிவாய்; என்னை அடிமை வேண்டின் நாடி தா—என்னை உண்கு அடிமையாக்க விரும்பின் என் அணியை நீருள் தேடி எடுத்துத் தா; என்று இறைஞ்சி—எனப் பணிவாகக் கேட்டு; பொன் அம்கொம்பின் நின்றாள்; பொன்போலும் அழகிய கொம்புபோல நின்றாள், பொவி விண் வன்னைம் காண்மின்—அபபெண்ணை அந்நிலையைப் பார்மின். பொன்னைம் = பொன் + அம், கொம்பு — மூங்கொம்பு.

4. (அ) இப்பாடங்கள் சீவக சிந்தாமணி என்னும் நூலில் உள்ளனவ. சீவக சிந்தாமணி தமிழில் உள்ள ஜம்பெரும் காபப்பையுக்களுள் ஒன்று. பெரும் காபப்பையுக்கு வழிகாட்டியாக உள்ளது. சிறந்த கற்பனை வகைமும் இலக்ஷ்ய நயமும் உள்ள பாடல்களை முடிடைது.

(ஆ) இக்காலையத்தின் சில பாடல்களை வைத்து இக்கட்டுரையை எழுதியவர் தமிழ்ப் பேரற்றா ரா, பி. சேதுப்பின்னை ஆவர், சுவையிக்க எழுத்தாற்றலும் சொல்லாற்றலும் உள்ளவர், சிறந்த பல நூல்களை எழுத்திட்டார்.

(இ) இக்கட்டுரையில் உள்ள பாடங்கள் சிறந்த கற்பனைவளம் உள்ளனவ. இயற்கைக் காட்சிகளை எடுத்துக் கூறுவன், உவகை, மருட்டை, நலை ஆகிய சுவைகளை உடையன. இயற்கைக் காட்சிகளையும் நிகழ்வுகளையும் சிறந்த சொல்லாவியங்களாக ஆக்கி யுள்ளன.

5. வினாக்கள்

- (1) இக்கட்டுரையில் உள்ள பாடங்கள் ஓவ்வொன்றிலும் ஏவ் வகைச் சுவைகள் உள்ளன என விளக்குக.
- (2) சீவக சிந்தாமணி ஆசிரியர் இயற்கைக் காட்சிகளை எடுத்துக் கூறும் சிறப்பினை விளக்குக.
- (3) சீவக சிந்தாமணி ஆசிரியரின் கற்பனை வளத்தை இப் பாடல்களைக் கொண்டு எடுத்துக் காட்டுக்

அலகு 6.

ஆசாரக்கோவை

1. ஆசாரக்கோவை என்பது மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றிய கையாத அறிவுரைகளைக் கூறும் நூல். இதன் ஆசிரியர் இந்நாலை இருநோக்கங்களுக்காக எழுதியுள்ளார். (1) மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான ஒழுக்கங்களைக் கூறுவது. (2) தமக்கு உதவிய முகம்மது தம்பி மரைக்காயர் என்னும் வள்ளுவின் பெருமைகளை உலகு அறியச் செய்தல். ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒழுக்கநெறிகளும் வள்ளுவின் பெருமைகளும் கூறப்பெற்றுள்ளன. ஆசாரம் - ஒழுகம், கோவை - மாவை. பூக்களால் ஆய மாவைபோல பாக்களால் ஆயமாலை ஆதவின் கோவை எனப் பெயர் பெற்றது. இந்நால் ஆசிரியர் புகழ் பெற்ற அப்புல் மஜீத்துப் புலவர், இந்நால் பற்காலத்து எழுதப் பெற்றது.

காப்பு

பூ மேவு மாமறையோர் போதித்த முதுரையால்-பூமியில் உள்ள பெருமையுள் வேதம் வல்ல அறிஞர்கள் தெரிவித்த அறிவுரைகளை; கோமேவும் ஆசாரக் கோவை சொல்-ஒழுங்கமைப்பு உள்ள ஆசாரக் கோவை என்னும் நாலை எழுத; அகில சராசரமும் ஆக்கும் அழிக்கும் காக்கும் நாமேவு ஒரு நிதன் காப்பு - அனைத்து உவகிலும் உள்ள உயிர்களையும் ஏணையபொருள்களையும் ஆக்கியும் காத்தும் அழித்தும் அருள்பவரும் நாவில் வினங்குபவரும் நிலைபேறு உள்ளவரும் ஆகிய இறைவன் காவல் ஆவார்.

ஒரு முயற்சியைத் தொடங்குபவர் அம்முயற்சி நன்கு நிறைவு பெறுவதற்காக இறைவனைத் துதித்தல் உகை மற்பு. அதற்கேற்ப இந்நாலை எழுதிய புலவரும் நூல் நன்கு நிறைவு பெறுவதற்காக இறைவனைத் துதித்து முதற்பாடும் பாடல் காப்புச் செய்யுள் எனப் பெயர்பெறும் காப்பு - காவல், பூ - பூமி, மா - பெருமை, முதுரை = முதுமை + உரை = அறிவுரை, கோ - ஒழுங்கு தலைமை, அகிலம் - உலகு, சராசர = சரம் + அசரம், சரம் - உயிரி, அசரம் - உயிரமற்றது. ஒரு நிதன் - ஒப்பற்ற இறைவன்;

2. அவையடக்கம்

வட்டமாகச் சமுத்திரம் குழந்த இவ்வுலகில் சிறந்த செந்தமிழ் வல்லுநர் முனிபாகக் கட்டடைக் கலிப்பா என்னும் பாவினால் ஒரு கோவை நாலைக் கற்றறிந்திலாதயான் கூறுதல், அளவில்லாத ஒளி யுள்ள பெறிய மணியொடு இணைந்து ஒளி மழுங்கிய கண்ணாடியை வைத்தது போன்றது:

— செந்தமிழ் வாணருக்கு மாமணியும் நூலாசிரியருக்கு மழுங்கிய பளிங்கும் உவமைகள். மாமணிமுன் மழுங்கிய பளிங்கு சிறப்புப் பெறாமை செந்தமிழ்ப் புலவரின் நூல்களின் மூன் கற்றறி வில்லாத் தம் நூல் சிறப்புப் பெறாது எனக் கூறியுள்ளார் புலவர், இஃது அவைக்குத் தாம் அடங்கு முகமாகக் கூறியுள்ளார்.

வாரிதி - சமுத்திரம். வடித்த - சிறந்த. கட்டணைக் கலிப்பா - தமிழ்ப் பாவகைகளுள் ஒன்று. மட்டு - அளவு. பளிங்கு - கண்ணாடி. திரு - இலக்குமி. சகாயன் - உதவியானவன்.

3. இந் நூல் கறும் அறிவுரைகள்:

(1) நினைப்பன - மறுப்பன.

- * இறைவனை நினைத்தல் வேண்டும். இறப்பைப் பற்றி உள்ளத் தில் நினைத்தல் வேண்டும்.
- * தான் பிறர்க்குச் செய்த நன்றியை மறத்தல் வேண்டும். பிறர் தவண்குச் செய்த நன்றியிலாக் செயலை மறத்தல் வேண்டும்,

(2) செய்ய வேண்டுவன:

- * சமய ஒழுங்குகளை அறிதல் வேண்டும். மனதில் உள்ள தீய குணங்களை அகற்றல் வேண்டும். உறுதியாக நல்ல தீரு கரு விடம் நல்லவறிவுரை பெறுதல் வேண்டும். முரட்டுப் பிடிவாத மான குணங்கள் முழுவதையும் நீக்கிவிட வேண்டும். அற நெறிகளுக்குப் பயந்து நடத்தல் வேண்டும்.
- * மார்க்கம் - சமயம், தீர்க்கம் - உறுதி, தீட்சை - நூன உபதேசம், மூர்க்கம் - பிடிவாதம், முரட்டுத்தனம். தார் - மாலை, கவிஞர் - அழகு. வாகை - வெற்றி,

(3) செய்ய வேண்டியன:

- * கற்றறிந்தவர்களிடம் சென்று கல்வியைக் கற்றும் கேட்டும் அறி தல் வேண்டும். கல்வியைக் கற்றறிந்த பின் அதிர்சொல்லிய அறிவுரைகளை ஏற்று அவைகளின்படி நடத்தல் வேண்டும். கல்வியைக் கற்காதவர்களுக்குத் தாம் கல்வியைக் கற்பித்தல் வேண்டும்.
- * பால் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. நயந்திடல் - சிறந்திடல். கற்குணாலயம் = சத் + குண + ஆலயம். நல்ல குணங்களின் இருப்பிடம்.

(4) செய்ய வேண்டாதன:-

- * கற்றறிந்தவர் கற்றறியாதவர்க்குத் தாம் கற்ற கல்வியைக் கற பிக்காமல் இருத்தல் குற்றம் ஆகும்.
- கற்றறியாதவர் கற்றறிந்த வரிடம் சென்று கற்காமல் இருப்பதும் குற்றம் ஆகும்.
- கற்றறியாதவர்கள் தாம் கற்ற கல்வி அறிவின்படி நடவாஸமை குற்றம் ஆகும்.
- * தற்பதம் - உயர் நிலை. வாய்ந்த - உள்ள.

(5) கல்விக்கு உறுதுணையானவு:

- * புத்தி கல்விக்கு தந்தை.
- பொறுமை கல்விக்குச் சிறந்த மந்திரி.
- ஓழுக்கம் கல்விக்குப் பெரும்பேறு.
- பணிவு கல்விக்கு உடைட் தூய்மை - கல்விக்குப் பெருமை.
- * உடுமானம் - உடைட் பத்தி - ஓழுக்கம், கதிர்தல் - ஒளியிடல்.
- சுத்தி - தூய்மை.

5. மிகுந்தவர் - குறைந்தவர்:-

- * அதிகம் பேசுவர் கல்வியில் குறைந்தவர் ஆவரி; அதிகம் பேசாதவர் கல்வியில் மிகுந்தவர் ஆவர்.
 - * இவரைஞ்கு முறையே நீர் குறைந்த குடமும், நீர் நிறைந்த குடமும் உவமைகள். நீர் குறைந்த குடத்தை எடுத்துச் செல்லும் போது அதனுள் உள்ள நீர் ஆசைந்து ஒளியை உண்டாக்கும், நீர் நிறைந்த குடத்தை எடுத்துச் செல்லும் போது அது அசையாது; ஒளியை உண்டாக்காது, 'குறைகுடம் தழும்பும்; நிறைகுடம் தழும்பாது' என்பது பழமொழி.
 - * டி - டியி கலசம் - குடம், கா - துவாக்கோல், டாஞ்சோலை,
6. புகழுத்தக்கவர் - நல்லொழுக்கங்களைப் போற்றி மக்களுக்குப் படிப்பீத்தவர்.
- * இகழுத்தக்கவர் - தெய் ஓழுக்கங்களைத் தள் பின்னைகளிடத்திற் கண்டு அவற்றை நீக்காதவர்.
 - * திகழுத்தக்கவர் - இறைவன் கட்டணங்களை உறுதியாகப் பின்பற்றி நடப்பவர்.
 - * துய்யவன் - இறைவன்; யோகம் - செல்வம்,

7. அழிப்பளவும் அழிவளவும்

- * பொய்யுரைத்திடல் வாழ்வினை அழிக்கும்,
புறங்கருதல் நற்றவங்கள் அனைத்தையும் அழிக்கும்,
கவலை ஆடுவள அழிக்கும்.
கொடை இடர்களை அழிக்கும்.
வஞ்சகச் செயல் நன்மைகளை அழிக்கும்;
கடுங்கோபம் புத்தியை அழிக்கும்.
- * திண்ணிடல் - அழித்தல். புறணி - புறம் கூறல். ஆகுலம் - துண்பம்.
நல்குமீனை = நல்கும் + சுதை.
சினாவுதல் - கோபித்தல். வெஞ்சினம் = வெம்மை + சினம்;
விசேஷம் - திறப்பு.

8. உவமேயம்—உவமானம்

- * ஒழுக்கம் இல்லாத செல்வந்தர் - பழம் இல்லாத மரத்தினைப் போல்வர்.
- அறிவொடு தொழாத தன்மையுள்ள சமய அறிஞர் - மழை பெய்யாத மேகம் போல்வர்.
- * நாணம் இல்லாத பெண்கள் உப்பில்லாத உணவுவப் போல்வர்:
பத்தி - ஒழுக்கம். பணம் பாக்கியர் - செல்வந்தர், ஆவிம் - இல்லாமிய சமய அறிஞர், புனல் - நீர், கொண்டல் - முகில், உண்டி - உணவு, தத்தம் - கொடை, தயாளம் - இருக்கம்.

9. உவமேயம்—உவமானம்

- * பாவச் செயலில் இருந்து விடுபடாத இளைஞர் கூரை இல்லாத வீடுபோல்வர், நீதியில்லாத அரசர் இடையர் இல்லாத ஆடு போல்வர்.
- ஶாந்தம் இல்லாத இறையடியவர் பருகும் நீர் இல்லாத நதியைப் போல்வர்.
- மஞ்சு - கூரை, நீதம் - நீதி, ஆயர் - இடையர், தகரி - ஆடு, கோவ - உயர்ந்த, பக்கிர் - இறைவனைப் பாடித் துதிக்கும் இல்லாமிய அடியவர், தாவந்தம் - இடர்.

10. நேர்மையாளர் இயல்புகள்

- * சொல்வதை நேர்மையாகக் கூறுதல்:
வீண் விவாதத்தைக் கண்டு அதை விலக்குதல்,
கொடுங் கோபத்தை அடக்கிக்கொள்ளல்,
தருமநீதியில் மனத்தை நிலைநிறுத்துதல்,
பெண்களின் கற்பைக் காத்தல்,
- * வம்பு - வீண், வாது - விவாதம், கித்தம் - மனம், புளிதம் - தூய்மை, கற்பு - ஒழுக்கம்.

11. உவமேயங்களும் உவமைகளும்

- * செல்வமும் வறுமையும் உலகில் சம்ஹும் சக்கரங்கள் போல்வன். உலகில் இன்பமும் தன்பமும் சம்ஹும் இராட்டினம் போல்வன். உயிர்கள்ள ஆயுரும் உடலும் வானிற் தொன்றி மறையும் மின்னல்களைப் போல்வன்.
- * இலம்பாடு - வறுமை, தாழிலம்பாடு = தாழ் + இலம்பாடு, வையகத்துருள் = வையகத்து + உருள்.

12. மக்களுட் சிலர் இயல்புகள்

- * தற்பெருமை உள்ளவர் மோட்சத்தை அடையார். அறவற்றவர் அறிஞர் சபையைச் சேரார். இறை நம்பிக்கை உள்ளவர் நரகத்தை அடையார். ஊக்கம் உள்ளவர் தாழ்நிலையை அடையார். உயர்குணம் உள்ளவர் தீயகுணத்தவரைச் சேரார். இறைகட்டளைகளைப் பின்பற்றுபவர் தீயவழி சேரார்.
- * அல்வழி - தீயவழி. கும்பி - நரகம், சிலம் ஒழுக்கம், அருமை - உயர்குணம், ஆணை - இறைகட்டளை, சறகுணம் - நற்குணம்.

13. ஆயுளைக் குறைப்பன

- * தந்தை தாயர் அறிவுரைகளை மீறிந்தத்தல், தன்னினத்தை வெறுத்து விலக்குதல், ஏழைகளை எதிர்த்துப் பயமுறுத்தல், முறையறை உலோபத்தனம் செய்தல், குறித்த நேரத்திலைட்டு இறை தொழுதல்.
- * பகிலதனம் - உலோபத்தனம், சந்ததம் - எப்பொழுதும்

14. நல்லியல்பினர்களை அறியும் வழிவகைகள்

- * அண்ணன் தம்பி நண்பர் ஆயியவர்களை ஆபத்து வேளைகளிற் காண்வாம்.
- நல்ல பொறுமை உள்ளவர்களைக் கொடுக்கோப வேளையிற் காண்வாம்.
- வீரமுன்னவர்களைப் போர் நிகழும் நேரத்திற் காண்வாம்.
- * ஓண்ணுதல் - விளங்குதல், விரியம்-வீரல், தண்ணம்-குவிர்ளம்;

15 உட்பகவலர் நம்ப ஓண்ணாது

- * வாள் ஏந்திய கொலை வீரரை நம்பினாலும், எதிர்த்து நிற்கும் கள்ளரை நம்பினாலும், எதிர்க்கும் மும்மதமுள்ள யானையை நம்பினாலும், கரடி சிங்கம் யாளி ஆயியவற்றை நம்பினாலும், பாம்பு போன்ற உட்பகவயுள்ளவர் அன்பு செய்யினும் அவர்களை நம்ப ஓண்ணாது,
- * மும்மதங்கள்:- முன்று மதங்கள். யாளி - ஒரு விவங்கு பாந்தள் - பாம்பு.

16. நற்குணங்கள்:-

- * பகைமை காட்டிக் கோபித்து எதிரிப்பவரிகளுக்கு அன்பு காட்டி இணங்கச் செய்தல். அளவுகடந்து விதிகள் செய் தாலும் மேஜாந்தன்மை காட்டிப் பொறுத்துக் கொள்ளல்லது தருயநிதியைச் சேர்ந்து வறியவர்க்குக் கொடுத்தல்.
- * தகமை - நற்பண்பு. மகமை - தருமநிதி; மன்டலம் - நாடு. மிகைமை - அளவு கடந்தநிலை.

17. முயற்சியினாலும் அஃதின்மையாலும் பெறுவன்:-

- * முயற்சி உள்ளவர் கூட்டத்திற் திருமகள் தங்கியிருப்பாள். முயற்சியற்றவர் சமூகத்தில் மநத குணத்தவள் தங்கியிருப்பாள். முயற்சி உள்ளவர் தாழ்மை ஆடையார். முயற்சியற்றவர் மேன்மை அடையார்.
- * சமுகம் - கூட்டம். முகடி - சோம்பற்றன்மை. தயச்சிரோ மணி = தலை + சிர + மணி, இரக்கம் என்னும் உச்சிமணி.

18. உத்தமமானவை:-

- * வாய்ப்பான காலம் அறிந்து முயற்சி செய்தல். முயற்சி களை ஆராய்ந்து தொடங்குதல். உலக இயல்பு அறிந்து ஒழுகுதல். நற்குணத்தில் நிலைபெற்றிருத்தல். காலம் அறிந்து முயற்சிகளைச் செய்தல். சபையின் நிலையறிந்து உரை நிதழ்த்தல்.
- * பிழைத்தல் - முயற்சி செய்தல்; விளம்பல் - சொல்லுதல், தாலம் - உதவி வேண்டுபவர் நிலை.

5. முகம்மது தமிழி மறைக்காயின் திறப்புகள்

குறைவுபடாச் செல்வம் உள்ளவர், குலமேன்மை உள்ளவர், மாலை அணிந்த அழகிய தோள்களின் வெற்றிக்கு உரியவர், நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமானவர், மேல்நிலையில் உள்ளவர், சத்தியம் தவறாதவர், தூலாக்கோல் போல நடிவு நிலையுள்ளவர், எல்லா வகைச் செல்வங்களும் உள்ளவர், தூய்மை மிக்கவர். கொடைக்கும் இரக்க குணம் உள்ளவர், இடர்களை நீக்குபவர். பரந்தளவிற் காக்கும் தன்மையுள்ளவர். பணிவுடைமைப்பண்பு மிக்கவர். தரும நற்குண ஒழுக்கம் உள்ளவர். எப்போதும் வளர்ந்து உயர்பவர். தன்மையினால் செல்வம் உள்ளவர். சாந்தமும் நற்குணமும் உள்ளவர். இரக்கத்தை உச்சிமணியாகவுள்ளவர். உதவி வேண்டுபவர் தகைமைக் கேற்பக் கொடுப்பவர். பெருமை உள்ளவர் அனைவர்க்கும் உதவி யாவர்.

6. ஒவ்வொரு பாடலிலும் நாலாம் அடியிற் கொடைவள்ளலைக் குறிக்கும் தொடர் ஒரேவகையாகத் தொடர்ந்து வருதலால் இந்நாலானது கோவை எனப் பெயர் பெறுவதற்கு உதவாயிற்று.

சிரிக்கத் தெரிந்த பாரசிகள்

1. மருட்சி - மயக்கம். செவியடுத்தல் - உற்றுக்கேட்டல். கிண்டல் - மறைமுகமான இசூழ்ச்சி, எழில் - அழு. ததும்ப - விளங்க, மண்டைக்கணம் - காவம், தற்பருமை. தடாரென - ஒலிக்குறிப்புச் சொல். பித்து - பைத்தியம். தழதழத்து - ஒலிக்குறிப்புச் சொல். அந்தப்புரம் - பெண்கள் வகிக்கும் பகுதி. வெண்ணுறை = வெண்ணமை + நுரை; புத்துணர்ச்சி = புதுமை + உணர்ச்சி, ஏந் திழையான் - பெண். தடாரென - ஒலிக்குறிப்புச் சொல். கைத் தொடி - பசுமையான வளையல் ஆணிந்த பெண்.
2. பாரசிகமொழிக்கு 'ஷரீன் ஸபான் என்னும் பெயரும் உண்டு, 'இனிமைமொழி' என்பது இதன் பொருள். உடம்பிற் குகுதி யோட்டம் கூடுவதற்கும் மூன்றியிற் புத்துணர்ச்சி புகுவதற்கும் சிரிப்பு துணை செய்கிறது. நகைச்கவை இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன, மக்கள் அவைவருக்கும் பயணபடுகின்றது. பேசுவும் கேட்கவும் பெருஞ்சுவை பயப்படு. பழுமையும் வளமும் உள்ள பாரசிக மொழியின் இலக்கியங்களிலும் வரலாற்றிலும் நகைச்கவை உரையாடல்கள் பல உள்ளன.
3. நகைச்கவை உரையாடல்கள்
 - (அ) ஒருமுறை வீதி வழியே நடந்துசென்ற கண் விழுந்த முதியவர் ஒருவரிடம் 'தவறிவிட்ட உதோ ஒன்றைத்தாங் தன் தேடுகிறீர்கள் போல் இருக்கிறதே' என இவைகள் ஒருவன் கேட்டான். 'ஆமப்பா இழந்துவிட்ட எனது இள மையைத்தேடி அவைகின்றேன்' என அம்முதியவர் அவ் வினைஞானுக்குக் கூறினார்;
 - (ஆ) ஸ்ரூதி என்னும் பாரசிகப் பெரும் புவவர் ஒரு நாள் ஒரு நண்பரிடம் 'நீ சீறுவனாக இருந்தபோது எவ்வளவு அழகாக இருந்தாய். இப்போது அழிய முகம் மிக மாறி விட்டதே. தாடி வளர்ந்து கறுத்து விட்டதே' எனக் கூறினார். 'வேறொன்றுமில்லை, என் முகம் முன்னைய அழுகை நினைத்துக் கறுத்துவிட்டது' என அந்த நண்பர் பதில் கூறினார்,

- (இ) அறிஞர் வைதி ஒருமுறை தமது ஷ்ராஸ் நகளில் இருந்து தப்ரீஸ் நகருக்குச் சென்றார். அவர் தப்ரீஸ் நகரில் இருந்து வந்தவர் என்பதை அறிந்த தப்ரீஸ் நகரத்தவர் ஒருவர் 'தப்ரீஸில் ஷ்ராஸ் வாசிகள் நாய்களைவிட அதிக மானிவிட்டனர்' எனக் கூறினார், 'அப்படியா! ஆச்சரிய மாக இருக்கிறதே, எங்கள் ஷ்ராஸில் தப்ரீஸ் வாசிகள் நாய்களைவிடக் குறைவாக இருக்கிறார்கள்' என அறிஞர் வைதி கூறினார்;
- (ஈ) கடவுள் எனது தன்னைக் கூறியதற்காக யிசாரணைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒருவனிடம் 'சென்ற ஆண்டு ஒருவன் தானே தீர்க்கதறிச் எனக் கூறிக் கொண்டு வந்தான், அவனைத் தூக்கினிட்டுக் கொண்டுநோம்' எனக் கலீபா கூறினார். அதற்கு அவன் கலீபா! நீ நன்றே செய்தாய். உணவனில் அவனைத் தீர்க்கதறிசியாக நாம் அனுப்பியது இல்லை, எனக் கலீபாவுக்குக் கூறினான்,
- (உ) பாரசீக அரண்மனை ஒன்றை அழிக்கமுயன்று தோல்வி கண்ட அராபிய நாட்டுக் கலீபா ஒருவர் அவ்வரண்ம வையை அழிக்கவேண்டாமெனக் கூறிய பாரசீகச் சாந்த காவித் என்பவருக்கு 'உம் வேண்டுகோளுக்கு நாம் இப்போது இணங்குகின்றோம், உணவனில் இதிலிருந்து கிடைக்கும் உபகரணங்களைவிட இதை உடைப்பதற்குச் செலவாகும் பணம் அதிகமாகும்' எனக் கூறினார், அதற்குச் சாந்த காவித் "நீங்கள் அந்த அழிவுவேலவையைத் தொடர வேண்டுமென்றே நான் இப்போது விரும்புகிறேன். ஒருவன் ஆக்கியதை அழிப்பதற்குக்கூட இவர்களுக்குக் கிடையாதென வருங்காலம் நம்மீது பழிசமத்தக்கடாது". எனக் கலீபாவுக்குக் கூறினார்.
- (ஊ) வெற்றிவீரராஜ தைமுர் ஒருமுறை தம்முன் இசைபாட வந்த இசையரசர் தெளவத் என்பவர் குருடரென அறிந்து 'தெளவத் குருடாகவே இருக்கும்' என இசையரசருக்குக் கூறினார். 'தெளவத் குருடாக இல்லாதிருந்தால் முடவனி

தத்திற்கு வந்திருக்காது' என இசையரசர் நெறுவிடம் கூறினார். தெழுருக்கு ஒரு கால் முடம்; தொலத் என்பதற்குச் செல்வமெனப் போருள்.

- (எ) ஓர் ஆந்தை இன்னொரு ஆந்தையீடும் 'எனது மகள் உனது மகனை மணங்கிசெய்ய வேண்டுமாயின் இருநூறு பாழ் டைந்த பட்டணங்களைச் சிதனமாக வழங்கவேண்டும்' எனக் கூறியது. 'வாழ்க எங்கள் வேந்தன்; ஆயிரம் வேண்டுமானாலும் தருகின்றேன்' என மற்ற ஆந்தை பதில் கூறியது-
- (ஏ) குதிரையிற் சென்ற வீரர் வழியிற்கண்ட நண்பரிடம் 'வெள்ளிக்கிழமை ஜாம்மாவுக்குச் செல்கின்றேன்' எனக் கூறினார். இன்று புதன்கிழமையெல்லவா?' என்றார் நண்பர். 'இன்று என்ன கிழமையென்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே தவிர என் குதிரையின் வேகம் உங்களுக்குத் தெரியாதல்லவா?' எனக் குதிரையிலிருந்த வீரர் அந்த நண்பரிடம் கூறினார்,
- (ஐ) மன்னன் ஒருவனின் குதிரையைப் பற்றிக் கவிஞர் ஒருவர் பாடும்போது 'இரவிலே புறப்பட்டால் முன்சென்ற பகலைப் பிடித்துவிடும்' எனப் பாடியுள்ளார்.
- (ஒ) கவிஞர் ஸல்மான் என்பவர் தமக்குப் பரிசாக வழங்கிய கிழக் குதிரையை, அதனை வழங்கிய மன்னரிடம் திருப்பீக் கொடுத்து 'இதன்மீது சவாரி செய்வதற்குரிய தகுதியை நான் பெறவில்லை. இது என்னவிட முப்பது ஆண்டுகள் முத்ததாக இருக்கவேண்டும். முத்தோர் முதுகில் அமர்வது அவர்களை அவமதிப்பதாகும்' எனக் கூறினார்.
- (ஓ) 'இன்னும் ஓராண்டுகாலம் பிரதம மருத்துவராகத் தாங்கள் நீடித்திருந்தால் தாங்கள் மட்டுந்தான் வாழ்ந்திருப்பீர்கள்' என ஒருவர் மக்களின் பிணவோக்கும் மருத்துவர் ஒருவரிடம் கூறினார்.
- 4: இக் கட்டுரையை எழுதியவர்: பேராசிரியர் கட: அப்துல் கஸூர்.

அலகு 8.

பெரிய புராணம் - திருநகரச் சிறப்பு

1. பெரிய புராணம் என்பது தமிழகத்து வாழ்ந்த சமயப் பெரிய வர்களின் வரலாறுகளைக் கூறும் நூல். பெரியர் + புராணம் = பெரிய புராணம். இந்நால் தமிழில் உள்ள சிறந்த பெருங் காப் பியங்களுள் ஒன்று: சிறந்த இலக்கிய வளம் உள்ளது. பெருங் காப்பியங்கள் கடவுள் வாழ்த்து, அவையடக்கம் என்பவற்றின் பின் அக்காப்பியத்திற்கு உரிய நாடு, நகரங்களின் சிறப்புக்களைக் கூறுதல் காப்பியமறப். இக்காப்பிய நகரச் சிறப்பு என்னும் பகுதியில் நவரத்துச் சிறப்பொடு அந்நகரத்து அரசனால் ஆட்சிச் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது: இக்காப்பியத்தின் நாடு - சோழநாடு, நகரி - அந்நாட்டின் தலைநகராக இருந்த திருவாரூர்.

2. திருவாரூர் சிறப்பு:-

அலகு இல் சீர் திருவாரூர் - அளவு இல்லாத சிறப்பு உள்ள திருவாரூர் நகர்; நிலமகட்கு அழகு ஆர் திரு நீள் நுதல் திலகம் ஒப்பது - நிலம் என்னும் பெண்ணுக்கு அழகு நிறைந்த நீண்ட நெற்றியில் உள்ள திலகம் போன்றது; செம்பியர் வாழ் பதி - சோழ அரசர் வாழும் தலைநகர்; மலரி மகட்கு வண்டாமரை போல் மலர்ந்து - திருமகளுக்கு இருக்கையான அழிய தாமரை மலர்போல் அமைந்து; விளங்கும் - விளங்கியது.

செம்பியர் - சோழ அரசர். திலகம் - பொட்டு. பதி - நகர், நிலமகட்கு = நிலமகள் + கு. ஆல் - அசை நிலை இடைச் சொல்; நிலமகட்கு நுதற் திலகமாகவும் மலரி மகட்கு இருக்கையான தாமரையாகவும் திருவாரூர் விளங்கியது. செம்பியர் தலைநகர் ஆதலின் சகல வனமும் செல்வமும் அழகும் உள்ளதாக விளங்கியது.

3. அந்நகர் அரசனின் சிறப்பு

மன்னு சீர் அந்பாயன் - நிலையான சிறப்புகள் உள்ள அந்பாயன் என்பவன்; அவன் தொல் நகருக்கு அரசு -ஆயினான் - மேற்குறித்த சிறப்புகள் உள்ள அந்தப் பழையான நகருக்கு அரசனாக இருந்தான், துண்ணு செங்கதிரோன் வழித் தோன்றினான் - செறிந்த சிவந்த குதிர்களையுடைய குரிய குலத்திற் பிறந்தவன்; மின்னு மாமணிப் பூண் மனுவேந்தன் வழிமுதல் - ஓளி செய்யும் சிறந்த

மணிகள்பதித்த அனிகள் உள்ள மனு என்னும் அரசன் அநபாயனிலே மரபின் முதல்வன் ஆவான்; அன்ன-அத்தன்மையான, துன்றுதல்-நெருங்குதல் மல்லுதல் - நிலைபெறுதல், வழிமுதல்-குல முதல்வன்; பூண்-அனிகள்,

(3) மன்னில் வாழ்தரு மன்றயிரகட்டு எல்லாம் - உலகில் வாழும் நிலைபெற்ற உயிர்கள் யாவுக்கும்; கண்ணும் ஆவியும் ஆம் பெருங்காவலன் - அநபாயன் கண்களும் உயிரும், போன்ற பெருமை பெற்ற அரசன்; வின் உளார் மகிழ்வு எய்திட என் இலாத வேள்விகள் மாண இயற்றினான் - மேல் உலகில் உள்ள தேவர் மகிழ்ச்சி அடையுப்படி அளவு இல்லாத வேள்விகள் சிறப்பாகச் செய்தான்.

மாண - சிறப்பாக, மன்றுயிர் = மன் + உயிர்; எல்லாஉயிரி களுக்கும் அவன் கண்ணும் ஆவியும் ஆனவன் என அவன் சிறப்பு உணர்த்தினார். பூவுக மஸ்களின் வாழ்வுச் சிறப்புக் குத் தேவர்களின் வாழ்த்துதல் வேண்டுமாதலின் தேவர் மகிழ வேள்விகள் பல செய்தான்.

(4) கொற்ற ஆழி குவலயம் குழந்திட - வெற்றிக்கு உரிய தனது ஆணை உலகில் நிகழும்; சுற்ற மன்னர் திறை கடை குழந்திட - குழி உள்ள அரசர்களின் திறைப்பொருள் தன் வாயிலில் நிறைந்திடவும்; செற்றம் நீக்கிய செம்மையின் - பகைமை இல்லாத செவ்விய தனது ஆட்சியினால்; மெய் மனு பெற்ற நீதியும் தன் பெயர் ஆக்கினான் - ஆதி மனு அரசன் ஆக்கிய அரச நீதியையும் தன் பெயருக்கு உரியதாக ஆக்கினான்:

கொற்றம் - வெற்றி. ஆழி - ஆணை. குவலயம் - பூமி: கடை - வாயில். சூழ்தல் - (1) பரவுதல் (2) நிறைதல் செற்றம் - பகைமை செப்பையின் - செம்மையினால். இது உருபு மயக்கம். செம்மை - செவ்விய ஆட்சி. மெய்மனு - உண்மைமனு; ஆதிமனு. அநபாயன் தன் ஆட்சியின் சிறப்பினால் ஆதிமனு வேந்தனின் ஆட்சிச்சிறப்பைத் தனக்கு உரியது ஆக்கினான்;

5. தங்க ஆகமம் சொன்ன முறைமையால் - உயர்ந்த ஆகமங்கள் சொல்லிய முறைகளின்படி பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டார் எங்கும் ஆகி இருந்தவர் பூசனைக்கு - விளங்கும் பெருமையுள்ள வேதங்களாற் புதிப்பெறும் திருவாரூர்த் திருத் தலத்து உள்ளவரும் எங்கும் உள்ளவரும் ஆகிய இறைவனது வழிபாட்டிற்கு; அகிகள் வேண்டும் நிபந்தம் ஆராய்ந்து உள்ளான் - அவ்விடத்திற்கு வேண்டிய கடமைகளை ஆராய்ந்து செய்தான்.

திருவாசூர்த்திருத்தலத்தில் இறைவன் மண்ணீராலான புற்று வடிவத்திற் காட்சிதருதலான் அவரைப் புற்றிடங்கொண்டார் எனக் கூறுதல் மரபு. இஃது மிகத் தொன்மையானது ஆதலின் மாமறைப் புற்று என்றார். இவன் கடவுட்பற்று உள்ளவன்;

6. அநபாய அரசனுக்கு மகன் பிறத்தல்

அறம் பொருள் இன்பம் ஆன அறநெறி வழாமல் புல்லி - அறம் பொருள் இன்பம் ஆகியவற்றை அவற்றிற்கு உரிய நெறிகளின் படி பொருந்தி; மறம் கடிந்து அரசர் போற்ற வையகம் காக்கும் நாளில் - அறமல்லாதவற்றை விலக்கி ஏனைய அரசர்கள் புகழும் வண்ணம் உலகை அநபாய அரசன் ஆட்சி செய்யும் காலத்தில்: சிறந்த நல் தவத்தால் தேவி திருமணி வயிற்று - அவன் செய்த சிறந்த நல்ல தவத்தினால் அவனது பட்டத்து மனைவியின் அழிய மனி போன்ற வயிற்றின்கண்; பேர் அரிக்குருவை அன்னாள் மைநி தன் உலகம் போற்றப் பிறந்தாள் - பெரும் சிறப்புள்ள இளஞ்சிங் கத்தை ஒத்த மகன் உலகம் புகழும் படியாகப் பிறந்தான்;

குருளை - சினிக்ககுட்டி: அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றும் உலகிற்கு இன்றியமையாதன. புல்லுதல்

7. அரசகுமரனின் சிறப்புக்கள்:

தவம் முயன்று அரிதில் பெற்ற தனி இளம் குமரன் - அநபாய அரசன் தவம் செய்து அரிதாகப் பெற்ற ஒப்பற்ற இளமையான மகன்; சிவம் முயன்று அடைந்து தெய்வக்கைல பல திருந்த ஒதி - இறைவனை வழிபடுதல் செய்து தெய்வத்தன்மையுள்ள கல்வித் துறைகள் பலவற்றைச் செவ்வனே கற்று; கவன வாம் புரவி யானை தேர் படைத் தொழில்கள் கற்று - வேகமாகச் செல்லும் குதிரை யானை தேர் ஆகியவற்றிற்கு உரிய ஆயுதப் பயிற்சிகளைப் பயின்று; பவமுயன்றதுவும் பேறே என வரும் பண்பில் மிக்கான் - பிறவி பெற்றதுவும் சிறந்த பயனே என வருகின்ற பண்புகளில் மிக்கவன் ஆணான்.

அரிது - அருமை. கலை - கல்வி, கவனம் - வேகம், வாம் - வாவும் - தாவும் புரவி - குதிரை. பவம் - பிறவி. கல்வியும் படைப்பயிற்சி களும் கற்றல் அரச குமாரரிக்கு இன்றியமையாதன. மக்கட் பிறப் புப் பெற்றதன் பயன் அதற்கு உரிய பஸ்புகள் உள்ளவராதல்.

கைந்தன் - அரசு குமாரன்: அரும்பெறல் தானை உளம் மிக்க மதிய் காதல் கூர - பெறுதற்கு அரிய தந்தை உள்ளத்தில் அதிக மதிய் சீடியும் அன்பும் வளர; அளவில் தொல் கலைகள் முற்றி-அளவில்லாத பழையமான கலைகளை முற்றக்கற்று:

ஒங்கிய குணத்தால் நீடி - உயர்ந்த குணங்களால் வளர்ந்து; இள வரச என்னும் தலைமை எய்துதற்கு அணியன் ஆகி-இளவரசன் என் னும் தன்மையைப் பெறுதற்கு உரியவனாக; வளர் இளம் பரிதி போன்று வாழும் நாள் ஒருநாள் - வளரும் காலைச் சூரியன் போல வாழுகின்ற காலத்தில் ஒரு நாள்.

தொல் கலை = தொன்மைத் தொல், முற்றகல் - நிறைகள், கலை கள் - 64, கூரதல் - மிகுதல். இது உரிச்சொல். நீடல் - நீருதல், பரிதி-சூரியன், அணியன் = அளிமை + அண். முற்றி. நீடி; கூர, ஆகியன் என் பண விளை எச்சங்கள்.

9. அரசு குமாரன் விதியில் உலா வருதல்

கொங்கு அவர் மாலை குழந்த குங்குமக் குவவும் தோளாள் வாசனை உள்ள மலர் மாலை அணிந்த குங்குமம் உள்ள திரண்ட தோள்களையுடைய அரசு குமாரன்; திங்கள் வென்ற கவிகை மன்னன் திருவளர் கோயில் நின்று - சந்திரனை ஒத்த வெண் குடையையுடைய அரசனின் திருமகள் வீற்றிருக்கும் அரண்மனையில் - இருந்து; மங்குல தோய் மாடவீதி - முகில்களைத் தொடும் மாடங்களையுடைய வீதியில்; மன் இளம் குமரர் குழ் பொங்கிய தானை குழ் - நிலை பெற்ற இளமையான துணைவர்களும் பெரும் பகடகளும் துணை யாக வர; தேர் மிகைப் பொலிந்து பேர்ந்தான் - தேரின் கண் சிறப் பொடு சென்றான்.

கவிகை - குடை, இது அரசனின் ஆட்சியின் அடையாளம், திரு வணர் கோயில் என்பது அவனது அரண்மனைச் சிறப்பை உணர்த்தி யது. கோயில் = கோ + இல் - அரண்மனை, கோ-அரசன், கொங்கு-வாசனை, அவர் - மலர், தானை - படை, குங்குமம்-திருமகளின் அடையாளம், மங்குல தோய் மாடவீதி - மாடி வீதி களின் சிறப்பை உணர்த்தியது. இவ்வாறு மிகைப்படுத்திக் கூறுதல் உயர்வு தவிற்கி அணி.

10. வென்றி இளம் அரசு குமாரன் போதும் அணிமணிமாடவீதி - வெற்றியையுடைய இளம் அரசு குமாரன் சென்ற அழகிய மணிகள் அழைந்த மாடங்களையுடைய வீதியில்; ஒரு பால் பரசு வந்தியர் குதரி மாகதர் - ஒரு பக்கத்தில் மங்களப் பாக்களைப் பாடுபவர்கள்

கட்டியது கூறுபவர் வீரச் செயல்களைப் புகழ்ந்து துதிப்பவரின் ஆகியோர் சென்றனர்; ஒருபால் விரை நறுக்குமாரி சிற்றும் வெள் வளை - ஒரு பக்தத்தில் வாசனை மிக்க கூந்தகையுடைய மகளிர் கைகளில் இருந்த விழுந்த அழிய வளையல்கள் விளங்கின; ஒரு பால் மிக்க முரசாடு சங்கம் முரசொலி ஆரிப்ப - ஒரு பக்தத்தில் மிகுதியான முரச சங்கு என்பன ஒவிக்கும் ஒவிகள் ஒவித்தன.

பரகதல்-துதித்தல்: வந்தியர்-மங்களைப் பாடல்களைப் பாடுபவர். குதர்-கட்டியம் கூறுபவர். உலாக்காண விரைந்து சென்றனராதனின் மகளின் கைவளையல்கள் விழுந்தன. உலாச் சிறப்புக் கூறியுள்ளார் மாதர்-வீரச் செயல்களைப் புகழ்ந்து பாடுபவர்.

அவ் உலாவின்போது பக்கள்று இடையே இறத்தல்

தனி பெரும் தருமம்தான்-ஒப்பற்ற பெரும் தருமமானது; ஓர் தயா இன்றித்-ஒரி இரக்கமும் இல்லாமல், தானை மன்னை பணிப் பில் சிந்தையினில் உண்மைப் பான்மை சோதித்தால் என்ன-படை யையுடைய அரசனது அசைவற்ற மனத்தின் உண்மைத் தன்மையை ஆராய்ந்ததுபோல, ஓர் நல் புனிற்று வண்ண இளம் ஆன் கன்று-ஒரு நல்ல சன்ற அணிமையுள்ள அழிய இனமையான பக்கள்று; மனித்தர் முன்வரவு காணா வண்ணம்-மக்கள் முன் வருதலைக் காணாத தன்மையாக; மறுகின் ஊடு துள்ளிப் போந்தது-வீதியிலுடு துள்ளிக் குறுக்கே சென்றது.

புனிப்பு-வெறுப்பு, பான்மை-நன்மை: புனிற்றிளம் = புனிறு + இளம். புனிறு-சன்ற அண்மை, மறுகு-வீதி, புனிற்றிளம் கன்று-மிக இளமையான கன்று, பின் நிகழ்வுவள் எதிர்பாராத வகையாக அரசனைப் பெருந்துங்ப நிலைக்கு ஆளாக்கின. ஆதலின் 'தருமம் தயா இங்றி மன்னை உண்மைப் பான்மை சோதித்தால் என ஆன் கன்று மறுகின் ஊடு போந்தது' என்றார்.

11. தாய்ப்பக் பெருந்துயர் அடைதல்

அம் புனிற்று ஆயின் கன்று-அழிய ஈன்று அணிமையான பக்க கன்று; ஓர் அபாயத்தின் ஊடு போகி-ஒர் இடர்ப்பாடான வழியாகச் சென்று; விசையினால் செம்பொன்னின் தேரிக்கால் மீது செல்லப் பட்டு-வேகத்தினால் செவ்விய பொன் அமைந்த தேரிக்காலின்மேல் அகப்பட்டு; உம்பரின் அடைய - மேல் உலகத்தை அடைய; அங்கு கண்டு உருகுதாய் அலமந்து ஒடி - அங்கு அதனைக் கண்டு வருந்திய தாய்ப்பக் கவலையுற்று ஒடிச்சென்று; வெம்பிடும் - கலங்கியது; அலறும்-பெரும் சத்தமிட்டது; சோரும் - சோரவுற்றது; மெய்ந்டுக்கு

உற்று வீழுப்-டடல் நடுங்கி விழுந்தது; கண்டங் குருகு—கண்டு+அங்கு+குருகு. தாய் என்னும் எழுவாய் வெம்பிடும், அவறும், சோரும் என்ப லவ விணை முற்றுப் பயணிலவகளை உடையது.

ஆன கன்று இறந்ததும் அரசு குமாரன் பெருந் துள்பம் அடைதல்

மைந்தன் அது கண்டு; அரசு குமாரன் தன் தேரச்சில்லுள் பக்கிக் கன்று இறந்ததைப் பார்த்து; இங்கு அபாயம் வந்தது என்று சொல்தடுபாறி— இங்கு அபாயம் வந்துவிட்டது என்று சொல்லிக் கொல்தடுமொற்றம் அடைந்து; நெஞ்சில் துயர் உழந்து அறிவு அழிந்து— மனதிற் கவலையினால் வருந்தி அறிவு நின்கி; இன்று என் உணர்வு மாள-இன்று எனது நல் உணர்வு என்னும் பெருமை கெட; பெற்றமும் கன்றும் செற்ற-பசுவும் கன்றும் கொன்றவ; என் செய்வேண்-யாது செய்வேண்; என்று-என்று சொல்லி; தேரின் நின்று இழிந்து வீழிந்தான்- தேரில் இருந்து இறங்கி நிலத்தில் வீழிந்தான்.

மற்று - அகைநிலை இடைச் சொல். பெற்றம் - பச, செறுதல்- சொல்லுதல், உழுத்தல்-அனுபவித்தல்.

(14) அவறு பேர் ஆவை நோக்கி ஆர் உயிர் பதைத்துச் சோரும்- பெரும் ஏத்தம் இடும் பக்கவைப் பார்த்து அரிய அவனது உயிர் பதை பதைத்துச் சோரும்; நிலமிகைக் கண்ணற நோக்கி நெடிது உயிர்த்து இரங்கி நிற்கும் - நிலத்திற் கிடக்கும் கண்ணறப் பார்த்து நீண்ட பெருமுச்சக விட்டு இரக்கழும்புற நிற்பான்; மலர்தலை உலகம் காக்கும் மறு என்னும் எம் கோமாலுக்கு - இடம் அகன்ற உலகைக் காப் பாற்றும் மனு என்னும் எம் தந்தையாம் அரசனுக்கு; உலகில் இப்பழி வந்து எய்த ஒருவன் பிறந்த ஆ என்பான் - உலகில் இப் பெரும்பழி வந்து சேர்தற்கு மகன் ஒருவனாகப் பிறந்தேனே என்று வருந்தினான்.

ஆ - பச, உயிர்த்து - பெருமுச்சகவிட்டு. பெருமுச்சகவிட்டுதல் பெருங்கவலையின் அறிகுறி. மவர்தலை-பரந்த இடம். பிறந்த ஆ- பிறந்தேனே. இறந்த கன்று, வருந்தும் தாய், மனுவழிவந்த தந்தை யின் தல்ஆட்சி ஆசிய முன்றும் அரசகுமாரனின் துயரத்தை அதிகப் படுத்தினே.

(15) வந்த இப்பழியை மாற்றும் வகையினை - எதிர்பாராத வகையாக வந்த பழியை நீக்கும் வழியை; மறைநால் வாய்க்கை அந்தனை விதித்த ஆற்றால் ஆற்றுவகே அறமே ஆகிள்-வேதத்தூல் வங்க அந்தனை விதித்த முறையால் நீக்குவது அறமாக இருந்தால்; எந்தை ஈது அறியாமுன்னம் இயற்றுவன் என்று-எம் தந்தை

இதனை அறியா முன் வேதவழிமுறையை மேற்கொள்வேன் என்று. சிற்றை வெம் துவரம் தீர்ப்பான் — உள்ளத்துக்கொடும் தங்பத்தை தீக்குதற்காக; மைந்தன் — அரசு குமாரன்; திருமறையவர் முன் சௌந்தரன்—வேதம் வால் அந்தனர் முன் சௌந்தரன்.

ஆறு — வழி. ஆற்றுவன் — நீக்குவன். எந்தை = எம் + தந்தை. இதறியா = இது + அறியா. தீர்ப்பான் — தீர்க்க; எதிர்கால விளை பெச்சம்:

16. தாய்ப்பச அரண்மனை மணியை அடித்து அரசனுக்கு முறையிடு செய்தது

தன் உயிர்க் கண்று வீபத் தளர்ந்த ஆதரியாது ஆகி — தன் உயிர் ஆகிய கஸ்று இறங்க அதனாற் தளர்வற்ற பச அதனைத் தாங்க இயலாமல்; முன் நெருப்பு உயிர்த்து விம்மி முகத்தினில் கண்ணீர் வார—முன்பு நெருப்புப்போலவுப் பெருமூச்சைட்டுக் கலங்கி முகத்தில் இருந்து கண்ணீர் சொரிய; மன் உயிர் காக்கும் செங்கோட்டு மலுவின் பொன் கோயில் வாயில்—நிலையான உயிர்களைக்காக்கும் செவ்விய ஆட்சியைச் செய்யும் மலுவைப் போன்ற அபசனின் ஆழியிப் அரண்மனை வாயிலின் பொன் அணி மணியைக் கோட்டினால் புடைத்தது;

வீதல் — இறத்தல். கோடு — கொம்பு. புடைத்தல் — அடித்தல்: உயிர்த்தல், விமுதல், கண்ணீர் வருதல் என்பன பெருந்துயரத்தின் அறிகுறிகள். அரசன் தன் ஆட்சியில் உள்ள குறைகளை அறிதற்க மணி ஒன்றைத் தன் அரண்மனை முன்றிலில் அமைத்திருந்தான் அம்மணியை யாராவது அடித்தால் அரசன் வந்து அவரின் முறை யீட்டைக் கேட்டு ஆவன செய்வான்.

17. பழிப்பறை முழக்கோ—பழிக்கொற்களின் ஒவியோ: ஆர்க்கும் பாவத்தின் ஒவியோ—பரந்திருக்கும் பாவத்தின் ஒவியோ; வேந்தன் வழித்திருமைந்தன் ஆவி கொள்வரும் மறவி ஊர்திக் கழுத்தனி மணியின் ஆர்ப்போ—அரசனின் அரசுக்கு உரிய குமாரனது உயிரை எடுக்க வரும் இயமனது ஊர்தியின் கழுத்தில் அவரிந்த மணியின் ஒவியோ; என்ன—எனச் கொல்லும்படியாக, முன் கேட்கேளாற் தெழித்து ஏழும் ஒரை—முன்பு வாயிலிற் கேளாத மணியில் இருந்து தெளிவாக எழுந்த ஒரை; மன்னன் கெவிப்புலம் புக்கோது — அரசனின் செவிகளை அடைந்தபோது.

பழிப்பறை—பழிப்பு+அறை; பழிக்கொல். ஆர்க்கும்—ஒவிக்கும். கடை—வாயில். மறவி—இயபன், மணியின் ஒவியைப் பலவாறு உருவாக்கித்துள்ளார்.

18. மனியின் ஓலிக்கான காரணத்தை அறிதற்கு அரசன் செல்லுதல்

ஆங்கு அதுகேட்ட மன்னன் அரியணை இழந்து போந்து—
அப்போது அந்த ஒளியைக்கேட்ட அரசன் தன் இருக்கைவிட்டு நீங்கி;
ஒங்கொடி வாயில் நண்ண—அழகிய கொடி அசையும் அரண்மனை
வாயிலை ஆட்டை; காவலர் எதிரே போற்றி—காவலாளர் அரசன்
முன் வந்து வணங்கி; இறைவ சங்கு இது ஓர் பசு வந்து எய்தி—
அரசனை இங்கு ஒரு பசு வந்து சேர்ந்து; நின் கொற்ற வாயில்
தூங்கிய மனியைக் கோட்டால் துளக்கியது நினது வெற்றியை
யுடைய வாயிலிற் கட்டிய மனியைக் கொம்பினால் அடித்தது; என்று
சொன்னார்—எனக கூறினார்,

ஆங்கது=ஆங்கு+அது. அரியணை—அரசு இருக்கை, கொற்றம்-
வெற்று. துளக்கியது—அடித்தது. பு—அழகு.

19. பசுவுக்கு என்ன நிகழ்ந்தது என அரசன் அமைச்சர்களைக் கேட்டல்

மன்னவன் அதனைக் கேள வருந்திய பசுவை நோக்கி—அரசன்
காவலாளர் சொன்னதைக் கேட்டு வருந்தும் பசுவை அவதானித்து;
இதற்கு உற்றது என என்பான் அமைச்சரை இகழ்ந்து நோக்க-
இப்பசுவுக்கு நிகழ்ந்தது என்ன எனக்கூறி அமைச்சர்களை வெறுப்
முறைப் பார்க்க முன் உற நிகழ்ந்தது எல்லாம் அறிந்துளான்-முன்பு
அங்கு நிகழ்ந்தயாவும் அறிந்தவன் ஆகிய; முதிர்ந்த கேளவித
தொலைந்த அமைச்சன—நிறைந்த அறிவுள்ளவனும் பண்டைய நெறி
முறைகளை அறிந்தவனும் ஆகிய அமைச்சன், மன்னன் தாவிலைத்
தொழுது சொல்வான்—அரசன் து பாதங்களை வணக்கிச் சொன்னான்.

தொன்னை ரிட்டொன்மை + நெறி. என்னிதற்குற்றது = என்+
இதற்கு + உற்றது.

20. அமைச்சர் நிகழ்ந்ததைக் கூறுதல்

வனவ நின் புதலவன் ஆங்கு ஓர் மனிநெடும் தேர்மேல் உறி—
அரசரே! நிலை மகன் அங்கு மனிகள் உள்ள ஒரு பெரிய தேரில்
ஏறி; அளவில் தேர்த்தானை குழ அரசு உலாம் தெருவில் போங்கால்-
அளவற்ற தேர்ப்படைகுழ அரசர் உலாதற்கு உரிய தெருவில்
போகும்போது; இனைய ஆங்கன்று தேர்க்கால் இடைப்புஞ்சு
இறந்தது—இனமையான பசுக்கன்று தேர்க்காலிடையே சென்று
இழந்தது; ஆக தனர்வு உறும் இத்தாய் வந்து இத்தன்மை
விளைத்தது—அதனால் வருந்தும் இத்தாய்ப்பசு வந்து இச்செயலைச்
செய்தது என்றான்—என்று கூறினான்.

வளவு - சோழ நாட்டு அரசன். அரசலாம் = அரசு + உலாம் தானை - படை, மனி நெடும் தேர் - செல்லும் போது ஒவியை உண்டாக்கும் தேர். அளவில் தானை என்பது ஆண்கள்று இப்படயே சென்றதை அறிய முடியாமற் செய்தது என்பதை உணர்த் திற்று. அரசர் உலாவருதற்கான வீதியில் வேறுயாரும் செல்வதற்கு உரிமை இல்லை. தேர்க்காலிடைப் புகுந்து இறந்தது என்பதனால் ஆண்கள்று இறந்ததற்கு அதன் செயலை காரணம்; அதற்கு அரசு மூரங்கள் காரணம் அவ்வள் என்பதை அமைச்சர் உணாத்துவார். தளரவுறும் இத்தாய் என்பதனால் கன்றினது இறப்பாகது தாயக்குத் துன்பதற்குத் துண்டாக்குவது ஆயல்பு என்பதை அமைச்சர் உணாத்து தினார், அமைச்சரின் சொல்லாற்றுவது இப்பாடல் உணாத்துகிறது.

21. நிகழ்ந்தது கேட்டு அரசன் பெருந்துயர் அடைதல்.

அவ்வரை கேட்ட வேந்தன் - அமைச்சர் சொல்லிய நிகழ்வு கலைக் கேட்ட அரசன், ஆ உறு துயரம் எல்லாம் - தாயப் பகு அடைந்த துன்பம் யாவும்; வலவுவிடம் தலைக்கொண்டாற் போல கொடிய நஞ்சு தலைக்குச் சென்றது போல, அத்துடவதையுமக்கு-மனதில் கல்லை மிகுந்து, இயுஙு இயுவினை யவுவந்த வா என்று இடர் உறும் - இங்கு இச்செயல் நிகழ்ந்ததே எனத் துன்பம் உற்றான்; இரங்கும் - இரங்கினான்; ஏம்கும் - ஏங்கினான்; என் செங் கோல் சுவங்கிது என்னும் - எனது நீதியான ஆளுகை நல்வாக இருக்கிறதே என்று கூறி னான்; தெருமரும்-யயக்கம் உற்றான்; தெளியும் - ஒருவாறு தெளிவடைந்தான்; உதறான் முழுமையாகத் தெளிந்தால்லன்று.

ஆவறு=ஆ + உறு, வெவ்விடம் = வெம்மை + விடம், வெம்மை-கொடுமை. கன்று தன் மகனின் தேர்க்காலிடை இறந்த செய்தி அரசு ஆக்குத் தலையை அடைந்த வெவ்விடமாக ஆயிற்று. தலையை அடைந்த உணர்வை இழக்கச் செய்வதுபோல கன்று தேர்க்காலிடை இறந்த செய்தி அரசனது உணர்வை இழக்கச் செய்தது. இடரும், ஏங்கும் இரங்கும், தெருமரும் என்பன அரசன் அந்திகழ்வினால் அடைந்த துன்ப நிலையை உணர்த்துவான். 'செவ்விது என் செய்கோல்' என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. தன் ஆட்சியைத் தானே இகழ்ந்தான், உணர்வற்ற நிலையில் மக்களாயினார் செயல்களை அஃறிணையிற் கூறுதல் மரபு.

22. மன் உயிர் புரந்து வையம் பொதுக் கடிந்து - நிலையான உயிர்களைக் காத்து உலகம் பொதுவாக இருந்துவரை நீக்கி; அறத்தில் நீடும் என் நெறி நன்று ஆல் என்னும்-அற

தெறியில் செல்லும் என் ஆட்கிமுறை நன்று என்றான்; என் செய்தால் திரும் என்றும்-என்ன செய்தால் இப்பழி நீங்கும் என்றான்; தன் இளம் கண்று காணாத் தாய்முகம் கண்டு சோரும்-தன் இளமையான கண்றைக் காணாமல் வாடும் தாயின் முகத்தைப் பார்த்துச் சோர்ந்தான்; அந்நிலை-அந்த வேதனை நிலையில்; அரசன் உற்ற துயரம் ஓர் அளவிற்று அன்று-அரசன் அடைந்த துப்பம் அளவு உள்ளது அன்று.

மன்னுயிர்=மன்+யிர், மன்-மன்னுதல்; நிலைபெறல், என் வெறி=என் + நெறி. தன்னினம் = தன் + இனம். அவளிற்றங்கு = அவளிற்று + அன்று, அளவிற்று - அளவினது. ஆல் - ஈற்றுசை நிலை இடைச் சொல். பொதுக்கடிதல் - தடைகு உரிமையாக்கல். புரத்தல்-பாதுகாத்தல்.

23. வேத நெறிமுறையில் நிற்றல் இதற்குத் தீவாகுமென அமைச்சர் கூறுதல்

மந்திரிகள் அதுவன்டு மன்னவனை அடிவணங்கி - அமைச்சர்கள் அரசன் அடைந்த துப்பங்கவைக் கண்டு அரசனின் பாதங்களை வணங்கி; சிந்தை தளர்ந்து அருளுவது இதற்குத் தீர்வு ஆகாது; கோவதை செய்தார்க்கு மறை அந்தணர் விதித்தமுறை-பக்க கொலை செய்தவர்க்கு வேதம் வல்ல அந்தணர் விதித்தமுறையில்; கொந்து அவர் தார் மைந்தனை நிறுத்தல் அறம்-கொத்தாகவுள்ள மவர்மாலை அளவிந்த நினை மகனையும் நிற்கச் செய்தல் அறம் ஆகும்; என்றார் - என்று கூறினார்.

பக்ககொலை செய்தவர்கள் அப்பழியை நீக்குவதற்கான கிரியை களைச் செய்தால் அப்பழி நீங்குமென வேதம் வல்லவர் தாம் எழுதிய மிருதிகவீல் கூறியுள்ளனர், ஆல், மற்று-அசைநிலை இடைச் சொற்கள் கொந்து - கொத்து, அவர் - மலர், கோ - பக, நிற்றல் - எழுவாய், அறம் - பயநிலை.

24. அமைச்சர்கள் கூறிய முறையை அரசன் மறுத்துக் கூறுதல்

வழக்கென்று நீர் மொழிந்தால் - பக்கக்களைக் கொன்றதற்கு வேதமிருதி வழிநிற்றல் வழக்கமென நீங்கள் தெரிவித்தால்; அது வலிப்பட்டு குழக்களை இழந்து அலறும் கோடறு தோய் மருந்து ஆம் ஒ - அந்தவழி, வருத்தமுற்று இளம் கண்றை இழந்து வேதனை யுறும் தாய்ப்பக அடையும் துப்பநோய்க்கு மருந்தாகுமா? ஆகாது; மைந்தனை இழக்கின்றேன் என்று எவ்வீரும் சொல்லிய - எனது தீர்ப்பினால் என் மகனை யான் இழந்துவிடுவேன் எனப்பயந்து நீங்கள் யாவரும் சொல்லிய; இச்சழக்கு இன்று நான் இசைந்தால்-

இந்தப் பொய்வழியை இப்போது நான் உற்றால்; தருமம்தான் சவியாதோ - தருமம் அழியாதா, அழியும்;

வழக்கு - வழக்கம், வலிப்படல் - வருந்தது, குழாயினை, தோய் - துண்பம், சூழ்க்கு - பொய்வழி, சலித்தல் - வருந்துதல். மற்று அசைநிலை, தான் - சாரியை, ஒ - எதிர்மறை இடைநிலை, எல்லீர் - முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர். மொழிந்தால், இசைந்தால்-எதிர்கால விண்ணப்பெயச்சங்கள்.

35: மாநிலக் காலவன் ஆவான் - உலகைக் காகிகும் அரசன் என் பவன்; மன்யீர் காக்கும் காலை - நிலையான உயிர்களைக் காக்கும் போது; அதனுக்கு இடையூறு - அக்காத்தற் சோழிலுக்கு; தன்னால் - தன்னாலும்; தன் பரிசுத்தால் - தனது உறவுற்றால்; ஊனமிகு பகைத்திறத்தால் - தீவியகிக்க பலக்கமைவகையால்; கள்வரால் - கள்வரகளினால்; உயிர்தம்மால் - விளங்கு முதலிய உயிர்களால்; ஆன பயம் ஜந்தும் தீர்த்து - ஆகும் பயம் ஜந்தும் நீக்கி; அறம்காபபான் அவ்வன் ஒ - அறத்தைக் காப்பவன் அலவா.

பரிசனம் - துணையாக உள்ளவர்; உறவினர், துணைவர், ஏவ வாளர் முதலியோர். திறம் - வகை, வளிமை, ஹனம் - தீமை, ஆவான் - முதல் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு, ஒ - எதிர்மறை இடை நிலை, ஆல் - முன்றாம் வேற்றுருபுகள்.

36. என் மகன் செய் பாதகத்துக்கு இரும் தவங்கள் செய இசைந்து - என் மகன் செய்த இந்த கொலைக்குக் கொலைத் தண்டனை வழங்காமல் அதற்கு மாற்று வழியாக பெரும் தான் தருமங்கள் செய்தற்கு இனங்கி; அந்தியன் ஒர் உயிர் கொன்றால் அவனைக் கொல்வேன் ஆனால் - இதன்பின் வேறொருவன் ஒர் உயிரைக் கொன்றால் அக்கொலைக்காக அரச நீதிமுறைப்படி அவனைக் கொல்வேனாயின்; தொன் மனுநூல் தொடை மனுவால் துடைப்புண்டது எனும் வார்த்தை மன் உலகில் பெற மொழிந்தீர் - பண்ணைய மனு அரசன் வகுத்த நீதிமுறை அவனின் வழிவந்த மனு நீதிச் சோழன் என்னும் என்னால் அழிந்தது என்னும் பழிச்சொல் இவ்வுலகில் யான்பெற ஆலோசனை கூறினீர்கள்; மந்திரிகள் வழக்கு-அரசனுக்குச் சார்பாக ஆலோசனை கூறுதல் அமைச்சர்கள் வழக்கம்; என்றான் - எனக் கூறினான்.

கொலை செய்தவனுக்குக் கொலைத் தண்டனை விதிக்கல் மனு நீதி வழிவந்த அரச நீதிமுறை. அதன்படி பக்கங்களு கொல்லப்பட்ட தற்கு என் மகனுக்குக் கொலைத் தண்டனை உரியது. அதனை இப்போது யான் செய்யாமல் மிகுதி முறைப்படி தான் தருமம் செய்து கழுவாய் தேடினால் பின்பு நிகழும் கொலைகளுக்குக் கொலைசெய்த

வர்களுக்குக் கொலைத் தண்டனை விதித்தல் இயலாது: அவர்களுக்கு கொலைத் தண்டனை விதித்தால் யான் நீதிமுறை தவறி யவன் ஆலேன். பண்டைய மனு நீதிமுறை என்னால் அழிவுற்ற தெல்லும் பழிச்சொல் எனக்கும் வருமென அரசன் கறினான். தொடை மனு - பண்டைய மனுவின் வழிவந்த மனுச்சோழ அரசன்.

27. அரசன் கூறுவது அமைச்சர் மறுத்துக் கூறுவு

என்று அரசன் இசம்ந்து உரைப்பு - மேற்கூறியவாறு அரசன் அமைச்சர் கூறிய கழுவாய் முறையை இசம்ந்து சொல்ல; எதிர்நின்ற மதி அமைச்சர் - அவன் முன்பாக நின்ற நுண்ணிய அறிவுள்ள அமைச்சர்கள்; தொன் நிலம் காவல - பழுமையான உலகைக் காக்கும் அரசனே!; நின்ற நெறி உலகின் கண் இதுபோல முன் நிகழ்ந்து உளது-வேதமிருத் கழுவாய்முறை உலகின்கண் இதுபோல முன் நிகழ்ந்து உள்ளது. பொன்று வித்தல் மரபு அன்று-கொலை ஒன்றுக் காக ஒருவரை இறக்கச் செய்தல் முறையை அன்று; மறைமொழிந்த அம்புரிதல் தொன்று தொடு நெறிச் - வேதமிருத் சொல்லிய கழுவாய் அறத்தைச் செய்தல் பண்டு முதல் வந்த முறையே; என்றார் - எனக் கூறினார்!

ஓர் உயிர் கொல்லப்பட்டதற்காக அக்கொலை தொடர்பான ஒருவர்கு வேத மிருதிப்படி கழுவாய் முறையை விதித்தல் பண்டு முதல் வந்த முறையே. இதுபோல முன்பு பல நிகழ்ந்துள்ளன. ஒரு கொலைக்காக ஒருவரைக் கொல்லுதல் முறையை அன்று. கழுவாய் விதித்தல் அறநெறியே என அமைச்சர்கள் தெரிவித்தனர்.

மதிதுமைச்சர் - மதிவுல்ல அமைச்சர். நின்றநெறி - வேதத்தின் வழிவந்த மிருதியின் கழுவாய் நெறி, பொன்றுவித்தல் - கொலை செய்வித்தல்; தொன்னிலம் = தொன்னமை + நிலம். ஏ - தேற்றப் பொருளில் வந்த இடைக்கொல். ஆல் - அசை நிலை;

28; அமைச்சர் கூறியதை அரசன் மறுத்துக் கூறுதல்

அவ்வண்ணம் தொழுது உரைத்த அமைச்சர்களை முகம் நோக்கி-மேற்கூறியவன்னம் பணிந்து சொல்லிய அமைச்சர்களை தேரே பார்த்து; மெய்வன்னம் தெரிந்து உணர்ந்த மனு என்னும் விறல் வேந்தன் - மெய்ம்மையாம் தன்மையை ஆராய்ந்து உணர்ந்த மனுச் சோழன் எனப் புகழ்பெற்ற வெற்றி படைத்த அரசன்; இவ்வண்ணம் பழுது உரைத்தீர்-இவ்வாறு தவறாகக் கூறினார்கள்; என்று-எனக்கறி; எரியின் இடைத் தோய்ந்த செவ்வன்னைக் கமலம்போல் தீயில் விழுந்த செவ்விய தாமரை மலர்போல முகம் புலர்ந்து-முகம் வாடி; செயிர்த்து உரைத்தான் - கோபித்துச் சொன்னான்.

வண்ணம் - தன்மை. புலர்தல் - வாடுதல், கமல மலர் மனுச் சோழனின் மனதிற்கும், எரியானது அமைச்சர் கூறிய வார்த்தைக்கும் உவமைகள். வாடுதல் பொதுத்தன்மை, செயிர்த்து-கோபித்து.

29. அவ் உரையில் வருதெறிகள் அவை நிற்க-நீங்கள் சொகிய வேத நெறியில் உள்ள கழுவாய் முறைகள் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். அற நெறியின் செவ்விய உண்மைத் திறம் நீர் சிந்தை செய்யாது உரைக்கிள்ளீர்-தரும் நெறியின் உண்மைத் தன்மையை நீங்கள் மனதிற் கொள்ளாமல் ஆலோசனை சொல்லின்றீர்; எவ் உலகில் எப்பெற்றம் இப் பெற்றித் தாம் இடரால் - எந்த உலகில் எந்தப் பகு இத்தன்மையான துயரத்தால்; வெவ் உயிர்த்துக் கதறி மனி ஏற்று விழுந்தது-கொடும் வேதனவுற்றுக் கதறி அழுது அரண்மனை மனையிடத்துத் துன்புற்றுது; விளம்பீர் - சொல்விர்.

பெற்றம் - பகு. ஏறிதல் - அசைத்தல். விளம்புதல் - சொல்லுதல் வெவ்வுயிர்த்து = வெம்மை + உயிர்த்து. பகவானது அரண்மனை ஆராய்ச்சி மனியை அடித்து முறையீடு செய்தமை உலகில் எங்கும் என்றும் நிகழாதது. ஆதவின் இதனை சாதாரண நிகழ்வாக எண்ணா மல் இதனை ஆழமாகச் சிற்றித்தல் வேண்டும். ஆதவின் இந் நிகழ் வகு வேதத்தின் கழுவாய் முறை பொருந்தாது என அரசன் கூறினான்;

30. புரந்தரன் மாலி அயன் முதலாணோர் போற்றிசைத்து புகழ்ந்து இறைஞ்சு-இந்திரன் திருமால் பிரமா முதலியவாகள் போற்றிப் புகழ்ந்து வணங்க; வீற்றிருந்த பெருமாணார் மேவி உறை-உலகில் விளங்குகின்ற இறைவன் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள திருவாரூர் தோற்றம் உடைய உயிர் கொள்ளான்-திருவாரூரிற் தோன்றிய பக்கண்ணறக் கொள்ளான் என மகன்: ஆதவீ-ஆகையினால்: துணி பொருள்தான் ஆற்றங்கும் அவற்றைக் கொல்லும் அதுவே ஆம் - துணிந்து செய்யத் தக்கது அவனைக் கொல்வதே ஆகும்: என நினையின்-என என்னுவீர்,

(1) பகவானது அரண்மனையில் மனியை அசைத்து முறையீடு செய்தமை உலகில் எங்கும் என்றும் நிகழாதது.

(2) இறைவன் விரும்பி உறையும் திருவாரூரிப் பிறந்த உயிர்கள் யாவும் இறையருள் பெற்றவை, அவற்றுள் ஒன்றான பக்கண்று கொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(3) ஆதவின் இங்கு வேதமிருதியின் கழுவாய் முறை பொருந்தாது: தொல்மனுவின் அற முறையே ஏற்படுடைத்து,

இல்வாறு அரசன் கூறிய கூற்றுகளை அமைச்சர்கள் மறுத்து ரைக்க இயலாதவர் ஆயினர்:

ஆகவே பசுக் கன்றைக் கொன்ற தன் மகளைக் கொல்வதே செய்யத்தக்கது என அரசன் கூறினான்.

மேவியுறைதல் - விரும்பியுறைதல். துணி பொருள் - செய்யத்தக்க செயல்; தீர்ப்பு. அவற்கொல்லல்-அவனைக் கொல்லுதல், அவன் + கொல்லல், ஏ-தேற்றப் பொருள்; துணி பொருள். நினைவிள் - முன் விலைய்ப்பண்மை வினை முற்று. புரந்தரன் - இந்திரன்.

* வினாக்கள்:-

1. திருவாரூர் நகரத்தின் சிறப்புகள் எவ்வ?
2. திருவாரூரைத் தலை நகராக வைத்து ஆட்சி செய்த அரசு வின் சிறப்புகள் எவ்வ?
3. அரசு குமாரனின் உலாச் சிறப்புகளை எழுதுக;
4. தன் கண்ணு இறந்தும் கண்டு தாய்ப் பசு அடைந்த துயர நிலையை எழுதுக.
5. ஆஸ்கன்று தன் மகனின் தேரிடைப் புகுந்து இறந்துமை கேட்டு அரசன் அடைந்த துயர நிலைகளை எழுதுக.
6. அரசு குமாரன் சென்ற தேரின் காலில் ஆகப்பட்டுக் கண்று இறக்கத் துயர் தாங்காமல் அரண்மனை மனியினைக் கோட்டினால் அசைத்து முறையிடு செய்த பகவுக்கு முறை செய்வதில் அரசனும் அமைச்சரும் தெரிவித்த கருத்துகளை எழுதுக.
7. சந்தர்ப்பம் எழுதுக!-
 - அ. "இன்றேன் உணரிவெறும் பெருமை மாளச் செற்ற என் செய்வேல்?"
 - ஆ. "மறைவொழிந்த அறம்புரிதல் தொன்றுதொடு நெறியங்கோ"
 - இ. "செவ்விய உண்மைத்திறம் சிந்தை செய்யாதுரைக் கிள்ளிர்"
8. மாநிலங்காவலன் ஆவான் எத்தலையவனாய் இருத்தல் வேண்டும்?
9. உரை எழுதுக!
சமூக, துண்ணுதல், பெற்றம், பொதுக்கடிந்து, பரிதி, மறுபு, புரந்தரன்
10. "எரியின் இடைத்தோய்ந்த மூலமலர்போல்" இத்தொடரி துள்ள உவமையை யினக்குக.

அலகு 9

கர்ணானும் கும்பகர்ணானும்

1. கழுவாய் — பாலநீக்கம்.

இருமுதுகுரவர் — தந்தை, தாய்.

ஏற்றம் — உயர்வு,

பரிவு — இரக்கம்.

இடித்துரைத்தல் — வற்புறுத்திக் கூறுதல்.

கடைப்பிடித்தல் — உறுதியாசப் பிடித்தல்.

நயம்பட — கவைபெற.

இரண்டகம் — திமை.

2. (அ) எந்நன்றியை மறந்தவர்க்கும் உய்வு உண்டு செய்தநன்றி மறந்தவனுக்கு உய்வு இல்லை. உய்வு — உயிர்வாழ்வு.

(ஆ) சிதைவு அகல் காதல் தாயை — குற்றமற்ற அன்புத் தாயை; தந்தையை குருவை தெய்வப் பதவி அந்தணரை — தந்தையை, குருவை, தெய்வச் கடமை செய்யும் அந்தணரை; பாவரி அப் பாவையாரை — பரவர்களை, மகளிரை; வதை புரிகு நீக்கும் மாற்றவாம் ஆற்றல் உண்டாம் — கொலை செய்தவர்களுக்கும் அவர்கள் செய்த இட்கொடும்பாவங்களை நீக்கும் வழிவகை கள் உண்டு; மாயா உதவி கொன்றார்க்கு ஒழிக்கலாம் உபாயம் என்றெனும் உண்டோ — அழியாதது ஆசிய உதவியை மறந்தவர்க்கு அப்பாவத்தை நீக்கும் வழி எப்போதாவது உண்டாகுமோ, ஒருபோதும் உண்டாகாது.

சிதைவுகள் = சிதைவு + அகல். பதவி — நிலை, ஆ — பக.பால ரப்பாவை = பாலர் + அப்பாவை — அப்பாவையாரை = அ + பாவை மாரை. பாவை — பெண், வதை — கொலை, புரிதநி — செய்பவர், மாற்றல் — நீக்கல். ஆற்றல் — வல்லமை; உபாயம் வழி. ஓ — எதிர் மறைப் பொருள் தருவது.

(இ) கற்றவர்க்கும் நலன் மிகுந்த கண்ணியர்க்கும் — கற்றறிந்த அறிஞர்க்கும் நன்மை மிகவுள்ள இளம் மகளிர்க்குப்; வண்மை கை உற்றவர்க்கும் — கொடுக்கும் தன்மை உள்ளவர்க்கும்; வீரர் என்று உயர்ந்தவர்க்கும் — வீரர் என உயர்ந்தவர்க்கும்; வாழ்வு உடைக்கொற்றவர்க்கும் — உயர்வாழ்வுபெற்ற அரசர்க்கும்; கோது இல் உண்மையான ஞான சரிதர் ஆம் நற்றவர்க்கும் — குற்றம் இல்லாத உண்மையான ஞான நிலை பெற்ற நல்ல தவத்தினர்க்கும்; சாதி ஒன்று நன்மை தீமை இல்லை — சாதி ஒன்று, நன்மை தீமை என்னும் வேறுபாடுகள் இல்லை.

நலனிறைந்த — நலன் + நிறைந்த. வண்ணம் — கோட்ட. கூகுற்றவர் — வால்வர், கொற்றவர் — அரசர், கோதில் = கோது + இல், கோது — குற்றம், இல் — இல்லாத, சீதர் — வாழ்பவர்; நற்றவர் = நன்மை + தவர், ஆல்-அசைநிலை.

(ச) என் மதலாய் வருக — என் மகனே! வருக; இளைஞர் ஜவரும் நின் மலர் அடி — தம்பியர் ஜவரும் உன் மலர்போன்ற பாதங்களை; வணங்கும் உரிமையால் மனம் ஒத்து ஏவல் புரிய — வணங்குடரிமையொடு மனம் ஒன்றி ஏவல் செய்ய; ஒரு தனிச் செய்ய கோல் ஒச்சி — ஒப்பற்ற நல்லரசாட்சியைச் செய்து; அரசு எலாம் வந்து உன் கடைத்தலை வணங்க — அரசர் யாவரும் வந்து உன் வாயிலில் வணங்க; ஆண்மையும் செல்வமும் விளங்க - வலிமையும் செல்வமும் விளங்க. குருகுல அதிபரிக்கும் குரிசிலாய் — குருகுலத்து அரசர்க்கும் அரசராய்; வாழ்வு கூர்வது ஏ கடன் என்று குறித்தான் — வாழ்வது தான் உனக்குச் கடமை எனக் கூறினான்.

மதலை — மகன், இளைஞர் ஜவர் — பாண்டவர் ஜவர், மலரடி — மலர் + அடி, இது உருவம், ஏவல் — ஏவல் வேலை, செய்ய — செம்மையான, கடைத்தலை = வாயிற்புறம், குருகுலாதிபர் = குருகுல + அதிபர், குருகுலம் — குரு என்னும் அரசனின் மரபு குரு-பண்டைக் காலத்தில் வட்டிந்தியாவில் புகழ்பெற்ற அரசன், துரியோதனனும் பாண்டவரும் இக்குலத்தில் வந்தவர், குரிசில்-சிறந்தவன், அதிபர்-தலைவர், வாழ்வு கூர்தல்—வாழ்விற் சிறத்தல், குறித்தான் — பயனிலை, எழுவாய் — (குந்தி). செய்ய = செம்மை + அ, கோல் — ஆட்சி.

(ஷ) திடம்படுத்திடு வேல் இராச ராசனுக்கு - உறுதியான வளி மைக்கு உரிய வேலையுடைய அரசர்க்கு அரசனான துரியோதனுக்கு, உதவியாக; செருமுணைச் சென்று - போரிக் களத்திற்குச் சென்று; செம் சோற்றுக் கடன் கழிப்பது ஏ - அவனது உணவை உண்டமைக் கான கடமையை நிறைவு செய்வதுவே; எனக்கு இனி புகழும் கருமும் தருமழும் என்றான் - எனக்கு இனிப் புகழும் செயலும் தருமும் ஆகும் என்று கூறினான்.

திடம் - வளிமை, உறுதி படுத்திடல் - செய்தல்: இராசராசன் = இராச + இராசன: அரசர்க்கு அரசன்: துரியோதனன். செரு-போரிமுணை - இடம், செஞ்சோற்றுக் கடன் = செம்மை + சோறு + கடன் உருவர் அன்பொடு வழங்கிப் பணவை உண்டதற்காகச் செய்யும் கடமை: மழித்தல் - நிறைவு செய்தல்; நீக்குதல், கருமம் - செயல்:

3. செய்ந்நன்றி அறிந்து ஒழுகுதல் சிறந்த அறம். நன்றிமறப்பது நன்று அன்று. செய்ந்னறி மறந்தவர்க்கு உயிர் இல்லை. காலத் திணாற் செய்த நன்றி சிறிது ஆயினும் அது குலத்தினும் மிகப் பெரியது. தினைத் துணை நன்றி செய்யினும் அதை அறிஞர் பணத் துணையாகக் கொள்வார். செய்ந் நன்றி அறிதல் பற்றித் திருக்குறலும் அற நூல்களும் நன்கு கூறியுள்ளன.

4. தந்தை தாயார், குரு, அந்தணர், பசு, சிறுவர், பெண்கள் ஆயியவர்களைக் கொல்லுதல் மிகப்பாவும். இக்கொஸைப் பாவங்களுக்குக் கழுவாய் இல்லை என அற நூல்கள் கூறும். இவர்களுடைக் கூறுவது உதவுபவர்கள்.

5. நன்றி மறவேல்: உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை, உண்ட விட்டுக்கு இரண்டகம் செய்யாதே - என்பன செய்ந்நன்றி அறிதல் என்றும் அறத்தினை வலிப்புறுத்தும் பழுவெமாழிகள். செய்ந்நன்றி அறிந்து ஒழுகுதல் என்னும் இதைச் செஞ்சோற்றுக் கடவுச்சாழித்தல் எனவும் கூறுவர். உலகிற் செய்ந்நன்றி அறிந்து ஒழுகிய வர்களுள் பாரத காவியத்தில் வரும் கர்ணனும் இராமாயண காவியத்துள் வரும் கும்பகரணனும் சிறந்தவர்கள்.

6. கரினின் தந்தை குரியின்: தாய் குந்திதேவி. இளமைக் காலத்திற் பெற்றதினால் குந்திதேவி கர்ணனைப் பேண்டியுள்ளவத்து ஆற்றில் விட்டாள், துரியோதனது தோப்பாகன் அக்குழந்தை யைத் தன் மகனாக வளர்த்தான். அழகும் வளிமையும் உள்ள கர்ணனைத் துரியோதனன் தன் நண்பனாகக் கொண்டாள். தன் அரண்மனையில் வாய்வும் நாளும் தன்ஜெனாடு உடன் இருந்து உள்ளனவும் வாய்ப்புகள் வழங்கினான். தேர்ப்பாகன் மகன் என்னும் குருவையை நீக்குதற்காக அவனை ஆங்கநாட்டிடற்கு அரசனாக ஆக்கினான்,

துரியோதனனுக்கும் பாண்டவர்க்கும் நீண்ட காலமாக இருந்த பகையினாற் பெரும் போர் மூண்டது. இப்பெரும் போரில் பெரு வீரனான கரினனைய் பாண்டவர்க்குத் துணையாகும்படி கேட்ட தனாற் குந்திதேவி தனது தாய் எனவும் பாண்டவர் தனது சகோதரர் எனவும் அறிந்து கர்ணன் பெருமகிழ்வு எய்தினான். தாயிற் சிறந்த கோயில் இல்லை. தாய் சொல்கலைத் தட்டலாகாது என்னும் முதுமொழிகளைக் கரினன் நன்கு அறிந்தவன். எவ்வினும் தாயின் வேண்டுதலைக் கர்ணன் ஏற்கமறுத்தான். போரிற் துரியோதனனுக்கு உறுதுணையாகச் செல்வதே தனக்கு முதன்மையான கடமையும் அறமும் என அவன் தாயிடம் உறுதியாகத் தெரிவித்தான். தாயின் விருப்பத்தை ஏற்றுக் கொதரர்க்குத் துணையாவதிலும் பார்க்கத் தன் நண்பன் செய்த உதவிகளுக்காகப் போரில் அவனுக்கு உதவுதலையே அவன் மேவான் அறமாகக் கொண்டான். குந்திதேவியின் வேண்டுதலினால் அவன் பேரரசனாகப் புகழ்பெற்றிருக்கலாம். ஆஜால் ஆதனை விரும்பாமல் துரியோதன

நூக்குத் துணையாகச் சென்று போரில் இறந்து நன்றிக்கடனை நிறைவு செய்து அவ் அறத்தினை நிலை நாட்டினான்.

7. இலங்கை வேந்தனான் இராவணன் இறை வழிபாட்டினன் ஆயினும் ஏதோ காரணத்தால் வட இந்தியாவில் உள்ள அயோத்தி மன்னன் தசரதனின் மகன் இராமனின் மனைவி சிதையை அவனில் வாதபோது எடுத்து வந்து இலங்கையில் வைத்திருந்தான். இராமன் இதனையறிந்து தம்பியொடு இலங்கை வந்தான். சிதையைச் சிறையில் இருந்து விடும்படி இராவணனது தம்பியரான கும்பகரண னும் விபீடனானும் கூறினார். இராவணன் அவர்களது அறிவுரை கணை ஏற்கவில்லை. அதனால் விபீடனன் இராவணனை வெறுத்து இராமன் பக்கம் சேர்ந்தான். போரின்போது பெருவிரணான கும்பகரணனை இராமன் பக்கம் சேர்க்க விபீடனன் விரும்பினான். இராமனிடம் வரும்படியும் இலங்கை அரசைப் பெறும்படியும் அவனுக்கு விபீடனன் கூறினான். விபீடனனின் வேண்டுதலைக் கும்பகரணன் ஏற்கவில்லை. தனக்கு அதுவரை உதவிய தன் தமையணை அவனுக்கு ஆபத்து வேளையில் விட்டு நீங்க விரும்பவில்லை எனவும் இலங்கை அரசைப்பெற்று மகிழ்வதிலும் தமையனுக்காகப் போர் செய்து இறப்பதே தனக்கு மேலான கடமையும் மகிழ்ச்சியும் எனவும் கும்பகரணன் கூறினான். தமையண் செய்தது தவறு எனவும், போரிற் தான் இறப்பது உறுதி எனவும் கும்பகரணன் அறிந்தானா யினும் அனைத்து அறத்தினும் நன்றிக் கட்டி செய்தலே மேலான அறயாகப் போற்றினான். அதனாற் தமையனுக்காகப் போரிட்டு இறந்தான். செய்ந்நன்றி அறிதல் என்னும் அறம் உலகில் உயர்ந்த அறமென் நிலை நாட்டினான்.

வினாக்கள்:-

- * செய்ந்நன்றி அறிந்து ஒழுகுதல் சிறந்த அறம் என்பதைப் பற்றி எழுதுக.
- * செய்ந்நன்றி அறிந்து ஒழுகியவர்களுட் கரணனும் கும்பகரண னும் சிறந்து விளங்குவதற்குக் காரணங்கள் எவை?
- * சந்தர்ப்பம் கூறு.
 - (அ) ‘குருகுளாதிபர்க்கும் குரிசிலாய் வாழ்வ கூறுவதே கடன்’
 - (ஆ) அறநெறியாய் இராமனைச் சேர்தலே அறிவுடைய உனக்கு அழகு ஆகும்’
 - (இ) ‘செருமுனைச் சென்று செஞ் சோற்றுக் கடன்கழிப்பதுவே எனக்கு இனிப் புகழும் கருமழும் தருமழும்’
- * யாரி யாருக்கு நன்மை தீமை இல்லை?
- * கரணனும் கும்பகரணனும் என்னும் கட்டுரையை எழுதியவர் யாவரி?

இலங்கை வளம்

1. இலங்கையின் இயற்கை வளங்களைக் கூறும் பாடல்களைக் கொண்டது; சில செயற்கை வளங்களும் கூறப்படுகிறது, மழு வளம், ஆற்று வளம், காட்டு வளம் ஆகியவைகளும், கொழும்பு, கண்டி, கதிர்காமம், திருக்கோணமலை முதலிய நகர் வளங்களும் கூறப்படுகின்றன, இப்பாடல்களில் சிறந்த உவமை, உருவகம், சிவேடமுதலிய அனிவகைகளும். சொல் நயம், ஒசைநயம் என்பனவும், சிறந்த கற்பனை, வருஷங்களைப் பகுதிகளும் அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்களைப் பாடியவர் இலங்கையின் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர் நவாவியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவராவாரி.

2. இந்து ஆழியில் இருந்து வெண்முகில்கள் எழுதல் -

(1) இந்து வெண்திரை மேய-இந்து சமுத்திரத்தின் வெண்திரை நீர் பஞ்சப்பட; வெஃகிய வெண்முகிற் கூட்டம்-விரும்பப்படும் வெண்முகிற் கூட்டங்கள்; எஃகிய பஞ்சினைப் போல- நுண்ணிய வெண்பஞ்ச போலவும் எல்லாள மன்னை இருதயம் போல - இலங்கை மன்னை எல்லாளவின் தூயங்களத்தைப் போலவும்: எழுந்திடும்-மேலே எழும்.

எஃகிய-நுண்ணிய, வெஃகிய-விரும்பிய, வெண்முகிற் கூட்டம் இந்து ஆழியில் இருந்து வெண்பஞ்ச போலவும் மன்னை மனம்போல வும் எழும், முகிற்கூட்டம்-எழுவாய், எழும்-பயனிலை. வெண்பஞ்சம் மன்னை மழுமும் வெண்முகில்களுக்கு உவமை. வெண்மை நிறமும் மென்மைத் தன் மையும் வெண்முகிலுக்கும் வெண்பஞ்சக்கும் பொதுத்தன்மைகள். தூயதன்மை வெண்முகிலுக்கும் எல்லாள மன்னை மனதி நிறகும் பொது. போல - உவமை உருபு. எல்லாள மன்னை மிக்க நிதியுள்ளவன். அவனது மனம் மிகத் தூயமையானது. இரு உவலைமகனும் சிறப்பாக உள்ளன. சமுத்திர நீர் ஞாயிற்றின் வெப்பத்தால் ஆவியாக மேலெழுந்து வெண்முகில்களாகின்றன இதனைச் சமுத்திர நீரை முகில்கள் பருதுவதாக இலக்கிய நூல்கள் கூறும்.

3. வெண்முகிற் கூட்டங்கள் ஒன்று சேருதல் -

மேகம் - முகில்கள்; சயாதவற்றசரின். வெனவி நல்ல இரவலர்க்கு சகின்ற புரவலர்போல - பிறர்க்குக் கொடுக்க விரும்பாத உலோபிகளிடம் பொருள்களை எடுத்து நல்ல இரப்பவர்க்குக் கொடுக்கும் அரசரைப்போல: ஓயா உவர்க்கடல் அள்ளி - ஓயாமல் ஒலித்துக்கொண்டு இருக்கும் உப்புத்தன்மையுள்ள கடலிலிருந்து நீரை எடுத்து: மிக உண்டு திரண்டு எழும் - அதனை மிகப் பருதி ஒன்றுசேரிந்து மேலே எழும்,

மேகம் - எழுவாய், எழும் - பயனிலை, வற்சர் - உலோபி, இரவளரி - இரப்பவர், புரவலர் - அரசர், வற்சரின் - ஜந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப்பொருள், இன் - உருபு. மேத்திற்குப் புரவலரும், நீருக்குப் பொருள்களும், நிலத்திற்கு இரவலரும் உவ மை கள். எடுத்துக் கொடுத்தல் பொதுத்தன்மை. உண்டு, திரண்டு, அள்ளி; விண்ணப்பேச்சங்கள்.

५. வெண்முகில்கள் கருமுகில்கள் ஆதல்—

கல்லாதவர் மனம்போல் - கல்வி கற்காதவர் மனம் போலவும்: அன்றி - அதுவும் அல்லாமல்: கடுகணைக் குகைவரு கணைஇருள் போல - கடுகண்ணாலை என்னும் இடத்துக் குகையிலுள்ள மிகக்கிருள் போலவும்: அல்லது - அவையேயல்வாமல்: அழுக்காறுகொண்டோர் மனம் ஆம் என - பொறாமை உள்ளவர் மனமேகக் கூறத்தக்கதாக வும்; அங்கு இருண்டு குல்கொண்டு ஏ - அங்கு வெண்முகில்கள் கறுத்து நிறைக்க கருப்பமாகக் கொண்டு. கருமுகில்களுக்குக் கல்லாதவர் மனம், கடுகண்ணாலைக் குகை, அழுக்காறுடையார் மனம் என்பன உவமை கள். இருண்ட தன்மையாக இருத்தல் - பொதுத்தன்மை. கடுகண்ணாலை, கொழும்பு, கண்டிப் புகைவண்டிப் பாதையிலுள்ள ஓர் இடம் போல, என - உருபு உவமைகள் கணை - மிக்க, குல் - கருப்பம்.

६. கருமுகில்கள் இடிமின்னல்களை உண்டாக்குதல்—

செங்கதிரோன் தன்னை எள்ளி நின்று சிரிப்பதுபோல - குரியணை இகழ்ந்து அவனைப் பார்த்துக் கிரிப்பதுபோல, இடையிடையே மின்னி - கருமுகில்கள் இடையிடையே மின்னல்களைச் செய்து: அங்கு அவணோடு அறைக்கவி எதிர்த்து ஆர்ப்பதுபோல - அங்கு குரியணைப் போருக்கு அழைத்துச் சுத்தமிடுதல் போல இடத்து முழங்கும் - இடியோசைக்கணை உண்டாக்கும். முழங்கும் பயனிலை, எழுவாய் (கருமேகம்), என்னுதல் - இகழ்தல், அறைக்குவல் - போருக்கு அழைத்தல். கரு மு கில்கள் குரியணை எள்ளிச் சிரிப்பதுபோல மின்னலையும் அறைக்குவதல்போல இடி ஒலியையும் உண்டாக்குமெனவும் கறியமை தற்குறிப்பேற்ற அனி. பிறப்பாருள் கலில் தன் கருத்தை வைத்துச் சொல்லுதல் தற்குறிப்பேற்ற அனி. எள்ளி, மின்னி, இடித்து, கூவி, எதிர்த்து: விண்ணப்பேச்சங்கள்.

७. கருமுகிற் கூட்டங்கள் இலங்கை நாட்டை நோக்கி வருதல் —

கைம்மலை கங்மலைபோல - யாணை, மலை ஆகியவைகளைப் போலவும்: பெரும் காண்டாமிருக நிறைகளைப் போல - பெரிய தாண்டாமிருகங்களின் கூட்டங்களைப் போலவும்: மையலி இராவணை ணப்போல - கருமைமிக்க இராவணன் என்பவனைப்போலவும்: மூச்சப்பலமாம் என்னவும் - இராவணனது மூல பல அரக்கர் படைப்போலவும்: வந்து குவிந்து - இலங்கைக்கு வந்து நிறைந்து.

கைம்மலை - கையெடுப்பதைய மலை; யானை: கன் மலை=கல் + மலை, கை - கருமை: மூலபவம் - இராவணன்து பாதுகாப்புப்படை இது என்னிக்கையிக்க அரக்கர்களைக் கொண்டது. கருமுகிற் கூட்டங்களுக்கு யானை, மலை, காண்டாமிருகம், இராவணன், மூலபவம் படை என்பன உவமைகள். கருமை நிறம், பெருந்தோற்றம், என்னிக்கை மிகுதி என்பன இவற்றிற்கான பொதுத்தன்மைகள். யானை, மலை என்பவற்றை வேறுபடுத்தக் கைம்மலை, கன்மலை என்றார்வத்து, குவிந்து; விணையெச்சங்கள்.

6. கருமுகில்கள் இலங்கையில் மழை பெய்யும் இடங்கள்:-

பாதபங்கய மலையீங் மீதினும் சிவனோளிபாத மலையீலும்; பகரு பேதுரு மலையின் மீதும் - பேதுருதாலகால மலையீலும்; ஒதுக்கிரைமாயமலையின் மீதிலும் - புகழ்பெற்ற கதிர்காமப் பெருமலையீலும்; உயர்ந்த வள்ளி ஆரணிய மீதிலும் - உயர்ந்த மரங்கள் உள்ள வன்னிக்காட்டிலும்:

பாதபங்கயம், சிவனோளி பாதம், ஆதாம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்; முதலிரு மலைகள் நாட்டின் மத்தியிலும், கதிரைமலை தெற்கும் வள்ளிக்காடு வடக்கிலும் உள்ளன. மீது: இல் - ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உருபுகள்,

7. மழை பெய்தற்கான அறிகுறிகள் தோன்றுதல்

பாரித்திடாத கட்டோகை ஆவிட - பாரிக்கும் தன்மை இல்லாத கண்கள் உள்ள மயில்கள் சத்தமிட; பாம்பு ஒடுங்கிட - பாம்புகள் பயந்து தம் புற்றுகளுட் செல்ல; காந்தள் வாய்விட - காந்தள் மலர் மலர; வேர்த்த வெம்வெம்மை போய் வளி குளிர்ந்திட - வியர்வைக்கான வெப்பம் நீங்கி காற்றுக் குளிர; வேறு வேறு போய்க் காலகள் ஆன்றி - வேறு வேறு இடங்களிலும் கருமுகில்கள் சென்று தங்கி.

பாரித்திடாத கண் என்பது மயிலின் பின்புறத் தோகையில் உள்ள கண் போன்ற அமைப்பு. கட்டோகை = கண் + தோகை தோகை என்பது மயிலின் பின்பக்க உறுப்பு. இவ்வறுப்பின் பெயர் அதனையுடைய மயிலைக் குறிப்பதனால் இது உறுப்பாகு பெயர்.

8. கருமுகில்கள் பல இடங்களில் மழை பெய்தல்.

கொடைமடம்படு குமண் மன்னன் - கொடைத் தொழிலில் வரையறை இல்லாத குமண் அரசன்; கூறு சித்திரப் புலவனுக்கு அருள் மடை திறந்திடும் கொடை விதங்கள் போல் - புகழ்து கூறும் பெருஞ்

சித்திரனார் என்னும் புவவனுக்குக் கொடுத்த எல்லையற்ற கொடைப் பொருள்களைப் போல; வயிறு உள்ளந்து மா மழை சொரிந்த - கரு மேகங்கள் மிகக் குளிர்ந்து பெரு மழையைக் கொரிந்தன.

கொடை மடம்படுதல் - கொடையில் வரையறை இல்லாமை, மடை திறத்தல் - தடைக் கதவைத் திறத்தல். வயிறு உள்ளதல் - வளி ஒடுங்குதல். மா - பெரிய ஏ - சுற்றுசை நிலை குமண் மன்னன் - பெருங் கொடை வள்ளுவகுள் ஒருவன். கரு மேகங்களுக்குக் குமண்னும். இலங்கைக்குப் பெருஞ் சித்திரனார் என்னும் புவவரும், மழை நீர் களுக்கு மன்னன் கொடுத்த கொடைப் பொருள்களும் உவமைகள், பொதுத்தனமை - அளவின் மிக்க இருத்தல். பெருஞ் சித்திரனார் குமண் மன்னவிடம் பரிசில் பெற்ற புவவர்.

9. பாதபங்கயமலையில் இருந்து அருவி பாய்தல்

புத்த மாழனி அரசுநிழலில் ஆறு வற்றாம் பெற்ற போகிணை-புத்த பகவான் அரசு மரநிழலில் ஆறு ஆண்டுகள் தவஞ்செய்து பெற்ற ஞானத்தை; பறவுபாரிலுக்கு அருளுமாறு போல் - போற்றுத்தகான உலகிற்கு வழங்கியதைப் போல; பாத பங்கயத்து அருவி பாயும் ஏ - பாதபங்கய மலையில் பெய்த மழையினால் அங்கிருந்து அருவி பாய்ந்து செல்கிறது.

கருமுகிலுக்குப் புத்த பகவானும், அருவி நீருக்கு புத்தர் பெற்ற ஞானமும் உவமைகள், உலகிற்குப் பயன்படல் - பொதுத் தன்மை பாதபங்கய மலை புத்த மதத்தினர்க்கு உரியதாதவின் அங்கு மழை யைப் பெய்த கருமுகில்களுக்குப் புத்த பகவானை உவயித்தார்.

10. பேதுறுதாலகால மலையில் இருந்து மலை நீர் அருவியாக பாய்தல்

ஏசு என்றிடும் ஞான பண்டிதன் - சுகநாதர் என்னும் ஞானம் வல்ல இறை குமாரன்: மாமலை ஏறு கறு நீதி போல் - கல்வாரி மலையில் நின்று ஞான மொழிகளைக் கூறியமை போல: பேதுறு மலை பேக மா முகில் சொரிய வாங்கி - பேதுறு தாலகால மலை பெருங்கரு முகில்கள் பெய்த மழையைப் பெற: அருவி பாயும் - அங்கிருந்து அருவியாகப் பாய்கிறது.

கருமுகில்களுக்கு ஏகபிரானும், பேதுறுதாலகால மலைக்குக் கல் வாரி மலையும், மழை நீருக்கு அவரின் ஞானவுரைகளும் உவமைகள். உலகிற்குப் பயன்படல் → பொதுத்தனமை. பேதுறு என்னும் பெயர் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு உரியது ஆகவின் அங்கு மழை பெய்த முகில் களுக்கு ஏகபிரானை உவமை ஆக்கினார்.

11. கதிர்காம மலையில் இருந்து மழை நீர் அருவியாகப் பாய்தல்

உண்ட செந்தமிழ்ச் சௌவ நால் அமுது ஒங்க - பண்டை நாள் தோன்றிய செந்தமிழ்ச் சௌவநூல் உண்மைகள் பறவ; நல்லவ வந்து அருளு நாவலன் - யாழ்ப்பாளுத்து நல்லூரிற் பிறந்த நாவலர் பெருமான் கண்டனப் பிரசங்கம் ஆம் என - வெளிப்படுத்திய ஆற் றல் மிகு அறிவுரைகள் போல; கதிர்காம மா மலை அருவி பாயும் - கதிர்காம மலையிற் பெய்த மழையானது அருவியாகச் சொல்லும்.

கதிர்காம மலையில் மழை பெய்த முகில்களுக்கு நாவலர் பெருமா ஹும், அங்கு பெய்த மழை நீருக்கு நாவலர் பெருமானது அறிவுரை களும், கதிர்காம மலைக்கு நல்லூரும் உவமைகள். கதிர்காம மலை சௌவ சமயத்தவர்க்குப் புனித தலம். ஆதவின் மழை பெய்த முகில் களுக்குச் சௌவம் வளர்த்த நாவலா பெருமானை உவமையாகக் கூறி கொர். கண்டனப் பிரசங்கம் - பொய்மைகளை எதிர்த்து உண்மை உணை உறைத்த சொற்பொழிவு, என - உவமை உருபு.

12. மலைகளில் இருந்து மழை நீர் அருவியாகப் பாய்தல்-

குக்கி புக்க ஆலை அருவருப்பீஸால் - வயிற்றினுட் சென்ற உணவு களை வெறுப்பீஸால்; கொட்டியிடும் கொள்கை போல் - வெளிப்பு முற்றாக வெளியீட்ய வாய்னால் வெளிப்படுத்தல் போல; மைக்கண் மாமழை வழங்கு வராரிந்து - கருமையான மழை முகில்கள் பெய்த சமுத்திர நீர்; மலைக்கண் நிலை இழும் எனப் பாயும் - மலைகளில் இருந்து இழும் என்னும் ஒல்லயாடு ஒடும்.

கரு முகிலுக்கு வயிறும், சமுத்திர நீருக்கு உண்ட உணவும், மழை நீருக்கு வயிற்றில் இருந்து வெளிப்பட்ட உணவும் உவமைகள். முழு மையாக வெளிப்படவ - பொதுத்தன்மை. குக்கி - வயிறு, புக்கவை - உண்ட உணவுகள் - மைக்கண் - கருமை நிறம்.

13. மலைகளில் அருவிகளின் செயல்கள்:-

மாதங்கம் ஒடும் - அருவிகள் விரைந்து ஒடுவெதனால் யானைகள் ஒடும்; மாதங்கம் உருளும் - அரச மரம் சாய்ந்து விழும்; மாநாகம் வீடும் - பெரும் பாம்புகள் இறக்கும்; மாநாகம் வீழும் - பெரும் புன்னை மரங்கள் விழும்.

மாதங்கம் - (1) யானை (2) அரசமரம். மா - பெரிய, நாகம் - (1) பாம்பு (2) புன்னை மரம். வீடுதல் - இறத்தல்.

14. வேங்கை சரிந்த - வேங்கை மரங்கள் சரிந்தன! கொங்கு முரிந்த - கொங்கு மரங்கள் முரிந்தன; சாந்து தகர்ந்த - சந்தன மரங்கள் முரிந்தன.

கள் தகர்ந்தன; வேய் விழுந்த - முங்கிலகள் விழுந்தன; மிருகம் இரிந்த - விலங்குகள் ஓடின; பறவை எழுந்த - பறவைகள் பறந்தன; இழந்த அருவி கடந்த - மலையில் இருந்த அருவிகள் மலைகளைக் கடந்து சென்றன. சரிந்தன, முரிந்தன, தகர்ந்தன, இரிந்தன, எழுந்தன, கழிந்தன என்னும் விளைமுறைகள் அன்சாரியை கெட்டு சாந்த, முரிந்த. தகர்ந்த, இரிந்த, எழுந்த, கழிந்த என்பவற்றுள்ளன. இழந்த - இறந்த காலப் பெயரெச்சம் பயணிலைகள் பண்மை விளைமுறைகள் ஆதவின எழுவாய் ஒருமைப் பெயர்கள் பண்மைப் பெயர்களாகக் கொள்க' உடம். வேங்கை - வேங்கைகள்; கோங்கு - கோங்குகள், மிருகம் - மிருகங்கள்; பறவை - பறவைகள்; அருவி - அருவிகள். இவ்வாறு ஒருமைப் பெயராக நின்று பண்மைப் பெயர்ப் பொருளை உணர்த்தும் போது அவை பால் பகா அஃறிணைப் பெயர் எனப் பெயர் பெறும். விழுந்த வேயிந்த = விழுந்த + வேய் + இரிந்த.

15. மிகுந்த அருவி பாய ஏ - மிக்க நீர் உள்ள அருவிகள் பாய வதனால்; விலைகள் உருண்ட - கற்கள் உருண்டன; அவல்கள் ஒழிந்த - பள்ளங்கள் ஒழிந்தன; உயர்ந்த மேடு பதிந்த - உயர்ந்த மேடுகள் பதிந்தன; கரடி வெருண்ட - கரடிகள் அசச மடைந்தன, அரவு விளிந்தன - பாம்புகள் இறந்தன.

சிலை - கல், ஆவல் - பள்ளம். விளிதல் - இறத்தல், ஒழிந்த அவல்கள் - ஒழிந்த பள்ளங்கள். விளிந்த வரவு = விளிந்த + அரவு, வ - உடம்பகுமைய், உருண்ட, ஒழிந்த, பதிந்த, வெருண்ட, விளிந்த - பலவிள் பால விளைமுறைகள். உயர்ந்த - இறந்தகால பெயரெச்சம் பாய - நிகழ்கால விளையெச்சம், மேடு, கரடி, அரவு, அருவி - பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்கள். அருவி பாயும் வேகத்தால் கற்கள் உருண்டன அருவி நீராது மேடுகளில் மன்னையும் கற்களையும் ஆரிப்பதால் அவை பதிந்தன.

அருவிகள் கொண்டிருந்த மன், கல் என்பவற்றினால் பள்ளங்கள் நிரம்பின. அருவிகளின் பேரினசகளினால் விலங்குகள் அச்சமடைந்து ஓடின.

16) அருவிகள் மலைகளில் இருந்து நீங்குதல்:-

பூங் குறிஞ்சி முகட்டில் ஏறிப் பொழிந்த - பொவிவான மலையுச்சி களிற் போய்ப் பெய்த; தென் அழுது ஆகிய வெள்ளம் தெளிந்த ஆமித்தம் போன்ற பெருநீர்; பாங்கு இலாத பரத்தையை நாடிப் பட்டு வோரில் - பண்பு இல்லாத மகளிரை விரும்பிச் செல்பவரைப் போல; பள்ளம் படரிந்தது - பதிந்த நிலத்தை நோக்கிச் சென்றது.

வெள்ளம் → சட்டுவாய், படர்ந்தது → பயணிலை, பூங்குறிஞ்சி = டு + குறிஞ்சி, படருவோர்-விணையால்வையும் பெயர். இல்-போல்; உவமை உருடு. வெளாத்திற்குப் படருவோரும், பள்ளத்திற்குப் பரத்தையரும் உவமைகள், உயர்வில் இருந்து தாழ்வு நொக்கில் செல்லல்-பொதுத் தன்மை, குறிஞ்சி-மலைப் பகுதி.

17. முல்லை பூத்திடு முல்லையிற் போன்-ஆறுகள் முல்லை மலரி கள் பூத்திருக்கும் முல்லை நிலத்திற் சென்றன; முளரி பூத்திடு மருத்திற் போன்-தாமரை மலர்கள் பூத்திருக்கும் மருத் நிலத்திற் சென்றன; புன்னை பூத்திடு நெய்தலிற் போன்-புன்னை மரங்கள் வளர்ந்திருக்கும் நெய்தல் நிலத்திற் சென்றன; போகும் போகும் துறைதொழும் போன்-செல்லக் கூடிய இடங்கள் தோறும் சென்றன.

முளரி-தாமரை, துறை-இடம், முல்லை - காடு, மருதம் - வயல், நெய்தல்-கடற் கரை, முல்லை மலர் முல்லை நிலத்திற்கும், மருத்த திந்குத் தாமரையும் புன்னை நெய்தலுக்கும் உரியன், ஆறுகள் → (எழுவாய்), போன்-பயணிலை, அஃதிவைப் பண்மை வினங்குற்று போ+ (இ) ஓ+அ, இல்-ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உருடு,

18. செப்பு மத்தனம் கொட்டும் கரம்போல்-ஒலிக்கும் மத்த எத்தை அடிக்கும் கை போல; சிரல் இனம் கரை அசைத்து மேவும்-மீன் கொத்திப் பறவைகள் சிறகுகளை அசைத்து வந்து சேரும்; கொக்கு நாரையும் மீன் இனம் கொத்திக் கொண்டு எழுந்து-கொக்குகளும் நாரைகளும் மீன் இனங்களைக் கொத்திக் கொண்டு பறந்து; விழுங்கி விக்கும்-அவைகளை விழுங்கி இடர்ப்படும்.

செப்புதல்-ஒலித்தல், மத்தனம்-ஒரு இசை கருவி, கொட்டுதல்-அடித்தல், சிரல் - மீன் கொத்தி, விக்குதல் - உண்ட உணவு தொண்டப் பகுதியில் தடைப்பட்டு நிற்றல், மத்தனம் கொட்டுபவர் சிரவினத்திற்கும், சிறகுகள் மத்தனம் கொட்டுபவர் கைகளுக்கும் உவமைகள், அசையும் அசைவு-பொதுத் தன்மை,

19. மங்கலம் திகழ் மாப்பிள்ளைமார் வர-மங்கலம் பொருந்திய மணமகன்மார் வர; மாமண் பக்கம் எதிரிகொள்ளல் போல்-மணமகனின் தந்தையின் உறவினர் எதிர் சென்று அழைத்து வருதல் போல்; பொங்கு வெள்ளப் புது மணந்திரவர-நிறைந்த வெள்ளம் -ஆசிய புதிய திற்று தீர் வர; புரஞ்சும் மீன் இனம் போய் எதிர் கொங்கும்-புரள் கின்ற இயல்புள்ள மீன் கூட்டம் ஆற்றின் வழியே சென்று அதனை வரவேற்று மகிழ்ந்து வரும்.

மாப்பிளை = மா + பிள்ளை, மா - சிறப்பு, பிள்ளை - மகன் மார்-ஆண்பாற் பண்மை விகுதி; எதிரிகொள்ளல் - வரவேற்றல்,

மாமன் பக்கம் மீன் இனத்திற்கும், மாப்பிள்ளைமார் புதுமண்நீருக்கும் உவமைகள். பெண்ணின் வீடு கடலுக்கு உவமை. வரவேற்றுமகிழ்தல்-பொதுத்தன்மை.

20. அடுக்கு நண்டு குடைகள் பிடிக்க - நிரையாக வரும் நண்டுகள் குடைகளைத் தாங்கி வர; திருக்கை ஆலவட்டம் எடுக்க-திருக்கை என்னும் மீன்கள் ஆலவட்டம் பிடிக்க; நடுங்கும் சுறவு நாந்தகம் ஏந்த-பயழுறுத்தும் சுறா மீன்கள் வாள்களைத் தாங்கி வர; நல்ல கணவாய் சாமரை இரட்ட - நல்ல கணவாய் மீன்கள் சாமரைகளை வீச.

நாந்தகம்-வாள், கவரி - சாமரை, இரட்டல் - இசைத்தல். மனை மகனை வரவேற்றற்றகுக் குடை, ஆலவட்டம், கவரி ஆகியவைகளை உபயோகித்தல் வழக்கம், குடை, ஆலவட்டம், கவரி, வாள் ஆகிய வற்றின் அமைப்புகள் இருந்தலால் அவற்றை எடுத்துவருவனவாக நண்டு, திருக்கை, கணவாய், சுறவு ஆகிய மீன் பூனங்களைக் கூறி வார். பிடிக்க, எடுக்க, ஏந்த, இரட்ட என்பன நிகழ் கால விளை யேச்சங்கள்.

21. முன்னே ஆமை பரிசம் சுமக்க - முற்புறத்தில் ஆமைகள் தென்ப பொருள்களைச் சுமந்து வர; முரல்கள் சின்னம் ஊதி நிற்க-முரல் மீன்கள் குழல்களை ஊதி வர; மன்று திரைகள் முழவும் இயம்ப-நிலையான அலைகள் முழவை ஒலிக்க; வாரி நதியை மனக்கும்-கடல் நதியை மனமகனாக ஏற்கும்.

பரியம் - சிதனப் பொருள். சின்னம்-கொம்பு வாத்தியம் இயம்ப-ஞிலிக்க, முழவும் - மத்தளம். வாரி-டெல், பரியம் கொள்ளரல் குழல் முழவு ஆகிய இசைக் கருவிகள் ஒலித்தல் முதலியன திருமண நிகழ்ச்சிகளில் இருக்கும்.

22. கதிர்காமத் தலச்சிறியு

அதிரவரு மாவிக்கைங்கை தனில் மூழ்கி - வினரந்து ஒடிவரும் மாவிக்க கங்கையில் நீராடி; அண்பொடு சிவாய என அருள் நீறு பூசி - அண்புடன் சிவாய எண்சொல்லி அருளுடைய விழுதியை அணிந்து; முதிரும் அண்பால் நெஞ்சம் உருக விழி அருவி முத்து உதிர-அண்பொடு உண்மைகருக கண்ணர் முத்துப்போலைச் சொரிய; மெய் புளகம் ஊர உரை குளற-உடல் சிவிரத்து நிற்க சொல் தடு மாற; புதிய செந்தமிழ் மாலை புகழ்மாலை குடி - புதிய செந்த மிழப் பாடல்களையும் துதிகளையும் மாலைகளாக அணிந்து; பொருவு இல் கந்தா கூம் தா என்று பாடி-சூப்பு இல்லாத கறி

தனே எமக்கு நன்மைகள் தா எனச் சொல்லி; கதிரை மலை காணாத கண் என்ன கண்ணோ - கதிர்காம மலையைக் காணாத கண்கள் பயணற்ற கண்களே; கற்பூர ஒளி காணாத கண் என்ன கண்ணே அங்கே ஏரியும் கற்பூர ஒளியைக் காணாத கண்கள் பயணற்ற கண்களே.

அதிர்தல் - ஓலித்தல். அருளீறு = அருள் + நீறு. புனகம் - சிலிர்ப்பு; ஊர்தல் - அடைதல். பொருவு - ஓப்பு. என்ன கண் என்னும் விளை கண்பயனற்றது என்பதை உணர்த்திற்று. பொருவில் = பொருவு + இல். முழ்கி, பூசி, குடி, பாடி, வரை, குறை, உருசு, உதிர - நிகழ்கால விளையெச்சங்கள்.

23. விதி வரைந்திடு வினை ஓடி மாயும் (கதிர்காமத்தைத்தரி சித்தால்) வாழ்வை வரையறை செய்யும் விளைகள் ஓடி மறையும்; மிடியொடு பினி சோக விதமான தேயும் - வறுமை, நோய், கவலை முதலானகளை அழியும்; மதியொடு அங்காரகண் முதலான கோஞும் மருவு ஓடும் - சந்திரன், செவ்வாய் முதலான கோள்கள் துணை ஆகும்; அதிக சுகம் தரும் குான வழியான கூறும் - அதிக நன்மை தரும் நூனவழிகளைக் கூறும்; அளவில் அன்பு ஊறும் - அளவில் லாத அன்பு சேரும்; மலம் அணுகாமல் ஓடும் - மலம் சேராமல் நீங்கும்; கதிரை என்று ஓதும் மலை கண்டகண் கண்ணே - கதிர்காயம் எனச் சொல்லும் மலையைக் கண்டகண் கண்ணேமைக் கண்கள் ஆகும்; காப்பூர மெய் ஒளியைக் கண்டகண்கள் கண்களே.

விதி - வாழ்வு, வரைதல் - வரையறுத்தல். கோள் - கிரகம் அங்காரகள் - செவ்வாய், மலம் - உயிரைப்பற்றும் அழுக்கு.

24. ஆடிவேல் விழாக் கிறப்பு

பூதி அணி வேதியர்கள் ஆதியடியாரிகள் போற்றிவர - விபூதி அணிந்த அந்தஸர்களும் ஆதியான அடியார்களும் துதித்துவர; மங்கல இயம்பல முழங்க - மங்கல வாத்தியங்கள் பல ஒளிக்க; சோதி விரிவெள்ளிமணித் தேரின் மிகைத் தொன்றி - வெள்ளியினாற் செய்த அழிய தேரின்கண் எழுந்தருளி; குருவ் உரமோடு கடல்வாரி தொலைவு ஆச - குரன் என்பவனது மார்பொடு கடல் நீரும் அழிய வும்; மோதி எழு மாயமலை ஆறு துகள்போக - தாக்கி எழுகின்ற மாயை ஆம் மலைகளும் ஆறுகளும் துகள் ஆகவும்; முன்னும் முருகேசன் உயரி ழுத்து மணி ஜை வேல் - முற்பட்டுவரும் முருகக் கடவுளின் உயர்ந்த முத்துக்களும் மணிகளும் அழுகு செய்யும் கூரிய வேல் வீதிவழியே வரும் ஆதி உலாக் காலும் - வீதிவழியாக வருகின்ற ஆதியான திரு உலாகவைக் காண்கின்ற; வீழிகள் கதிர் விழிகள் -

கண்கள் கதிர் உள்ள கண்கள்; மணி விழிகள் - கண்மணியுள்ள கண்கள்; ஒளிவழிகள் - ஒளியுள்ள கண்கள்.

பூதி - விபூதி, இயம் - வாத்தியம், வாரி - கடல். முன்னுதல் - முற்பட்டு செலவை. முருகேசன் = முருகு + ஈசன். மாயமலை - மாயை ஆகிய மலை இது உருவகம். வை - சடர். குரனை அழித்த முருகக் கடவுளின் வேல தேரில் வீதிவழியே வரும் திரு உலாவைக் காணும் கண்களே ஒளியுள்ள கண்கள் ஆகும், வர, முழங்க விணையெச்சங்கள்,

25. திருகோணமலை வெந்திர் ஊற்றுகள்

கண்ணியாவில் கண ஏறு ஏழு நீர்கள் உண்டு - கிண்ணியாய் என்னும் இடத்தில் வெப்பம் உள்ள ஏழு ஊற்று நீர்கள் உள்ளன; காதவணப் பிரிந்தவளின் மனம் போல ஒன்று - கணவனைப் பிரிந்த மனவியின் மனதைப் போல ஒன்று உள்ளது; கவிபாடிப் பாசு பெறான் மனம் போல ஒன்று - பாடல் பாடித் தக்க பரிசில் பெறாத புலவன் மனதைப் போல ஒன்று உள்ளது; திது பழி கேட்டவன் மனம் போல ஒன்று - திமைதரும் பழிச்சொல் கேட்டவன் மனதைப் போல ஒன்று உள்ளது; செய்த பிழைக்கு அழுங்குபவன் மனம் போல ஒன்று - தான் செய்த தவறுக்கு வருந்துபவன் மனதைப்போல் ஒன்று உள்ளது; நீதி பெறா ஏழை துயர் மனம் போல ஒன்று - உரிய நீதி யைப் பெற்றுக்கொள்ளாத ஏழையின் தயருறும் மனதைப் போல ஒன்று உள்ளது, நிறைப் பழித்த கற்புடையாள் மனம் போல ஒன்று - நிறைவைப் பழிந்த கற்புள்ளவள் மனதைப் போல ஒன்று, காதும் அழுக்காறு உடையான் மனம் போல ஒன்று - கொல்லும் பொறாமை உள்ளவன் மனதைப் போல ஒன்று உள்ளது.

காதவணப் பிரிந்தவள் பரிசு பெறாதவன், பழிகேட்டவன், பிழைக்கு அழுங்குபவன், நீதிபெறா ஏழை, பழித்த கற்புடையாள், அழுக்காறு உடையான் ஆகியவாகளின் மனங்கள் வேதனைப்படுவன்; இவர்களின் வேதனைகள் வெவ்வேறு நிலைகளில் இருக்கும். ஏழு வெந்திர் ஊற்றுகளின் வெப்பநிலைகள் வேறுபட்டன, ஆகவே இவெற்றுக் கூக்கறிய வெவ்வேறு வேதனை நிலைகளில் உள்ளவர்களின் மனங்களை ஒப்பட்டுள்ளார். கண்ணியாய் - திருகோணமலைக்கு அண்ணமயில் உள்ள இடம், பெறான், கேட்டவன், உடையான் + விணையாலனையும் பெயர்கள், ஒன்று → எழுவாய். (உண்டு) → பயவிலை. கணல் → வெப்பம்.

26. பேராதனைப் பூந்தோட்டச் சிறப்பு

சூரான எந்தாடும் எப்பதியும் ஊரும் - திறப்பான எந்தாடும் தூரும் ஊரும், சேர்வான தாவரமும் மாமரமும் காவும் - பொருத்த

மாண தாவரங்களும் மாமரங்களும் சொல்லியும்; பேரான கணிமரங்கும் பெருமரங்கும் - புகழ்பெற்ற பழமரங்களும் பெரும் மரங்களும்; தாவில் பெட்டு ஆரும் பெள்ளணக்களும் வாழையொடு மேல் - கெடுதல் இல்லாத ஆழிய பண்ணமரங்களும் வாழைகளும் பொருத்தமாக அமைந்து; நேராக ஓரிடத்தில் நிலையாகக் காண - அணைத்தையும் நேர்முகமாக ஒரி இடத்தில் நிலையாகக் காணத்தக்கதாக நிலம் டந்தை வைத்து என - நிலம் ஆகிய பெண் வைத்ததுபோல; நின்று பயன் உதவும் - அமைந்து பயன் தரும்; பேராதணைப் புதிய நந்த வன மக்கள் - பேராதணையில் உள்ள புதிய பூங்கா என்றும் பள்ளையை; பேஸி அழுது ஊட்டி மகாவளிகங்கை பெருகும் - பாது வாத்து உணவு கொடுத்து மகாவளி கங்கை ஒடும்.

சீர் - சிறப்பு, பதி-நகர்ப்பகா-சொல்ல, தாவு-கேடு; பெட்டு-கழு பெண்ணை - கிளைகள் இல்லாத; பள்ள, தெங்கனை, கழுகு, அத துள் முதலியண், நந்தவணைம் - பூந்தோட்டம் கலகில் உள்ள எல்லா வளைக்கத் தாவரங்களும் அங்கு இருத்தலால் எந்நாடும் பற்றிய ஊரும் நேராகக் காணப் பேராதணையில் பூந்தோட்டம் அமைந்துள்ளது. அப்பூந்தோட்டம் சிறப்பாக வளைக்குத்தருகு அதனைச் சுற்றிப் பெண் ஒடும் மகாவளி கங்கை ஏது ஆதனின் அப் பூங்கா வை அழுது ஊட்டி மகாவளி பெருகும் என்றாரா. நிலமடந்தை, நந்தவணை மக்கு - உருவகண்கள் மகாவளிகங்கை இருமகவின் தாய், அணையரும் பார்த்து மகிழ்வதவின் பயனுதவும் நந்தவனம் என்றார்,

27. இலங்கைக் காடுகளின் சிறப்பு

வண்ணானில் சொல்லலைக் கேட்டுத் தசரதன் மகன் இராமன் காட்டிலே இருக்கும்படி விட்ட அவனது மனைவியான சிதையை இப்போதும் தேடுவதைப்போலப் பெரும் குரங்குகள் இலங்கைக் காடுகளில் இருக்கின்றன.

இரும் - பெரும், இருங்குரங்கு = இரும் + குரங்கு. இராவணன் சிதையை இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தது முதலில் நிகழ்ந்தது, இராமன் சிதையைக் காட்டிலே விட்டது அதன் பின் நிகழ்ந்தது, இராவணன் கொண்டு சென்ற சிதையை இராமன் மனைவியாக வைத்திருப்பதை இழிவாக ஒருவன் தன் மனைவியிடம் கூறினான். அதனைக் கேட்ட இராமன் சிதையைக் காட்டிலே வாழும்படி விட்டான். இலங்கைக் காடுகளிற் குரங்குகள் இருத்தலை அவை சிதையைத் தேடிக் கொண்டு இருப்பதாகக் கூறியதை தற்குறிப்பேற்ற அனி, இராவணன் சிதையை எடுத்து வந்த போது இருக்குமிடத்தை அறி தற்கும் மீண்டும் அவளைய் பெறுதற்கும் இராமனுக்குக் குரங்குகளே உதவின.

28. காமரி நெடுங்காட்டில் கானும் ஒரு புதினம்

அழகிய பெருங் காட்டிலே பார்க்கும் ஒரு அதிசயம் உண்டு; மா மரைகள் ஒன்றே கேட்டுத் தாமரைகள் ஆயின் ஏ - பெரும் விலங்கு கள் ஆகிய மரைகள் காட்டில் உண்டாகும் ஒவியைக் கேட்டு ஓடிச் செல்லும் மரைகள் ஆகிவிட்டதா.

மா மரை = மா + மரை. மா—பெரும் மரை—காட்டிலே வாழும் ஒரு மிகுகம்; மான் போன்றது. தாமரை=தா+மரை. தா—தாவும். தாவுதல்—பாயற்று ஒடிச் செல்லுதல், மான், மரை முதலியன் உணைய விலங்குகளுக்குப் பயத்தொடு வாழ்வன, காட்டு மரங்களிடேயே ஏற்படும் ஒவியைக் கேட்டு உணைய விலங்குகளின் வருகையாக நினைத்து மான், மரைகள் ஒடுவது வழக்கம், தாமரை எவ்பது ஒரு சொல்லாக நின்று தாமரை மலரைக் குறிக்கும். இங்கு இச்சொல் தா+மரை என இரு சொல்லாக நின்று ஒடுமை மரைகளைக் குறித்தது; மாமரைகள் தாமரைகள் ஆயின் என்பது செவ்யன்றி.

29. கோள் நிலை மாறி மழை வாரிவற்றதாலும்

கிரகங்கள் தம் இடங்களின் நீங்க அதனால் மழை நீர் இல்லாமல் அதிக வரண்டநிலை ஏற்பட்டாலும்; கொடிய வறுமை வந்து பிக வருத்தினாலும்; உயர் கலாநிலையம் போல—சிறந்த கலவிநிலையம் போல; தாள் நிழல் அளித்து—மரநிழலைக் கொடுத்தது; பலவேறு பொருள் தந்து—பயன்படு பல பொருட்களைக் கொடுத்து; தாங்கு பணை ஒங்கும்—காப்பாற்றும் பணை வளர்ந்திருக்கும்,

கோணிலை=கோள்+நிலை. தாணிழல்=தாள்+நிழல். கோள்—கிரகம், வாரி—நீர், மிடி—வறுமை, வரட்சி, வறுமைக்காலங்களில் பயன் பலதந்து மக்களைப் பணை காக்கும் என அதன் குறிப்புக் கறி கார்சு.

30. நகர்களில் சிறப்பு

கொழுப்பு நகரானது கலைகளின் இருப்பிடமாக நகராகவும், கடலோரத் துறைமுக நகராகவும், கப்பல்கள் நிறைந்த நகரமாகவும், பெருமையுள்ள தலைநகராகவும், வரையறுக்கப்படாத சிறப்புகள் உள்ள முதன்மையான நகராகவும் விளங்குகின்றது. கலம்—கப்பல், வரைப்படல்—ஆஸ்வுபடுத்தல்.

31. மலை வளத்தைக் காண்பதற்கு மனம் கொண்ட இலங்கை மாதேவிக்கு ஆக—மலை நாட்டின் வளங்களைக் கண்டு மகிழ விரும்பிய இலங்கை அன்னைக்காக; மலர் ஆயன் இதனை வருத்தான்—

தாமரை மலர் மேல் இருக்கும் பீரமா இக்கண்டி நகரை அழைத் தான்; நிலை வளரும் இந்நகரை எடுத்து உரைக்க என்றால்—நீண்ட பெற்று வளரும் இக்கண்டி நகரின் சிறப்பைக் கறுவது ஆயின்; நெடுமூடி ஆயிரம் உடைய பட அரவு வேண்டும். நீண்ட கலைகள் ஆயிரமும் அகன்ற படமூடி உள்ள ஆதிகேடன் என்னும் பாம்புதான் சொல்ல வேண்டும்,

மனம் கொள்ளல்—விரும்புதல், கொண்ட விவங்கை—கொண்ட + இலங்கை, படவரவு=படம்+அரவு. ‘அயன் இதனை வகுத்தான்’ இந்நகரை எடுத்து உரைக்க முடியாயிரமுடைய அரவு வேண்டும், என்னும் தொடர்கள் கண்டி நகரின் சிறப்பைன் உணர்த்தும். ‘இலங்கை மாதேயி காண்பதற்கு இந்நகரை வகுத்தான்’ எனக் கூறியது புலவரின் கற்பணை.

32. எட்டுச் சாண் அளவு உள்ள உடலுக்குத் தலையே சிறந்தது என அறிஞர் கூறுவர். அது போலவே அழகிய இலங்கையின் தலை என புண்ணியச் செய்க்கன் உள்ள யாழிப்பாணம் விளங்குகின்றது, ஏழுவாய்—யாழிப்பாணம். ஓங்கிடும்—பயநினிலை

33. இவங்கை வளநூற் பாடல்களைக் கேளாதன செவிகள் அல்ல; அவை இரும்பு ஆல் செம்பு ஆல் செய்திட்ட செவியே—அவை இரும்பு செம்பு முதலியவற்றாற் செய்யப் பெற்ற செவிகள் ஆகும்.

34. இவங்கை வனப் பாடல்களால் உணரப்படும் உண்மைகள்

பஞ்சின் நுணிகள் நுண்ணியவை. இவங்கை அரசன் எல்லாளவுக்கும் உள்ளத்தினை. கடல் நீர் ஆவியாகி வென்றுகில்கள் ஆகின்றன. அவை ஒன்று சேர்ந்து கருமுகில்கள் ஆகின்றன. மழை பெய்யும் முன் இடியும் மின்னலும் உருவாகின்றன. காட்டிலே உள்ள உயிரினங்கள் அஞ்சி ஓடுகின்றன. மணறயின் வருகை கண்டு மயில் மகிழும்; காந்தள் மலர் மலரும். ஆகாயத்திற் கருமுகில்கள் விரைந்து செல்லும், வளி குளிர்ந்து மழை பெய்யும். மலை நாட்டிலும், உருகுவை, இராசரட்டைப் பகுதிகளிலும் பெய்யும். மலைகளிற் பெய்யும் நீரி அருவிகளாக மலைப் பகுதிகளிலும் பின்பு காடுகள் வயல்கள் கடற் கரைப் பகுதிகளிலும் செல்லும். அவை செல்லும் போது கற்கள் உருஞும், மரங்கள் விழும், மேடு பள்ளம் ஆகும், பள்ளம் மேடு ஆகும். கடவில் உள்ள மீன் இவங்கள் ஆறுகளை நோக்கிவரும்.

சமாதவர்களிடம் இருந்து பொருளை அரசர்கள் எடுத்து வறியவர்களுக்குக் கொடுப்பர், கருமுகில்கள் குரியனை மறைக்கும். கல்லாத வரதும் அழுக்காறு உடைகாறு உள்ளவர்களதும் மனங்கள் இருண்டு

இருக்கும். கடுகண்ணாவில் உள்ள குசை இருள் உள்ளதாக இருக்கும். இராவணன் கருமை உள்ளவன். அவனது மூலப்பலப்படை மிகப் பெரியது. புத்த பெருமான் அரசுமர நிழலில் ஆறு ஆண்டு தவஞ் செய்து ஞானம் பெற்று அதனை உலகிற்கு வழங்கினார். இயேசு பிரான் மலையில் இருந்து மக்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார். ஆறு முசு நாவலர் சௌவநால் உண்மைகளை உலகிற்கு வழங்கினார்.

குமண்மன்னன் கிறந்த கொடை உள்ளவன். அவனிடம் பெருஞ் சித்திரனார் என்னும் புலவர் பெரும் பொருட்களைப் பரிசிலாகப் பெற்றார். மீன் கொத்தி, நாகர, கொக்கு முதலிய பறவைகள் மீன்களைப் பிடித்து உண்ணும். காடுகளில் குரங்குகள் அதிகம். மழு பெய்யாமல் நாடு வரண்ட காலத்திலும் பண பல பயன்களை மக்களுக்கு கொடுத்து உதவும்.

கதிர்காமத்தில் மாணிக்கங்கை ஒடுகிறது. அதில் நீராடி நீரணிந்து இறை பெயர் சொல்லி அன்பொடு பாடல்களைப் பாடித் துதித்து வணங்க வேண்டும். அவ்வாறு வணங்கினால் நோய், இடர், வறுமை, பணக், முல்லினை ஆகியன நீங்கும், இன்பமும் ஞானமும் கிடைக்கும். ஆடிவேல் திருவிழாவைத் தரிசிப்பவர்கள் பயன் பெற்ற வர் ஆவர்.

திருகோணமலையில் கண்ணியாவில் ஏழு வெந்நீர் ஓவிறுக்கள் உள்ளன. அவை வெவ்வேறு வெப்பநிலை உள்ளன. பேராதனைப் பூந் தோட்டத்தில் உலகிற் பல இடங்களில் உள்ள தாவரங்கள் உண்டு. அதனைச் சுற்றி மகாவலிகங்கை ஒடுகிறது. கண்டி மலைநாட்டிற் கிறந்த நகர். யாழிப்பாணம் இலங்கை நாட்டிற்குத் தலைபோன்றது.

கொழும்பு நகர் கலைகள் நிறைந்த நகராகவும் தறைமூக மாகவும் தலைநகராகவும் முதல்ஜமையான நகராகவும் விளங்குகின்றது. இலங்கை வளத்தைப் பார்த்துப் பயன் பெறவேண்டும்.

35. விளாக்கள்.

(1) பின்வரும் உவமைகளை விளக்கி எழுதுக.

- எஃகிய பஞ்சினைப் போல.
- சமாத வறசரின் வவ்வி இரவலர்க்கு சகின்ற புரவலர் போல.
- கவிலாதவர் மனம் போல.

- * என்னி தில்லு சிரிப்பது போல மிக்னி.
- * கைம்மலை கண்மலை போல.
- * சித்திரப் புலவனுக்கு அருள் கொட்டவிதங்கள்போல.
- * பெற்ற யோசினைப் பாரினுக்கு அருளுமாறு போல
- * செப்பு மத்தளம் கொட்டும் கரம் போல.
- * குக்கிபுக்கவை அருவருப்பினாற் கொட்டிவிடும் கொள்கை போல.
- * தீது பழி கேட்டவன் மனம்போல ஒன்று.

(2) பின்வருவனவற்றில் உள்ள அணிதயங்களை எழுதுக.

- * ஒடு மாதங்கமே உருளு மாதங்கமே.
- * அடுக்கு நண்டு குடைகள் பிழிக்க.
- * சிதைதலை இந்நானும் தேடுதல்போல இருங்குரங்கு தேடிடுமே.
- * மாமரைகள் ஒவிகேட்டு தாமரைகள் ஆயினவே.
- * இலங்கை மாதேவிக்காக மலரயன் இதலை வகுத்தான்.

(3) இங்கையில் மழை பெய்யும் முகில்களின் செயற்பாடுகளை விளக்கி எழுதுக.

(4) மலைகளிலிருந்து பாயும் அருவிகள் மலை, காடு, வயல்; நெய்தல் ஆகிய நிலங்களிற் செஸ்லும் வகையினை விளக்கி எழுதுக.

(5) பாதபங்கயமலை, பேதுஞ்சமலை, கதிரைமலை ஆகிய இடங்களில் பெய்த மழை அருவினஞ்குக் கூறியுள்ள உவமை களின் பொருத்தங்களை விளக்குக.

(6) கண்ணியாய் வெந்நீர் ஊற்றுகளின் வேறுபாடுகளை எவ்வாறு கூறியுள்ளார்?

(7) புது ஆற்று வெள்ளம் கடலோடு கலத்தலுக்குக் கூறியுள்ள உவமையினையும் அதனோடு தொடர்புள்ளவைகளையும் எழுதுக.

கலையின் விளக்கம்

1. செஞ்சொல்—எளிதாகப் பொருள் உணர்த்தும் சொல்டு உருவோர் — வலியமயுடையவர். மதுரம் — இனிமை; சாலியர் — ஆடைகள் செய்பவர்; ஏடு — நூல்; விரை — வாசனை. தூய் — தூவி. மூர்வது — சொல்வது இரை — உணவு. கொழுதொழுபு — துணை. புரவலன் — அரசன். கோட்டம் — மனை. பழுவல் — பாடல். சால — மிகவும். கசடரி — தீயவர்.
2. (அ) கண்ணனக் கவருவது அழுகு; கருத்தினைக் கவருவது அறிவு. அழுகாத் திருமகளாகவும் அறிவைக் கலைமகளாகவும் வழிபட்டு வருகின்றனர்.
(ஆ) கலைகள் பயன் கலைகள், கவின் கலைகள் என இருவகை. கண்களையும் செவிகளையும் கவர்ந்து மறைத்து இன்பம் ஊட்டுவது கவின் கலைகள். மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன் தரும் பல தீற்பட்ட பொருள்களை ஆக்குவதற்குச் சாதகமான கலைகள் பயங்கலைகள். இவ் இருவகைக் கலைகளின் வடிவமாகக் கலைமகள் விளங்குகின்றாள்.
3. (அ) சவிவாணர் கருத்திலும், உல்லொளி வாய்ந்தவர் மனதிலும், உயர் மறையிலும், மக்கள் பேசும் மழுவைபொழுதிலும், மாதர் மதுரப் பாட்டிலும் குயிவின் குரவிலும், மடக்கிளியின் நாவிலும், அழுகு ஒதியங்களிலும், சீரிய சிறபங்களிலும்
(ஆ) இருங்கு வேவை செய்பவர், மரவேலை செய்பவர், மடபாண்டங்களைச் செய்பவர், ஆடை செய்பவர் ஆகியவர் களின் பணிகளிலும் கலைமகள் இருக்கின்றாள்.
4. வேதம் பயிலும் வேதியர், வீரம் விளைக்கும் வீரர், பொருளீட்டும் வணிகர், தாளாண்மையுள்ள உழவர் ஆகிய அனைவரும் அறிவுத்தெய்வத்தை வணங்குவர். மேலோர் - கிழோர் என்றும், செல்வர்-வறியர் என்றும், முதியவர்-இளைஞர் என்றும் வேறுபாடு பாராது எக்குடிப்பிறப்பினும் யாவரே அபினும் அவர்தம் உள்ளத்தாமரையில் ஆறிவினுக்கு அறிவாய் இருந்து கலைமகள் நன்னெறி காட்டுகின்றார்.

5. (அ) கலைமகனை நிறைமொழி மாந்தர் மறைமொழியா போற்றினர். அறிவறிந்த மக்கள் ஆண்டுதோறும் ஏடுகளை அடுக்கிப் புனைவன் புனைந்து அணிவன அணிந்து நறு மலர் தூவிக் கலைமகனுக்கு விழா எடுத்தனர்.
- (ஆ) மேற்குறித்த வகை வழிபாடுகள் கலைமகனுக்கு உரியன் அல்ல எனப் பாரதியார் கருதுகிறார். வீடுகளிடோறும் கலையின் ஒளியும், வீதிகளிடோறும் கல்லூரிகளும், நகரந் தோறும் கலாசாலைகளும் இருந்தல் வேண்டும். யாண்டும் கலையின் ஒளி விளங்கச் செய்தலே கலைமகள் அருள் பெறுதற்கு உரிய நல்ல வழிபாடு எனப் பாரதியார் தெரிவித்துள்ளார்.
6. (அ) அன்னசாலைகள் அமைத்தலும், ஆலயங்கள் எடுத்ததும், சாலைகள் வருத்தலும், சோலைகள் வளர்த்தலும் சிறந்த ஆறங்களே: எனினும் அறிவை வளர்க்கும் கல்வி நிலையங்களை நிறுவுதலே தலைசிறந்த அறம் எனப் பாரதி யார் தெரிவித்தார்.
- (ஆ) எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும். கல்வி நலம் வாய்ந்தவரே மக்கள் ஆவர். கல்விநலம் பெறாதவர் விலங்கு அணையார். ரெற்றல் கேட்டது உடையார் பெரியர்; கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் ஈசன் என்பன பெரியோர் நல்லுரைகள். இறைவனை வணங்குதற்கு உரிய ஆலயங்களை அமைத்தவின் முன், அறிவினை வளர்க்கும் கல்வி நிலையங்களை அமைத்தல் வேண்டும். கலைநலம் அறி யாது வருந்தும் எளியவர்க்கு எழுத்தறிவிக்கும் அறம் ஏன்றை அறங்களிலும் நூறாயிரம் மடங்கு மேலானது எனப் பாரதியார் அறிவறுத்தினார்.
7. (அ) செந்தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களே அனைவரும் சேர்ந்து கலைமகளை வணங்குவோம். வழிபாடு கலைமகனுக்குச் செய்தல் எளிதன்று. ஏடுகளை வரிசையாக அடுக்கி மந்திரங்களைச் சொல்லிச் சந்தனமும் மலர்களும் இட்டுச் சாத்திரங்களைப் படித்துச் செய்யும் வழிபாடு கலைமகள் வழிபாடு அன்று.

மணிநாடு—அழகியநாடு, தேவு—தெய்வம். இத்தேவு—இக்கலைமகள். வந்தனம்—வணக்கம், இவட்டு—இவள்கு. முன்னுழலுத்தல்—வாயிழுட்ட சொல்லுதல். சாத்திரம்—நால்.

(ஆ) ஓர் சமூகத்துறையிலிருந்து இனிய நல்ல கணிகள் உள்ள சோலைகள் அமைத்தல், நல்ல நீர் நிலைகளை அமைத்தல், உணவுத் தருமாக் காலைகள் ஆயிரம் அமைத்தல், ஆலயங்கள் பதினாயிரம் அமைத்தல், நூல்களிற் சொல்லிய தருமங்கள் யாவும் அவை விளங்க அமைத்தல் ஆகிய இவைகள் அனைத்திலும் கோடி மட்டங்கு பயன் தரும்.

இன்னறும் = இனிமை+நறும்; நறும் = சுவை. செய் தல்—அனமத்தல், தன் சுவை—குளிர்ந்த நீர் நிலை. அன்ன சத்திரம்—உணவு வழங்கும் மட்டம். பின்னர் உள்ள—இவை அல்லாத, ஒளிர்—ஒளி வீச: ஆங்கோர் = ஆங்கு + ஓர். அன்ன — அத்தகைய: எழுவாய் — எழுத்தறிவித்தல். பயணிலை — கோடி (ஆகும்).

8. விளாக்கள்

- (அ) கலை என்பது யாது? அதன் வகைகள் எவ்வ? அவற்றிற்கு வேறுபாடு யாது?
- (ஆ) முன்னோர் எதனைக் கலைமகனாக வழிபட்டதார்? கலைமகள் எவ் இடங்களில் இருக்கின்றார்?
- (இ) எவ்வ கலைமகள் வழிபாடுகள் ஆகா? எவ்வ கலைமகள் வழிபாடுகள் என்ப பாரதியார் அறிவுறுத்தினார்?
- (ஈ) சிறந்த அறம் என எதனைப் பாரதியார் குறியுள்ளார்? “அன்ன யாவினும்” என எவற்றை அவர் குறிப் பிட்டுள்ளார்?
- (உ) கல்வி அறிவு சிறந்தது என்பதை அறிவுறுத்தும் பெரியோர் கூற்றுக்கள் எவ்வ?
- (ஊ) கல்வி, கலைகளின் பயன்கள் என்கவ?
- (எ) கலையின் விளக்கம் என்னும் கட்டுரையை எழுதியவர் யார்?

நபி அவதாரப் படலம்

1. சோப்புராணம் தமிழ்ப் பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்று.இக் காவியத்தை ஆக்கியவர் மறூப் புலவர். நபிபெருமான் அவதரித் தத்தை கறுவது நபி அவதாரப் படலம்.

2. (1) புலவர் கூற்று:-

பரந்த கோடி சந்திரர்களின் ஒளிமயமாக வருகின்ற ஒப்பற்ற பெருமைக்குரிய சத்திரனைப் போலகி கருணை நிறைந்துள்ள செம்மையான நாமரைமலர் போன்ற கண்களையுடைய திரு, நபிபெருமான் திருஅவதாரம் செய்த வரலாற்றைச் சொல்லிக்கிறோம்.

பிரகாசம்-ஒளி. கண்ணிலை=கண்+இலை. இலை-இரண்டு. செப்புதல்—சொல் லுதல். பயனிலை—செய்யுவாம். எழுவாய்—(நாம்). திரு, நபி அவர்களுக்கு சந்திரன் உவமை.

(2) அப்துல்லா அரசரின் திறப்பு:-

வரபதி—மேலான நகர் என; உலகெல்லாம் வாழ்த்தும்—உலகங்கள் யாவும் வாழ்த்துகின்ற; மக்கமாபுரபதிக்கு — மக்கா என்னும் சிறந்த நகரினுக்கு; அதிபதி என்னும் பூபதி-தலைவர் என்னும் புக முக்குரிய அரசர்; பரபதி அரசர்கள் பணிந்து இறைஞ்சிய நரபதி—பிற நகரங்களின் அரசர்கள் பணிந்து புகமுப் பெறும் மக்களின் தலைவர்; அப்துல்லா என்னும் நாமத்தார் - அப்துல்லா என்னும் பெயர் உள்ளவர்.

பதி—தகர். இடம். வரம்—மேலான பேறு. புரபதி—புரம் ஆகிய இடம். பூபதி—அரசன். பூ—பூமி. பதி—தலைவன். பரபதி—பிற அரசர்கள். பர—பிற. நரபதி=நரர்+பதி. நரர்—மக்கள்.

(3) ஆமினா அம்மையாரின் திறப்பு:-

அறத்தினுக்கு இல் இடம் — தருமத்திற்கு இருப்பிடமானவர்; அருட்கு ஓர் தாயகம்—அருளுக்கு பிறப்பிடமானவர்; பொறுத்திடும் பொறுமையில்—பொறுக்குந் தன்மையுள்ள பொறுமையில்; பூமியின் எண் மடங்கு—பூமியின் பொறுமையிலும் எட்டு மடங்கு பொறுமை உள்ளவர்; உறை பெரும் குலத்தினுக்கு ஒப்பு இல்லா மாயனி

— உரிய பெரும் குலத்திற்கு ஒப்பு இல்லாத மனி போன்றவர் சிறப்பினுக்கு உவமை இல்லாத செல்வி—குணப் பெருமையில் தமக்கு ஒப்பாக எவரும் இல்லாத பெண்டு

இல் இடம் - வீடு; அருட்கோர் = அருட்கு + ஓர், பூமிக்கெள் = பூமிக்கு + எண். மடங்குறை = மடங்கு + உறை. குலத்திலுக்கொப் பீல்லாத = குலத்திலுக்கு + ஒப்பு+இல்லாத.

(4) இருவரதும் இஸ்லக் கிறப்பு:-

இத்தகைக் குலமையில் ஆமினா எனும்—மேற் குறித்த சிறப்புகள் உள்ள குலத்திற்கு மயில்போன்ற ஆமினா என்னும்; முத்து வெண்ணகை கனி மொழியும்—முத்துப்போல வெண்சிரிப்பும் கனிபோலும் இனிய மொழியும் உள்ள அம்கை யாரும்; மோகணசித்திர அப்துல்லா எனும் செம்மஹும்—அழகிய ஒவியம் அன்ன அப்துல்லா என்னும் பெருமையுள்ள அரசரும்; ஒத்து இனிது அழுது உண்டு உறையும் நாளில்—ஒற்றுமையாக மகிழ்வோடு இல்லறம் என்னும் நல்ல அறத்தை வளர்க்கும் காலத்தில்.

நலை—சிரிப்பு. வெண்மைத் தாய்க்கையினாற் சிரிப்புக்கு முத்துக் கணும், சுகவயினால் மொழிக்குக் கணியும் உவமைகள் ஆயின். மோகணம்—கவரும் அழகு. நற்பயன் தருவதால் இல்லற நெறியை அமுதமாக உருவகித்தார். செம்மல்—சிறப்பு உள்ளவர். கனிமொழி என்பது ஆமினாவைக் குறிப்பதாக அங்கொழித் தொகை;

(5) நபிபெருமானார் அவதாரச் கிறப்பு:

திங்கள் ஆயிறஜபு முதல் தெய்தி வெள்ளி இரா—ஆயிறஜபு மாத்து முதல் நாள் வெள்ளிக் கிழமை இரவு; துங்க வார்கழல் முகம்மது பேரொளி துலங்கி—உயர்வுள்ள நீண்ட கழல்கள் உள்ள முகம்மது பெருமானார் பெரும் ஒளியாக விளங்கி; எங்கள் நாயகரி சுப்துல்லா திருநுதல் இடத்து இருந்து—எங்கள் தலைவர் ஆசிய அழகிய நெற்றியில் இருந்து; மங்கை ஆமினா வயிற்றில் தரித்தது—ஆமினா மங்கையின் வயிற்றில் தங்கியது.

திங்கள்—மாதம். ஆயிறஜபு—ஒருமாதம். எங்கணாயகர் = எங்கள் + நாயகர்.

6. நபிபெருமான் அவதாரத்தை இறைவன் வெளிப்படுத்தல்:

திருத்தும் பொன்னகர் அமரரே—உலகை வழி நடத்தும் தேவ நகரத்துத் தேவர்களே; திரண்ட வானவரே — ஆகாய யெல்லீல் டள்ள வானவர்களே; கருத்தினுள் மகிழ்ந்து எவ்வெயும் அலங்கரித திருமின்—மனதிலூள் மகிழ்ந்து எவ்வா இடங்களையும் அழுபடுத்துங்கள்; வருத்தம் ஒன்று இல்லா முகம்யதை—துன்பம் எதுவும் இல்லாத திருநபிமுகமமது அவர்களே; ஆமினா வயிற்றில் இருத்தினேன் என—ஆமினா மங்கையின் வயிற்றில் தங்கச் செய்துள்ளேன் என, பாவர்க்கும் இறையோன் உரைத்தனேன்—அவனவர்களும் இறைவன் உரைத்தான்,

திருத்துதல்—நெறிப்படுத்துதல், பொன்னகர் = பொஸ் + நகர்; தேவநகா. அமரர்—தேவர், திரண்ட—கூட்டமாகவுள்ள, கருத்து—உள்வும். உண்மகிழ்ந்து — உள் + மகிழ்ந்து. எவ்வெயும் — எல்லா இடங்களையும்,

7. பாவங்களின் தலைவன் திருநபி அவதரிக்கப் போவதை அறிந்து துன்புறல்:

அம்தன் பொன்னகர் அடங்கலும் அலங்கரித்தலும் — அழிய கிறப்பு உள்ள தேவநகர் முழுவதும் அழு செய்ததையும்; ஆலந்த பாழ் நரகங்களை அடைத்த பலவிதமும் — துன்பத்திற்கு வரிய கொடிய நரகங்களை இல்லாமற் செய்த பல வகைகளையும்; சந்ததி திண்புய முகம்யது நபி அவதரித்ததும்—அழிய வலிமையான தோள் களையடை முகம்யது நபி அவதரித்ததையும்; இந்த ஒரு அனைத் தையும் இபுலீச் அறிந்து—இவைகள் அனைத்தையும் இபுலீச் என்னும் பாவச் செயல்களில் தலைவன் அறிந்து;

அவந்தம் — துன்பம், இபுலீச் — பாவச் செயல்களைச் செய்விப் பவன், திருநபி அவதரிப்பதால் உலகில் பாவச் செயல்கள் நிழமா ஆதலின் நரகங்கள் அடைக்கப்பட்டன;

(8) இருகண் நீர் ஓழுக — இரு கண்களில் நீர் சொரிய, களைவன் உங்குவன் மலங்குவன் கலங்குவன் — வருந்தினான், கவலையற்றான், மயக்கமுற்றான், அழுதான். ஏதறி இறைவன் — உரத்துச் சத்தமிட்டான்; கண்ணத்திற் கையை வைத்து இருந்த எழுந்திருப்பன்—கண்ணத்திற் கையை வைத்துச் சோர்வற்று இருந

தான்; தரையின் மேல் விழுந்து—நிலத்தின் மேல் விழுந்து; எனக்கு இனிச் சிங்காசனம் இல்லை என்று — எனக்கு இனி ஆட்சி செய்தல் இல்லை என்று; உரை மறந்திடக் கிடந்தனன் — உரையின்றி உணர்வு அற்று கிடந்தான்.

மலங்குதல் — மயங்குதல். எனக்கிலை = எனக்கு + இல்லை; சிங்காசனம் — ஆட்சிப்பீடம்.

9. திருநபி மகனாக வருதலை ஆயினா அம்மையாருக்கு உலக முதல்வர் ஆகிய ஆதம் அறிவித்தல்:

தரித்திடு முதற் திங்களில் — திருநபி அவர்கள் பேரொளியாக ஆயினாவிடம் வந்த முதல் மாதத்தில்; தரை புகழ் ஆதம்—உலகம் புகழ்ந்து கூறும் பெருமைக்கு உரிய உலக முதல் மனிதராகிய ஆதம் ஆயர்கள்; ஆயினா கனவின்லை உரைப்பர் ஆயினார் — ஆயினாவின் கனவிலே தோன்றிப் பின் வருவனவற்றைக் கூறினார்; நின் திரு உதரத்து இருக்கும் சந்ததி வலுமையை உடையது—நின் திரு வயிற்றில் உள்ள குழந்தை நீண்ட வலிமையுடையது; இவு உலகத்து — இவ்வுலகின்கண; அருக்கன் ஒப்பு அல — சூரியர்கள் தாழும் ஒப்பு ஆகா; நாமம் முகம்மது என்று அகன்றார் — பெயர் முகம்மது எனத் தெரிவித்துச் சென்றார்.

தரை — உலகம். உதரம் — வயிறு. அருக்கன் — சூரியன்; ஆதம்— உலகத்தில் இறைவன் படைத்த முதல் மனிதன்.

10. மகவு தோன்றவுள்ளதை அறிந்து ஆயினா மகிழ்தல்:

சினவு வேல் கரத்து அப்துல்லா என்னும் ஒரு சிங்க மனைவி ஆகிய — எதிர்க்கும் வேல் படையைக் கையில் உள்ள அப்துல்லா என்னும் சிங்கம் போன்றவரின் மனைவி ஆகிய ஆயினா என்னும் குலமடமான் — ஆயினா என்னும் பெயருடை நற்குலத்து இளமான ஆகிய பெண்; இனமும் ஆயமும் வாழ்த்திட — உறவினரும் தோழி யரும் வாழ்த்த; கருப்பம் இலங்கக் கணவு கண்டு — குழந்தை வயிற்றில் இருப்பதைக் கணவிலே கண்டு; அகம் மகிழ்ந்து இருக்கும் ஆக்காலம் — உள்ளம் மகிழ்ந்து ஆக்காலத்தில்.

சினவுதல் — கோபித்தல். இனம் — சுற்றம்; ஆயம் — தோழியர். வலிமையால் அப்துல்லாவைச் சிங்கம் ஆகவும் அழினால் ஆயினாவை மாணாகவும் உருவகித்தார்.

11. அப்துல்லாவின் தந்தை அப்துல் முத்தலிபு புறநகர் ஒன்றுக்குச் சென்று வரும்படி அப்துல்லாவிடம் தெரிவித்தல்

மக்க நன்தகர் அப்துல் முத்தலிபு என்னும் மன்னன்—மக்கம் என்னும் நல்ல தகரின் மன்னன் அப்துல் முத்தலிபு அவர்கள்; அக்கம் ஆண்மன் அப்துல்லா தம்மை அழைத்து இருந்து—கண்களை ஒத்த மகன் அப்துல்லாவை அழைத்து இருக்கச் செய்து; தக்க புத்தியும் முறையையும் தொழிலும் சாத்தி—தகுந்த அறிவுரையும் முறைகளும் தொழிலும் கூறி; ஒக்கல் கூட்டு உறப் புறநகர்க்கு எழுக என்று உரைத்தார்—உறவினர் தம்மோடு புறநகர் ஒன்றுக்குச் சென்று வருக எனக் கூறினார்.

அக்கம்—கண், அப்துல் முத்தலி அப்துல்லாவின் தந்தை. தந்தைக்கு மகனிடம் உள்ள அண்பை உணர்த்த அக்கம் அண்ணமன் அப்துல்லா என்றார். மன்—மகன். ஒக்கல்—கற்றம், எழுதென— எழுத + என.

12. தந்தையின் அறிவிப்பின்படி அப்புல்லா புறப்படுதல்

தந்தை கூறிய— தந்தை கூறியவற்றால்; அப்துல்லா மனந்தறு காமல் - மனந்தறுமாறாமல்; மந்திர வாள் எடுத்து இனிது உற மருங்கில் விசித்தார் - ஆற்றமிகு வாளை எடுத்து நன்கு இடுபெயில் கட்டினார்; இந்திர வில் என வில் எடுத்து ஒரு கையில் உந்தி - இந்திரனுது எழில் போன்ற வில்லை எடுத்து ஒரு கையில் வைத்து; கந்துகம் கட்டின் கொணர்க என்று கட்டுரைத்தார் - குதிரையை விரைவில் கொண்டு வருக என்று கட்டளையிட்டார்.

கூறிய— கூறிய சொற்கள், வினையால்வண்ணும் பெயர். தறு காமல் - தடுமாறாமல், விசித்தல் - கட்டல், கந்துகம் - குதிரை, கடிது - விரைவு,

13. அப்துல்லா மதினா நகரை அடைதல்

பாடலத்தின் மேற்கொண்டு - குதிரையில் மேல் இருந்து; உறு தன் இல் பரிவாரம் - பெரும் தன் வீட்டில் உள்ள உறவினர் வேலை யாட்கள் முதலியோர்; கூடு கோளரி திரவென வர நெறி குறுகி - சேர்ந்த சிங்கக் கட்டம் போல உடன் வர உரியவழியே சென்று; காடும் கானகமும் கடந்து - காட்டடையும் பாலைநிலத்தையும் கடந்து; செம் தேம் பொழில் கனிகுழ் நாடு அடைந்து - செல்விய இனிய பொழிலும் கனிகளும் உள்ள நாட்டை அடைந்து; மதினா மாநகரில் போய்ப் புதுந்தார் - மதினா தகரிற் போய்ச் சேர்ந்தார்-

பாடம் - குதிரை, உறு - பெரிய, தனில் = தன் + இல், இல் - வீடு, பரிவரதம் - கூட உள்ளவர், கோளி - கிங்கம், காணம் - பாகவ நிலம், தேம் - இனிகம்.

14. அப்துஸ்லா மதினா நகரில் தம் தொழில்களை நிறைவு செய்து பின்பு அங்கிருந்து புறப்பட்டு அபுவா என்னும் ஊரை அடைதல்

வாணிபத் தொழில் அனைத்தையும் மதினாவில் நிறைவுசெய்து; மன்னவரும் காணும் காட்சி கில் இருந்து - ஆரசரும் காணும் காட்சிக் காக்க கில் நாள் அங்கு தங்கி; தம்பதி வரக்கருதி - தம் நகர் வர விரும்பி; பூன் அணிந்து அழகு உறும் இளையவர் புடைகுழுது வையாக வர; சேன் அடைந்து - அதிக தூரம் சென்று; அபுவா என்னும் தலத்தினைச் சேர்ந்தார் - அபுவா என்னும் ஊரை அடைந்தார்.

சேன் - சேய்மை, அபுவா - ஓர் ஊர்.

15. அங்கு அப்துஸ்லா இறத்தல்

ஆதி கற்பனை ஊழி விதிப்பயனும் வந்து அடைந்து - இறை வணிக கட்டளையின்படி முன் ஊழி விதிப்பயன் வந்து சேர்ந்து; போது நாட்களும் நாழிகைக் கணக்கையும் போக்கி - வாழ்வுக் கால நாள்களையும் தேரத்தையும் கணக்கில்படி நிறைவு செய்து; நீடு மன்னர் அப்துஸ்லா தன்னை ஆதி நினைவாய் - புழழிக்க மன்னன் அப்துஸ்லா தன்னை அறியும் அறிவோடு; சோதி மென்முகம் இலங்கிட - ஒளியுள்ள மென்மையான முகம் விளங்கும்படி; துயில்வது போல் கிடந்தார் - நித்திரை கொள்வது போலக் கிடந்தார்.

ஆதி கற்பனை - கடவுளின் கட்டளை, போது - போகும்; காலம், முகயிலங்கிட = முகம் + இலங்கிட, இலங்க - விளங்க.

16. அப்துஸ்லா இறந்ததைத் தூதுவர் ஆமீனாவுக்குத் தெரிவித்தல்:

கூடிச் சூழ்ந்தவர் - சேர்ந்து சென்றவர்கள்; விதிப்பயன் எனக்குவை குலைந்து - அவர் இறந்தது வினையின் பயணை நடுநடுங்கி; வாடி-சோர்ந்து; மன்னரை எதில் பெற மனத்துடன் அடங்கி-அப்துஸ்லாவின் உடலை உரிய முறைப்படி சிறப்பாக அங்கு அடக்கம் செய்து; பாடி

ஷாரி அபுவாவை கீட்டு நீங்கிட சென்று; பதியை தாடி வந்தவர் - தமது நகரை நோக்கி வந்த ஒவ்வாயர். இவை எல்லாம் ஆமினா வுக்குக் கந்தினரார் - நிகழ்ந்த அனைத்தையும் ஆமினாவுக்குக் கூறினார்.

மணம் - வாசனை, பாடி - தங்கி இருக்கும் இடம், நவீலுதல்-சொல்லுதல், நவீலல் சொல்லல்.

17. அப்துஸ்ஸா இறந்தமை கேட்டு ஆமினா பெருந்துயர் உறுதல்.

மாற்றம் கேட்டதும் - அப்துஸ்லா வழியில் இறந்தார் என ஒவ்வாளர் சொல்லிய செய்தியைக் கேட்டதுடன்; மட்ட மயில் மனம் உடைத்து அலறி-இனம் மயில் போன்ற ஆமினா மனம் சோர்ந்து உரத்து அழுது தோற்று மாமழை சொரிந்தெனக் கண்ணின் நீர் சொரிய - தோற்றும் பெருமழை பெய்தது போலக் கண்களில் இருந்து நீர் சொரிய: போற்றும் காழ் அகில் புகைக் குழல் நிலம் புரண்டு அசைய - போற்றுத் தற்கு உரிய வைரமான அகிலின் புகை போன்ற கரிய கூந்தல் நிலத் திற குடைந்து புரன்; கோல் தொடிக்கர காந்தள் தாமரை முகம் குழைக்க - வளைந்த வளையல் அனிந்த ஆமினாவின் கைகளாகிய காந்தள் மலர்கள் அவளது தாமரை முகத்தை வருத்த;

மாற்றம் - செய்தி, காழ் - வைரம். கோள் - வளைந்த தொடி - வளையல். குழைத்தல் - கலக்கம், கரக் காந்தள் - கரமாகிய காந்தள், இது உருவகம், கரம் காந்தள் மலர் போல அமைவு உள்ளது. முகத்தைத் தாமரை மலராகக் கூறியமை - உருவக அனி. ஆமினா சொரிந்த கண்ணீருக்கு மழையின் நீரை உவமையாகக் கூறினார்; அகிர் புகையைக் கூந்தலுக்கு உவமையாகக் கூறினார், குழல்-கூந்தல்.

(18) ஆமினா வருந்தி நொந்து அழுது இடைதலும் - ஆமினா வருந்தித் துன்புற்று அழுது உணர்விழுத்தலும்; திருந்து இழைக்கொடி மடவியர் வளைந்து இரங்குதல் - அழுபய அனிகளை அனிந்த தோழியர் அவளைச் சூழ்ந்து வருத்துதல்; திரள் மூத்து இருந்த குழ் வலம் புரியினை குழ்ந்த சங்கு இவங்கள் திரண்ட முத்துகள் உள்ள வலம்புரிச் சங்கிளைச் சூழ்ந்த இடம் புரிச் சங்குகள்! எங்கனும் நிரைந்து நிறைந்து இரங்குவது போன்றது - நிரையாக நெருங்கி நின்று இரங்கு தலைப்போன்றது:

இடைதல் - உணர்விழுத்தல். இழை - அணிகள். மடவியர் - பெண்கள், இரங்குதல் - வருந்துதல், ஆயினாவுக்கு வலம்புரிச் சங்கும், குழநின்ற பெண்களுக்கு இடம்புரி சங்குகளும் உவரை. ஆயிரம் இடம்புரிச் சங்குகள் குழ வருவது வலம்புரிச்சங்கு.

19. அப்துல் முதலிபு ஆயினாவுக்கு ஆறுதல் கூறுதல்

உடுத்த பூமியில் புதையனி என உடல் ஒடுங்கி - பரந்த புமுதி பில் புதைந்த மணிபோல் உடல் ஒடுங்கி; வடித்த கண்ணின் நீர் ஒழுக - அழகிய கண்களில் இருந்து நீர் சொரிய; இருந்த பொன் மயிலை - இருந்த அழகிய மயில் ஆகிய ஆயினாவை; அப்துல் முதலிபு - அப்துல்லாவின் தந்தை அப்துல் முதலிபு; அங்புடன் அடுத்து வந்திருந்து - அன்பொடு பக்கத்தில் வந்திருந்து; தொடுத்த துங்பங்கள் ஆற்றி வழிபல சொன்னார் - அடைந்த துங்பங்களை நீக்கிவழி பலவற்றைச் சொன்னார்.

பூமி - புமுதி, வடித்த - அழகிய. ஆறுதல் - நீக்குதல். ஆயினாவை மயில் எனக் கூறியமை உருவக அணி.

20. தேவரில் ஒருவர் கொடுத்த அமுதை உண்டு ஆயினா கணவனை இழந்த துயரும் மகப்பேற்று வேதனையும் நீங்குதல்

அண்டரில் ஒருவர் - தேவர்களுள் ஒருவர்; மரகதக் கிண்ணந்து அமுதினை - மரகத நிறக் கலத்தில் தேவஅழுதினை; ஏந்தி வந்து அடுத்துகொண்டு அவர் கொடுப்ப - எடுத்துவந்து அங்கு சேர்ந்து அவர் கொடுப்ப; கூற வீல் வாங்கி - தேவகள்ளிகை ஒருவர் அதனை வாங்கி; கொடியிடை மடமயிற்கு சய - கொடிபோலும் இடையுள்ள இளமயில் ஆகிய ஆயினாவுக்குக் கொடுக்க; கண்டு என்னும் மொழியார் - கற்கண்டு போலும் இனிய மொழிகளையடைய ஆயினா, முண்டகக் கரத்தால் தாங்கி பருக - தாமரை மலர் போலும் கையினாற்பெற்று அருந்த; முதிர் பரதாபழும் நீங்கி - அன்வின் மிகுந்த கணவனை இழந்த துயரும் தீங்கி; கருப்பநோய் அக்ஞரூ - மகப்பேற்று வேதனையும் நீங்கி; கலங்கமும் தெளிந்தார் - மயங்கிய நிலையும் நீங்கித் தெளிவு எய்தினார்.

அண்டர் - தேவர், லீன் - தேவ உலகப் பெண்; முண்டகம் - தாமரை. பரதாபழம் - பிறகவனை. கண்டு - கற்கண்டு; ஆயினாவை மடமயில் எனக் கூறியமை - உருவக அயி,

கொடியிலை — உவமைத் தொகை, அன்ற, ஏ — அசை நிலைச் சொற்கள். மயிற்செய் = மயிற்கு + செய்.

21. ஆமினா குழந்தையைப் பெறுதல்:

கோது அறப்பழுத்து மதுரமே கணிந்த — குற்றம் நீங்கி இனிமை மிகுந்த; கொவ்வை வாய் அரம்பையர் வாழ்த்தி — கொவ்வைக் கணிபோறும் வாயினையுடைய தேவ உலக மகளிர் வாழ்த்தி; தீத அற ஏவல் செய்து இருப்ப - தீமைகள் நீங்க உரிய கடமை களைச் செய்து உதவியாக இருக்க; செழும் கமலாசனத்து இருந்த செவ்விய தாமரை ஆசிய இருக்கக்கயில் இருந்த; மாதருக்கு அரசி ஆமினா — பெண்களுக்கு அரசி ஆசிய ஆமினா; உதர மனை இடத்து இருந்து — வயிறு ஆசிய வீட்டில் இருந்து; மாநிலத்தில் ஆசரம் பெருக — பெரும் உலகில் அங்குவளர; நல்வழிப் பொருளாய் — நல்ல வழி காட்டும் பொருளாக; அகமது தோன்றினர் — முகம்மது நபி தோன்றினார்.

கோது — குற்றம். மதுரம் — இனிமை. சிவந்த நிறத்தினால் கொவ்வைக்கணி வாய்க்கு உவமை ஆயிற்று. கமலாசனம் — கமல + ஆசனம். கமலாசனத்து இருந்த ஆமினா என்றதனால் ஆமினா திருமகள் ஆவார்.

உதரமணை — உருவக அணி. உதரம் — வயிறு. ஆதரம் — அங்கு நல்வழிப் பொருள் - இறையருள். அன்று, ஏ — அசை நிலைச் சொற்கள்;

(22) கிடந்து ஒளி பரப்பி வாசும் கொப்புளித்து — நிலத்தில் கிடந்து ஒளியைப் பரப்பி நழுமணத்தைப் பரப்பி; கிளர் கிபுலாவை முன் நோக்கி — விளங்கும் கிபுலாவை முன்னாக நோக்கி; இடம் கொளத்தர நேர் சிரகினை உயர்த்தி — இடம் பெறும்படி நேரே தலையை உயர்த்தி; எழில்பெற குது செய்து — அழகுபொருந்தத் தலை தாழ்த்தி நெற்றி நிலத்திற் தொடும்படி செய்து; இணைத் தாள் திடம்பெற மடித்து — இருகால்களையும் உறுதியாக மடித்து; குறி இடக்கையாற் சேர்த்து — குறித்து இடக்கையினால் சேர்த்து; வலக்கை கால் வைத்து — வலது கையையும் காலையும் மேலே வைத்து; உடன் அணி கவிமா விரலை மேல் உயர்த்தி அவற்றுடன் சேரும் வலது கூசி சுட்டு விரவினை மேல் — உயர்த்தி, முகம்மது நபி உதித்தனர் - முகம்மது நபி அவர்கள் பிறந்தார்.

கிபுலா — இஸ்லாமியர் நோக்கித்தொழுகும் திசை; குகு — நெற்றி நிலத்திற் தொடல், கணிமாவிரல் வலது ஈட்டுவிரல்.

(23) சிரசினில் நெய் தோய்த்து - தலையில் நெய் தடவி; இருஷமிக் கருமை சிறந்திட - இரு கண்களினதும் கருமை நிறம் விளங்க; கொப்புழும் கொய்யலாய் - கொப்புஞ்சையும் கொய்து; மருவு சுன்னத்தும் செய்யலாய் - உரிய சுன்னத்தும் செய்து; துடக் கிண வகும் குறி ஒன்றும் இலாதாய் அசுத்தகருற்றத்தின் அஸ்த யாளம் எதுவும் ஜூவ்லாமல்; பரவு கல்தூரி - இடப்பட்ட கல்தூரி மணமானது; மனை எல்லாம் நிறைந்த நறுமணம் கமகம என வீச; பெருகிய ஒளிவு வாணமட்டு உலவு - வளர்ந்த ஒளி ஆகாயம் வலை உலாவு; முகம்மது நபி உதித்தார் - முகம்மது நபி அவர்கள் பிறந்தனர்.

கொய்யலாய் - கொய்து, கமகமகம் - ஒவிக்குறிப்புச் சொற்கள், பரிமளம் - நறுமணம்.

(24) செம்மை அம் கோட்டுக் கடகரிக் கலகம் - செவ்விய அழகிய தந்தங்கள் உள்ள மதம் உள்ள யானுகை கலகம், தீர்ந்த பின் ஜைபதாம் நாளில் நிழந்த பின் ஜைபதாவது நாளில், அம்மதி மாசத் தொண்கயினில் - அழகிய சந்திர அளவினதான் மாதங்களில், றபியுல் பன்னிரண்டாம் தேதி - றபியுல் என்னும் மாதம் பன்னிரண்டாம் தேதி, எம் மணைக்கும் பேறேன வரும் பொருளாய் - எல்லா விட்டினர்க்கும் பெரும் பேறேன வரும்பெரும் பொருளாக, இகைத் திடு திங்கள் இராவினில் - புகலப்பெறும் திங்கட்கிழமை இரவு வேண்டியில், மும்மை உரைக்கும் என்று புவனமும் புரக்க. முன்று வகையிலே என்று சொல்லப்படும் உலகங்களைக் காக்க, முகம்மது நபி பிறந்தனர்.

கோடு - தந்தம், கடகி - மதயானை. மதி மாசம் - சந்திர மாசம். றபியுல் அவ்வலி - ஒரு மாதம். பொருள் - இறை. மும்மை உரை - மேல் உரை, பூமி, கிழுவரு. புவனம் - உலகம் ஏ - அசைநின்வை.

(25) புதலத்து அரச பதி என உதித்த - உலக அரசின் தலை நகர் எனத் தோன்றிய, புகழ் பெறு மக்கமா நகரில் புகழ் பெற்ற மக்கா என்னும் பெருமை மிக்க நகரில், சித ஒன்று கதிர் சேர் கல் பத்துங்களாவின் திணையினில் - வடகிழக்காக குளிந்த ஒளி பொருந் திய கஃபாவுக்கு வடகிழக்குத்திணையில், ஏதும் ஒன்று அனுகா ஜேம் நத்துவுள்தா என்னும் ஒரு தலத்தினில் நடுவே குற்றம் - எதுவும் சேர்

இல்லாத ஜெம்ரத்துள்ளதா என்னும் இடத்தின் நடுவே; மாதவர் அபித்தாவிபு திருமணயில்-பெரும் தவத்தினரான அபித்தாவிபு என் பவரது அழகிய மணையில்; முகம்மதுநபி பிறந்தனர் - முகம்மதுநபி பெருமான் பிறந்தார்:

சூதலம் - பூமி. அரசுபதி - தலைநகர். சிதம் - குளிர்: ஒன்மை - ஒளி. கங்பா - இல்லாமியரிகளின் புனிதத்தலைமை இடம். ஏதம் - ஏற்றம். ஏதமொன்றறைகா - ஏதம் + ஒன்று + அனுகா. தலத்தி வினடுவே = தலத்தின் + நடுவே. மாதவர் = மா + தவர். பெரும் தவத்தினர். அபித்தாவிபு - முகம்மது நபியின் கடோதரர்.

(26) நெறிநிலை திரியா - அருகிநெறிநிலை திரிபுபட்டு; மருள் மதம் மிகுந்து - மயக்கநெறி மிக்கு. நெடுநிலம் எங்களும் பரந்து - உலகம் எங்கும் பரவி, தறவுஅறம் தவறி - தறவு அறம் மாறுபட்டு, இல்லறம் மடிந்து - இல்லறம் அழிவுற்று, கடர் இல்லா மணையது போல - ஒளி இல்லாத வீடு போல, குறை படும் காலம் - குறைகள் மிக்கிஞ்சுத் காலத்தில், இருள் எனும் குபிசின் குலம் அறந்து - இருள் போன்ற அஞ்ஞானக் கூட்டத்தை அழித்து, அறநெறி விளங்க-அறநெறியானது விளங்க, மற இல்லாது எழுந்த மதியது போல - குற்றம் இல்லாதது உதயமான சுந்திரன் போல, முகம்மதுநபி பிறந்தனர்.

திரியா - திரிந்து. மருண்மதம் = மருள் + மதம். குபிர் - அஞ்ஞானம். உலகிற்கு ஒளியரப்பும் வகையினால் முகம்மதுநபி பெருமாணார்க்கு முழுமதி உலகை ஆயிற்று.

(27) பானுவின் கதிரால் இடருறும் காலம் - குரிய கதிர்கால் தன்பும் அடையும் காலத்தில், படர்தரு நிழல் எனலாய் பரந்த மரம் தகும் நிழல் போல, சனமும் கொலையும் விளைந்திடும் இழி செயல்களும் கொலைச் செயல்களும் உண்டாக்கும் பாலதோய் இடரி தவிர்த்திடும் அரு மருந்தாய் - பாவ நோயை நீசி கும் அரும் மருந்தாக, தீன் எனும் பயிர்க்கு ஒர் செழுமையை என்வாய் - உயர் நெறி என்னும் பயிருக்கு ஒப்பற்ற செழித்த மழை போல, குறைவியின் திலகமே எனலாய் - குறைவியர் குலத்துக்குத் தலைமையானவர் எனப் போற்றும்படி மாநிலத்துற்கு ஒர் மணிவின்க்கு எனலாய் - பெரும் பூமிக்கு ஒளிதரும் ஒப்பற்ற சிறந்த விளக்கு எனப் போற்றும்படி; முகம்மது நபி பிறந்தனர்,

பானு - சூரியன். கதிராவிடருறும் = கதிரால் + இடருறும் தருமரம். படர்தரு, தருநிழல் - விளங்கதொகைள் பவநோய் - பாவநோய். துண்பந்தரும் பொதுத்தண்மையாகி பாவநோய் என உருவநோய். தீன் - பரிகத்தம், உயர்நெறி. தீன் நெறிக்குப் பயிர்களும், நபிபெருமானாருக்குச் செழுமழையும் உவமைகள். குறைவியர் குலத்தை விளங்கச் செய்தமையாகி குறைவியர் திலகம் எனவும், மாநிலத்தை ஒளிபெறச் செய்தமையால் மாநிலமனிவிளக்கு எனவும் நபி பெருமானைக் கூறினார்.

28. ஆயினா குழந்தை நபிக்குப் பாஸ் கொடுத்தல்

சிலைநுதல் கயற்கண் ஆயினா என்னும் - வில்போல நெற்றியும் கயல் போல கண்களும் உள்ள ஆயினா என்னும் செய்வி பூத்து இருந்த பொன் மடற்கைத் - அழகு பொவிந்து விளங்கும் பொன் போலும் பெண், மலர்தலை உலகில் சுருதியை விளக்கும் - பரந்த இடம் உள்ள உலகில் வேதத்தை விளங்கச் செய்யும். முகம்மது நபி நயினாரை - முகம்மது நபி பெருமானாரை இலகிய கமலக் கரத் தினில் ஏந்தி - விளங்கிய தாமரை மலர்; போலும் கையில் வைத்து; இருவிழி குளிர்தரநோக்கி - இரு கண்களும் மகிழுப் பார்த்து; பல கலை அறிவும் கொடுப்பபோல் - பல கலைகளுக்கும் உரிய அறிவைக் கொடுப்பதுபோல்; எழு தாள் பால் முலை கொடுத்தனர் - ஏழு நாள் முலைகளின் பாலைக் கொடுத்தார்.

சிலை - வில், நுதல் - நெற்றி, மலர் தலை - பரந்த இடம், சுருதி - வேதம், நயினார் - பெருமானார், பான் முலை = பால் + மூலை, சிலை நுதல், கமலக்கண், கமலக்கருப், - உவமைத்தொகைகள், கெவ்வி - அழகு, ஏ - அசைநிலை.

29. குழந்தையொடு கஃபாவைத் தொழுது முகம்மது எனப் பெயர் கொடுத்து

கதம்பமான் மதம் பேர் ஒளியுடன் திகழ்ந்த காளையை - தொகுதியான் கள்தூரி நறுமணத்தொடும் பெரும் ஒளியொடும் விளங்கிய காளையை ஒத்த குழந்தையை காத்து எடுத்து அளவைத்து - அப்புல் முத்தவிபு தம் கையில் மார்பொடு அணைத்து; மதம்

சொரிந்து அகசந்த களிறு என நடந்து வந்து - மதத்தைச் சொரிந்து அகசகிள்ற யானையைப் போல நடந்து சென்று; கஃபா வினை வலம் செய்து - தொழுகைக்கு உரிய கஃபா என்னும் திரு இடத்தை வலமாக வந்து; இதம் பெற போற்றி - நன்மை உண்டா கும்பி தொழுது; உள்ளூறுப் புகுந்த அங்கு இருந்து - உள்ளே சென்று அங்கிருந்து; இறைவனைப் புகழ்ந்து ஏத்தி - இறைவனைப் புகழ்ந்து துதித்து; விதம் பெற முகம்மது எனப் பெயர் தரித்து - அனைவரும் அறிய முகம்மது எனப் பெயர் கொடுத்து; வீருடன் திரும்பினர் - பெருமையொடு தம் வீடு சேரிந்தார். கதம்பம் - தொகுப்பு, மான் மதம் - கத்துரி, காளை - இளைஞன், இதம் - நன்மை, விதம் பெறல் - அறியப்படுதல், வீறு - பெருமை; அன்று, ஒ-அசை நிலைகள், இவை அனைத்தையும் செய்தவர் முகம்மது நபியின், பேரறிஞர் அப்துல் முத்தலிபு ஆவர் - முகம்மதுவின் தநிலையின் தங்கை.

30. தேம் மலர்ப் பொழில் குழ் கவன நாட்டு அரசை - தேன் உள்ள மலர்களையுடைய கவரிக்க நாட்டுக்கு அரசனை; தினை தொறும் விளக்கும் நாவகத்தை - தினைகள் தொறும் விளக்கச் செய்யும் தலைவனை; மா மறைக் கொழுந்தை - பெருமை உள்ள திருமைறயின் ஒளியை; முகம்மது நபியை - முகம்மது நபி அவர்களை. மறுபடாது எழுந்த செம்மணியை - குற்றம் அடையாமல் தோன்றி யுள்ள செவ்விய மணியை; பூ மலர் குழலி ஆமினா என்னும் - ஆழிய மலரிகள் உள்ள கூந்தலையுடைய ஆமினா என்னும் பூங்கொடி கரத்தினில் அருளி - பூக்கள் உள்ள கொடி பூக்கள் உள்ள கொடி போலும் ஆமினா கையிலே கொடுத்து; நாமலைவேற்றை அப்துல்முத்தலிபு - அச்சம்தரும் கூரியவேல் வைத்திருக்கும் அப்துல் முத்தலிபு; நடந்து தன் திருமனை சார்ந்தார்.

தேமலர் = தேம் + மலர். கவனம் — சுவர்க்கம், வை - கூரியம். நபிபெருமானாரைக் கவனநாட்டு அரசனாகவும் மறைக்கொழுந் தாகவும் தினைவிளக்கும் நாயகமாகவும், மறுவற்ற செம்மணியாகவும் கூறியுள்ளார்; பூங்கொடி என்பது ஆமினாவைக் குறித்தலின் ஆன மொழித் தொகை,

3. வரலாறு

அப்துல் முத்தவிபு என்பவர் மக்கா நகர் மன்னர். அவர் மகன் அப்துல்லா இவர் ஆமினா என்னும் பெண்ணைத் திருமணம் செய் தார். ஆமினா இறைபு மாத முதல்நாள் கருப்பம் உற்றாள். முகம் மதுவை ஆமினா வயிற்றில் இருக்கியதாக இறைவன் தேவர்க்கு அறிவித்தான். உவகத்து முதல் மன்றனான ஆதம் ஆனவர் ஆமினா வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தை ஏந்ததி வழவுடையது அதன் பெயரை முகம்மது எனக் கணவில் ஆமினாவுக்குத் தெரிவித்தார். முகம்மது பிறப்பதை அறிந்து பாவத்தைவைன் இபுவிசு வருந்தினான்,

முத்தவிபு ஒருநாள் அப்துல்லாவை அழைத்து புறநகர் சென்று வரும்படி கூறினார். அப்துல்லா தம் கூட்டத்தாரோடு மதினா சென்றார். அங்கு சிறநாள் இருந்த அங்கிருந்து புறப்பட்டு அபுவா என்னும் இடத்தை அடைந்தார். அங்கு அவர் இறந்தார். அவரது கூட்டத்தவர் அவரது உடலை அங்கு அடக்கம் செய்தனர். அவர் இறந்ததை ஏவலாளர் ஆமினாவுக்கு அறிவித்தனர். ஆமினா பெருந் துயர் அடைந்துவருந்தினாள். உறவினரும் தோழியரும் அப்துல் முத்தவிபு அவர்களுக்கும் ஆமினாவுக்கும் ஆறுதல் கூறினர்.

அந்திலையில் தேவரில் ஒருவர் கலத்தில் தேவ அழுதைக் கொண்டு வந்தார். அதனைத் தேவமகள் ஒருவர் ஆமினாவுக்குக் கொடுத்தார். ஆமினா அதனைப்பருகினார். அதனால் அவரது நாயகனை இழந்து வருந்திய வேதனையும் கருப்பமுற்ற வேதனையும் நீங்கினார், றபியுல் அவ்வால் மாதம் பண்ணிரண்டாம் திகதி புனித இடமான கஃபாவுக்கு வடக்கில் ஜெம்ரத்திலியுள்ளதா என்னும் இடத்தில் சிறிய தந்தை அபித்தாவிபு திருமணையில் சிறப்பு அடையாளங்களோடு திருநீசி அவர்கள் பிறந்தனர். அப்துல் முத்தவிபு அக் குழந்தையை எடுத்துச் சென்று கஃபாவை வலம் தொழுது முகம்மது எனப் பெயர் கொடுத்துப் பின்பு ஆமினாவிடம் குழித்தையைக் கொடுத்துத் தம்மனன் சென்றார்.

4. வினாக்கள்

- அப்துல்லா; ஆமினா ஆகியவர்களின் சிறப்பு இயல்புகளை புலவர் எவ்வாறு கூறியுள்ளார்?
- இபுவிசு யார்? அவன் அடைந்த குண்பங்கள் எவை? அவன் ஏன் வருந்தினான்?

- (இ) அப்துல்லா அவர்கள் பிறவூர் சென்றதைப் பற்றி விபரிக்க:
- (ஈ) திரு நடவடிக்கை அவர்கள் எப்போது பிறந்தார்?
- அவர் பிறந்தமைப்பற்றி புலவர் கூறியவைகளை எழுதுக.
- (உ.) பின்வரும் உவமை உருவக்களை விளக்குக.
- * முத்தவண்ணகைக் கணிமொழி
 - * கூடு கோளரித்திரணேன வர
 - * தோற்று மாமலை நீர் சொரிந்தென
 - * வலம்புரியினைச் குழந்த சுங்கினங்கள் போன்ற
 - * மறுவிலா தெழுந்த முழுமதிபோல
 - * மதம் சொரிந்தசைந்த களிறேன நடந்து
 - * பெரும் கதிர் மதியம்போல
 - * உதரமனை, கரக்காந்தன்.
- (எவு.) பிரித்து எழுதுக.
- வெண்ணகை, அறத்தினுக் கில்லிடம்,
கருத்தினுண் மகிழ்ந்து, அந்தண் பொன்னகர்,
உன்றிருவதரத்து, ஒப்பல், உலகத்தருக்கண்,
கண்ணினீர், கோற்றொடி, காந்தடாமரை,
பான்முலை, கமலாசனம், ஆயினாவுதரம், தேமலர்:
- (ஏ) பொருள் எழுதுக.
- நரபதி, ஆவந்தம், ஒக்கல், விசித்தல்,
கந்துகம், இடைதல், முண்டகம், பரதாபம்,
ஆதரம், கிடுலா, கவிமாவிரல், மும்மை, குபிரின்,
மாண்மதம், சுருதி, இதம், சுவனம், நாமலவேல்,
- (ஐ) இச்செய்யட் பகுதியில் இருந்து
பின்வருவனவற்றிற்கு ஒரு உதாரணம் எழுதுக.
உவமைத் தொகை, விளைத்தொகை, அன்பொழித்
தொகை, உவமை ஆகுபெயர், இரட்டைமொழி.
- (ஐ) சிறாப்புராணம் என்பதன் பொருள் யாது?
இந்நாலை எழுதியவர் யாவர்?
- (ஒ) சந்தர்ப்பம் எழுதுக —
- * வருத்தமொன்றிலா முகம்மதை ஆயினா வ யி ற் றி ல
இருத்தினேன்.
 - * இவ்வுலத்து அருக்கண் ஒப்பல், நாமமுகம்மது.
- (ஓ) உமறுப்புவரின் கவிதை ஆற்றலை இச்செய்யட் பகுதியைக்
கொண்டு எடுத்துக் காட்டுக —

நீதிக்குப் பின் பாசம்

1. பாகனி - யன்னல். சைகை - அடையாளம். கம்பீரம் - அழகிய தோற்றம். கோருதல் - வேண்டுதல். உசாவுதல் - விசாரணை செய்தல். தோரணை - முறை. வகை, மன்றம் - சபை, புதிர் - அதிசயம். சஞ்சலம் - துக்கம். வாரி இறைத்தல் - அதிகளவு கொடுத்தல்.

2. ஜூகாங்கிர் இந்தியாவின் மாபாளனர், அக்பர் அரசரின் மகன் அவரது இளைமக்காலப் பெயர் கலீம். ஜூகாங்கிர் மிக நீதியுள்ளவர். மக்களின் முறையிடுகளை தாமே விசாரித்துக் தீர்ப்பு வழங்கினார். அதனால் அரசு மாளிகை வாசலில் ஒரு மணியைக் கட்டி இருந்தார்.

3. நூர்ஜூகான் ஜூகாங்கிர் மன்னரின் மனைவி; அவள் ஈராவி அமிரின் மகள். அக்பர் மன்னர் அவளைத் தமது மாளிகையில் வளர்த்தார். அக்பர் அவளை ஆப்கானிய உத்தியோகத்தருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தார். ஆனால் அவள் விதவை ஆணாள். அவளது அழகும் மேதக்க நடத்தையும் இளமை முதல் ஜூகாங்கிரர்க் கவர்ந்தன. விதவையான அவளை மணஞ்ச செய்ய ஜூகாங்கிர் விரும்பினார். தன் நாயகனின் பிரிவின் கவலையினால், அரசனின் விருப்பத்தை அவள் ஏற்கவில்லை. எனினும் அரசனின் மேதகு நடத்தையினாலும் பெருமயற்சியினாலும் அவள் அவரை மணஞ்ச செய்ய இணக்கினாள். அரசியான பின்மிக மகிழ் வொடு இருந்தார். கிழக்கு நாட்டின் ஒளி விளக்கு எனப் பெயர் பெற்றார்.

4. நூர்ஜூகான் அரசி ஒருநாள் தன் மாளிகை மாடியில் தெரு ஒரம் உள்ள யன்னல் அருகில் இருந்து தெருவிதியை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது ஒருவன் தெருவிதியில் நின்று யன்னல் ஒரம் இருந்த அரசியைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். அவன் அவ்வாறு தம்மைப் பார்ப்பதை அரசி விரும்பவில்லை. அங்கிருந்து அவனை விலகிச் செல்லும்படி அரசி சைகை செய்தான். ஆனால் அவன் அசையவில்லை. அரசியைப் பார்த்தபடியே நின்றான். அரசி பொறுமை இழந்தாள், அவ்விடம் விட்டு அவனைச் செல்லும்படி செய்வதற்காக ஒரு விளையாட்டுத் துப்பாக்கியை எடுத்து அவனை நோக்கிச் சுட்டாள். அதனுள் சன்னங்கள் இருக்குமென அவள் நினைக்கவில்லை. மனிதன் விழு ந் து இறந்தான். அங்கு பெருங் கூட்டம் சேர்ந்தது.

5. வீதியில் நின்றவர்கள் இறந்தவரின் உடலை எடுத்துக் கொண்டு அரசு மாளிகையுங் சென்று அரசியின் துப்பாக்கியால் அம்மனிதன்

இறந்தால் எவ்வகை நீதி வழங்குப்படி அரசனுக்கு முறையிட்டனர். அரசி கைது செய்யப்பட்டார். அடுத்தநாள் அரசர் தலைமையில் நீதிச்சபை கூடி விசாரணை நடத்தியது. அங்கு வந்தவர்கள் சாட்சியம் அளித்தனர். விசாரணையின் படி அரசிற்குக் கொலைத்தண்டனை விதித்தார். தண்டனையை அரசியும் ஏற்றார்.

6. இத்தகைய நிலைகளில் கொலையுண்டவரின் உறவினர்களுக்கொடுக்கும் உயிரிட்டுக் கூவியை அவரின் வழிவந்தவர் பெற விரும்பின் தண்டனையை நீக்கலாம் என இல்லாம் மாற்றுத் திட்டத்தை விதித்துள்ளது என அங்கு நின்ற முதியவர் ஒருவர் கூறினார். அவ்வாறு கொடுக்கும் உயிரிட்டுப் பணத்தைத் தாம் பெற விரும்புவதாக இறந்தவரின் வழித்தோண்றல் ஒருவர் தெரி வித்தார். அதன்படி அரசர் இறந்தவர்கள் வழித்தோண்றல்களுக்குப் பெருமளவு பணம் கொடுத்தார். அரசிக்கு விதித்த கொலைத் தண்டனை தீங்கியது.

7. இறந்தவர்க்கு நீதிவழங்குவதில் உள்ள உறுதி ஒரு புறமும் கொலைத் தண்டனை பெறுவரான தம் அரசி இடத்து உள்ள பாசம் மறுபறமும் அரசரை உறுத்தின. எனினும் அரசர் நீதிவழங்கும் தம் கடமையை நன்கு செய்தார். அதனால் அரசரை அனைவரும் பாராட்டினர். மனைவி எனினும் பாசத்தைப் புறக்கணித்து அரசர் நீதிவழிநின்றார். அதனாற் பெரும் புகழ் படைத்தார்.

8. வினாக்கள்:

- (அ) நீதிக்குப்பின் பாசம் எனினும் தலையங்கம் இக்கட்டுரைக்கு எவ்வாறு பொருந்தும்?
- (ஆ) கொலைத் தண்டனைக்கு இல்லாம் விதித்துள்ள மாற்றுத் திட்டம் எது?
- (இ) ஜூகாங்கீர் அரசர் போற்றுவதற்குரியவர் ஏன்?
- (ஈ) ஜூகாங்கீர் அரசரின் பெருஞ் சஞ்சலம் எவ்வாறு நீங்கியது?
- (ஏ) சந்தர்ப்பம் எழுதுக:
 - * ஒருவன் கொலைசெய்யப்பட்டிருக்கிறான். நீதிமுறை கையக் கோரி இங்கு வந்துள்ளோம்.
 - * எவ்வாம் புதிராகத்தான் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நீதி வழங்கத் தயங்கமாட்டேன்.
 - * செய்குல இல்லாம் என்ற முறையில் இநில் தலையிடத் தங்கள் அனுமதியைக் கோருகின்றேன்.
 - * தங்களின் நீதிவழுவா நெறிமுறையிலைச் காணும் பாக் கியத்தைப் பெற்ற நாம் அளவிலா மகிழ்ச்சி அடைந் தோம்.
- (ஐ) இக்கட்டுரையை எழுதிய அறிஞர் யார்?

கங்கையில் விடுத்த ஒலை

1. இச் செய்யுட் பகுதிகையப் பாடியவர் கவாமி விபுலானந்தர். முத்தமிழ் வித்தகர் எஸ் புகு பெற்றவர், பதி மொழிகள் கற்றவர்; விஞ்ஞான அறிவு பெற்றவர். துறவியாகச் சமயப்பணி புரிந்தவர். சிறந்த கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதியவர்; பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக விளங்கியவர்.

2. கங்கையில் விடுத்த ஒலை என்னும் இச் செய்யுட் பகுதி தம்மிடம் மிகப் பற்றுக்கொண்டிருந்த ஒருவர் உலகு நீத்தகை அறிந்து மிக்க கவலையற்ற எழுதியது. இச் செய்யுள்கள் மிக்க கற்பண்ணயும் சொற்களைப் பொருட் கவவசனும் உள்ளது.

3. அடிகளார் தன் அன்பணின் பள்புகளைக் கூறுதல்

1. இலக்கண நூல் அறிந்து கலைகள் பல கற்றவன்; தமிழில் இலக்கிய நூல்கள் எத்தனை உள்ளேர அத்தனை நூல்களையும் ஆராய்ந்து நன்கு கற்றவன்; முதிர்ந்த தமிழ்ப் புல்லமையாளர் சபையில் முதன்மை பெறும் பணிந்த மொழிகள் பேசும் பெரும் புலவன்; பண்பட்ட குணநலங்கள் உள்ளவன்.

எழுத்து - இலக்கணம். கலை - கலைகள். இயனால் = இயல் + நூல். இயற்றமிழ் நூல் - இலக்கிய நூல். எண்ணி - ஆராய்ந்து. ஆழம் காணல் - நிறைவு அறிதல்.

2. சொல்லின் வகைகளையும் சொற்களையும் சொல் நடைகளையும் அறிந்தவன்; சொல்லாற்றவில் வல்லவன்; சொற் சோராத் தூநெறியாளன் - சொன்னசொற்களிற் சோர்வுபடாத தூயநெறியை யுடையவன். பல வகையான நூல்கள் அனைத்தும் நன்கு கற்று அவற்றின் உண்மை அறிவுறைகள் பல எடுத்துத் தொகுத்து வைத்த களஞ்சியம் போல்பவன்.

சோற்சோருதல் - சொல்லியபடி கொள்ளுதல் பண்டாரம் - களஞ்சியம்.

3. மொழி இலக்கணத்தின் ஐயந்திரிபுகளை நீக்கி முதல் நூல் களை உணர்ந்தவன்; சொல்வதைத் தெளிவாகச் சொல் என்னும் முதன்ரையினை உணர்ந்தவன்; பொறாமை இல்லாத தூய சிந்தை, இரச்சகம், அடக்கம் ஆகியவற்றை அணிகளாகக் கொண்டவன்; அற வழியில் நின்றவன்.

முட்டறுத்தல் - இடர்களை நீக்கல். முதலூல் = முதல் + நூல் அறமொழி - நன்கு சொல். முதுரை - பழமொழி அழுக்கறுத்த - அழுக்கு + சிறுத்த. அந்தண்மை - இரக்கம், ஆணி - ஆணிகளஞ்சு

4. மெய்ப் பொருளே பொருள் என்ன விளங்க வைத்து - இறைவனே மேலான பொருள் என விளங்கச் செய்து, விரித்து உரைத்த அகம் ஏழும் புறம் ஏழும் பயின்றோன் - விரித்துக் கூறிய கைக்கிளை முதலிய, அகப்பொருள் ஏழும் வெட்கி முதலிய புறத்தினை ஏழும் ஏற்றவன், பொய்ப்பொருளை நச்சபவர் புறம்கடை நோக்காதான் - பொய்யான வாழ்க்கை நெறிகளை விரும்புவரின் வாயிற்புறம் செல்ல விரும்பாதவன், பூக்களை அணியும் மகளிர் நன்மையைத் தீயது என விட்டு நீங்கியவன்.

அகம் ஏழு - அகப் பொருள் ஏழு. அவை கைக்கிளை, குறிஞ்சி முதலிய ஒழுக்கங்கள். புறந்தினை ஏழு - வெட்கி, கரந்தை முதலிய ஒழுக்க நெறிகள் புறங்கடை - புறவாயில், போது புணைதல் - மலர் அணிதல்.

5. அவநெறியிற் செல்வோர் தாம் - தீய வழியிற் செல்பவர், கரும்பு இருக்க இரும்பை அயிலுகின்ற மூடர் என - இனிய கரும்பை விட்டு இன்னாத இரும்பை உண்கின்ற அறிவிலிகள் என, அறிந்து உலக வாழ்வை விட்டுத் தவ வழியில் சென்றவன், அவா இன்மை என்னும் ஒப்பற்ற செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்த கெடுதல் இல்லாத புகழை உடையவன்.

அவநெறி - தவம் அல்லாத வழி. தவநெறி - மெய்ப்பொருளை அறியும் நெறி தலைப்பட்டுதல் - மீற்றொள்ளல். அவநெறிச் செல்ப வருக்கு இரும்பை உண்பவர்களும் தவநெறி செல்பவருக்குக் கரும்பை உண்பவர்களும் உவமைகள். தாவுஇல் - கெடுதல் இல்லாத. அடிகள் தம் அன்பனது நாடு ஊர் முதலியவற்றைத் தெரிவித்தல்.

6; அன்பை ஆட்சி செய்த அறிவுடையவர் எந்த நாட்டையும் தம் நாடாக ஏற்று மகிழ்தல் முறையானது, எனிலும் இறைவன் அரசனாக ஆட்சி செய்த பாண்டிய நாட்டில் உள்ள சோழவந்தான் என்னும் ஊரில் விளங்கிய சைவநெறித் திருமடத்தில் வாழ்ந்தவன்.

அன்பாண்ட = அன்பு + ஆண்ட. உவத்தல் - மகிழ்தல். அமலன் - இறைவன். உறைதல் - வாழ்தல்.

7; அன்பனது தொடர்பு உண்டானதை அடிகள் தெரிவித்தல் : கந்தசாமி என்னும் பெயர் உள்ளவன், திருவேட்களத் திருத்தலத் தில் என்னைக் கண்ட நாள் அன்பு என்னும் கயிற்றால் என்னைக்

கட்டினான், அந்நாள் முதல் அன்பு உரிமை கொண்டோம், அண்ணம் யில் யான் வடநாடு சென்றதை அறிந்து.

அன்பெள்ளும் கயிறு - உருவகம், பிணித்தல் - கட்டுதல், நன்னு தல் - அடைதல்:

தொடர்பைத் தொடர்வதற்கு அந்த அண்பன் முயற்சி செய்ததை அடிகளார் தெரிவித்தல்:

8. நம் அடிகளார் சென்ற ஆச்சிரமம் எது? அந்த நல்ல தவத் தினநான் அவரது முகவரி எது? என வினாவி அறிந்து செவ்விய செய்தி உள்ள திருமுகம் அனுப்ப அந்த அன்பன் எண்ணியுள்ளான் என வேறோர் அன்பன் அறிவித்தான்.

அடிகள் - துறவி, தவப்பள்ளி - தவம் செய்ததற்கு உரிய இடம்; ஒளை - கடிதம். வைத்தான் + என + எனக்கு + ஓர் + அன்பன் + அறிவித்தான்.

9. உள்ளத்தில் உள்ள அன்பால் தனது அன்பான உரைகளைத் தெரிவித்தற்காகவோ, ஆராய்ந்த கலைகள் பற்றிய சில கருத்துக்களைத் தெளிந்து அறிதற்காகவோ அந்தப் பேரறிஞரான அன்பன் எனது முகவரியைப் பெற்றுத் திருமுகம் எழுத முயன்றான் என நினைத்து அன்பு கொண்டு இருந்தேன்.

அகம் நெகுதல் - உள்ளம் உருகுதல். முதறிஞர் - பேரறிஞன். ஆதாரம் - அன்பு. அகம் + நெகும் + அன்பினில் + உறும் உரை. பெற்றோலை = பெற்று + ஒலை.

10. அந்தப் பேரன்பன் இறந்தனன் என்னும் செய்தியை அறிந்ததையும் அதனாற் துன்புற்றதையும் அடிகளார் தெரிவித்தல்:

சில நாட்களின் முன் மாரடைப்பு நோயால் ஊன் உடல் பூமி யில் செயலற்று விழ அரிய உயிர் போன்ற அப்பேரன்பன் தேவு உலகு சென்றான் என்னும் துயரச் செய்தி எனது செவிகளில் திப்பிழும்பாகப் புகுந்து வருத்தியது;

ஹனுடலம் = ஹன் + உடலம்; ஹன் - தஸை. அவலம் - துன்பம்; அன்பிழும்பு - திச்சுடர். புகுந்துளத்தை = புகுந்து + உள்ளத்தை.

அத்துயரத்தை நீக்குதற்காக அடிகளார் கங்கைக் கரையை அடைதல்.

திடீரென்ற தோன்றிய அப்பெரும் துண்பத் தீயை நீக்குவதற்கும் மயக்கும் நிலையற்ற உலகின் உண்மையை உறுதி செய்தற்கும் என்னைக் கங்கை என்னும் தெய்வ நதியின் கரையை அடைந்து “கல்” என் ஒவித்துக் கொண்டு செல்லும் நீர் அவைகளைக் கண்டேன்; துயர்களை—துயரத்தி. இது உருவகம். புலங்கொள்ள—உள்ளத்திற் பதித்தல். துரங்கம்—அவை. மாண்ய—மயக்கும் தண்மையானது.

(12) கங்கைக் கரையில் அடிகளார் கண்ட காட்சிகள்.

மேற்குத் திசை வானம் சுமத்தியைப் போலச் செந்திறமாகச் சூரியன் ஒளிகுறைந்து மறைவதைக் கண்டேன்; நவிழு உற்றவர் உள்ளம்போல காற்று வீசிச் சிறு நீர்த்துளிகள் வீசுவதைக் கண்டேன், கரிய இருட்டீக் கூட்டம் வீலக ஆகாய வெளியில்.

சுமத்தீ—சுடலையில் இறந்த உடலை ஏரிக்கும்தி. காற்றுயிர்த்து =காற்று+உயிர்த்து. காரிருள்=கருமை+இருள். வணம்—ஷட்டம்; இரிதல்—விலகல். திவவலை—துளி. சூரியன் மனையும் மாஸை நேரத்து மேற்றிசை வானத்தின் நிறத்திற்கு சுமத்தியின் நிறம் உவங்மையாக உள்ளது.

(13) பத்து நாள் வளர்ந்த சந்திரன் உதயமாகி அங்கு ஆகிய கதிர்கள் வீசுதலைப் பார்த்தேன்; மக்களின் வாழ்க்கை வரவாற் றைத் தேவர்கள் என்க் சொல்லும் இவர்களிடத்தில் அறிந்து கொள் வேன் என் ஒரு பக்கத்தில் இருந்தேன்.

மன்பதை—மக்கள். எனவுள் ஆம் இவர்பால்—எனக் கூறும் இவர் இடத்தில், ஒரு பால்—ஒரு பக்கம் குளிர்ந்த நிலாக்கதிர்களை அங்கு ஆக உருவகித்தார்.

(14) கங்கையின் மறுபக்கத்தில் காசிப்பூரில் உள்ள கடுகாட்டு நரிகளின் அவல ஒவிய எமது செவிகளிற் பேட்டது. நல்ல கங்கை நதியின் இப்பக்கத்தில் உதிர்ந்த சருகுகளும் குச்சிகளும் நதியின் அலையால் அவையுண்டு செயல் அற்று எல்லா இடங்களிலும் கிடந்தன.

அக்கரை—அப்பக்கம், நன்னீர் = நல்தநீர். ஏற்றுணவு—வீசப்படல். மருங்கு—பக்கம். உதிர் சருகு—வினைத்தொகை. கிடந்து வெம் மருங்கும்=கிடந்தன+எம்மருங்கும்.

(15) நீரின் அலையில் அகப்பட்ட மரக்குச்சி ஒன்று கிறிது திலையாக நிற்க இயலாமல் மேலும் கீழுமாக அலைந்து ஈற்றில் ததிக்க ரையில் வீசப்பட்டுச் செயலற்றுக்கிடந்த நிலையைப் பார்த்து அவைச் சிந்தித்தால் மக்கள் வாழ்க்கை நிலை இது ஆகும் என்று நினைத் தேன்.

விழுப்புண்டல்—அகப்படல், கணம்—சிறு நேரம், சீர்—சிறப்பு. மக்களுக்குக் குச்சியும் மக்கள் உலகில் அடையும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் குச்சி நீரலையால் மேலும் கீழும் அலைப்புண்டும் உயிர் நீங்கிய பின் உடல் செயலற்றுக் கிடத்தல் நீரலையின் நீங்கிய பின் குச்சி செயலற்றுக் கிடப்பதற்கும் உயிருக்கு நீரும் உவமைகள்.

(16) மக்கள் வாழ்க்கை நிலைகளை அடிகளார் நினைவு கருதல்.

இன்பம் வந்தபோது மிக்கமாகிழ்ச்சியடைந்து தம்நிலை மறப்பர். தமக்கு நீகர் எவரும் இல்லை எனக கூறுவர். சிறு நேரத்துள் துன்பம் பொருந்த வந்தான் இரு கணகளில் இருந்தும் நீர் சொரிய நிலத்தில் வழுந்து துன்புறுவர். மயக்கம் என்னும் சமூல் காற்றில் அலைவர்.

துள்ளிக் குதித்தல்—தம்மை மறந்து மகிழ்தல், நீகர்+ஆர் என்பர்; இருக்கைத்தின் + உரைத்தல், விழுந்து + இரு கண்ணின் + நீரிக் காற்றில் + அலைவர்.

(17) இறப்பு என்னும் விசாலமான நீர்க்கனரயில் வீசப்பட்டு கிடப்பர்; மறுபிறவி என்னும் அலை இருக்க வந்து பொருந்திய கண்முதலிய ஜம்பொறிகளும் மனம் முதலிய அந்தக் கரணம் உள்ள உடலை எடுத்து பூரியல் இன்ப துன்பங்களில் அலைவர். தம் மனம் போன்படி அன்பு செய்வர், என் இல்லாத துன்பத்துள் அகப்படுவர்.

தடம்கரை—விசாலமான கரை. வந்து+இயையும், கருவி—ஜம் பொறிகள், கரணம்+மனம் முதலிய உட்கரணங்கள். கரணம் + உறும+உடல் + எடுத்து. மண்ணுலகின் + உழல்வார், பிறவியாகிய திறர—உருவகம்.

(18) அடிகளார் வேங் மதியத்தை விளித்தல்.

இவை போல்வனவற்றை உள்ளத்தில் என்னை நீலத் திரை ஆகிய வானத்தில் அழிய முத்துப்போலக் கதிர்கள் பரப்பி எழுகின்ற சந்திரனைப் பார்த்து நன்மைகளை அறியும் மகாண்களது கலை ஞானத்திற்கு இலக்காக விளங்கும் நல்ல மதியமே! இறைவனின் முடியில் தங்கும் நன்மையைப் பெற்ற மதியமே!

இனைய—இவை போன்றன, விதானம் — மேற்திரை. நன்று + அறிவர்=நன்மைகளை அறிபவர்; பெரியோர், கலைத்திறம்—கலை ஞானம், நாதர்—இறைவர்,

(19) மக்களுக்கு வாழ்வும் தாழ்வும் எதனால் வந்தன என அடிகளார் சந்திரனீடம் கேட்டல்.

பூமியில் வந்து பிறந்தவர் தாழ்வு அடைவதும் இறப்பதுவும் கெடுதல் இல்லாத புகழையும் நன்மைகளையும் பெருகச் செய்து தண்ணீரி உள்ளவராய் வாழ்வதும் எத்தன்மையால் வந்தன? என வினாவினேன் மனிதனே! கேட்பாயாக;

மதிதல்—இறத்தல், தரணி—பூமி, திறம—தன்மை, கேட்டு—கேட்பாயாக, மதியம் + என; தண்ணீரி—தன் + அளி.

20. அடிகளாயின் வினாவுக்கு வானத்து மதியம் விடை கூறுதல்

பழமையான இவ்வுள்ளில் வந்து பிறந்தவர் இறத்தல் என்னும் பெரிய உண்மையும் பிறந்தல் என்னும் உண்மையும் வளர்தல் என்னும் உண்மையும் தேய்தல் என்னும் உண்மையும் அனைவரும் அறிதற்காகவே தேய்ந்தும் மறைந்தும் தொன்றியும் வளர்ந்தும் வருகின்றேன்;

இறத்தல்—பிறந்தல்—வளர்தல்—தேய்தல் என்னும் மக்கள்நிலை நான்கையும் உணர்த்தவே தானும் நான்கு நிலைகளைக் கொண்ட தாகச் சந்திரன் கூறியது.

உளங்கொளல்—அறிதல், தேய்ந்து + இறந்து + உதித்து.

(21) இனிது நித்திரை செய்தல் போல இறப்பும், இனிது நித்திரை செய்து ஏழுதல் போலப் பிறப்பும் எனத் தமிழ் இயற்புவைர் கூறியதை நன்கு உணர்க எனக் கூறிய சந்திரனை நோக்கி நரகமும் கவர்க்கமும் அடைதல் ஏன் என வினாவினேன்.

இன்றுயில் = இன் + துயில், சாக்காடு—இறப்பு, இயற்புவைன்—திருவள்ளுவர், நன்றுயோதி=நன்று+யோதி, உணர்தி—முன்விலை ஒருமை வினை முற்று ‘உறங்குவது போலும் சாக்காடு, உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு’ எனக் கூறியுள்ளார் திருவள்ளுவர்,

(22) நல்ல கணவு என்பது சுவரிக்கம்; தளர்வு தரும் கணவு என்பது நரகம்; இவை நல்வினையினதும் திவினையினதும் பயனாய் வருவன என அறிக எனச் சந்திரன் கூறிய உணரையையும் உள்ளத்தில் பதித்தேன். எனது உண்மை நன்பனை நினைத்து மேலும் சந்திரனிடம் கூறினேன்.

உற்ற—வந்தன, பகர்வேன் - சொன்னேன், உற்றவேன் = உற்ற (எ) + என: பின்னும் + உரை:

(23) சந்திரனே! ஒருவன் வருந்திக் கற்ற கல்வி அவன் இறக்கும் போது மறைந்திடுமா? அவ்வது அடுத்த பிறப்பிலும் உதவி செய்யுமா?

என வினாவினேன். திருந்திய கல்வி ஏழு பிறப்புகளிலும் அவனைப் பாதுகாக்கும் தன்மையள்ளது என்று இயற்புவன் சொல்லிய செவ்விய மொழியை அறிக எனச் சந்திரன் சொல்ல.

செம் மொழி-நிறைவு மொழி திருந்து கல்வி - உண்மைக் கல்வி: சமாப்பு - பாதுகாப்பு. தோற்றி - அறிக, முன்விலை ஒருமை வினை முற்று-விடுக்க - பதில் சொல்க. ஒருமைக் கண் தாம் கற்ற கல்வி ஒருவர்கு எழுமையும் சமாப்பு - உடைத்து எனக் கூறியுள்ளார் திருவள்ளுவர்.

24. தன் அன்பன் மேலுலகு சென்றதற்குக் காரணம் ஒன்றை அடிகளார் தெரிவித்தல்

பூமியிற் பிரமச்சரிய நிலையில் வாழ்நாள் முழுவதும் இலக்கண நூல்களைக் கற்றவன் வானுலகத்திலும் அவற்றைக் கற்பான் என்னும் உண்மையை அறிந்தேன். பாணினி, தொல்காப்பியம், பதஞ்சலி ஆகியவர்கள் வாழும் உலகிற்கு எமது அன்பன் சென்றான் என்னும் தன்மையையும் உணர்ந்தேன்.

மாணி - பிரமச்சாரி, படரிதல்; பான்மை - தன்மை, முற்றும் + இலக்கண நூல்; வானகத்தும் + அது; பயில்வான் + எனும் + உண்மை படரிந்தன + என் நண்பன் + எனும். பாணினி - வடமொழி இலக்கணம் செய்தவர், தொல்காப்பியன் - தமிழ் இலக்கண நூல் செய்தவர். பதஞ்சலி - யோக நூல் செய்தவர். இங்கு இலக்கணம் கற்றவன் மேலும் இவற்றை நன்கு கற்றற்கு இப்பேரர்றிரு வாழும் மேலுலகு சென்றான் போலும் என அடிகளார் தெரிவிக்கின்றார்.

25. மேலுலகு அடைந்த தன் அன்பனுக்குத் திருமுகம் ஒன்று எழுதுவதற்கு அடிகளார் விரும்புதல்

தோற்றுவதும் மறைவதும் தொல் இயல்பு என்று உணர் - பிறத் தலும் இறத்தலும் பழைய இயல்புகள் என்பதை உணர்ந்து; துயர் அகன்றது எனினும் - துணபம் நீங்கியது ஆயினும்; அன்புத் தொடர் அகலாமையால்; — அன்புத் தொடர் நீங்காமையினால் மாற்றம் ஒன்றும் உரையாது வான்புகுந்தாற்கு — வார்த்தை எதுவும் சொல்லாமல் மேலுலகு சென்ற அன்பனுக்கு; ஒலை வரைவுல் என - திருமுகம் எழுதுவேன் என; அன்பு பொது வாசகங்கள் எழுதி-அன்பு உள்ள வாக்கியங்களை எழுதி.

வான்புகுந்தாற்கோலை = வான் + புகுந்தாற்கு + ஒலை; புகுந்தாற்கு = புகுந்தான் + கு.

26. அடிகளார் அன்பனுக்கு எழுதிய திருமுகம்

அறிவு அற்றம் காக்கும் எனும் அறவுரையை எழுதி - அறிவானது அழிவு வராமல் காக்கும் என்னும் அறிந்தறி உரையை எழுதி; அற

நெறியால் இனபம் கிடைக்கும் நிலையும் எழுதி; உறு நட்பு நிலை பெறும் உறுதிப்பாடு எழுதி - பெரு நட்பு நிலைபெறும் உறுதிப்பாட் கடையும் எழுதி, ஒது விபுலானந்தன் உரை இவை என்று எழுதி - விபுலானந்த அடிகள் எழுதியன இவை எனவும் எழுதி.

'அறிவு அற்றங்காக்கும் கருவி' - திருக்குறள். தமது திருமுகத்தில் மூன்று உண்மைகளை எழுதி ஒப்பம் இட்டார் அடிகளார். அற்றம் - அறிவு, துப்பம், பெறுமென்றறுதி = பெறும் + என்று + உறுதி.

27. திருமுகத்திற்கு அடிகளார் எழுதிய முகவரி:-

செல்வம் மனி வின் நாட்டில் செழுங்கவைத் தெய்வம் வாழ் - செல்வ மிகக் மேல் உலகில் சிறந்த கவைத் தெய்வம் உள்ள, திரு நகரில் தமிழ் வழங்கும் தெருவில் - அழகிய நகரில் தமிழ் மொழி வழங்குகின்ற, ஒரு மண்ணில் - ஒரு வீட்டில், அல்லல் இன்றி வாழ் கின்ற - துப்பம் இல்லாமல் வாழுகின்ற, எந்தசாமிப் பேரறிஞருக்கு இவ் ஒலை - கந்தசாமி என்றும் பெறும் அறிஞருக்கு இக்கடிதம் என அடையாளம் பொறித்தேன் - என்று அடையாளம் இட்டேன். வின்னாடு = வின் + நாடு, பேரறிஞருக்கில்வோலை = பேரறி ஞானுக்கு + இவ் + ஒலை, என வடையாளம் = என + அடையாளம்;

28. திருமுகத்தை அனுப்பும் வழியை அடிகளார் சிந்தித்தல்:-

வேலைகுழ் வையகத்தோர் - கடல் குழந்த பூமியில் உள்ளவரி கள், அன்னத்தை, கிளியை, மென்முகிலைத் தூதாக விடுத்தார் - அன்னத்தையும் கிளியையும் முகிலையும் தாதுகளாக அனுப்பினர், யான் எழுதும் ஒலை கொண்டு வீண்புகுந்து - யான் எழுதிய திரு முகத்தை எடுத்துக் கொண்டு மேல் உலகு சென்று; நண்பனிடம் சேர்க்கும் உதவியினன் - அங்பனிடம் கொடுக்கும் உதவியை, செய்ய வல்லார் யாவர் என கலங்கி - செய்யவல்லவர் யார் உளர் எனக் கவலையுற்று.

வேலை — கடல்;

29. கங்கை நதியிடம் திருமுகத்தைக் கொடுக்க அடிகளார் நினைந்தார்

தேவர்புகழ் கங்கை என்னும் செல்வநதி நங்கை - தேவர்கள் போற்றும் கங்கை என்னும் செல்வ நதியாகிய பெண், செஞ்சடை வானவன் இடத்தார் - சிவந்த சடையை உடைய இறைவன் இடத்தில் உள்ளவன், இங்கும் உறைகின்றாள் - இங்கும் இருக்கின்றாள், மூங்கிலும் செல்லவல்லாள் - மூன்று உலகங்களிலும் செல்ல வல்லவன்,

எவ் உயிரும் புரக்கும் முதல்வி - என்னா உயிர்களையும் காக்கும் தலைவி, இவள் துணை பெறுவேன் - இவனது உதவியைப் பெறுவேன், என இயைந்து துணிந்து - என நினைத்துத் துணிந்து.

செஞ்சடை - செம்மை + சடை.. வானவளிடத்தாள் = வானவன் + இடத்தாள், வல்லாவெவ்வயிரும் = வல்லாள் + எவ்வயிரும்; வானவன் - இறைவன்,

30. கங்கை நதியை அடிகளார் வேண்டுதல்:-

செம்பவளக் கொம்பிள் இடை சேர்ந்த முத்து மாலையைப் போல - சிவந்த பவளந்திறக் கொம்பிள் சேர்ந்த முத்துமாலை போல, எம் பெருமான் செஞ்சடையை எய்திநின்ற வானதியே - எம் இறைவன் சிவந்த சடையை அடைந்து நிற்கும் வானத்து நதியே, எம் பெருமான் செஞ்சடை விட்டு இங்கு வந்த - எம் இறைவனது சிவந்த சடையை விட்டு இங்கு வந்து, தன் அளியால் செமு பரிதித் தீ அகற்றும் மின்னே - குளிர்ந்த சுருளையால் சிவந்த சூரியனது வெம் மைன்ய நீக்கும் பெண்ணே, நினைத் தொழுதேன் - நின்னை வனங்கினேன்.

செம்பவளக் கொம்பு இறைவனுக்கும் அதில் உள்ள முத்து மாலை கங்கை நதிக்கும் உவமைகள், வானதி = வான் + நதி பாதி - சூரியன், கங்கையை மின் ஆகக் கறியமை உருவகம்,

(31) மாற்று உயர்ந்த பொன்மலைமேல் வைத்த வெள்ளிக் கோல் போல - மிக உயர்ந்த பொன் மயமான மலையின் மேல் வைத்த வெள்ளிமயமான கோல் போல, ஏற்று இயல்வோன் பொற சடையை எய்திநின்ற வான் நதியே - எருதினை ஊர்தியாக உள்ள இறைவனது பொன்றமான சடையை அடைந்து வளங்கும் வானத்து நதியே, ஏற்று இயல்வோன் சடையை விட்டு இங்கு வந்து - எருது ஊர்தியா உள்ளனன் சடையை நீக்கி இப்பூமியல் வந்து, மக்கள் பசு ஆற்ற உணவு அளிக்கும் அன்னாய் - மக்களது பசியை நீக்க உணவு வழங்கும் தாயே, நினைத்தெழுந்தேன் - நின்னை வணங்கினேன்.

மாற்று உயர்ந்த - மிக உயர்ந்த, ஏறு - எருது, அன்னன் - தரய்; விவில்வேந்றுமையில் அன்னாய் என வரும், ஏற்றியல்வோன் = ஏறு + இயல்வோன், ஏற்று இயல் இறைவனுக்கு மாற்றுயர்ந்த பொன் மாலையும், கங்கைநதிக்கு வெள்ளிக் கோலும் உவமைகள், பொன்னிறம், வெள்ளிறம் ஆகிய நிறங்கள் பொதுத்தன்மைகள்;

(32) சுடர் கதிரைச் சூழ்ந்து ஒளிரும் தூவென் முகில் போல் - ஒளி தரும் சூரியனைச் சூழ்ந்து விளங்கும் தூய வென் முகில் போல்;

இடர் கணவோன் நீள்கடை விட்டு இங்கு வந்து - துன்பங்களை நீக்கும் இறைவனது நீண்ட கடையை விட்டு இங்கு வந்து; புதலத்தோர் தொடர் பிறவி வெர்க்களையும் தூயோயும் - பூமியில் உள்ளவர்களது தொடர்ந்து வரும் பிறவிக்கான மூலத்தை நீக்கும் தூயவளே! நினைத் தொழுதேன் - நின்னவ வணங்கினேன்.

இடர்களையும் இறைவனுக்குச் சூரியனும், அவனது கடையிற் தோன்றும் கங்கைக்குச் சூரியனைச் சூழ்ந்த வெள்ள முகிலும் உலகமைகள். கதிர் - சூரியன். பூதவம் - பூமி. நினை - நின்னன.

(33) என வாங்கு = என + ஆங்கு; என - என்று, ஆங்கு - அசை நிலை இடைச்சொல். அவ்விடத்தில் எனக் கூறினும் பொருந்தும்.

(34) அடிகளார் தாம் அஸ்பனுக்கு எழுதிய திருமுகத்தை அவனிடம் சேர்க்கும்படி கேட்டு அதனைக் கண்கையில் இடுதல்; அதுவிரைந்து சென்றது.

மும்முறை நினைந்துமுறைமையின் வணக்க - மூன்று முறை நினைந்து முறைப்படி வணங்க; அம் மென் சிலம்பு நின்று அரற்றும் அழகிய மெல்விய சிலம்புதலிக்கும்; சிறஷ் செம்மலர் என்னத் திகழ்-சிறு அடி செவ்விய தாமரைமலர் போல விளங்க; அம்மலர் பாச்சைட கடுக்கும் பட்டின் இயன்ற தூசு - அந்த மலரையுடை பசிய இலை யைப் போன்ற பட்டினாற் செய்த உடை; செறி இடை துவளா - செறிந்த இடையிலே அசைய; மாக இல் வாள் மதி முகத்தில் புன் நகை தவள - குற்றம் இல்லாத ஒளியுள்ள சந்திரனைப் போன்ற முகத்தில் சிறு சிரிப்பு விளங்க; மகர மீன் மிசை இவர்ந்து - சுறா மீன் மேல் ஊர்ந்து; காரிடைத் தோன்றிய மின்னுக்கொடி போல் - கரிய முகில் இடையே தோன்றிய மின்னல் கொடியைப் போல; நீரிடைத் தோன்றி மறைந்தனள் - நீரில் இடையே காட்சி தந்து மறைந்தாள்; பாரிடைத் தெண்டன் இட்டு அவள் அடி வணங்கி - பூமியில் உடல் வளைத்துக் கைகுவித்து அவனது அடிகளை வணங்கி; அண்டர் நாட்டிடை வைகும் - தேவர் உலகில் இருக்கும்; நண்பன் கையில் ஈங்கு இது சேர்க் என்று - அஸ்பனது கையில் இங்கு உள்ள இது சேர்க் என்று; இரும்புனல் நீரில் ஒலையை இடலும் - பெரும் கங்கை நீரில் திருமுக ஒலை இட்டவுடன்; ஏந்திய வான்நதி வேலையை நோக்கி விரைந்து சென்றது ஏ - அதனைத் தாங்கிய கங்கை சமுத்திரத்தை நோக்கி விரைந்து சென்றது.

அம்மென் = அம் + மென். சிலம்பு - மகளிர் காவில் அணிவது. அரற்றல் - ஓலித்தல், சிறடி = சிறு + அடி. செம் மலர் = செம்மை + மலர், இது பண்புத்தொகை. பாச்சைட = பச்சமை + அடை; பச்சை

நிற இலை. மாசில் = மாசு + இல்; வாண்மதி = வாள் + மதி. வாள் - ஓளி. புன்னகை = புன்மை + நகை; சிறு சிரிப்பு: மகரம் - சுறாமிஸ். இவர்தல் - செவ்வல். கார் - கருமுகில். தெண்டனிடல் - வளைந்து பணிதல். அங்கிது = அங்கு + இது: சேர்கவென்றிரும்பு வல் - சேர்க + என்று + இரும்புவல். இரும் - பெரிய. புனல் - நீர். தூசு - உடை வேலை - சமுத்திரம்:

சீறடியைச் செம்மாராகவும், பட்டின் உடையைப் பாசடையாகவும், நதியிற் தோன்றி மறைந்த நங்கையை காரிடைத் தோன்றிய மின்னுக் கொடியாகவும் உவமித்தார்:

35. இக் செய்யுட் பகுதியால் அறியப் பெறுவள:-

- * விபுலாநந்தர் துறவியாயினும் தன் அன்பரிடம் மிகப் பற்று உள்ள வரி. அன்பர் இறந்ததையிட்டு மிகவும் கவலையுற்றார். அக் கவலையினால் இக் கவிதைப் பகுதியை எழுதினார்.
- * அடிகளாரின் அன்பன் சோழவந்தானூர் கந்தசாமிப் பேரவீரனார். எதிர் பாராவகையில் இறந்தார். இவர் பல அரிய நல் இயல்புகள் உள்ளவர், துறவியாக வாழ்ந்தவர். திருவேட்களம் எனும் இடத்தில் அடிகளாரைக் கண்டு அங்கு கொண்டார்.
- * அடிகளார் சில காலம் வடக்கே இமயச் சாரலில் வாழ்ந்தவர். கங்கை நதியைத் தெய்வ நதியாகப் போற்றினார். திருக்குறள். தொல்காப்பியம், பாணினியம், பதஞ்சலி குத்திரம் முதலிய நூல்களை நன்கு கற்றவர். இந் நூல்களிற் பெரும் பற்றும் மதிப் பும் உள்ளவர். அகத்திணை, புறத்திணைப் பாகுபாடுகளை அறிந்தவர். தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர்.
- * தவநெறியிற் செல்பவர் அவாவின்மை உள்ளவர். அவநெறியிற் செல்பவர் கரும்பிருக்க இரும்பை உண்ணும் மூடர்.
- * அங்புடையார் எந்தாடும் தம் நாடாகக் கொள்ளவர். உலக வாழ்வு நீரலையில் அகப்பட்ட குச்சியைப் போன்றது. உலகிற் பிறத்தலும் இறத்தலும் வெண்மதியம் தோன்றுதலும் மறை தலும் போன்றது.
- * துயில்வது போன்றது இறப்பு: துயின்று விழித்தல் போன்றது பிறப்பு; நற்கனவு சுவர்க்கம்; நலிய வரும் கனவு நரகம்.

* கற்ற கல்வி எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து, அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி; அறநெறி இனப்ம் என்றும். உறு நட்பு நிலை பெறும்.

* கங்கைநதி இறைவன் முடியிற் தங்கியுள்ளது. உலகு புரததற்காகப் பூதலத்திற்கு வந்துள்ளது.

36. வினாக்கள்:-

- (அ) விபுலாநந்த அடிகளாளிடம் நட்புரிமை கொண்டிருந்தவர் யார்? அவரின் நல்லியல்புகள் எவ்வ என அடிகளார் கூறியுள்ளார்?
- (ஆ) தன் பேரன்பரது இறப்பினால் அடிகளார் எத்தகைய நிலையை அடைந்தார்? அதற்காக அடிகளார் யாது செய்தார்?
- (இ) தமது பேரன்பர் விண்ணாடு சென்றதற்குக் கரைஞக்கள் எவ்வ ஆக இருக்கும் என அடிகளார் கூறுகின்றார்?
- (ஈ) அடிகளார் கங்கைக்கரையில் இருந்தபோது அவர் கண்ட காட்சிகள் எவ்வ?
- (உ) நீரலையில் அகப்பட்ட குச்சியையும் கரையிற் கிடந்த குச்சியையும் வைத்து அடிகளார் உணர்த்தும் உண்மைகள் எவ்வ?
- (ஊ) அடிகளார் வெண் மதியத்திடம் வினாவிய வினாக்களையும் வெண் மதியம் கூறிய பதில்களையும் எழுதுக.
- (எ) அடிகளார் தமது கடிதத்தில் எழுதிய உரைகள் எவ்வ? அக் கடிதத்திற்கு இட்ட முகவரி எது?
- (ஏ) கங்கை நதியை அடிகளாரி எவ்வாறு போற்றியுள்ளார்?
- (ஐ) தோன்றிய கங்கை என்னும் நங்கை நீரிடை எவ்வாறு காட்டி தந்தார் என அடிகள் கூறியுள்ளார்?
- (ஒ) இக் கவிதைப் பகுதி மூலமாக அடிகளார் உணர்த்தும் பேருண் மைகள் எவ்வ?
- (ஓ) இக் கவிதையில் அடிகளாரி போற்றியுள்ள பேரறிஞர்கள் யாவர்? அவர்கள் எழுதிய பெரு நூல்கள் எவ்வ!
- (ஒள்) அகத்தினை ஏழும் புறத்தினை ஏழும் எவ்வ?

- (க) அடிகளார் இயற்புவன்ன் என யாகைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்? அவரின் எவ் அறிவுரைகளை இக்கவிதையில் எடுத்துக் கூறி யுள்ளார்?
- (ஙு) பின்வரும் உவரைமகளை விளக்கி எழுதுக:
- + கரும்பிருக்க இரும்பை அயில்சின்ற முடர்
 - + நலிந்தவர் உள்ளம்போல்
 - + செம்பவளக் கொம்பினிடைச் சேர்ந்த முத்துமாலையைப் போல
 - + மாற்றுயர்ந்த பொள்மலைமேல் வெள்ளிக்கோல் போல
 - + காரிடைத் தோன்றிய மின்னுக்கொடி போல
- (ச) பொருள் எழுதுக.
- இயன் நூல், பண்டாரம், மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தல், புறங்கடை, அயில், தாவில் புதழ், பிணித்தல், புலம்கொள்ளல், தரங்கம், சுமாம், இரிதல், மன்பதை, ஒருபால். தடம்கரை, கரணம், விதானம், தண்ணளி, சாக்காடு, அற்றம், ஏமாப்பு, மாணி, வேலை, வெம்பரிதி, ஏற்றிபல்வோன், அன்னாய், பாசடை, இரும்புனல், நச்சுபவர், தவப்பன்னி,
- (ஞு) பிரித்து எழுதுக.
- இன்றமிழ், பாசடை, சிறதி, சொற்றொளை, அந்தண்மை, அன்பாண்ட, நன்னாடு, முதறிஞன், அன்றபிழம்பு, மேற்றிசை, ஐயிரண்டு, நன்னீர், தடங்கரை, என்னிறந்த, கலைத் திறம், நன்மதி, வாணதி, தண்ணளி, தொல்லுலகு, இயற்புலவன், நன்றுணர்தி, தண்மதி, செம்மொழி, விண்ணனாடு செம்மலரி, பொற்சடை, வாண்மதி, சேர்கவென்று.
- (ஞ) இக்கவிதைப் பகுதியில் உள்ள சிறப்புகளை அல்லது அடிகளாரின் புலமைத்திறத்தை விளக்கி எழுதுக.
- (ஞை) இக்கவிதைப் பகுதியில் வந்த உருவகங்கள் ஐந்து எழுதுக;
- (த) சந்தர்ப்பம் எழுதுக.
- ✗ தண்ணளி சேர்ந்தண்ராய் வாழ்வதும் எத்திறத்தால்
 - ✗ வெம்பருதித் தீயகற்றும் மின்னே நினைத்தொழுதேன்
 - ✗ சென்று தேயந்திறந்துதித்து நின்று வளர்கின்றேன்
 - ✗ நம்மடிகள் உறைகின்ற தவப்பள்ளி யாது?
- (ந) வையகத்தவர் தூதாக விடுதித்தவை எவை? அடிகளார் எதனைத் தூதாக விட விரும்பினார்? ஏன் அதனைத் தூதாக விரும்பினார்?

ஓன்றுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம்

1. அநாலை — ஆதாவு அற்றவர்.
தெஸ் படல் — தோன்றுதல்;
அண்டுதல் — அண்டதல்.
கைமாறு — உபகாரம்.
திட்டமிடல் — தீர்மானித்தல்,
அரிப்பணித்தல் — கொடுத்தல்.
2. கிழவியின் வீடு கூடார வீடு, அரபுநாட்டில் மக்காவுக்கும் மதினா வர்கும் இடையில் அது இருந்தது. கூதனைச்சற்றி நாற்புறமும் பரந்த மணல் வெளி. பகலில் தாங்கமுடியாத வெயில், அந்த மணற்பரப்பில் வேறு உயிரினமோ தாவரங்களோ இல்லை. இடையிடையே சில சில முட்புதர்கள் இருக்கும், மக்கள் ஓட்டகத்திற் பிரயாணம் செய்வர்:
3. அக்கிழவி வறியவள். அவளது கணவன் ஏதோ கிறு தொழில் கள் செய்யவனாக இருந்தான். அவர்கள் ஓர் ஆடுவனர்த்தவர். ஆட்டின் பால் அவர்களுக்கு உண வாக உதவிற்று. அவர்கள் வறியவர்கள். ஆயினும் இறைநம்பிக்கையும் விருந்தோம்பும் பண்பும் உள்ளவர்கள்.
4. வெயிலின் வெம்மை பிராணிகளையும் துண்புறுத்தும். கால நிலை மாற்றங்களை மக்கள் தாங்கவேண்டி இருந்தது. ஹஜ் கட்டமைக்காக மதினாவிலிருந்து ஓட்டகங்களில் மக்கா சென்று திரும்பி வர. நன்கு கண்ணத்தத்தால் அக்கூடாரத்திற்கு வந்தவர். கிழவிக்கு வணக்கம் தெரிவித்தவர். தாம் கண்ணத்திருப்பதாகக் கூறினார்.
5. ஒரு நாள் பகல்வேண கிழவி தனியே கூடாரத்தில் இருந்தாள். அப்போது ஆங்கு மூவர் வந்தவர்: அவர்கள் மதினா வாகிகள்; குறைச் சூலத்தவர். மிகப் பண்பு உள்ளவர்கள். ஹஜ் கட்டமைக்காக மதினாவிலிருந்து ஓட்டகங்களில் மக்கா சென்று திரும்பி வர. நன்கு கண்ணத்தத்தால் அக்கூடாரத்திற்கு வந்தவர். கிழவிக்கு வணக்கம் தெரிவித்தவர். தாம் கண்ணத்திருப்பதாகக் கூறினார்.

6. கிழவி அவர்களைக் கூடாரத்துள் அழைத்து அன்பொடு உபசரித் தாள். கூடாரத்துள் இருந்த சூளிர்ந்த மணல் அவர்கள் வெளியே அனுபவித்த வெயில் வெம்மையை நீச்சியது. பருகுவதற்கு ஆட்டின் பாலைக் கொடுத்தாள். ஆட்டின் இறைச்சியை உணவாகக் கொடுத்தாள். கிழவியின் விருந்தோம்பல் அவர்களை மிகக் கவர்ந்தது. மீண்டும் வரும்போது தகுந்த உபகாரம் செய்வதாகக் கூறினார். அவர்களது பண்பான உரைகள் கிழ வி யைக் கவர்ந்தன,
7. தம் வாழ்வுக்கு உதவியாக இருந்த ஆட்டை உணவாக விருந்தி வர்க்கு மனைவி கொடுத்ததை மாலை நேரம் வீடு திரும்பிய கணவன் வெறுத்து உரைத்தான். அவனுக்கு ஏதாவது தொழில் அவர்கள் வழங்குவர் எனக் கிழவி கூறினாள். அதனால் அவன் சிறைத்தி அடைந்தான்.
8. கிழவியும் கணவனும் விருந்திராக வந்தவர்களது துணைபெற விரும்பி மதினா சென்றனர். அவர்களுள் ஒருவர் கிழவியை வீதி யீல் கண்டு தம்மை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் ஆயிரம் ஆடுகளும் ஆயிரம் நாணயங்களும் கொடுத்தார். மற்றவரும் அவ்வாறு கொடுத்தார். மூன்றாம் ஆன் இரண்டாயிரம் ஆடுகளும் நாணயங்களும் கொடுத்தார்.
9. வாழ்க்கைக்கு உதவியாக இருந்த ஆட்டை விருந்தினர்க்கு உணவாகக் கொடுத்தமை கிழவியின் விருந்தோம்பும் பண்பை உணர்த்தும். ஓர் ஆட்டுக்காக நாலாயிரம் ஆடுகளும், நாலாயிரம் நாணயங்களும் அவனுக்குக் கிடைத்தன. வறியநிலையிலும் விருந்தோம்பலாம் என்பதையும், விருந்தோம்பவின் போது கொடுக்கும் பொருள் பனிமடங்காகப் பயண்தரும் என்பதையும் இக்கட்டுரை உணர்த்துகிறது.
10. விருந்திராகக் கிழவியீடும் வந்தவர்கள் நபி பெருமானாரின் பெரப்பிள்ளைகள். ஹசன், ஹுசைன், அப்துல்லாபீன் ஜாபர், தலை குடிப்பிறப்பிற்கு ஏற்ற நற்பண்பு உள்ளவர்கள். கொடுத்த

வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார்கள். உயர்வு தாழ்வு வேறு பாடு இல்லாதவர். உயர்குலத்தவராயினும் வறிய கிழவிக்குப் பெருமதிப்புக் கொடுத்தனர். வறியவரிக்கு உதவும் இயல் பிளர். ஒருவர் தாம் பெறும் உதவிக்குப் பங்மடங்கு உதவி பிரதி உபகாரமாகக் கொடுத்தல் வேண்டுமென்னும் இவைகளை மேற்கூறித்த மூவரும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

11. இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் நபி பெருமானார் காலத்தை அடுத்து நிகழ்ந்தவை. மேற் குறித்த மூவரும் நபி பெருமானின் பேரப்பிள்ளைகள் என்பத யால் இதனை அறியலாம்.
12. இக்கட்டுரையைச் சுவைபெற எழுதியவர் அல்லாஜ் ம. டி. உவைஸ் அவர்கள். இவர் தமிழ்ப் பேரறிஞர் என்பதை இக்கட்டுரை உணர்த்துகின்றது. இவரது உரைநடை மிகச் சுவைபெற அமைந்துள்ளது.
13. வினாக்கள்:-

அ. சந்தர்ப்பம் எழுதுக:

- * ஒரு வறிய குடும்பத்துப் பிராணி என்பதை நீ அறிந்துகொள்.
 - * எங்களுக்குச் சாப்பிட இங்கு ஏதாவது இருக்குமோ?
 - * இல்லை பிரடி! கோபங்கொள்ளாதீர்கள்; அவர்கள் நல்லவர்கள்;
 - * நமது வாழ்க்கைக்குத்துணையாக இருந்தது அந்த ஆடோனே.
 - * இப்பொழுது எனக்குத் தெரிகிறது; அல்லாற் உங்களை ஆசீர் வதிப்பானாக!
- ஆ. ஒன்றுக்கு ஆயிரமாயிரம் என்றும் கட்டுரையிலிருந்து நாங்கள் கற்றுக்கொள்வன எனவ?
- இ. இந்திகழ்ச்சி ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சி என்பதை எவ்வாறு அறியலாம்.
- ஈ. இக்கட்டுரையில் அமைந்துள்ள உரைநடைச்சிறப்புக்களை எழுதுக

செய்னம்பு நாச்சியார் மாண்மியம்

1. செய்னம்பு நாச்சியார் என்பது கல்ஞர் அப்தல் காதரி லெப்பை அவர்களின் கற்பணைக் காலியம். செய்னம்பு நாச்சியார் பெருமையைக் கறுவது இந்நால். கிழக்கு மாகாணத்து மூஸ்லிம் மக்களின் கிராம வழக்கங்கள் இந்நால் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இங்கு உள்ள செய்யுட்பகுதி மூன்று படலங்களை உடையது. படலம்நூலின் சிற்றறுப்பு. மாண்மியம் - பெருமை.
- * இல்லாமிய சமய அறிஞர் ஆசிய ஆலிம் ஒருவர் மூல்லிம் மக்கள் மத்தியில் பெற்றுள்ள செல்வாக்கையும், காசிம்பாவா என்பவரது மசலூக்கும் இசமான் கண்டு என்பவரது மகஞக்கும் திருமணம் நிகழ ஆலிம் உதவி புரிவதையும், மணமகளின் தந்தை தம் உறவினரை அழைத்து அத்திருமணத்திற்கு அவர்களின் ஒப்புதல் பெறுவதையும், அத்திருமணத்திற்கு விருப்பம் தெரிவித்து மணமகன் வீட்டிற்கு மணமகள் வீட்டினர் அனுப்பும் பலகாரத்தை ஆக்குவதற்காக மணமகளின் தாய் பீ பீ தன் உறவினரான பெண்களை அழைப்பதையும், அவர்களின் உதவியோடு அப்பலகாரங்கள் ஆக்குவதையும், மணமகனின் தாய் செய்னம்பு நாச்சியார் இயல்புகளையும், மணமகள் வீட்டினர் அனுப்பிய பலகாரங்களைப்பற்றி அவர் குறைகள் கறுவதையும், அவரது கணவன் வழிமுறைகள் சொல்லி அவரை அமைதிப் படுத்துவதையும் இச் செய்யுட்பகுதி கூறுகிறது.

2. அ. மணம் சரிகாண் படலம்:

திருமணப் பொருத்தம் பார்த்ததை கறுவது:

* ஆலிம் அவர்களின் இயல்புகள்: ஆலிம் அவர்கள் எல்லாம் அறிந்தவர்; நல்லது சொல்லார், செய்யவேண்டியனவும், செய்யவேண்டாதனவும் அறிந்தவர். பாவத் திற்கு மிகப்பயப்படுவார். அங்குள்ள குடும்பங்களின் உயர்வு தாழ்வுகளை நன்கு அறிந்தவர். அனைவருக்கும் உதவி செய்வார்

* ஆலிம் அவர்கள் காசிம் பாவாவின் மகனதும் இக்மான் கண்டு மகனதும் திருமணப் பொருத்தத்திற்கு உதவுதல்.

ஆலிம் அவர்கள் வைகறைத் தொழுகையை முடித்தார். விரைவாக நடந்து வீடு சென்றார். வழியில் நாலாம் குறிச்சி கணக்கப்

பிள்ளை காசிம் பாவாலைக் கண்டு 'இறைவன் துணையால் நல்ல நாள் பார்த்துத் திருமணப் பேசுக்கு வருவாம்' என்சொல்லி அவர் அனுமதி பெற நார். இசுமான் கண்டு அவர் கலைக் கண்டு திருமணப் பேசுக்கு மாமா ஆதங் கண்டு, ஶாகுல் மூமீது, சுக்காரியாக் காக்கா, தம்பி உதுமான், உமரு வெவ்வை, சிறியதந்தை, உசன் பெரியப்பா, வெள்ளத்தம்பி, வேங் மெரைக்காயர் ஆகிய யாவரும் வரவேண்டும் எனக்குறிஞர்,

* ஆலிம் சொல்லியதை இசுமான் கண்டு தன் மனைவிக்குச் சொல்லுதல்,

ஆலிம் சொல்லியபடி தன் உறவினர்க்குச் சொல்லி அவர்களது வருப்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென இசுமான்களுடு நினைத்தார். முதல்ற தன் மனைவி மரியம்பீடியடம் சென்று அவளிடம் அச்செய்தியைச் சொல்லி அவளின் சம்மத்துதை அவர் பெற்றுக் கொண்டார்,

ஷ. செப்புப் படலம்:

திருமணம் நிச்சயித்ததற்காக மனமகன் வீட்டிற்கு மனமகன் வீட்டார் பலகாரம் அனுப்புதலைக் கூறுவது,

மரியம் பீி தன் உறவினரான பெண்களை அழைத்து அவர்களின் விருப்பத்தைப் பெறுதல்.

தன் கணவர் சொல்லியதை மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொண்ட அவரது மனைவி மரியம்பீி தன் மகனைப் பார்த்துச் சின்னக்கண்டு சிவத்த மாமி, பொன்னிநாச்சி, போடியார் மனைவி, முந்தபிள்ளை, முக்காட்டுக்காரி ஆகியவர்களை அழைக்க இனைய மகனை உடனே அனுப்பும்படி கூறினாள். குருதுன் ஒதப் பள்ளி சென்ற தம்பியை அழைத்து வரும்படி அடுத்த தமபியை அந்த மகன் அனுப்பினாள். பள்ளி சென்ற பையன் குருதுன் பாடத்தை ஒப்புவித்து ஆலிம் அவர்களின் அனுமதிபெற்று விரைந்து வீட்டுக்குச் சென்றான். விரைந்து சென்று முன் குறிப்பிட அவைவரிடமும் சொல்லி அவர்களை அழைத்து வரும்படி மரியம்பீி அப்பூபங்கிடம் சொன்னாள். அவர்களும் வந்தனர்.

மனமகளின் உறவினரான பெண்கள் அத்திருமணத்திற்கு விருப்பம் தெரிவித்தல்.

மரியம் பீி வீட்டுக்கு வந்த பெண்கள் ஓரிடத்தில் இருந்து உரையாடினர், பீபியின் மகள் வீட்டுக் கதவின் பின்னால் நின்றாள்.

கிம் பாவா அத்திருமணத்திற்கு இனங்கியதை மரியம்பீபி அவர்களிடம் சொன்னாள். ஆலிம் அவர்கள் நல்லது சொன்னால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறினர். சம்பந்தி வீட்டுக்கு பெரும் பலகாரம் மாலை நேரத்துக்கு முன் அனுப்ப வேண்டுமெனக் கூறினர்.

* அனைவரும் சேர்ந்து பலகாரம் ஆக்குதல்:

மரியம் பீபி யாவரையும் அழைத்தாள். அரிசி மரக்கால் அவற்று எடுத்தனர். குற்றிப் புடைத்து குருணல் நீக்கினர். வறுப்போட்டு உரவில் இடித்தனர், மாலைக்கு முன் பலகாரம் ஆக்கினர்.

இ. நாச்சியார் படலம்.

செய்னம்பு நாச்சியார் நிலையைக் கூறுவது

* செய்னம்பு நாச்சியார் இயல்யுகள்:-

செய்னம்பு நாச்சியார் கொடிய காட்டுப் புளி. வாயில்வாமல் வங்காளம்போக வல்லவள். நோயில்வாமல் பலநாள் படுத்திருப்பாள். சிட்டுப் பிடித்துப் பெற்ற பணத்தைக் கணஞ்சியப் பெட்டிக்குள் சேர்த்து வைப்பாள். அவள் ஏசத் தொடங்கினால் யாவரும் நடுங்குவா, கணவன் அச்சத்தால் பேசாமல் ஒடுங்கி இருப்பார். படுத்திருக்கும் பூண்டியும் பயந்து ஒடும், அழுத பிள்ளையும் அச்சமுற்று அழாமல் ஆருக்கும்.

* சம்பந்தி வீட்டார் அனுப்பிய பலகாரங்களைச் செய்னம்பு நாச்சியார் குறைக்குறுதல்

செய்னம்பு நாச்சியார் சம்பந்தி வீட்டுப் பலகாரங்களை திறந்து நன்கு பார்த்தார். பல பல பலகாரங்கள் இருப்பதைக் கண்டான். கணவன் காகிம் பாவாவை உற்றுப் பார்த்தாள். அவர் அஞ்சி ஒடுங்கி இருந்தார்.

'இந்தப் பலகாரங்களைப் பாருங்கள், எங்கள் குடும்பம் பெரியது என்பதை இந்த நாடே அறியும். சிறிய அளவிற் கொடுத்தாலும் பெருமாவு உணவு வேண்டும். பேச்சனவில் சம்பந்தி வீட்டுப் பலகாரம். ஆனால் இதைப் பார்த்தால் பிசிசைக்காரருக்குக் கொடுக்கும் பலகாரம் என நாச்சியார் கூறினார்.'

காலிம்பாவர அவரை அழைத்தியாக்குதல்

"நாச்சியாரே! குறைக்கறவேண்டாம். இது முதன்முதல் வந்தது; ஆதலின் மனக்குச் சுறை கொள்ளவேண்டாம்; இவற்றைப் பெரிதாக எடுக்கவேண்டாம். பாட்டன் பூட்டன் பழகிய பழக்கம். வீட்டுக்கு வந்ததை விரும்புதல்வேண்டும்; பங்கிடு செய்தலை பக்கத்துவீட்டுப் பள்ளியம்மாவிடம் கொடுத்துவிடு; அவர் திருமணங்கள் பல நடத்த

தியவரி; அவர் எங்களுக்குத் துணையாசவுள்ளவர்; உரிய ஒழுங்குகள் செய்ய அவருக்குத் தெரியும்' எனக் காசிம்பாவா கூறி மனைவியை ஒருவாறு இனக்கச்செய்தார். அதன்பின் தம் கடுடக்குக் கென்றார்,

3. ஆலிமு-இல்லாமிய சமயத்தினர், கத்தம்-பிதிர்க்கடல், வாரை அனத்தல்-ஷாரை அறிதல், ஊதிபபாரத்தல்-தூதி உற்றுப்பாரத்தல், ஷரோடி-நோய், கபகுத்-வைகறை, சாக்சா - சிறிய தந்தை, சர் காலால்-சம்மதம் அறிதல், முண்டாக் - தலைப்பாலக, தடழிக் கொவலால்-சம்மதம்-பறால், சாக்சி-சிறியதாய், ஒதுப்போதல்-சமயக் கல்வி கற்கப்போதல், உம்மா-அம்மா இங்கே - வரைந்து, துபபொழுது, பேச்கத் தொடுத்தல்-பேச்சைத் தொடங்குதல், எம்பந்து-மனமகன் வீட்டார், செப்பு-துருமணப் பேச்கக்காக மனமகன் வீட்டார் மனமகன் வீட்டுக்குப் பாத்திரங்களில் அனுப்பும் பல்காரம், மரக்கால் - முன்னைய ஒருவகை முகத்தல் அனவை, எடுப்பாய-உயர்வாக, செங்காடு - கொடியகாரு. கட்டுப் பெட்டி - செமிப்புபெட்டி, கடுகாய் விடல்- சிறு அனவாய் விடல், கிளிக்காடுத்தல் - சிறிய அனவு கொடுத்தல், முனுமுனுத்தல் - குறைக்குறுதல், வேலைக் காலாய் - துணையாக. கூடாரம் - துருமயினாற் செய்தலை, செப்பு - செப்பெனாற் செய்த கலம். இவை ஆகுப்பெயர்களாக அவை களிலுள்ள உணவுகளைக் குறித்தன.

4. வினாக்கள்,

(அ) சந்தர்ப்பம் எழுதுக:-

- * நல்லநாள் பாரித்து நாங்கள் வருவோம்
- * இனைய சிறுக்கண் உட்டை அனுப்புவாய்
- * பேச்கச் செப்பி பிச்சைச் செப்பா
- * பாட்டன் பூட்டன் பழக்கிய பழக்கம்.

(ஆ) ஆலிம் அவர்களின் இயல்புகளையும் செய்னம்பு நாச்சியார் ஆயல்புகளையும் எழுதுக.

(இ) சம்பந்த வீட்டுப் பல்காரங்களைப் பற்றிச் செய்னம்பு நாச்சியார் கூறிய குறைகளையும், அவரது கணவர் அவரை இளக்க செய்யக் கூறியவைகளையும் எழுதுக.

(ஈ) கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் மக்களிடத்தில் இருந்துவரும் கிராமிய வழக்கங்களை இச்செய்யுட் பகுதியிலே துணைகொண்டு எழுதுக.

(ஊ) இக்காலியம் கிறந்த பகடப்பு என்பதை எடுத்து எழுதுக.

நன்றிப் பெருக்கு

1. நவரசங்கள்—ஒன்பது சுவைகள். இரசித்தல் — சுவைத்தல், இரசிகர்—சுவைஞர், இரச பாவம்—சுவையுணர்வு. நியதி — ஒழுங்கு. ஆசாரம் — ஒழுக்கம். பரவசம் — தன்சணர்வு மறத்தல். அதிதம்—எல்லை கடற்றல், பூரித்தல்—மகிழ்தல், கடாட்சம்—பார்வை; தீஸ்—தெய்வீகம், புங்கவர்—உயர்ந்தவர்.

2. * செய்யுள்:

உலக முதல் மனிதரான ஆதம் அவர்கள் தந்த மக்கள் யாவருள், எம்மிடம் அன்புகொண்டு திரும்பைறையையும் நபிபெருமானாலையும் இறைவன உவந்து அருளிய அந்தப் பெரும் அருட்கொடை மிக்க பிரதி உபகாரமாக பாதங்கள் மேறும் தலையானது கீழுமாகப் பத்து இவட்சம் ஆண்டுகள் தொழுது தவத்தைச் செய்தாலும் திறிதும் சமமாக இருக்காது

3. காலியத்தில் ஒன்பது சுவைகளையும் சித்திரிப்பது புலவனின் தொழில். ஒன்பது சுவைகள்—நகை, உவங்க, அவலம், வீரம், அச்சம, இரககம், தூளிவரல், பெரும்தம், சாந்தம். இவற்றுள் சாந்தச் சுவையை சுத்திரிப்பது மிகக்கடினமானது சலரி இத்தைச் சித்தமிக்க முயறசி செய்தவர்களுள் தற்கலை பீர்முகம்மது என்பவரும் ஒருவர்,

4. நன்றி உணர்ச்சியை தமிழ் இலக்கிய உலகில் புலவர்கள் பலர் பல கோணங்களிலும் பல வகைகளிலும் சித்திரித்து உள்ளனர். ஆவாகளுள் மேற்குறித்த முல்லிம் புலவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவருக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் பெரும் வேறுபாடு உண்டு. ஏனைய வர்கள் பெரும்புலவர்கள், இவர் அவ்வகைத் தகைமை இல்லாதவர். ஏனையவர்கள் மக்கள் வாழுவையும் இயல்பையும் உலக நியதியையும் கவிதைக் கல்லேணாடும் உணர்ச்சி அஜுபவத்தோடும், கற்பணை நயத் தோடும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களில் இருந்து இவர் முற்றாக வேறுபட்ட ஒரு கோணத்தில் இருந்து கவிதையை ஆக்கியுள்ளார்.

5. உள்ளத்துஞ் சாலிவரும் நன்றிப் பெருக்கை உலகக்கண் கொண்டும் உணர்வு கொண்டும் வெளிப்படுத்தல் மிகக் கடினம், உலக வாழ்வை விட்டுநிற்கும் நிலையில் இருந்துகொண்டு மனித உள்ளத் தின் நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்தல் ஏவிதானது அன்று. * ஒருவர் செய்த உதவிக்கு நன்றிதெரிவிப்பது இன்றைய நாகரிகத்தின் ஆசார மாகவும் சடங்காகவும் உள்ளது. எனினும் தாம் பெற்ற இன்பத் திற்காகவும் நன்மைக்காகவும் உள்ளம் உவந்து நன்றியறிதலைத் தெரிவிப்பவர் இன்றும் உள்ளனர்.

6. உயிருக்கு ஆபத்தாக இருந்த நோய் நீங்கிவிட்டால் மருத்துவமுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றனர். அனுதாபம் தெரிவித்த உறவினர்க்கும் நண்பர்க்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றனர். வீடு, பொருள், என்பன எதிர்பாரா தவணகையிற் கிடைத்தால் நன்றி தெரிவிக்கின்றனர். உத்தியோகம் கிடைத்துவிட்டால் நன்றி தெரிவிக்கின்றனர். விலங்குகள் பறவைகள் இயற்கை முதலிய வற்றிற்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றனர். காலத்தால் செய்த உதவிக்கும், பயன்கருதாமல் செய்த உதவிக்கும் சொல்லாமற் செய்த உபகாரத்திற்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றனர்.

7. இந்த மூஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர் நாம் பெற்ற பெரும் பேறு ஒன்றுக்கால் நன்றி தெரிவிக்கின்றார். இவர் தெரிவிக்கும் நன்றி உவக யாழவ் உளவுவர்கள் தெரிவிக்கும் வெறும நன்றி பொன்றது, அன்று, இவர் தெரிவிக்கும் நன்றி மிக தமிழானது, கைமாறு கருதாது இறைவன் அருளிய பெரும பேறு ஒன்றுக்காக இவர் நன்றியற தலைத் தெரிவிக்கின்றார், இயர் புலவன் மட்டும் அவர், இவர் இறைப்பதா; ஆன்ம ஞானி. இறைவன் மீதும் இறைமறை மதும் ஆற்றுதார் வழி மீதும் பெருமபற்று உள்ளவர். ஆவரது நன்றிப் பெரும்பகு இறைபக்தியின்றும் இறைருானத்தின்றும் அடிப்படையில் எழுந்தது. இறைவன் செய்த பேரருளுக்கு பக்கு உணர்வு கடந்த நிலையில் கண்ணத் தானில் நன்றி தெரிவிப்பது மிகக் கடினமான செயல்,

8. கைமாறு கருதாமல் மனித குலத்திற்கு ஒப்பற்ற இறைவன் அருளிய பெரும கொடைக்கு தாழும் உரியவராகிய பேற்றை நினைத்து உள்ளம் உருசி அதற்கு பெருக்கு எடுத்த நன்றி, நன்றியண் தன்மையை வெளிப்படுத்த முயற்சி செய்துள்ளார். இவரது இலட்சியம் மிகப் பெரியது. இறைவனையும் பகதவனையும் இனைத்து நற்பது இவரின் ஆசை ஏல்லை கடந்தது, உணர்ச்சி அறஷுகமானது; சொல்லிற்கு அடங்காதது,

மூஸ்லிமாகப் பிறந்து நடி அவர்களின் வழி நின்று இல்லாத்தில் வாழும் பெரும் பேற்றைத் தமக்கு அளித்த ஒன்றுக்காக இவர் இறைவனுக்கு நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்துகின்றார். மூஸ்லிமாகவும் நபிபெருமானாரின் உம்மத்தாகவும் வாழும் பேற்றையும் பக்தியின் ஆழத்தையும், சமயத்தின் மீது உள்ள பற்றையும் இவர் நினைத்து, நினைத்துப் பெருமிதம் கொள்கின்றார். இல்லாத்தின் தத்துவ உச்சியைத் தொட்டு நின்று இல்லாத்தின் மாண்பையும் கிறப்பையும் தம் உள்ளம் நிறைய உணர்ச்சிப் பரவசத்தோடு தெரிவித்துள்ளார். பிறவிப் பயன்பெறச் செய்த இல்லாத்துக்கும் இறைவனுக்கும் நன்றி தெரிவித்துள்ளார்.

9. “இன்று உங்களுக்கு உங்கள் மார்க்கத்தை நான் பூரணமாக்கி உங்கள் மீது என் அருவளப் பூர்த்தியாக்கி உங்களுக்கென்று

இல்லாததை ஒரு மாரிக்கம் ஆக்கினேன்" எனவும் "நிச்சயமாக அல்லாற்றவின் திருத்தாதரிடத்தில் உங்களுக்கு ஓர் ஆழகிய முன் மாதிரி இருக்கிறது? எனவும் ஒப்பற்ற இறைவன் தனது திருமறையில் உவந்து அருளிய உண்மையின் உண்மைகள் இந்தப் புலவரின் நெஞ்சத்துள் நூந்தரமாக நிறை, இறைவன் மனிதாகளுக்கு அளத்த அருட்கொட்டகளுள் மிக உயாந்ததும் உண்ணதொன்றும் இல்லாம் என்பது மூலமிமகளின் நம்பிக்கை உலகம் தொன்றிய நாள் முதல் மக்கட் குலத்தை நல்வழிப்படுத்த இறைவன் இறைத்தாக்களையும் தீர்க்கதற்கிக்கண்டியும் வேதங்களையும் அருட்கொட்டகளாக கொடுத்துள்ளான். பூரணமாகப்பட்ட இல்லாய் மார்க்க மூம் இறுதித் தாக்கதற்கிண் நப்பிலருமாணாரும் அல்லாற்றவின் பெருங்கருணையில் வளைந்த அருங்கவின்கள். இல்லாம் உலகம் முழுமைக்கும் இறைவனால் அருளப்பெற்ற மார்க்கம். அது குறிப்பிட்ட ஓர் இவத்திறகோ சாதிக்கா நாட்டிறகோ உரியது அன்று, ஆகைவ இறைவனின் இந்த அருட்கொட்டக்கு நன்றியறுதலைத் தொடரிக்க முன்வந்த இத் தமிழ்ப் புலவரின் மாண்பு பாராட்டத்தக்கது.

10. சங்கரர், இராமானுசரி; மாந்துவார், நாயன்மார்கள்; ஆழ்வார்கள் ஆகியவர்கள் சிவ — வைணவப் பக்திமார்க்கத்தை இந்தியாவிலும் தென்னாட்டிலும் வளர்த்தவாகள். இல்லாம் மார்க்கத்தைப் பாதுகாத்து கடர்யிடச் செய்தவர்கள் "பீர்" கள்; குபி ஞானிகள், ஆவமிக்க கண்ணாகள், தற்கலை பீர்முகமயது காஜிப் அவாகள் மேற் முறிதத் தக்குமார்க்க காலதலைத் தெடுத்துத் தொன்றியவாகள், 17-ஆம் நூற்றாண்டில் காடுகளிலும் மலைக் குவைகளிலும் இவற்றத் துறவுயாகக் கடுமூத்துவாக்கு செய்தவர்; குபிஞான மேதாவர். பக்தர்களின் உள்ளங்களில் இல்லாயிய பாசத்தையும் பற்றிவையும் படிப்பினேன்கும் அவர் கால நாட்டுச் சூழ்நிலையைக்கு ஏற்றுவகையில் அருமையான இப்பகுதி பரவசப் பாடனில் மூலம் நிலை நிறுத்தியுள்ளார். வளங்கள் பல உள்ள தற்கலையில் தலைக்குநாய் மதுகவற் தொங்குத் தவஞ்சிசெய்து அட்டமா சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவா.

11. நன்றிப்பெருக்கு என்னும் கட்டுரையை எழுதியவர்க்கே. பி. எஸ். ஹுமீத் அவர்கள்

12. வினாக்கள்:

- நன்றிப் பெருக்கை யார் யாருக்கு எவ்வாறு தெரிவிக்கின்றார்? ஏன் தெரிவிக்கின்றார்?
- நன்றிப்பெருக்கைத் தெரிவித்த இப்புலவர் நன்றி உணர்வைத் தெரிவித்த ஏனைய புலவர்களில் இருந்தும் மிக வேறுபட்டவர் என இக் கட்டுரை ஆசிரியா கறியதன் காரணங்கள் எனவ?
- நன்றி அறிதலைத் தெரிவிக்கும் இடங்கள் எனவ?
- நன்றிப் பெருக்கைத் தெரிவித்தவரிடத்தில் உள்ள சிறப்பு இயல்புகள் எனவ?

அலகு 18

அலகு 2. சுயம்வர காண்டம்

1. நளவின் செங்கோள்மைச் சிறப்பு:-

நன்னது ஆட்சியில் செவ்வீய அறங்கள் வளர்ந்து விளங்கின; பசுமை நிறக்கின்றியும் கொல்லும் குணமுடைய பருந்தும் பகைமை நிங்கி ஒரே கூட்டில் வாழ்ந்தன.

2. நள மகாராஜன் அன்னத்தைப் பிடித்தமைக்குக் கூறிய காரணம்:-

அன்னத்தின் அணிந்தை, மன்றக்கூர் மணிந்தை ஆகிய இரண்டினுள் எது சிறந்தது என்பதைக் காண்பதற்காகவே யாம்,

3. தமயந்தியை அறிமுகப்படுத்தும்வகையில் அன்னம் நளனுக்குக் கூறியவை:-

தமயந்தி என்னும் தெய்வப்பெண் மென்றையான முங்கில் போன்றும் அழகிய தோள்களை உடையவர், உழவர் வயலகளில் உழும்போது கலப்பையின் அலகின் நுணியில் சுற்றிக்கொண்ட குவளைக்கொடிகளை நீரோடும் வாய்க்காலகளின் வரம்புகளிற் போட்டுக் காலால் மிதிக்க ஆக்கொடிகளில் உணள் பூக்களில் இருந்து வந்த தேன் பெருகி அவ்வாய்க்காலகளில் நீர்போல ஒசியொடு ஒடும் வளமான விதரிப்ப நாட்டு அரசனும் கொடையில் மிக்கவறும் ஆகிய வீமன் என்னும் அரசனின் மகள், அழகிய பூங்காம்பு போன்றவள்,

அவளது அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு ஆகிய பெண்மைக் குணங்கள் நான்கும் தேர், யானை, குதிரை, காலாள் ஆகிய நான்கு படைகளாக உள்ளன, மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி ஆகிய அவளது ஜம்புலன்களும் அவளுக்கு நல்ல அமைச்சாபோல உள்ளன, அவளது கால்களில் அணிந்துள்ள சிலம்புகள் அரசர்களின் அழகிய முரசங்களாக உள்ளன, அவளது கண்கள் இரண்டும் அவளுக்கு வேல், வாள் என்னும் இரு படைக்கருவிகளாக உள்ளன. அவளது முகமாகிய சந்திரன் அரசக்கு உரிய வெண்கொற்றக் குடையாக உள்ளது, அவள் பெண் அரசாக விளங்குகின்றாள். மிக மென்றையான இடையை உடையவள்.

4. ‘நாற்குணானும் நாற்படையாய்’ என்னும் வெண்பாவில் வரும் உருவகங்கள்:-

தமயந்தி என்னும் பெண் - நாடானும் அரசி; அவளது நாணம், அச்சம், மடம், பயிர்ப்பு ஆகிய பெண்மைக்குணங்கள் - யானை, தேர், குதிரை, காலாள் ஆகிய நால் வகைப்படைகள்.

அவளது கால்களில் அணிந்துள்ள சிலம்புகள் என்னும் அணிகள் - அரசுக்கு உரிய முரசுகள், அவளது இரு கணகள் - வேல், வாள் ஆகிய இருபடைக்கருவிகள்.

அவளது மெய், வாய், கண், மூக்கு, செயி ஆகிய ஜம்புலன்கள் - அவளது நல்ல அனுமச்சரகள்.

5. தொப்ரகளில் உள்ள நயங்கள்:-

(1) தேனைடி வண்டு கிறகு உலர்த்தும் நாடன் - தேன்களில் மூழ்கி வண்டுகள் சிறகுகளை உலர்த்துகின்ற நாட்டை உடையன் எனக் கூறப்படுதலின் அங்கு பூக்கள் நிறைய உள்ளன; பூக்களிற் தேவுகள் நிறைய உள்ளன என்பதும் அந்நாடு மிக வளம் உள்ள நாடு என்பதும் வண்டுகள் தேவில் மூழ்கி மகிழ்ந்து வாழ்தலுடோல மக்கள் செலவத்தில் மூழ்கி மகிழ்ந்து வாழ்க்கன்றன என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

(2) ‘வெள்ளை மதியம் இருந்ததாமேவை வாய்ந்து இருந்தாள்’ வெள்ளை மதியம் - ஓள் கிழந்த சந்தர்சன, அதுபோல அவள் இருந்தாள் என்பதனால் அயல் மூக மலர்கள் இன்றி இருந்தான் என்பது தெரிகிறது. முத மலர்கள் இல்லாமைக்குக் காரணம் அண்ணத்தன கூற்றுகள்கால நளன் என்னும் மன்னென்டிம் கொண்ட பெரும் அட்பு, இதனால் அவள் பெருவ கவலை அடைந்தாள், அதனால் அவள் மகிழ்ச்சி இல்லாமல் இருந்தாள் என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

(3) கழுகின் கூந்தல் மேல் கங்கைக்கொழுந்து ஓடும் நாடன் கழுகின் கூந்தல் - கழுகின் பூம்பாளை, கங்கைக் கொழுந்து - கங்கை நீர்த்துளிகள். கழுக மரங்கள் கங்கை நதியின் இரு மருங்கும் அதிக அளவு வளாந்து, பூது அழகாக வளவுவதனால் அந்நாடு நில வளம் உள்ளது என்பதும் கங்கை நதியில் நீர்த்துளிகள் மேல் ஏழுதலால் அந்தநில் நீர் மிக்கு ஓடும் நீரவளம் உடையது என்பதும் இவற்றால் அந்நாடு செலவும் மிக்க நாடு என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

(4) ‘முகம் பார்த்து அருள்நோக்கி முன்னிரந்து செல்வர் அகம் பார்க்கும் அற்றோரைப்போல பூவாளி பாய மெலிந்த தோன் வேந்தன்.

அற்றோரி - பொருள் இல்லாதாரி. பூவாளி - மலர் அம்புகள். பொருளில்லாதார் செல்வர் முன் நின்று பொருள்தருவாரா தர மாட்டாரா என நினைத்து வருந்தி இருப்பர். தமயந்தியிடம்

அன்னத்தைத் தாதாக அனுப்பி அதன் வருகையை எதிர்பார்த்திருக்கும் நளனுக்குச் செல்வர் அருள் நோக்கி இருக்கும் பொருளாற்றவர் உவமையாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமயந்திக்கு உவமை செல்வர்; நளனுக்கு உவமை பொருளில்லாதவர்; தமயந்தியின் இணக்கத்திற்கு உவமை பொருள். ஆவலோடு எதிர்பார்த்தல் பொதுத்தன்மை; தமயந்தியிடம் கொண்ட பெரும் அன்புக்கு உவமை மலர் அன்புகள்; பொருள் இல்லாமல் வறியவர் வருந்தினர். இங்கு தமயந்தியின் பெரும் அன்பு இல்லாமல் நன்ன வருந்தினான்.

அலகு 3. இஸ்லாமியக் கலையும் பண்பும்

1. கி. பி. 9ஆம் நாற்றாண்டு முதல் கி. பி. 19ஆம் நாற்றாண்டு வரை அரபு மொழியில் எழுந்த ஆராய்ச்சி நூல்கள் சமயம், வரலாறு, வைத்தியம், பூகோமை, வான்நால் ஆகியவை தொடர்பானவை.

2. முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களால் கட்டப்பட்ட முதல் மகுதி கல்லாறும், செங்கல்லாறும் சதுரமாகக் கட்டப்பட்டு நாற் பக்கமும் சுவராற் குழப்பட்டுக் கூறாயற்றுத் திறந்த சதுக்கமாய் இருந்தது;

3. இடைக்காலத்தில் இஸ்லாமியர் சிறந்த பட்டுத்துவணி வியாபாரிகளாக இருந்தமையை இன்றும் நினைவுட்டுவன; துணிகள் ஆக்கப்பட்ட இடங்களின் பெயர்களைப் பெற்று வழங்கிவரும் பள்ளியன், தமஸ்க், மஸ்ஜி஦், பஸ்டாக்கே ஆகிய துணிப்பெயர்கள்.

4. ஹஜ் யாத்திகரயின் பல்ளைகள்:-

இஸ்லாமியர் வாழும் வேறுபட்ட நாடுகள் பற்றிய செய்திகள் குழநிலை புவியியல் தொடர்பான விடயங்கள் நட்சத்திரங்கள் கிரகங்களின் இயக்கம் பருவ மாற்றங்கள் ஆகியவைகளை அறிதற்கு அனுகூலமாகவும் தூண்டுகோவாயும் இருந்தமை, சமய ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தல், வளரிக்க தொடர்பை வலுவடையச் செய்தல், உலகின் பல பாகங்கள் பற்றிய அறிவை இஸ்லாமியரிடையே பரப்புதல், பிரயாண வழிகள் பற்றிய பல தொகுப்புகள் வெளிவருதல்.

5. கலத்தியத்துறைக்கு இஸ்லாமியர் ஆற்றிய பங்களிப்புகள் முன்று:-

(1) பூனாண் முறையைப் பின்பற்றி தம் அனுபவ வழிகளால் அதற்குப் பெருமை தேடித் தந்தனர்.

(2) ஆலபத்திரிகள் நிறவி நோயாளிகளை நோய்க்கேற்றவாறு வெவ்வேறு இடத்தில் ஒதுக்கி அவற்றைத் தூய்க்கையாகவும் காற் றோட்டம் உள்ளனவாகவும் அமைத்தனர்.

(3) இன்னொக்குவேசன் ஊசி மருந்து முறையை அறிமுகப் படுத்தினார்.

அலகு 4 நால்டியார் — அறங்கவியறுத்தல்

1. அரும்பெறல் யாக்கை என்னும் பாடவில் கருப்பஞ்சாறு உடம் பினாற் பெறும் அறப்பயனுக்கும் கருப்பின் கோது உடம்புக்கும் உவமிக்கப் பெற்றுள்ளன.

2. ஆலம் வித்து மிகச் சிறியதாயீனும் உயர்ந்து வரைந்து பெருநிழலைக் கொடுக்கின்றது. அதுபோல அறப்பயனும் மிகச் சிறியது ஆயினும் தகுதியானவர்களிடத்தில் இருப்பின் ஆகாயமும் சிறியதாகத் தோன்றும்படி பெரிதாக அமைந்துவிடும்.

3. 'கல்வி அழகே அழகு' என்பதனை நால்டியார் வலியறுத்தும் வகை

இருவரது தலைமையிர் முடியின் அழகும், மதிப்புகள் உள்ள உடையில் அமைந்த கரையின் அழகும், உடலின்மேற் பூஜியுள்ள மஞ்சளின் அழகும் ஆகிய வெளிப்புற அழகுள்ள அவருக்கு அழகு தருவன ஆயினும் அவை உண்ணமயான அழகுகள் அல்ல. அவரது உள்ளத்தில் நடவுநிலைமை முதனிய நற்பண்புகள் அமைதற்கு ஏதுவாக அவரிடத்தில் உள்ள கல்வியின் அழகே அவருக்கு உண்மையான அழகு ஆகும்.

4. நீரொழியப் பாலுள்ள குருது போல நாம் நூல்களைத் தேர்ந்து கற்றல் வேண்டும் எனக் கூறுவதன் காரணம்:

அன்னப்பறவைக்குப் பால் மிகப்பயனுள்ள உணவு, பாலைப் போல நீர் பயன் உள்ள உணவு அன்று, ஆகவே பாலையும் நீரையும் கலந்து அன்னப்பறவையின் முன்வைத்தால் அது பயனற்ற நீரை விலக்கிப் பயனுள்ள பாலை உண்ணும், மக்களாயினரின் வாழ்நாட்கள் சில. ஆயின் அவர்கள் கற்றற்கு உரிய பல்துறை நூல்கள் பல உள்ளன. அவர்களுக்கு அவர்களது உடலில் உண்டாகும் நோய்கள் பல உள்ளன. ஆதலின் அவர்கள் அன்னப்பறவையைப் போல பயனற்ற நால்களை விலக்கிப் பயனுள்ள நூல்களைக் கற்க வேண்டும் என்பதாம்.

5. கற்றோர் நட்பு-கரும்பை நுனியிலிருந்து அடிதோக்கி உண்பதற்கும், கல்லாதார் நட்பு-கரும்பை அடியில் இருந்து நுனி நோக்கி உண்பதற்கும் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஏனெனில் அடிக்கருமிப் பூனிக்கும்; நுனிக்கரும்பு இனிமை இல்லாதது. அதுபோலக் கற்றோர் நட்பு தொடக்கத்தில் இனிதாக இராது; ஈற்றில் பெரும் பயன் தரும். கல்லாதார் நட்பு தொடக்கத்தில் நன்மை தருவதாக இருக்கும்; ஈற்றில் தீமை தரும்.

அலகு 5 மாதரும் மலர்ப்பொய்கையும்

1. தாயானவள் முன் கால்களில் வைத்துக் கால்களை அசைத்துக் கைகளினால் மெல்லத்தடவ மெத்தையில் நித்தியர செய்யும் ஒரு குழந்தை போலப் பொய்கையில் நீர் அலைகள் மெல்லத் தடவ மெல்ல அசையும் தாயரை மலரில் அண்ணப்பறவை உறங்கிபெறு.

2. பொய்கையில் நீராடச்சென்ற பெண் அணிந்திருந்த நீலரிற உடையிற் பதித்திருந்த செம்மணிகளின் மேல் குரிய ஒளி விழ அதனால் பொய்கையில் தோன்றிய செம்மைநிற ஒளியைத் தாயரை மலரி என அண்ணப்பறவை கல்வீயது.

3. மங்கை வளர்ந்த கிளியின் மதிநலம்:-

மங்கை ஒருத்தி தாண் வளர்த்த கிளியாடு பொய்கைக்கு நீராடச் சென்றாள். கிளியைப் பொய்கைக்கரையில் விட்டு பொய்கையினுட் சென்று நீரில் அமிழ்ந்தியும் நீஞ்சுடு நேரம் நீராடி னாள். பொய்கையை விட்டு வெளியே அவள் வரசில்லை. கிளிக்கு உணவு உண்ணும் நேரம் ஆயிற்று. அதற்கு மிகப் பகித்தது. அவளை பொய்கையில் இருந்து வெளிவரச் செய்தற்கு ஒரு வழியைப் பயன் படுத்தியது. பாம்பு என்றால் அணைவரும் அஞ்சவர் என்பதை அக்கிளி அறிந்திருந்தது. ஆகவின் அக்கிளி ‘பாம்பு பாம்பு’ எனச் சத்தம் இட்டது. அச்சத்தத்தைக் கேட்டு உடனே பொய்கையில் இருந்து வெளியே அவள் ஒடிவந்தாள். பொய்கையில் இருந்து வெளியே தண்ணை வரச் செய்தற்கு அக்கிளி ஆவ்வாறு சத்தமிட்டது என்பதைப் பின்பு அவள் அறிந்தாள்.

4. அண்ணை கொடியள் என மங்கை கொடியள் எனக்கு றி யத் தன் காரணம்:-

நீராடும் போது பொய்கையில் இழந்துவிட்ட தன் காதணியை எடுத்துக்கரும்படி அண்ணப் பெடையின் உதவியை வேண்டிய நின்ற பெண் அதன் உள்ளத்தில் எழும் இரக்கத்தைப் பெறும் பொருட்டு ஆகும். ‘அண்ணப் பெடையே’ என அதனை அவள் விளித்ததும் அதன் இரக்கத்தைப் பெறுதற்கே ‘பெண்மைக்குப் பெண் இருங்கும்’ என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள்.

5. மாதரும் மலர்ப் பொய்கையும் எனும் பாடத்தில் வரும் பாடல் கள் ‘கீவக இந்தாமணி’ என்னும் பெருங்காலியத்தைச் சேர்ந்தவை இந்தாலின் ஆசிரியர் திருத்தக்க நேவரி என்பவரீ,

அலகு 6. ஆசாரக் கோவை

1. ஒருவர் அவசியம் செய்ய வேண்டியனா;

தன் சமை ஒழுக்கங்களை அறிதல் வேண்டும். மனதில் உள்ள தீபகுணங்களை அகற்றல் வேண்டும். நல்ல குரு ஒருவரிடம் நல்லறி வரை பெறுதல் வேண்டும். முரட்டுப் பிடிவாதமான குணங்கள் முழு வயதையும் நீக்கல் வேண்டும். அறநெறிகளுக்குப் பயந்து நடத்தல் வேண்டும். நன்று கற்றறிந்தவர்களிடம் கல்வியைக் கற்றும் கேட்டும் அறிதல் வேண்டும். கல்வியைக் கல்லாதவர்களுக்கு கல்வியைக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

2. நினைகுடம் என்று குறிப்பிடப் பெறுவோர் - அதிக அளவு வார்த்தைகளைப் பேசுபவர்கள்.

குறைகுடம் என்று குறிப்பிடப் பெறுவோர் - குறைந்த அளவு வார்த்தைகளைப் பேசுபவர்கள்.

3. முகம்பது தமிழ் மகரக்காயருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடைமொழிகள் ஜிந்து:-

தட்டிலாத்திருமேவும்; சாதி மேன்றம் தழைத்த; சத்தியந் தவ றாத; சகல யோகம் மிகுந்த; தரும நற்குண சீல.

4. தொடர்களும் அளிகளும்:

1. 'வாழும் செல்வமும் தாழிலம் பாடலும் வையந்ததுருள் சக்கரம் போலுமே'

இதில் வந்துள்ள அணி உவமையணி.

செல்வமும் இலம்பாடும் - உவமையங்கள்.

உருள் சக்கரம் - உவமானம்

நிலையாக நிற்றல் இன்றிச் சமுள்ளுவருதல் - பொதுத்தன்மை- போலும் - உவமை உருபு

(இலம்பாடு - வறுமை)

2. 'பத்தியில்லாப் பணப்பாக்கியர்

பழமில்லா விருட்சத்தினைப் போலுமே'

இதில் உள்ள அணி உவமை அணி

பத்தியில்லாப் பணப்பாக்கியர் - உவமையம்

பழம் இல்லா விருட்சம் - உவமானம்

பிறர்க்குப் பயன்படாமை - பொதுத்தன்மை

போலும் - உவமை உருபு

- (3) மேவு நீதமில்லா முடிமன்னவர்
 மேய்க்கும் ஆயரில்லாத் தகர் போலுமே
 வீழும் ஆயுளும் தேசமும் விண்ணனினில்
 விளங்கி மங்கிடும் மின்னலைப் போலுமே
 இதில் இரு உவமையனிகள் உள்ளன
- (i) நீதியில்லா மன்னர்—உவமேயம்
 ஆயர் இல்லாத் தகர்—உவமானம்
 சந்திரில் திமைகளை அடைதல்—பொதுத் தன்மை
 போலும்—உவமை உருபு.
- (ii) ஆயுளும் உடம்பும்—உவமேயங்கள்
 விண்ணனின் மின்னல்—உவமானம்
 நிலையற்ற தன்மை—பொதுத்தன்மை
 போலும்—உவமை உருபு.

5. முயற்சியிட்டுமையினால் வரும் நன்மைகள்:-

முயற்சி உள்ளவரிடத்தில் திருமகன் தங்கியிருப்பாள்.
 முயற்சி உள்ளவர் தாழ்வு அடையார்.

முயற்சியின்மையினால் வரும் திமைகள்:-

முயற்சியில்லாதவரிடத்தில் மந்த குணத்தினள் தங்கியிருப்பாள்
 முயற்சி இல்லாதவர் மேன்மை அடையார்;

அலகு 7. சிரிக்கத் தெரிந்த பாரசிகர்

1. பாரசிக மொழியின் சிறப்புகள்:-

பாரசிகமொழி பழைமையும் செழுமையும் உள்ளது. பேசவும் கேட்கவும் பெரும் சுவை பயப்படு. இனிமைதரும் மொழி என்பதனால் ஏரின் ஸபான் எனப் பெயர்பெற்றது. நகைச்சுவை நிறைந்த இலக்கியங்களை உடையது.

2; கண்விழுந்த முதுகு பற்றிய இரண்டு நகைச்சுவைத் துணுக்கு கனில் இருந்து அறிந்துகொள்ளும் வாழ்க்கை உண்மை:-

மக்கள் வாழ்க்கையில் இளமை நிலை நிற்காதது; முதுமை அனை வருக்கும் வரும்.

3; சந்திரஸ் விண்ணில் காணப்படுவதற்குப் பாரசிகக் கனிஞரீ கூறும் விளக்கம்:-

என்னும் என்னும் தராக்கு இருத்தட்டுகள். ஒரு தட்டுலே சந்திரனும் மற்றத் தட்டுலே நலைவி ஒருத்தியின் எழிலும் வைத்து

எடைபோடப்பட்டன. தலைவியின் எழிலுக்குச் சந்திரன் ஒப்பாக விள்ளை. தலைவியின் தட்டுத் தாழ்ந்தது. அதனால் அவள் மண்ணுலகில் வாழ்கிறார் சந்திரனின் தட்டு உயர்ந்து விண்ணுலகில் சிக்கிக்கொண்டது. அதனால் சந்திரன் விண்ணவில் உலாவுகின்றான்.

4. ‘தெளவத் குருடாக இல்லாமல் இருந்தால் முடவணிடத் திற்கு வந்திருக்காது.’ இவ்வாசிகியத்தில் அமைந்துள்ள சிலேடைக் கருத்து:-

தெஹுர் என்னும் வெற்றிலீரர் தெளவத் என்னும் இசையரசரை தேரிறங்கட்டபோது ‘தெளவத் குருடாகவா இருக்கும்’ என நகைச்சவையாகக் கேட்டார். அதற்குத் தெளவத் மேற்காட்டியபடி சுவையாகப் பதில் கொடுத்தார். ‘தெளவத்’ என்னும் சொல்லுக்குப் பாரசிக மொழியிற் ‘செல்வம்’ என்பது பொருள். தெஹுர் ஒருகால் முடமாவார். ஆகவே தெளவத் சொல்லிய மேற்கூறிய பதிலில் சிலேடைக் கருத்துகள் இரண்டு இருந்தன.

- (i) தெளவத் என்பான் குருடனாக இருந்ததினாலேதான் தெஹுரிடம் வந்தான் என்பது ஒரு பொருள்.
- (ii) செல்வம் குருடாக இருந்ததினாற்தான் முடவணாகிய தெஹுரிடம் வந்து சேர்ந்தது.

5. பாரசிகக் கவிதைகளில் விலங்குகளும் பறவைகளும் நகைச் சைவ ஓட்டுவணவாக இருப்பதற்கு இரு உதாரணங்கள்:-

- (i) ஓர் ஆந்தை இன்னோர் ஆந்தையிடம் ‘என் மகள் உன் மகனைத் திருமணம் செய்வதாயின் இருநூறு பாழ்டைந்த பட்டணங்களைத் தரவேண்டும்’ எனக் கூறியது. இதற்கு மற்ற ஆந்தை ‘எங்கள் அரசர் வெற்றிகரமாக வாழ்ந்தால் இருநூறு அல்ல ஆயிரம் பட்டணங்கள் வேண்டுமோயினும் தருவார் என்ப பதில் கூறியது.
- (ii) கவிஞரி ஸ்ரீமான் என்பவருக்கு மன்னளிடம் இருந்து ஒரு குதிரை பரிசாகக் கிடைத்தது. கிடைத்த அந்தாள் இரவே அக்குதிரை இறந்தது. ஒரு இரவிலேயே என் குதிரை மன் உலகிலிருந்து விண்ணுலகிற்குள் செல்லும் வேகமானது என் குதவபடக் கூறிக்கார் அப்புவர்.

அலகு 8. பெரிய புராணம் - திருநகரச் சிறப்பு

1. திருவாரூரின் சிறப்பு:-

திருவாரூர் அளவில்லாத சிறப்புகளை உண்டான். சோழ அரசர்கள் வாழும் இருப்பிடமாக உள்ளது. பூமி என்னும் பெண்ணுட்கு அவளது அழகிய நெற்றியில் உள்ள திவகமாக உள்ளது. திருமகனுக்கு இருப்பிடமான செந்தாமரை விளங்குவது. எல்லா வளங்களும் செல்வங்களும் உள்ளது.

2. பக்கங்று தேரில் அகப்பட்டபோது அரசினால் குமரன் அடைந்த நிலை:-

தேரில் பக்கங்று அகப்பட்டு இறந்ததை அரசினால் குமரன் கண்டு அபாயம் இங்கு வந்தது எனசொல்லி நெஞ்சில் துயரம் அடைந்தான். உணரவு அறிந்தது. 'இன்று இப்பகவும் கண்டும் என பெருமையை அழிந்தன' என்று சொல்லித் தேரில் இரந்து இறங்கி வீழ்ந்தான். துயரக் குரல் ஏழைப்பும் தாய்ப் பசுவைகண்டு அவளது உயிர் பந்தத்து சோர்ந்தது. நிவத்தில் இறந்து சிடக்கும் கண்ணறப் பார்த்துப் பெருமுச்சூடிட்டு இரங்கியான். உழகங்காக்கும் மனு என்னும் எம் அரசனுக்கு உலகில் இப்பழி வந்துசேரும்படி பிறந்தேனே என்று சொல்லித் துண்புற்றான்' கழுவாய் தேடி பறைவலை அந்தணர்முன் சென்றான்.

3. கன்றை இழந்த தாய்ப் பகவின் துயரம்:-

தன் உயிர்சனையை தன் கன்று இறக்க அதைக் கண்ட தாய்ப்பை பெருங்கவவையுற்று அவ்விடத்திற்கு ஓட்டிக் கலங்கியது. துயபத்தான் உரத்துச் சுத்தம் இட்டது. அதன் உயிர் சோர்ந்தது உடன்நடைகினிலத்தில் வீழ்ந்தது.

4. மந்திரி தொன்று தொட்ட நெறி எனக் கறியது:-

வேதங்களில் வல்ல அந்தணர்கள் விதித்தபடி கழுவாய் செய்தன.

5. (அ) மன்னர் இறுதியில் எடுத்த முடிவு:-

உலக முதல்வர் விரும்பியிறை திருவாரூர்ப் பிறந்த உயிரி ஒன்று கொல்லப்பட்டுவிட்டது. ஆதலின் அவ்வுயிர் இறத்தற்குக் காரணமாக இருந்த தனது மகனின்மேல் தனது தேரைத் தானே ஊர்ந்து கொல்லுதல்.

(ஆ) இது அம்மன்னன் அவளத்துயிரையும் ஒப்பநோக்கி நடு ஒருபாற் கோடாது நீடி உழங்கும் தன்னவற்ற உயர் இயல்வை உணர்த்துகின்றது.

அலகு 9. கர்ணனும் கும்பகர்ணனும்

1. செய்ந்நன்றி அறிதவின் சிறப்பைக் கூறும் குற்பாக்கணும் பழுமொழிகளும்:-

‘நன்றி மறப்பது நன்று அன்று’ (திருக்குறள்)

‘காலத்தினாற் செய்தநன்றி சிறதெனிலும்

ஞாலத்தின் மாணப் பெற்று’ (திருக்குறள்)

‘தினைத்துணை நன்றிசெயிலும் பணைத்துணையாகி கொள்வர் பயன்தெரி வார்’ (திருக்குறள்)

‘எந்தநன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மற்று’ (திருக்குறள்)

‘நன்றி மறவேல்’ (ஆத்திகுடி)

‘உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை’ (பழுமொழி)

‘உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்தல் ஆகாது (பழுமொழி)

2. செய்ந்நன்றி மறத்தல் தவிரப் பாவச் செயல்கள் என இங்கு குறிப்பிடப் பெற்றவை:-

தந்தை, தாய், குரு, அந்தணர், பக, பாவர், மகளிர் ஆகியவர்களைக் கொல்லுதல்.

3: கர்ணனின் நன்றி மறவாத் தன்மை துலங்கும் சந்தர்ப்பம்:-

பாண்டவர்க்கும் துரியோதனனுக்கும் போர் நிகழ இருந்தபோது அந்திதேவி கர்ணனிடம் சென்று அவனது தாய் தான் என்பதைத் தெரிவித்து அவனைப் பாண்டவர் பக்கம் வரும்படி கேட்டான்; பாண்டவர் பக்கம் சேர்வதால் தணக்கு உயிர் ஆபத்து இல்லை என்பதையும், பாண்டவர்க்குத் தமையனாக இருந்து புழுடன் அரச செய்யலாம் என்பதையும், தாயிற்கிரந்ததொரு கோயிலும் இல்லை என்பதையும் கர்ணன் நன்கு அறிவான். எனிலும் தேரிப்பாகன் மகனாக இருந்த தன்னை இனமை முதல் தோழனாகப் பற்று அரச பதவி தந்த துரியோதனன் செய்த நன்றியைக் கர்ணன் மறக்க வீல்லை. எனவே துரியோதனனுக்குத் துணையாகப் போர்முனை சென்று நன்றிக்கெட்டல் நிறைவு செய்தலே தணக்குக் கடமையும் அறமும் என அவன் குந்தியிடம் தெரிவித்தான். செய்ந்தன்றி மறவாச் செப்பை யறத்திழாற் கர்ணன் உலகிற் புகழ்பெற்று விளங்குகிறான்.

4. கும்பகரணவின் நன்றி மறவாத் தன்மை துவங்கும் சந்தர்ப்பம்:-

போர் முனைக்கு வந்த கும்பகரணவிடம் விபீடனை அவனை அறம் திறமபிய இராவணனைவிட்டு இராமனிடம் வரும்படியும் அதனால், இவங்கையின் அரக்கரிமை அவனுக்குக் கிண்டக்கும் எனவும் அதற்கிண் நாயகனான இராமனது தொடர்பு பிரவிப பின்னைய நீக்க உதவும் எனவும் தெரிவித்தான். விபீடனை அதரிவததானை அவனத்தும் உண்மை என கும்பகாணன் நன்கு உண்மாநதவன். ஆயின் தன்னை இன்மை முதல் அனைபாடு வளாத்து உதவியதன் ஆஸ்னனாக்குப் போர் ஆபத்து நேர்ந்துள்ள இந்நிரத்தில் அவனை விட்டு நங்காது அவனுக்கு உதவுதலே தன் கடமை எனவும் நவை யற்ற ஆவ்வுலக வாழுக்கைக்காகப் பலகவுனைப் பணிந்து பதவிப்பற விரும்பவில்லை எனவும், கும்பகரணவின் விபீடனைவிடம் அதங்வததாரா. செய்ந்து அறிதல் அறத்தை உயரினும் மீலாகப் பொறுற உலகவு புகழ்பெற்று விளங்குகின்றான்.

5. சொற்றொடர்களை விளக்குதல்:-

- (i) நீர்க்குமிழிபோல-நிலையில்லாதது என்பது இதன்பொருள், நீரில் குமிழிகள் தோன்றியமறவன், அதுபோல உலகவாழ்வு முதலியன் நிலையில்லாதன.
- (ii) மசம்மை சான்ற தொலைறம்—உயர்ந்த பழைமை யானம் என்பது இதன் பொருள். செயந்தனறி அறிதல் என்னும் அறத்தை இச்சொற்றொடர் குறிக்கின்றது. அறங்கள் பல உவ ஆயினும் அவற்றுள் ஒஃது உயர்ந்ததும் சிறந்ததும் ஆதலின் அறிஞர்கள் இதனை இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர்.
- (iii) மாயப் பிறவி நோய்—மயக்குகள்ற பிறவி ஆகிய நோய் என்பது இதன்பொருள். உயிரின் உண்மை அறிவு மறைக்கப் படுவதனால் பிறவிகள் உண்டாகின்றன. பிறவி பல துண்பங்களைத் தருவது. ஆதலின் பிறவியை நோயாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
- (iv) செஞ்சோற்றுக் கடன்-நன்றிக்கடன் என்பது இதன்பொருள். உதவிகளுள் உணவு வழங்குதல் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறு கின்றது. ஆதலின் செய்ந்தனறிக் கடனுக்கு இப்பெயர் வழங்குகிறது.
- (v) கந்தி பகலாய் வந்திருத்தல்-மாலையும் காலையும் வணக்கதல் என்பது இதன் பொருள். இவறைவழிபாடு செய்தல். முதலியவற்றை இது குறிக்கும். பகல் பகற்காலத்தையும் குறிக்கும்.

அலகு 10. இலங்கை வளம்

1. வென்றுகிற கூட்டத்தைப் புலவர் நெகிழ்ந்த பஞ்சக்கும் ஏவ்வாவன் என்றும் மண்ணனின் உள்ளத்திற்கும் உவமித்துள்ளார்.

2. அருவியின் அவர்த்தங்கள்:-

அருவிகள் விரைந்து ஒடுவதனால் அதன் ஒலிக்கு அந்த யானைகள் தம் இடத்தை நோக்கி ஒடும், அதன் கரையில் உள்ள அரசு மரங்கள் சாய்ந்து விழும், பாம்புகள் நீரில் அகப்பட்டு இறக்கும். கரையில் உள்ள புவனை மரங்கள் சரிந்து விழும், வேங்கை மரங்கள் சாய்ந்து விழும். கோங்கு மரங்கள் முறிந்து விழும். சந்தன மரங்கள் தொந்துவிழும், முயகில்கள் விழும். அருவிகளின் பெரும் ஜனிகளினால் மரங்கள் சரிந்து விழுவதினால் அங்கு உள்ள வைக்குகள் அஞ்சி வேறிடக்கூட்டு ஒடும், பறவைகள் பயந்து வேறுடங்களுடைப் பறந்து சுல்லும், அருவிகள் விரைந்து பாய்வதனால் ஆவற்றில் சுகப்பட்ட கற்கள் உருஞ்சும். மேடுகள்பள்ளங்கள் ஆகும். பள்ளங்கள் ந்ரபப்பட்டும்.

3. வாரியானது நதியை மணக்கும் காட்சியைப் புலவர் பின் வருமாறு வரண்கிறாரா.

மாபயிள்ளை மனவினைக்காகப் பேணவிட்டுக்கு வரும்போது பேணவிட்டார முனைச்சன்று வரவேற்பதுபோலநியானது கடலை நோக்குவர கடலில் உள்ள மீனினங்கள் முன்சென்று வரவேற்றன. நண்ணுகள் குடை பிடித்தன. திருக்கைகள் ஆலைட்டம் பிடித்தன. சுற்றாக்கள் யான்களை ஒந்தின. கணவாய்கள் சாமரை விசின். ஆழமான பாய்ம சுமந்தன. முரல்கள் கொம்பு வாத்தியம் இசைத்தன. கடற்றிச்சொன்ன முரசு வாத்தியத்தை முழக்கின.

4. ஆதிர்காமத்தில் அடியார்களின் பக்திப் பரவசநிலை:-

ஒவிசெய்துவரும் புனித மாணிக்க கங்கையில் அடியார்கள் நீராடுவார. பத்திரயாடு கிவாயநம் எனச் சொல்லி விழுதி அணிவர்க்க பத்திரயால் அவர்களது உள்ளம் உருகும். கணக்களில் இருந்து ஆஸ்ரதக கண்ணீர் அருவியாகப் பெருகும். உடலின்மேல் உள்ள மாசிகள் சில்லாக்கும். சொற்கள் தளர்வறுக்க. துதிப்பாடல்களைப் பாடுவார். தமிழு அருள் செய்யும்படி வேண்டுவார், ஏந்பூர தீபங்கள் ஏந்தி நிற்பார்.

5. கண்ணியாய் வெந்தீர் ஊற்றுகளின் கனவேறு தன்மை:-

தன்மையைப் பிரிந்த தனவியின் மனம்போல ஒரு நீர் ஊற்றின் வெப்பம் இருக்கும். கண்தை பாடிப் பரிசில் பெறாதவன் மனம்போல

ஒரு நீருற்றின் வெப்பம் இருக்கும்; தியபழிச்சொல் கெட்டவன் மணம் போல ஒரு நீருற்றின் வெப்பம் இருக்கும். செய்த பிழைக்கு வருந்த பவனின் மணம்போல ஒரு நீருற்றின் வெப்பம் இருக்கும். நீத்யான் தீர்ப்பைப் பெறாத ஏழையன் மணம்போல ஒரு நீருற்றின் வெப்பம் இருக்கும். கற்பில்லாதவள் என்று அந்தியான் முறையில் பழிக்கப் படும் கற்புடையவள் மணம்போல ஒரு நீருற்றின் வெப்பம் இருக்கும். அமுக்காறு உள்ளவன் மணம்போல ஒரு நீருற்றின் வெப்பம் இருக்கும். இவ்வாறு அங்கு உள்ள ஏழு வெந்தா ஊற்றுகளும் கெவ்வவறு கணல் உள்ளவாக இருக்குமா?

அலகு 11. கலையின் விளக்கம்

1. கவிஞர்களை—பயன்களை.

கண்ணேண்டியும் செவியையும் கவர்ந்து அவற்றின் வாயிலாக மண திற்கு ஆய்வும் ஊட்டும் கலைகள் கவன் கலைகள் ஆகும்.

மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படும் பலதிறப்பட்ட பொருள்களை ஆக்கிக்கொள்வதற்குச் சாதனமாகிய கலைகள் பயன்களைகள் எனப் பற்றும்,

2. கலைமகள் மகிழ்ந்து உறையும் இடங்கள்:-

செஞ்சொற் கவி இயற்றும் கவிவாணர் கருத்து, உள்ளூளி வாய்ந்த உரவோர் மனம், உலகினர்க்கு ஒளிநெறி காட்டும் உயரிய மறை, மக்கள் பேசும் மழுவைமொழி, மாதா இசைக்கும் மதுரப் பாடடு, தேம்பாடும் குயில்லை குரல், சிறையாகும் மடக்கிளி யான் செந்தா, மாடக்டங்கள் அழுகு செய்யும் ஒவியங்கள் போய்ச்சுகள் அமைந்த சீரிய சிறபங்கள்,

3. கலைமகனுக்கு உரிய நல்ல வழிபாடு எனப் பாரதியார் கருதுவது:-

வீடுதோறும் கலைஞரும் செய்தல், வீதிகள் தோறும் கஷ்தாரிகளும் ஜோர்கள்தோறும் காலசாரில் நூற்று சிராங்கச் செய்து அறி யானமைய அழித்தோழித்து யான்டும் கலையின் ஒளி விவங்கள் செய்தல்.

4. இக்கட்டுரையின் மையக்கருத்து:-

உடம்பினை வளர்க்கும் அன்னசாலையினும் உயிரினை வளர்க்கும் அறிவுச்சாலை சிறந்தது; இறைவனை வணங்குதற்கு உரிய ஆலைகள் அகைப்பதிலும் அறிவினை வளர்க்கும் கலூரிகளை அமைத்து சிறந்தது. கலைநலம் அறியாது வருந்தும் எனியவர்க்கு எழுததறி விக்கும் அறம் ஏனைய அறங்களிலும் நூறாயிரம் மடங்கு சிறந்தது. கல்வுச்சாலைகள் நாடெங்கும் நாடாடுதலே கலைமகளின் திருவுளத்தை மகிழ்விக்கும் உயரிய வழிபாடாகும்.

5. பொருள்:-

- (i) பனுவலி—நூல்.
- (ii) தாளாண்மை—முயற்சி
- (iii) கவிஞர்களை—அழகியற் கட்டி
- (iv) புரவலர்—அரசர்.
- (v) புன்னெறி—இழிந்த வழி.

அலகு 12. நபி அவதாரம் படலம்

1. அறத்தினுக் கில்விடம் என்றும் பாடலில் புலப்படுத்தப்பட்ட ஆயினாவின் குணப்பன்புகள்:-

தருமத்திற்கு இருப்பிடம் ஆனவர்: அருளுக்குப் பிறப்பிடம் ஆனவர், பொறுமையில் பூயியின் பொறுமையிலும் எட்டு மடங்கு பொறுமை உள்ளவர், உரிய பெரும் குத்திற்கு ஒப்பில்லாத மணி போன்றவர். குணப் பெருமையில் தமக்கு ஒப்பாக எவரும் இல்லாத பெண்,

2. அப்துல்லாவின் மரணச் செய்திகேட்ட ஆயினாவின் துயர:-

இனம் மயில் போன்ற ஆயினா மனம் சோர்ந்து உரத்து அழுதார், பெருமமை பெய்வது பொலக் கணகவில் இருந்து நா பெருகின். பொறுத்து உரிய அகிற்புகை போன்ற உரிய கந்தல் நிவத்திற் கிடற்று புரண்டது. அழுகிய வள்ளயல் அணிந்த காந்தள் மலர பொலற அவளது கைகள் அவளது தாமரை மலா பொன்ற முகத்தை உறுத்தன. துண்பம் மிக்கு உணர்வு இழந்தாள்.

3. ‘வருந்தி நொந்தமுது’ என்னும் பாடலில் வரும் உவமைச் சிரப்பு:-

அப்துல்லா இறந்த செய்திகேட்டு துயர்கொண்டு அழும் ஆயினா வைச்சுழ அவவது த்தாழியா இருந்து துவபுற்று அரங்குதல குல கொண்ட வலம்புரிச் சுவகினைச் சுழ இடம்புரிச் சுங்குகள் நிலை ஒவ்வு சுசயதல போன்றது எனப் புலவா உவமித்துள்ளார். ஆதில ஆயினாவுக்கு வலம்புரிச் சுங்கும் அவளது தோழியர்க்கு இடம்புரிச் சுவகுகளும் உவமைகள், ஆயரம் இடம்புரிச் சுங்கள் ஒரு வலம்புரிச் சுவகைச் சுழுந்து இருக்கும். அத்துணைச் சிறப்பு உள்ளது, வலம்புரிச் சுங்கு, ஆயினா அரசகுலத்து நங்கை. ஆதவன் ஆயினாவுக்கு வலம் புரச்சங்கை உவமையாகக் கூறினார். ஆயினா அழுது அரற்று கலுறாள், அதனால் வலம்புரிச் சுங்கை குழந்தைகளை வலம்புரி எனக் கூறியுள்ளாரா. ஏனெனில் குழந்தை சுயகு இரைந்து ஒவியமுப்பும், வலம்புரி ஒவ்வு எழுபப இடம்புரிகளும் ஒவ்வு ஏழுபபும். ஆதவன் ஆயினா துன்பற்று அழுது இரங்கும் தோழிப் பெணகளுக்கு ஒவ்வு எழுப்பும் ஜுடம்புரிகளை உவமையாகக் கூறினார். குழந்து இருந்தால் பொதுத் தனிமை.

4. நபிகள் அவர்கள் அவதரித்த காலத்தில் அக்காலத்து நிலவிய சமுதாய நிலைமை:-

அறநெறி திரிபுபட்டிருந்தது. மயக்க நெறிமிக்க இருந்தது. துறவு நெறி மாறுபட்டு இருந்தது. இழிசெயல்களும் கொலையும் பாவச் செயல்களும் பரந்திருந்தன. அனுஞானம் மக்கு இருந்தது. இல்லறம் அழிவுற்று இருந்தது. குறைகள் மிக்கு இருந்தன. வைக்கு இல்லா விடுபோல அக்காலச் சமுதாயம் இருள் குழந்து இருந்தது.

5. தொடர்களுக்கு விளக்கம்:-

- (அ) கருணை வீற்றிருந்த செங்கமலக் கண்-இரக்கம் மிக்கு உள்ள சிவந்த தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் என்பது இதன் பொருள். இதில் கண்களுக்கு சிவந்தாமரை மலர்கள் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, உள்ளத்து அன்புணர்வை கண்கள் வெளிப்படுத்துவன ஆதவின் கருணை வீற்றிருந்த செங்கமலக் கண் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மலர்களுடைய தாமரைமலர் உயர்ந்தது. நபிகள் இறை தாதுவராய் அவதரித்து உலகில் உயர் பண்பு நெறியை வெளிப்படுத் தியவர் ஆதவின் அவரது கண்களை இவ்வாறு புலவர் கூறினார்.
- (ஆ) சினவு வேற்கரத்து அப்துல்லா — கோபம் மிக்க வேறு படையை வைத்திருக்கும் கைகள் உள்ள அப்துல்லா அரசர் என்பது இதன் பொருள், வேற்கரத்து அப்துல்லா என்பதனால் ஆயர் வலிமை மிக்கவர் என்பது உணர்த் தப்படுகிறது. அத்திற்கு மாறான இழிசெயல்களை அப்துல்லா வெறுத்து அவற்றை அழிப்பவர் ஆதவின் ‘திசுவுவேல்’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.
- (இ) கோளரித் திருவெளி—கொல்லுந் தன்மையுள்ள சிங்கங்களின் கூட்டம் போல என்பது இதன் பொருள். அப்துல்லா அரசரோடு மதினா நகர் சென்ற படைவீரர்களுள் சிங்கங்கூட்டம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் அவர்கள் வீரம் மிக்கவர்கள் என்பது உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.
- (ஈ) காரகிற் புகைக்குழல் — கரிய அகிலின் புகைபோன்ற கரிய கூந்தல் என்பது இதன் பொருள். அமெற்புகையை ஆயினா வின் கூந்தலுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பொதுத் தன்மை—கார்ய நிறம், ஆயினா உயர் அரசகுலப் பேண ஆதவின் அவரது கூந்தலுக்கு உயர் நழுமணப் பொருளான ஆகிற்புகை உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
- (உ) செம்மையங் கோட்டுக் கடகரி—கெவ்விய அழகிய தந்தங்களை புடைய வலிமையுள்ள யானை என்பது இதன்பொருள், கடம்-மதம், வலிமை. யானைக்கு மதமும் கோடும் இருத்தல் சிறப்பு. கோடு-தந்தம், சிறந்த வலிமையும் அழகும் உள்ளன ஆதவின் ‘செம்மையங் கோடு’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. முகம்மது நபி அவதரித்தற்கு ஐம்பது நாள்களின் முன் கூந்தாடில் நிகழ்ந்த யானைப் போரிற் பங்குபற்றிய யானைகள் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளன.

அலகு 13.

நீதிக்குப்பின் பாசம்

1. நூர்ஜஹான் என்னும் சொல்லின் பொருள்:-

'கிழக்கு நாட்டின் ஒளி விளாக்கு' என்பதாம்;

2. அரசி பொறுமை இழங்கக் காரணம்:-

தெரு ஓரமாக இருந்த பல மாடிகளையுடைய தன் மாஸிலையில் ஒரு யன்னல் ஓரமாக இருந்து தெருவில் நிகழ்வன வற்றைப் பார்த்தபடி ஒருநாள் நூர்ஜஹான் இருந்தாள். தெருவிலே நின்ற மனிதன் ஒருவன் அவனைப் பார்த்தபடி நின்றான். அது அவனுக்குக் கோபத்தை ஊட்டியது, அப்பாற செல்லும்படி அரசி அவனுக்குச் சௌகாக காட்டினாள். அம் மனிதன் அவனிடம் அசையவில்லை, அரசியைப் பார்த்தபடியே நின்றான். அதனால் அரசிக்குக் கோபம் அதிகரித்தது. அதானால் பொறுமை இழந்தாள்.

3. அரசி அதிர்ச்சி உற்றுதற்குக் காரணம்:-

தெருவில் நின்று மாடியில் யன்னல் ஓரம் இருந்த தன்னை உற்று நோக்கியபடி நின்ற மனிதனை அப்பாற செல்லும்படி அரசி நூர்ஜஹான் சௌகாக காட்டினாள். அவன் அவனிடம் விட்டுச் செல்லாமல் அரசியைப் பார்த்தபடி நின்றான். அவனை அவனிடம் விட்டுச் செல்ல செய்வதற்காக கைத்துப்பாக்கி ஒன்றை எடுத்து அம் மனிதனை நோக்கி அவன் சுட்டாள். அது நிரப்பப் பட்டிருந்ததை சியன் அறியாள். அத்துப்பாக்கியால் அம் மனிதன் விழுந்து இறந்தான். அவன் இறந்ததைக் கண்டதும் அரசி அதிர்ச்சி அடைந்தான்.

4. மாமன்ஸர் ஜஹாங்கீர் நீதி தவறாதவர் என்பதற்குக் காரணம்:-

மாமன்ஸர் ஜஹாங்கீர்ஸ் மனைவி அரசி நூர்ஜஹான் மாடியில் இருந்து வைத்துப்பாக்கியினால் கட்டானால் தெருவில் நின்ற மனிதன் ஒருவன் துமந்தான். அந்திழுங்கியை நேரிற் கண்ட மக்கள் அதனை மாமன்ஸர் ஜஹாங்கீர்டம் முறையிட்டார். அரசியே அம் மனிதனைக் கட்டார் என்பதனை அறிந்த மாமன்ஸர் அரசியைக் கைத்துசெய்யும்படி உட்டைவியிட்டார். அரசி சிறையில் அடைக்கப் பட்டார். அதுத்த நாள் நீதிமன்றம் கூடியது. அரசி அக்குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டார். அவருக்கு மரண தண்டனையை அரசா விதித் தார். இதனால் ஜஹாங்கீர் நீதி தவறாதவர் என்ப புஸ்திபெற்றார்.

5. நூர்ஜஹானின் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டமை:-

மாமண்னர் ஜஹாங்கீர் தன் மனைவி நூர்ஜஹானுக்கு நிதி மன்றத்தில் மரணத்தென்ன வழக்கியதும் பூரண அமைதி அங்கு நிலையிது. முதியவர் ஒருவர் எழுந்து ‘மாமண்னரே! இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் மாற்றுத் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. கொலை யுண்டவரின் உறவினர்கள் இதற்குக் கொடுக்கப்படும் உயிர்ட்டுக் கலியைப் பெறவிரும்பின் குற்றம் செய்தவரின் குற்றத்தை நீச்சிக் கொள்ளவாம் எனக்கூறினார். அப்போது அங்கு நின்றவருள் ஒருவன் முனவந்து தான் கொண்டியுண்டவரின் உறவினன் ஒருவன் மாமண்னரின் நீதிவழுவா நெறியைப் பாராட்டி இறந்தவருக்குக் கொடுக்கப்படும் உயிர்ட்டுக் கலியைப் பெறவிரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். ஆவனுக்குப் பெருமளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டது; அதனால் நூர்ஜஹான் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டது.

அலகு 14. கங்கையில் விடுத்த ஓஸல்

1. கந்தசாமிப் பெரியாவின் யுலமையைப் புலப்படுத்தும் நான்கு தொடர்கள்:-

1. இன்றமிழ் இயல்நூல் எத்தனையோ அத்தனையும் எண்ணி ஆழங்கண்டோன்.
2. பழுத்த தமிழ்ப் புலமையினோர் பேரவையில் முந்தும் பண்ணத் மொழிப் பெரும்புவன்.
3. சொல்வகையும் சொற்றொகையும் சொல்நடையும் உணர்ந்தோன்.
4. பல்வகைய நூற்றலுட் படிந்தன்மை மனிகள் பலவெடுத் துத்திரட்டி வைத்த பண்டாரம் போல்வான்.

2. கங்கையில் ஓஸல் விடுகூப்பட்டதன் காரணம்:-

பாண்டி நன்னாட்டுச் சோழவந்தான் ஊர்க் கந்தசாமிப் பெயரோன் திருவேட்களத்தில் விடுலாண்த அடிகளாரைக் கண்டு நட்புரிமை பூண்டு அன்பெனும் கயிற்றால் அவகரப் பினித்தவர். அடிகளார் வடநாடு சென்றதை அறிந்ததும் அவரது வதிவிடம் தெரிந்து அவருக்குச் செய்தி ஒன்று விடுக்க விஷமுந்தனன். ஆயின் திமிரென் அவர் இறந்தார். இவை அண்ணத்தையும் அன்பர் ஒருவரினால் அடிகளார் அறிந்தார். தன் அன்பனின் பீரிவினால் மிக வருந்திக் கங்கைக் கரையடைந்தார். பிறத்தல் இறத்தல் கலக இயல்பு எனவும் கற்ற

வல்வி எழுதையும் சமாப் புடைத்து எண்வும் தன் அன்பள் இலக்கண நூல் பயிலப் பாஸ்னி தொல்காப்பியன் வர்ம் உலகு சென்றான் எண்வும் உணர்ந்தார். தன் அன்புத் தொடர்பை தெரிவித்து ஒலை ஒன்றை எழுதினார், அதனை தன் அன்பனுக்கு அழூப்ப விளைந்தார். செஞ்சுடை வாணவன் இடத்திறை கங்கை என்னும் செலவ நதி மூவுலகும் செல்வவல்லது, எண்வும் அத்தெய்வநதி தனக்கு உதவும் எண்வும் உணர்ந்தார். அவு ஒலையை வானுவலிற் தன அன்பணிடம் போர்க்கும்படி வேண்டி அதனை கங்கைநதயில் அடிகள் இட்டார்.

(3) நீரினால் ஆலைப்புண்டு ஏற்றுண்டு கிடந்த குச்சி கங்கை உள்ளத்தில் வாழுக்கையின் பின்வரும் நிலைமைகளை உணர்த்துயது, குச்சி ஒன்று நீரினால் இழுப்புண்டு அலையைால் அலைப்புண்டு கணமும் நிலை நில்லாது மேஜைமுந்தும் கீழ் விழுந்தும் அலைந்தது, சுற்றில் அலையைால் ஏற்றுண்டு நீர்க்கரையில் செயலற்றுக் கிடந்தது, இதுபோல மாணிடா வாழுக்கையில் இன்பச் செயல்களினால் மிக மகிழ்வார். தமக்கு நிகர் எவரும் இலை என களிப்பார்ப்பன்பு துப்பபம் வர கண்ணில் நீர் பெருக நிலத்தில் விழுந்து அழுவார், மயககம் என்னும் சுழல காற்றில் அகபபட்டு உழலவார், மறுபிறவு என்னும் திரை கவரக் கருவி கரணங்கள் பொருந்திய உடல் பெற்று உலகில் அலைவார், ஜில்லாத்தில் வாழுவார். எண்ணில் ஸாத வேதணைகளை அடைவார். சுற்றில் இறப்பு என்னும் பெருங்கரையில் ஏற்றுண்டுச் செயலற்றுக்கிடப்பார்.

4. கங்கையில் விடுத்த ஒலையிற் பொறிக்கப்பட்ட அடையாளம்:-

செல்வமலி வினாக்காட்டிற் செழுங்களைத் தெய்வம் வாழ் திருநகரிற் தமிழ் வழக்குந் தெருவில் ஒரு மண்ணில் ஆல்லல் இன்றி வாழ்கின்ற கந்தசாமிப் பேரற்றஞ்சுக்கு இவ்வோலை என்னும் அடையாளம்,

5. மும்முறை நினைந்து வணங்கிய அடிகளின் முன் வாளதி நங்கை தோன்றிய காட்சி:-

கங்கைநதி என்னும் நங்கை அம்மென் கிளம்பு நின்றரற்றும் சீடி செம்மைர் என்னத் திகழுவும், அம்மலரையுடை பசிய இலை போன்ற பட்டினால் அமைந்த உடை செறிந்த இடையில் வினங்வெம், குற்றமற்ற ஒளியுடைய சந்திரன் போன்ற முகத்திற் புண்ணகை வளங்கவும், கறவு மீனின் மேல் குமர்ந்து, கரிய முகில்களின் இடையே தோன்றிய மின்னல் கொடிபோல அந்தீன இடையே காட்சி கொடுத்து மறைந்தனர்,

அலகு 15.

ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம்

1. கூடாரம் அமைந்திருந்த இடத்தின் காலநிலை:-

எங்கும் மணல் பரந்திருந்தது. குரியனின் பிரகாசமான கதிர்கள் மணவின் வெப்பத்தை அதிகரித்துக்கொண்டிருந்தன. உயிரிப் பிராணவிகள் ஒன்றையும் காணமுடியாது. அங்கு தாவரங்களோ அருவமயிலும் அருமை. ஒரிரு முட்புதர்கள் அங்கும் இங்குமாகக் காணப்பட்டன. குரிய வெளிச்சம் படாமல் கைகளால் கண்களைப் பாதுகாத்தே வெளியே பார்க்கவேண்டி இருந்தது.

2. இக்கதை முலம் முதாட்டியிடம் காணப்பட்ட சிறந்த பண்பு:-

முதாட்டி மிக வறியவள்: அவள் தன் கூடாரத்தை நோக்கி வரும் முவரும் கடும் வெப்பமான நேரத்தில் பிரயாணம் செய்வதற் காக அவர்களிடத்தில் மிக இரக்கம் கொண்டாள். அவர்கள் தன் கூடாரத்திற்கு வந்ததும் வணக்கம் சொல்லி உள்ளே அழைத்தாள். உள்ளே உட்காரச் செய்தாள். பிரயாணக் களைப்பு நீங்க முகம் கழுவச் செய்தாள். பகுஞ்சதற்கு மூவருக்கும் ஆட்டுப்பால் கொடுத் தாள். தான் வளர்த்த ஒரே ஒரு ஆட்டை தன் கணவனின் அனுமதியையும் பெறாமல் அவர்களைக் கொண்டு அறுப்பித்துச் சுமைத்து அவர்கள் உண்ண உணவு கொடுத்தாள். மிக வறிய நிலையிலும் தன்னிடம் வந்த அந்த மூவரையும் அன்பொடு வரவேற்றுப் பருகப் பாலும் உண்ண உணவும் கொடுத்து உபசரித்த முதாட்டியிடம் விருந்தோம்பும் சிறப்புடைப் பண்பும் இருப்பதைக் காணலாம்.

3. அ. விருந்தாளியாக வந்த அந்த மூவரின் பெயர்கள்:-

நபிகள் பெருமாணாரின் பேரேப்பின்னைகள் ஹஸ்கி (றழி) அவர்கள், ஹாஸ்ஸ (றழி) அவர்கள் ஆயிய இருவர்களும், அப்துல்லா பின் ஜாபர் என்பவரும் ஆவர்.

ஆ. அவர்களிடம் காணப்பட்ட சிறந்த பண்பு:

தங்கள் பிரயாணத்தின் போது தங்களுக்குப் பாலும் உணவும் கொடுத்து நன்கு உபசரித்த மிக வறிய அந்த முதாட்டியின் விரும் தோம்பும் பண்பை அம்சுவரும் மிகவும் பாராட்டி தங்கள் கடமைப் பாட்டைத் தெரிவித்து அவருக்குத் தக்க கைமாறு செய்வதாகச் சொல்லினார். அவர்கள் தம் கணம் அடைந்தபின் அம் முதாட்டிக் குத்தகீக கைமாறு கொடுத்தற்காக அவளது இருப்பிடத்திற்குச் சென்

நனர். அப்போது அவள் அங்கு இல்லை, பின்பு மதீனா நகரில் ஒரு விதியில் அவளைக்கண்டு தம்மும் அறிமுகப்படுத்தித் தாம் முன் சொல்லியபடி தக்களைமாறாகத் தீர்வுங்களும் ஆடுகளும் அவர்களுக்கு அவர்கள் கொடுத்தனர். ஹஸன்(மழி) அவர்கள் ஆயிரம் தீர்வுங்களும் ஆயிரம் ஆடுகளும் கொடுத்தார். ஹஸன் (மழி) அவர்களும் அதே அளவு தீர்வுங்களும் ஆடுகளும் கொடுத்தார். அப்புல்லா பின் ஜாமர் அவர்கள் இரண்டாயிரம் தீர்வுங்களும் இரண்டாயிரம் ஆடுகளும் கொடுத்தார். முதாட்டி தம்மிடம் இருந்த ஒரு ஆட்டை அவர்களுக்குக் கொடுத்தநற்காக அவர்கள் மூலங்கள் இத்துணவு பெரிய அளவு தீர்வுங்களையும் ஆடுகளையும் வழங்கினர். செய்ந்தனர் அறிதல் ஆகிய உயர் பண்பு அவர்களிடம் இருப்பதைக் காணலாம்.

4. விருந்தாளிகள் மூதாட்டியின் கூடாரத்தைக் கடக்கநேரிந்த காரணம்:-

அவர்கள் மதீனா நராத்தவர்கள். ஹஜ் யாத்திரைக்காக மக்கா சென்றனர். தங்கள் உயரிய ஹஜ் கட்டுமைகளை அவர்கள் அங்கு நிறைவு செய்த பின் மதீனாவுக்குத் திரும்பும்போது அவர்கள் அம் முதாட்டியின் கூடாரத்தை அடைந்தனர்.

5. இக்கதைமூலம் கற்றுக்கொண்ட படிம்பிளனா:-

1. விருந்தோம்புதல், செய்ந்தனர் அறிதல் ஆகிய இரண்டும் உயர்ந்த வாழ்க்கைப் பண்புகள்; உயர் அறங்கள்.
2. மிக வறிய நிலையில் இருப்பினும் மிக உயர் நிலையில் இருப்பினும் இவற்றைச் செய்தல் வேண்டும்.
3. ஒருவர் பிறருக்குக் கொடுக்கும் சிறிய அளவு பொருள் பின்பு அவருக்குப் பேரளவு பொருளைக் கொடுக்கும்.

அலகு 16. செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்

1. மான்மியம் என்பதன் பொருள்:-

வரலாற்றுப் பெருமையைக் கூறும் நூல்:

2. இந்துவிர் விநந்திக்கப்பட்ட கிராமிய வழக்கங்கள் மூன்று:-

1. ஒரு திருமணத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு மணமங்கள் ஆகிய இருபக்கத்து உற்சவர்களையும் அழைத்து அவர்களின் இணக்கத்தைப் பெறுதல்,

2. திருமணத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக மணமகள் வீட்டார் மணமகன் வீட்டிற்குப் பலகாரங்களைக் கொடுத்தல்.
3. திருமணப் பலகாரங்கள், உணவுகள், ஆயிவற்றை உறவு முறைப் பெண்கள் பஸ் சேர்ந்து செய்தல்.

3. அ மணமகனின் பெற்றோர்:-

இசுமான் கண்டு, மரியம் பீவி.

ஆ மணமகனின் பெற்றோர்:-

காசிம் பாவா, செய்ணம்பு நாச்சியார்.

4. இங்குள்ள கதாபாத்திரங்களுள் எம்மூக் கவர்ந்த பாத்திரம் - செய்ணம்பு நாச்சியார் ஆவர். அதற்கான சாரணங்கள்:-

செய்ணம்பு நாச்சியார் யிக்க கடுமையான போக்குகளை உடையவன். வாய் வல்லமை உள்ளவன். மிக முயற்சி உள்ளவன். தானாகவே சிட்டு முறையை ஒழுங்கு செய்து குடுப்ப வாழ்வைக்குத் தேவையான பணத்தைச் சேர்த்துப் பாதுகாப்பாகவைத்திருந்தான். அவனது முயற்சி. உறுதி ஆயிவற்றால் குடும்பத்தின் தலைமை இடத்தைப் பெற்றாள். சொல்லவேண்டியவற்றை ஒளித்து மறைத்துச் சொல்லாமல் நேரே சொல்லுவாள். குடும்பத் தலைவரிக்கு உரிய செயல்கள் அவளிடம் இருந்தன. கணவன் முன்னிலையிற் கடுமையாகப் பேசுபவன் ஆயினும் கணவன் கூறும் கருத்துகளை ஏற்றுக் கொள்வாள். குடும்பத்தைப் பெண்ணினால் நன்கு நிருவகிக்க இயலும் என்பதற்கும் பெண் என்பவன் பிறருச்சு கஞ்சபவன் அல்லல் பிறரை அஞ்சச் செய்பவளாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதற்கும் செய்ணம்பு நாச்சியார் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினாள்.

5. ‘பேச்கக் கெப்பா பிச்சைச் செப்பா’ என்னும் தொடரின் பொருள்:-

பேச்சளவில் இது மணமகள் வீட்டுப் பலகாரம்; ஆயின்செயலளவில் இது பிச்சைக்காரருக்குக் கொடுக்கும் பலகாரம்,

(மணமகள் வீட்டுப் பலகாரம் வந்தபோது மணகனின் தாய் இவ்வாறு கூறினாள்.)

பயன்தரு வினாக்கள்

- 1: அவையடக்கம் என்பதற்கு கட்டுரையாசிரியர் கூறியுள்ள இரு வகைக் கருத்துக்கள் எனவு?
- 2: கம்பராமாயண அவையடக்கச் செய்யுள்கள் இந்த இருவகைக்கும் ஏற்ப அமைந்துள்ளனவென்பதைக் கட்டுரை ஆசிரியர் எவ்வாறு காட்டியுள்ளார்?
- 3: (அ) சரயு எந்த நாட்டில் உள்ளது? அதன் சிறப்புக்களை கம்பர் எவ்வாறு கூறியுள்ளார்?
- (ஆ) குரியகுலத்துப் புகழ்பெற்ற அரசர்களையும் ஆவர்கள் புகழ்பெறுவதற்கான காரணங்களையும் எழுதுக.
- 4: அபரபிரமன் என்றால் என்ன? கம்பன் ஓர் அபரபிரமன் என்பதைக் கட்டுரை ஆசிரியர் எவ்வாறு காட்டியுள்ளார்?
- 5: குலஞ்சுரக்கும் ஒழுக்கமே ஒரு நாட்டிற்கு உயர்வுதருவது என்பதைக் கட்டுரை ஆசிரியர் எவ்வாறு விளக்கியுள்ளார்?
- 6: பின்வருவன யாரால் யாருக்கு எச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பெற்றன?

 - (i) பிள்ளைகாள் நீங்கிர் பெற்ற அருங்கனியை ஜவகும் ஒரு வீராகப் பகிர்ந்து நுகர்மின்.
 - (ii) நாயகன் உரையான் நாளீது பகரிவன்
 - (iii) என் உயிரெலாம் நுகரும் நின் சர மலாற் பிறிது வேறுள தரோதருமோ
 - (iv) மன்னவன் பணியின்றாகில் நுழூட்டி மறுப்பனோ?
 - (v) ஆளையாவுனக்கைமந்தன மாருத மக்கந்த பூளையாயின கண்டனை
 - (vi) மகனே இவன் பின் செல்; அடியாரின் ஏவல் செய்தி.
 - (vii) இராமனைப் பயந்த ஏற்கும் இடருண்டோ?
 - (viii) தீற குணத்தவன் நின்னீலும் நல்லன் குறைவின்;
 - (ix) திசைழுகந்த வெண்கவினைத் தேர்வேந்தே!
 - (x) மாடோவி நீர்நாடன் கொடைவிதர்ப்பன பெற்ற கொம்பு;
 - (xi) மற்றினியுன் வாயுடையது என்னுடைய வாழ்வு.
 - (xii) செங்கண்மால் ஆஸ்லாவேல் தேர் வெந்தர் ஒப்பாரோ அங்கண்மா ஞாலத்தவற்கு.

6. ஆசாரக் கோவை என்றால் என்ன? இந்நாலைப் பாடியவர் யார்?
இவர் இந்நாலைப் பாடியதன் நோக்கங்கள் எவ்வ?
7. பின்வருவன் எவ்வெண் ஆசாரக்கோவை ஆசிரியர் கூறுகின்றார்?
- நினைத்தற்கும் மறத்தற்கும் உரியன்.
 - அவசியம் செய்யவேண்டுவன்.
 - புசுமத்தக்கவர்; இகழத்தக்கவர்.
 - சற்குணங்கள்.
 - முயற்சியினாலும் அஃதின்னமயினாலும் எய்துவன்.
 - உத்தமமானவை.
 - குறைந்தவர்; மிகுந்தவர்;
8. (i) யார் யார் எவ்வெய்வை செய்யாமை குற்றம்.
(ii) கல்லிக்கு இன்றியமையாத பண்புகள் எவை? அவை எவ்வாக உருவாக்கப்பெற்றுள்ளன?
(iii) எது எது எவற்றைத் தின்றிடும்?
(iv) யோக்தியர் இயல்புகள் எவை?
(v) ஆயுளைக் குறைத்திடுவன் எவை?
(vi) உத்தமமானவை எவை?
9. (i) பின்வரும் உவமமகளாகக் கூறப்பெற்றவை எவை? வையகத்துருள் சக்கரம்; சுற்றுகின்ற இராட்டினம்; விண்ணிலே விளங்கிடும் மின்னல்
(ii) எத்தனமை உள்ளவர் எதனிற் சேர்ந்திடார்?
(iii) யார் யாரை எவ்வெவ்வேளைகளில் அறியலாம்?
(iv) யார் யாரை நம்பினாலும் யாரை நம்பக்கூடாது.
10. பாரசிகர் நகைச்சுவையாக உரையாடுவதில் வல்லவரென்பதற்கு உரிய ஏடுத்துக்காட்டுகளை எழுதுக.
11. (அ) பின்வரும் உவமமகளை விளக்குக.
- பிறைநுதல், அதன் கோதுபோல் போகுமுடம்பு. உறக்குந் துணையதோர் ஆலம்வித்து ஈண்டி இறப்ப நிழல் பயந் தாங்கு; வினைநிலத்து நெல்வின் விழுமிதாக்கொள்வர்; ஆராய்ந்தமைவடைய கற்பவே நீருள் குருகிற தெரிந்து; நுனி நீக்குத்தூரிற்றின்றன தகைத்து; வாய்பொன்அமளித் துஞ்சும் மணியார் குழவிபோல; சாலநெருங்கிப்பூத்த தடந்

தாமரைப் பூவின்ன வாலி சுடரிகள் கொணி; நீள்ருதல் திவகம் ஒப்புது செம்பியர் வாழ்பதி;

சீதமதிக்குடை; அன்னதை நல்ல மயிற்குழாம் ஒடி வளைக்கின்றதொப்பு; எழுவடுதோன் மன்னா; வெள்ளை மதியிருந்தாமென்ன; செல்வரகம் பார்க்கு மற்றோரைப் போல்; குழியிற் படுகளிறுபோல்.

(ஆ) பின்வரும் உருவகங்களை விளக்குக:—

- (ii) கொடை விதர்ப்பன் பெற்றதோர் கொம்பு; பெண்மையரக; மோக்கஸ்கழி மேற்றம்; மாணவருகலம் நீக்கி; கமலப் பள்ளி; பாந்தனுட் பகை; மரணமெலுந் தடங்கரை; வதனமதிழுத்த; பூங்குவளைக் காட்டிடையே; மனக் கோயில் கைக்கொள்ள; ஆர்க்குஞ் சிலம்பே அணிமுரசா; நீயுரைத்தவண்ணத்தை; பூமணவாய் வாழ்கின்ற; பூவாளி தல்லுடைய;

12. பின்வருவதைவற்றில் உள்ள அணிகளையும் அவற்றின் கிறப்புக்களையும் எழுதுக:—

- (i) தூங்கிருள் வெய்யோற்கொதுங்கிப்புக் கிருந்தாலன்ன பொழில்
- (ii) மேதிக்குலமேறி மெங்கரும்பைக் கோதிக்கடித்துத்தான் முத்துமிகும் நீர்நாடன்
- (iii) தொழு துதியிற் சாய்ந்த குவளை யுழுநர் மடையிதிப்பத் தேன்பாடு மாடொலி நீர்நாடன்
- (iv) பைங்கமுகின் குந்தன்மேற் கங்கைக் கோழு ந் தோ டு நன்காடன்
- (v) கோதிக் கடித்துத்தான் முத்துமிழும் கங்கைநீர் நாடன்
- (vi) கொழுநுதியிற் சாய்ந்த குவளை யுழுநர் மடையிதிப்பத் தேன்பாடும் மாடொலி நீர்நாடன்
- (vii) இவ்வளவிற் செல்லுங்கொல் இவ்வளவிற் கானுங்கொல்
- (viii) பைங்கமுகின் குந்தன்மேற் கங்கைக் கொழுற்தோடும் நாடன்
- (ix) தெளவத் குருடாக இல்லாமல் இருந்தால் முடவணிடத் திற்கு வந்திருக்காது.
- (x) அலமற்தோடி வெம்பீடும் அலரும் சோரும் மெங்நடுக் குற்ற வீழும்.
- (xi) செங்கதிரோன்தனை எள்ளி நின்று கிஸிப்பதுபோல இடையிடை யின்னி
- (xii) 'மாமரைகள் ஒவிகேட்டுத் தாமரைகள் ஆயினவே'
- (xiii) மலைவளத்தைக் காண்பதற்கு மனங்கொண்ட இலங்கை மாதேவிக்காக மலரயன் இதனை வருத்தான்

13. பின்வரும் பாடல்களின் பொருளை உரைநடையில் எழுதி இவற்றில் அமைந்துள்ள அணிச் சிறப்புக்களைக் காட்டுக:—

- (i) வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மாதுணரார் வைகலும் வைகலை வைகுமென் நின்புறுவர் வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நான்மேல் வைகுதல் வைகலை வைத்துணராதார்
- (ii) நீணிறந்தாற் சோலை நிறம்பெயர நீடியதன் நாணிறத் தாற் பொய்கைத் தலமிவெப்ப—மாணிறத்தான் முன்னப்பட் மோன்றும் முளரித் தலைவரு மன்னப்பட் மோன்றிற்றே யாங்கு
- (iii) ஒடுமா தங்கமே உருளுமா தங்கமே வீடுமா நாகமே வீழுமா நாகமே
- (iv) வரபதி உலகெலாம் வாழ்த்து மக்கமா புரபதிக் கதிபதி என்னும் பூபதி பரபதி அரசாகள் பணிற் திறைஞுச் சுரபதி அப்துல்லா வென்னும் நாமத்தான்,
- (v) மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்கெலாம் கண்ணும் ஆவியும் ஆம்பெருங் காவலன் விண்ணுளார் மகிழ் வைய் திட வேவைகள் என்னும் வாதன மாண இயற்றங்கள்.

14. பின்வரும் பாடல்களிலுள்ள சுவைகளை எடுத்துக் காட்டுக:—

- (i) தோழும் நிலைகள் அலைப்பத் தோடார் கமலப்பன்னி மேயவகையில் துஞ்சும் வென்னள் அன்னம் காண்மின்
- (ii) சால நெருங்கிப் பூத்த தடந்தா மரைப்பூ வென்ன வாலிச் சுடர்கள் கல்வி அழுங்கும் வண்ணம் காண்மின்
- (iii) பாம்பா மென்ன வெருங்கிப் பைம்பொன் தோடு கழுகை காம்பேர் தோளி நடுங்கக் கரைசேர் பவளைக் காண்மின்

15. பின்வருவன யாரால் யாருக்கு எப்போது கழப்பட்டன?

- (i) என்னை அடிமை வேண்டின் நாடித்தா
- (ii) தவறிவிட்ட ஏதோ ஒன்றைத் தாங்கள் தேடுவிற்கீர் போவி ருக்கிறதே
- (iii) நீங்கள் அறை அழிவு வேலையைத் தொடருக் கூடாத என்றே நான் விரும்புகிறேன்,

- (iv) சிந்தை தளர்ந்தருளவது மற்றிதற்குத் தீர்வன்றால்
- (v) எல்லீரும் சொல்லிய சமக்கிள்ளு நானிசெந்தால் தருமந் தசன் சலியாதோ
- (vi) குருகுலாதிபர்க்கும் குரிகிலாய் வாழ்வு கூர்வதே கடன்
- (vii) பகைவணப் பணிந்து இரந்து பதவி பெற்று இருத்தல் எணக்கு ஏற்றதன்று
- (viii) திருந்து பொன்னகரமரரே திரண்ட வானவரே கருத்தி ஞுன் மகிழ்ந்து எவ்வகையும் அவங்களித்திடுமின்.
- (ix) உங்களுக்கு நீதி கிடைக்கும், என்ன நடந்தது. விஷயத்தைச் சொல்லுவங்கள்.
- (x) வருந்தித் தாங் கற்ற கல்வி மாய்ந்து மறைந்திடுமோ மறு மையிலும் உதவுமோ;
- (xi) எங்களுக்குச் சாப்பிட ஏதாவது இங்கு இருக்குமே
- (xii) வல்வவன் துணையால் நல்ல நான் பார்த்து நாங்கள் வரு வோம்.
- (xiii) இதெல்லாம் பெரிதாய் எடுக்கப்படாது. பாட்டன் பூட்டன் பழக்கிய பழக்கம்.

16. பின்வரும் உவமை ஆணிகளில் உவமானம், உவமேயம், பொதுத் தன்மை ஆகியவற்றை எழுதுக.

- (i) எஃகிய பஞ்சினைப்போல எல்லாள் மன்னன் இருதயம்
- (ii) ஈயாத வற்சரின் வெளவி நல்ல இரவவற் கிகின்ற புரவலர் போல
- (iii) கடுகணைக் குகைவரு கணையிருள்போல
- (iv) கைம்யலை கன்மணைபோல பெருங் காண்டாமிருக நிறர் கணைப் போல
- (v) குமண் மன்னவன் சித்திரப் புலவனுக் கருள்கொடை விதங் கள் போல
- (vi) நீதிபெறா ஏழைதுயரி மனம்போல ஒன்று
- (vii) பரிவாரங் கூடுதோளரித் திரடென வர
- (viii) தோற்று மாமழை சொரிந்தெனக் கண்ணீர் சொரிய
- (ix) முன்டகக் கரத்தால் வாங்கி
- (x) தினெனும் பயிர்க்கோர் செழுமழை எனலாய்
- (xi) மாற்றுயர்ந்த பொன்மலைமேல் வைத்தவெள்ளிக் கோல் போல் ஏற்றியல்வோன் பொற்சடைமேல் எய்திநின்ற
- (xii) மின்னுக்கொடிபோல் நீரிடைத் தோன்றி மறைந்தனள்;

17. மக்கள் வாழ்க்கைக்குக் கல்வி இன்றிய மையாத்து என்பதற்கு நாலடியார் கறும் கருத்துகளை எழுதுக.

18. பின்வரும் பாத்திரங்களின் குண இயல்புகளை உமக்கு உரிய பாடப்பகுதிகளை ஆதாரமாக வைத்து விளக்குக:

- (அ) இராமன்
- (ஆ) கைகேயி
- (இ) நளன்
- (ஈ) அன்னப்பறவை
- (ஊ) முகம்மது தம்பி மரைக்காயர்.
- (ஓ) மனுவேந்தன்
- (ஏ) கர்ஜன்
- (ஒ) செய்ஞம்பு நாசியார்.

19. பின்வரும் புலவர்களின் கவிதை யாற்றலை உமக்குரிய பகுதி களின் துணைகொண்டு விளக்குக.

- (அ) கவியரசர் கம்பர்.
- (ஆ) விபுலாநந்த அடிகள்.
- (இ) சோமசுந்தரப் புலவர்
- (ஈ) கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை.
- (ஊ) சேக்கிமார் அடிகள்
- (ஓ) அப்துல் மஹீதுப் புலவர்

20. பின்வரும் தமிழ் அறிஞர்களின் உரைநடை ஆற்றலை உமக்கு உரிய பாடப்பகுதிகளின் துணையொடு விளக்குக.

- (அ) இலக்கிய கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை
- (ஆ) ரா. பி. சேதுப்பீண்ணாடு
- (இ) பேராசிரியர் அப்துல் கபூர்
- (ஈ) அல்ஹாஜ் ம. மு. உலவன்

பயிற்சி வினாக்களுக்கு விடைகள்

அலகு 1 கம்பராமாயணக் காட்சிகள்

அ. அவையடக்கம்

1. அவைக்கு அடங்குதல் என்பது அவையினர்க்கு ஒன்றைச் சொல்லப் படும் ஒருவர் தன் அறிவுக் குறைவைத் தெரிவித்தல்; தன் தவறுகளை அவையினர் தம் மனதிற் கொள்ளார்கள்படே இதற்குக் காரணம், அவையை அடக்குதல் என்பது ஒன்றைச் சொல்லப்படும் ஒருவர் தன் அறிவு மேம்பாட்டை அவையினர்க்குத் தெரிவித்தல், அவையினர் தன்னிற் தவறுகளை காண்பாராயினும் அவை மதிக்கப்படா என்பது இதற்குக் காரணம் ஆகும். அவை என்பது கற்றுணர்ந்த அறிஞர்கள்.
2. கம்பராமாயணம் கம்பராற் பாடப்பட்ட செயல், சிறு பூணை ஒன்று மிகப்பெரிய பாற்கடலை பருகமுற்பட்ட செயலூடன் உவமிக்கப்பட்டுள்ளது.
3. வடமொழியில் முதலில் இராமாயணத்தை எழுதியவர் வால் மீதிழுனிவர், அவரது நூலின்படியே யான் தமிழில் இராமாயணத்தை எழுதியுள்ளேன், எமது நூலில் எவரும் தவறுகள் காண இயலாது; தவறுகள் கூறினாலும் அவை மதிக்கப்படா; இவை கம்பரின் நிலைப்பாடு. ஆகவே இவைகளை உள்ளீடாக வைத்து ‘முந்திய நாவினார் உரையின்படி நான் தமிழ்ப்பாவி வால் இஃதுணர்த்திய பண்பு’ என அவர் கூறியுள்ளார். இது அவையை அடக்கக் கம்பர் கையாண்ட உத்தி ஆகும்.
4. ‘முங்கையான் பேசலுற்றான் என்ன யான் பேசலுற்றேன்’ என்பது கணியரசர் கம்பர் கூற்று. முங்கையான் என்பான் வாய் பேசாத ஊழையன். அவனது பேசுக் கெள்வற்றதும் நிறைவற்றதும் ஆகும். நால்வகை நெறிகளை வகுத்த பெருத்தவத்தினாரான வால்மீகி முனிவர் புகழ்ந்த இராமாயண நாட்டைப் புகழ்ந்து சொல்ல அம்முனிவரைப் போலத் தவக்குத் தகுதி இல்லை என்பதையும் புகழ்ந்து சொன்னாலும் அவை நிறைவாக இரா என்பதையும் கம்பர் நன்கு உணர்ந்தார். ஆகவே தன்னை முங்கையான் எனவும் தன் பாடங்களை அவனது பேச்சுகள் எனவும் கூறினார். இவ்வாறு கூறியவை அவைக்கு அடங்குதல் ஆகும்.
5. வடமொழியில் இச்சதை செய்த மூவர்:- வால்மீகி, வசிட்டர், போதாயனர்.

ஆ. தீற்பும்பாயிரம்

1. வான்மீகியிலிருந்து கம்பரி வேறுபடும் ஓரிடம்:-

'பரதன் நாடாள வேண்டும். நீ காட்டுக்குப் போகவேண்டும். இது உன் தந்தையின் கட்டளை.' எனக் கைகேயி இராம விடம் கூறியபோது 'நீ கூறியபடி நான் காட்டுக்குப் போக மாட்டேன்' என இராமன் கூறினான் எனவும் 'உன் வஞ்சகங்களை நெடுங்காலமாக அறிவேன்' அவன் கைகேயிடம் கடுஞ் சொற் கூறினான் எனவும் வால்மீகி தன்றுளிற் கூறியுள்ளார்.

'பரதன் நாடாளவேண்டும். நீ காட்டுக்குப் போகவேண்டும். இது உன் தந்தையின் கட்டளை' எனக் கைகேயி இராமனிடம் கூறியபோது இராமனின் முகம் செந்தாமரை போல மரிந்தது எனவும் 'என் தம்பி பெறும் பேறு யான் பெறும் பேறே' தந்தை கட்டளையிட வேண்டியதில்லை. தாங்கள் கட்டளையிட்டாலே போதும். அதனை நிறைவேற்றுவேன்' என இராமன் கைகேயிடம் கூறினான் எனவும் கம்பரி தம் நூலிற் கூறியுள்ளார்.

வால்மீகு கூறியதற்கு மாறாகக் கம்பரி கூறியுள்ளார்:

2. வால்மீகு காட்டும் இராமன் சிறியதாயின் சொல்லை ஏற்க மறுப்பவன் ஆகவும் அவனை வெறுப்பவன் ஆகவும் தன் உரிமையைத் தன் தம்பிக்காக விட்டுக்கொடுக்க விரும்பாதவனாகவும் நந்தை சொன்னாலும் தன் உரிமையை விட்டுவிட விரும்பாத வனாகவும் தன் உரிமைக்காகத் தந்தையொடு விவாதிக்கக்கூடிய வனாகவும் காண்டபடுகின்றான்.
3. கம்பரி காட்டும் இராமன் தன் சிறிய தாயைத் தன் தாயைப் போல நன்கு மதிக்கும் பண்புள்ளவனாகவும் தன் தம்பிக்காகத் தன் உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பவனாகவும் தன்னலமற்றவனாகவும் தந்தை தாயாரை மிக மேலாக மதிப்பவனாகவும் சுகோதரர் நலன்களை தன்னுத்திலும் மேலாகப் போற்றுபவனாகவும் காணப்படுகின்றான்;
4. 'கிலப்பதிகாரத்தைக் கையில் எடுத்ததும் தம்பியின் இராசவட்சத்தைப் பொறாது சீறுகின்ற ஒரு தலையான் வருகின்றான்; இதிற்குறிப்பிடப்பெறும் அண்ணன் சேரன் செங்குட்டுவன்; தம்பி இளங்கோ அடிகள்.

5: (i) 'அந்தி வந்தடைந்த தாயைக் கண்ட ஆள் கன்று'

'மாலைக் காலத்திற் தன் இருப்பிடத்திற்கு வந்து சேர்ந்த தன் தாய்ப்பசலை கண்ட பகக்கன்று' என்பது இதன் பொருள். காலை நேரத்திற் தாய்ப் பசு புல் மேயச் செல்லும். பசல் முழுவதும் பகக்கன்று தன் இருப்பிடத்தில் தனித்து இருக்கும். கன்றுக்குப் பால் கொடுப்பது தாப்பசு. அதனால் மாலை நேரம் வரும் தாயைக்கண்டு கன்று மிக மிகிழும், கைகேயியைக் கண்டு மிக மசிழ்ந்த இராமனுக்கு ஆள் கண்ணை உவமையாகக் கம்பர் கூறியுள்ளார்.

(ii) 'தாயேன நினைவான் முன்னே
கூற்றெனத் தமியள் வந்தாள்'

தன் தந்தையைக் காணச்சென்ற இராமனின் முன் எதிர் பாராவகையில் வந்த கைகேயியின் நிலை இதில் கூறப்படு கிறது. கைகேயியைத் தன் தாயாக இராமன் மதிப்பவன் என்னவும் அவன் முன் கூற்றுவன் போலக் கைகேயி வந்தாள் என்னவும் கம்பர் கூறியுள்ளார்; தசாதன் இறப்பதற்கும் இராமன் தனக்குரிய அரசிமூந்து காடு போகவும் கைகேயி காரணமாக இருந்தாள் ஆதலின் அவளைக் கூற்றுவனாகக் கம்பர் கூறினார்.

(iii) 'மன்னவன் பணியன்றாகில் தும்பணி மறப்பனோ'

'பரதன் நாடு ஆளவேண்டும், நீ காடு செல்ல வேண்டும்; இது உன் தந்தை கட்டடனை' எனக் கைகேயி இராமனுக்குக் கூறியபோது இராமன் கைகேயிக்குக் கூறியது. தந்தை சொல் வாவிடினும் சிறிய தாயாகிய கைகேயின் சொல்லலை நிறை வேற்றும் விருப்பினன் என் இராமன் கூறினான். இதனால் கைகேயியிடம் இராமன் கொண்டிருந்த பெருமதிப்பு புல அாகிறது.

6. 'பிள்ளவன் பெற்ற செல்வம்
அடியனேன் பெற்ற தன்றோ'

நாட்டு அரசு உரிமையைப் பறதனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுக் காட்டுக்குத் தெல்லும்படி கூறிய கைகேயியிக்கு இராமன் கூறியது. பிள்ளவன்-தமிழ் பரதன், அடியனேன் எனத் தன்னையும் தன் தமிழ் பரதன் பெறும் அரசுக் கெல்வம் தான்பெறும் சிறப்பு ஆகும். எனவும் இராமன் தெரிவித்தான், பரதனிடம் இராமன் கொண்டிருந்த பெரும்பற்றை; இது உணர்த்துகிறது.

5. 'வீழ்ந்த ஞாயிறு எழுவதின் முன் மறைவேதியருடன் ஆராய்ந்து'

வடமொழி வான்மீகி இராமாயணத்தைக் கம்பர் தமிழிற் பாடிய குறையை இத் தொடர் குறிப்பிடுகிறது. 'வீழ்ந்தஞாயிறு எழுவதன் முன் என்பது இரவுக்காலத்தையும் 'மறைவேதியர்' என்பது அவர்கள் வடமொழியில் வஸ்வர்கள் என்பதையும் 'ஆராய்ந்து' என்பது நன்கு கேட்டு அறிந்தார் என்பதையும் தெரிவிக்கின்றன. மறைவேதியர் ஆதவின் பகற்காலத்தில் வேதம் ஒதுதல் ஒதுவித்தல் ஆகிய தம் கடமையிற் செல்பவர் ஆதவின் இரவு நேரத்தில் மட்டும் கம்பர் அவர்களிடம் வான்மீகி இராமாயணத்தை கற்றார் என்பதாம்.

இ. கம்பன் அபர் பிரமன்

- 1: (அ) வள்ளுவர் கண்ட வீரசிகரம் - பலகவுரைக் கண்ணோடாது கொன்று குவிக்கும் வீரன், அப்பகைவனுக்கு நினையாப் பிரகாரமாய் ஒன்று நேர்ந்த சமயத்தில் ஒரு கணமும் தரியாது தானே உபகாரியாய் மாறுதல்:
- (ஆ) இதனை, கம்பர் விளங்க வைக்கும் திறம் - இராவணன் இராமணோடு நிகழ்ந்த முதனாட் போரில் துணையாக வந்த கூல படைகளும் தனது படைக்கலங்களும் இழந்து இராமன் முன்னிலையில் செய்வதறியாது நிற்கின்றான். அந்நேரத்தில் இராமன், இராவணனை எளிதாகக் கொன்று விடலாம். அவ்வாறு அவன் செய்யவில்லை. அவன் உள்ளத் தில் பரோபகார உணர்வு உண்டாயிற்று. உடனே இராமன் இராவணனை மன்னித்து இன்று திரும்பிச்சென்று போருக்கு அடுத்தநாள் ஆயத்தமாக வரும்படி கூறி இராவணனைத்தனது அரண்மனைக்குச் செல்வதுமுதித்தான்.

- 2: இராமாயணத்திலும் பாரதத்திலும் கட்டுரை ஆகிரியர் தோடர்பு படுத்திக்காட்டும் இரு சந்தர்ப்பங்கள்:-

இராவணனுக்கும் இராமனுக்கும் நிகழ்ந்த முதற் போரில் இராவணன் தனது படைகளையும் படைக்கலங்களையும் இழந்து தனியே நிற்கின்றான். இராமன் அவனை எளிதாகக் கொன்று விடலாம். ஆனால் இராமன் அவ்வாறு செய்யவில்லை: அவன் பரோபகாரி ஆகிறான். இன்றுபோய் நாளைக்குப் போருக்கு வா எங்க்கரி இராவணன் திரும்பிச் செல்ல இராமன் அனுமதித்தான். இது இராமாயணத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி.

பதினாராம் நாட்போரில் துரியோதனைது படைத் தலைவனாகக் கரினன் போர்முனையில் வருகிறான். அப்போது பாண்டவர் படைத்தலைவனாக அருச்சனை தேரில் வருகிறான்; இருவரும் எதிர்பாராவகையில் நேரில் வருகின்றனர், அப்போது அருச்சனை கர்ணனோடுபோரிட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவன் ஆவ்வாறு செய்யாமல் இன்று போய் போருக்கு நாளை வான் அருச்சனை கர்ணனிடம் சொல்லி அப்பாற் சென்றான், இது பாரதத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி. போரில் வீரன் ஒருவன் தன்பகைவனுக்குப் பரோபகாரம் செய்தல் (ஊராண்மை செய்தல்) எனத் திருவள்ளுவர் கூறிய உயர் அறம் மேற்கூறிய படி இராமாயணத்திலும் பாரதத்திலும் நிகழ்ந்துள்ளமையைக் கட்டுரை ஆசிரியர் தொடர்புறுத்தியுள்ளார்.

3. சோழநாட்டின் வளத்தைக் கம்பர் மின்வருமாறு கற்றியுள்ளார்:-

'மிக இளமையான கழக மரங்களில் வானை மீன்கள் தாவு கின்ற கோசலநாடு.' வானை மீன்கள் இருத்தலால் நீர்வளமும் இனம் கழக மரங்கள் இருத்தலால் நிவளமும் உள்ளது கோசல நாடு என்பதாம்.

4. கண்ணார்கள் என இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட இருவர்:-

1. கண்ணன் (கிருட்ணன் - கரிய நிறத்தவன்.)

2. அருச்சனன் (இவனும் கரிய நிறத்தவனே)

இவர்களிடத்துக் காணப்பட்ட ஒத்த இயல்புகள் -

1) நிறம், 2) பெயர்கள், 3) மன ஒருமைப்பாடு.

5. பேராண்மை - பகைவர் மீது கண்ணாடாது செய்யும் வீரம்:-

ஊராண்மை - உபகாரியாம்தன்மை; பகைவனுக்குத் தாழ்வு வந்தும் அவனுக்குத் தனய நாட்களியம் காட்டல் தழிஞ்சி - தொற்றவர் மேற் போருக்குச் செல்லாமை, சாங்கோர் - ஒன்றை ஆழ்ந்து சிந்தித்து பொருத்தமான கருப்பொருள்களுடாக உண்மைகளை உணர்த்துபவர்கள்.

நிராயுதபாணி - போர்புரிதற்கான கருவிகள் கைகளில் இல்லாதவன், நீர் + ஆயுத + பாணி. பாணி - கை; கைகள் உள்ளவன். ஆயுதபாணிக்கு இது எதிர்ப்பொருட்சொல்.

1. சரயுநதி குரியகுலத்து அரசர்களின் நல்லொழுக்கங்களுக்கு மூல ரூபமாக அமைந்தது:
2. சரயுநதி தாதுகு சோலைகளுக்கும் சண்பகக் காடுசனுக்கும் போதவிழ் பொய்கைகளுக்கும் புதுமண்றதடங்களுக்கும் மாதவி, வேரிப் பூசுவளங்களுக்கும் வயல்களுக்கும் உடப்புகளுக்கும் உயிரெண் உலாவி வருகின்றது,
3. சரயுவின் நன் மக்கடபேருகள் ஆவார் இரவிகுல திலகங்கள் ஆகிய மனு, இராமன், அரிச்சந்திரன், சபி முதலாய அரசர்கள்.
4. திருவள்ளுவர் உலக மனிதர் அனைவரையும் ஒரே படித்தரமாக வைத்து நூல்செய்தார். ஆதலின் அவர் செய்த நூல் பொது நூல் எனவும், மறுஷலக மனிதர்களைப் பல படித்தரங்களிற் கண்டு நூல் செய்தார் ஆதலின் மனுவின் நூல் சிறப்பு நூல் எனவும் கூறப்பட்டது.
5. பின்வரும் தொடரிகளொடு தொடரிபுபடுத்தப்படுபவர்கள்:-

 - (i) 'கதியிழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலோம்'—விசவாமித்திர முனிவரின் செயலால் நாடு இழந்து இருந்த அரிச்சந்திரனும் அவன் மனைவி சந்திரமதியும் விசவாமித்திர முனிவருக்கு இதனைக் கூறினார்.
 - (ii) ஆதித்தன குலமுதல்வன்—மனு என்னும் அரசன். இவன் ஆதிமனு எனவும் பெயர் பெற்றுள்ளார். மனிதகுலத்திற் காக முதன் முதலில் 'மனுதரிம சாத்திரம்' என்னும் நூலை எழுதியவர்,
 - (iii) 'இன்று' போய்ப் போரிக்கு நாலைவா' இவ்வாறு கூறியவன் இராமன், முதல் நாட் போரில் தன் படைகளை இழந்து தனியே நின்ற இராவணனுக்கு இவ்வாறு கூறினான்,
 - (iv) 'பகவும் புளியும் ஓரு துறையில் நீர் பகுக ஆட்சி செய்தோன்' இவன் பெயர் குரியகுலத்து அரசருவி ஒருவர் ஆகிய மாந் தாதா என்னும் அரசர்.
 - (v) புறாவுக்காக இரங்கியவன் குரியகுலத்து அரசருள் ஒருவர் ஆகிய சிபி என்னும் அரசர்.

- 2: குலஞ்சுரக்கும் ஒழுக்கம்
- 3: ‘நாடா வனத்தது’ எனிபதன் பொருள்—தன்கண் வாழ்வாரி தேடி வருந்தாமல் அவர்பால் சென்றடையும் செல்வத்தையுடைய தாய் இருப்பது.
- 4: நாட்டிற்கு உறுப்புகளாகத் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவராற் கொள்ளப்படுபவை - இடையறாது ஒழுகி வருகின்ற ஆறும் அந்த ஆறு சுரப்பதற்கு வாய்ப்பான மகலையும்;
- 5: கட்டுரை ஆசிரியர் கறும் சுரப்புகள் நான்கு - கலம் சுரக்கும் நிதியம், நிலம் சுரக்கும் நிறைவைம், பிலம் சுரக்கும் நன்மனி, குலம் சுரக்கும் ஒழுக்கம்.
- 6: இலம் என்னும் எவ்வம் உறையாமல் ஈதலுக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்படுவோர் - இளையாண்குடி மாற நாயனார், குமண வள்ளல்.
- 7: சிறந்த குடிப்பிரப்பும் ஒழுக்கழும் வாய்க்கப் பெற்றோராக இங்கு காட்டப்படுவோர் - இராமன், கோசலை, கக்கேயி, சுமித்திரை ;

எங்கும் விற்பனையாகிறது !

'தமிழ்வேள்' எழுதிய

தமிழ் - ஆண்டு 9

தமிழ் - ஆண்டு 10

தமிழ் - ஆண்டு 11

பயிற்சி விளக்கங்கள் விடு கருடன்
மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும்
பயன்படத்தக்க அரிசி நால்கர்.

விற்பனையாளர்க்கு கழிவு உண்டு

குமரன் புத்தகசாலை

201, டாம் கிடி, கொழும்பு-12.

4 2 1 3 8 8